

Giới thiệu Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con

Thể Loại: sủng, tổng tài, hiện đại, hào môn thế gia, sủng ngược sủng, longfic

Nhân Vật: Dư Thần, Triệu Mễ Mễ

Hôn ước từ nhỏ tưởng chừng như chỉ là một khái niệm thời xưa cũ, không ngờ ở thế kỉ 21, xã hội phát triển thế này, người lớn vẫn còn chơi trò "đính ước từ trong bụng mẹ" như thế...

Lý Thừa Ngân cùng Liễu Y Nguyệt là bạn học cấp 3 và cũng là bạn thân của nhau. Hai người sau khi đã kết hôn, mối quan hệ vẫn còn gắn bó như cũ, Lý Thừa Ngân gả cho Triệu Thiên quân, còn Liễu Y Nguyệt thì gả cho Dư Mặc. Triệu gia và Dư gia có giao tình với nhau, từ đó Triệu Mễ Mễ và Dư Thần trở thành đối tượng định sẵn hôn ước của hai nhà...

Nhưng không may Triệu gia gặp có chuyện xảy ra cha và mẹ của cô đã qua đời hay nói cách khác là bị giết.

Sau khi cha mẹ cô mất cô của cô chính là Tổng Tuyệt Nghi bà ta xưa nay không ưa cô và mẹ cô nay bà ta trên danh nghĩa là người bảo hộ men thừa hưởng tài sản giúp cô. 5 lần 7 lượt bà ta đều đánh đập hành hạ cô không thương tiếc

Cho đến lúc bà ta vứt bỏ cô đi và cô đã lưu lạc nên đâu không biết. Cuộc sống cô khổn khổ hơn bao giờ hết. Nhưng ông trời cũng không quá tàn nhẫn với cô đã để hân gặp được cô sau 4 năm tìm kiếm không thôi...

...

Nhưng hạnh phúc không lâu thì luôn có những việc luôn muốn chia cắt cô và hân

- Em về đi
- Thứ rác rưởi như cô không xứng ở bên anh ấy đâu
- Mễ Mễ không phải rác rưởi Mễ Mễ là bảo bối của Thần...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Tìm Được Em Sau 15 Năm

***Quyển 1 - Vợ À Anh Sai Rồi Tha Lỗi Cho Anh**

[Hoàn]

***Quyển 2 - Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con**

[Hoàn]

***Lưu Ý: Các bộ truyện được nối tiếp với nhau!**

Triệu Mễ Mễ cô năm nay cũng đã 20 tuổi kể từ ngày đó cô của cô chính là Triệu Tuyệt Nghi bỏ rơi cô thì cô đã lưu lạc khắp nơi không nhà cửa không người thân

Nhưng cho dù cuộc sống có ra sao cô vẫn kiên cường. Tâm hồn cô trong sáng thuần khiết. Cô đẹp tựa như thiên sứ, lúc đó cũng chính vì vậy mà có 1 người đã thầm yêu cô

Tối đại học năm thứ ba cô vì không có tiền đóng học phí nên đành nghỉ học và đi làm kiếm tiền nuôi sống bản thân, cô không từ bỏ ước mơ của mình mỗi lúc rảnh rỗi cô đã tự học bài với những cuốn sách cô đã dành dụm tiền mua chúng

Cô rất thông minh, tài giỏi và xinh đẹp tuy cô cũng có chút nhát và rụt rè và tâm hồn dễ bị tổn thương nhưng không có nghĩa là cô sẽ để cho mọi người bắt nạt mình, cô vẫn cố gắng kiên cường sống trong cuộc sống này...

...

Hôm nay chính là ngày Dư thị, tập đoàn lớn có tiếng ở các Châu Á sẽ mở 1 cuộc phỏng vấn để mà tuyển thư kí cho chủ tịch họ và cô đã đến đăng ký xin việc

Cô đang ngồi ở ngoài chờ đến lượt mình, nhiều người từ phòng đó đi ra có vẻ rất thất vọng vì không trúng tuyển

- không trúng tuyển rồi huhu buồn quá
- công nhận tiêu chuẩn họ cao thật đó
- dĩ nhiên
- nè nè tôi đã hết yêu cầu của họ chỉ mỗi tài tiếng anh của tôi có chút không tốt nên không nhận
- tôi tiếc thay cho cô
- không nhận thì thôi đi tìm việc khác nhưng mà gặp được chủ tịch coi như an ủi vậy
- phải phải công nhận đẹp trai thật đó
- ngài ấy có giọng nói thật trầm ấm mà

3 cô gái đó vừa cười vừa bàn về luận về vị chủ tịch đó. Có thật là đẹp trai đến như vậy không đây. Mặc kệ, trước hết chú tâm vào công việc cái đã

- Cô Triệu tới lượt cô
- a vâng em vào liền

Cô hơi căng thẳng và rung cô ở dài đứng đây sau đó lấy hết can đảm vào trong

Vừa vào trong thì thấy có cả 3 người đang ngồi trước mặt cô. 1 người đàn ông có khuôn mặt vô cùng đẹp đang ngồi bên tay trái còn 1 người phụ nữ xinh đẹp đầy quyến rũ ngồi bên tay phải nhưng còn ở giữa, anh ta không quay lại nhìn mà chỉ thấy mỗi cái ghế sau quay lưng với cô... chẳng lẽ là chủ tịch ư?

Cô đã nghĩ chủ tịch của 1 tập đoàn lớn thế này mà cũng đích thân xuống đây phỏng vấn nhân viên nữa sao? Công việc chủ tịch của anh ta chắc hẳn nhàn rồi lắm mới xuống đây đây

- cô nhập tâm vào chuyên môn 1 tí, đang nghĩ cái gì trong đầu đó hả?

Người phụ nữ xinh đẹp bên tay trái bỗng lên tiếng khiến cô giật mình. Cô vội rích xin lỗi

- a tôi....tôi xin lỗi
- cô đã tốt nghiệp đại học chưa?
- ơ dạ....
- cô có biết nói những tiếng nước ngoài hay không ví dụ như trình độ nói tiếng anh của cô thế nào?
- tôi..
- 5 phút trả lời
- tôi vẫn chưa tốt nghiệp đại học tôi chỉ học hết đại học năm thứ ba mà thôi. Trình độ nói tiếng anh của tôi, tôi nghĩ là tốt
- vậy là cô chỉ học hết đại học năm thứ ba rồi nghỉ ư?

Cô gật đầu

- cô nghĩ trình độ nói tiếng anh của cô tốt chứ?

Cô 1 lần nữa gật đầu

- cô không đạt

Nghe người phụ nữ đó nói thế cô có chút bất ngờ

- chưa tốt nghiệp, trình độ tiếng anh không biết có tốt hay không, ăn nói quá chậm chạp và quá tự ti như vậy thì làm sao có thể làm thư ký riêng cho chủ tịch được
- nhưng....nhưng rõ ràng quy định ở trong tờ giấy trước khi đăng ký đâu có nói rằng ăn nói chậm chạp và tự ti là không được nhận. Hơ...hơn nữa còn

chưa tốt nghiệp đại học...

- cô là đang cãi lời tôi? Tờ giấy đó ghi sai hết rồi. Nếu như những lời cô nói là đúng vậy thì cần gì tuyển thư kí riêng cho chủ tịch mà tiêu chuẩn cao như thế làm gì?!

- tôi xin lỗi...tôi không biết

Từ nãy giờ chỉ có mỗi cô ta phỏng vấn cô nhưng còn 2 người đàn ông kia không lên tiếng

Người đàn ông bên tay phải bấy giờ mới lên tiếng

- Rose bình tĩnh đã nào

Cô ta " hừ " lạnh không nói gì

- Cô Triệu tên cô là gì nào nói tôi nghe?

Hồ sơ những người đăng ký đều ghi rất rõ những thông tin và cả họ tên nhưng 3 người bọn họ ai cũng đều không xem qua thậm chí liếc mắt 1 chút cũng không

- tôi là Triệu Mỹ Mỹ

Người đàn ông ở giữa nãy giờ quay lưng không quay lại nhìn cô. Nghe cô nói tên của mình hắn liền mở mắt ra rồi

- " Mỹ Mỹ?...."

Hắn chậm rãi xoay ghế lại nhìn cô gái nhỏ đang đứng trước mặt mình có chút ngạc nhiên

Cô gái này sao mà giống...không lẽ là cô ư?

- cô là Triệu Mỹ Mỹ?

Cô gật đầu

- cả 2 người ra ngoài cho tôi. Tôi có chút chuyện muốn hỏi cô ta

Rose và Lãnh Khả Dư không ai nói gì nghe lời hắn nên đứng dậy ra ngoài

- cô bước lại gần đây cho tôi

Cô rụt rè từng bước đến trước mặt hắn. Gương mặt xinh đẹp của cô cúi xuống đất không dám nhìn thẳng mặt hắn

- Ngẩng mặt lên

Hắn lên tiếng ra lệnh cho cô gái trước mặt mình. Giọng nói đầy uy quyền của hắn khiến cho ai nghe thấy cũng rụt rè phát sợ mà làm theo như lời hắn nói và cô cũng không ngoại lệ gì

Cô ngoan ngoãn nghe theo lời hắn từ từ ngẩng khuôn mặt xinh đẹp lên nhìn hắn

Thì ra vị chủ tịch này đúng thật là đẹp trai a. Hắn thật sự vô cùng soái. Nhưng mà cô cũng không phải là loại người mê trai như họ

- cô họ Triệu? Cha và mẹ của cô tên gì?

- cha mẹ của tôi tên là Lý Thừa Ngân và Triệu Thiên Quân

Cô rụt rè nói, tại sao anh ta lại hỏi tên cha mẹ cô? Không lẽ những vị chủ tịch này cũng rất thích hỏi về chuyện gia đình của người khác sao?

- cha mẹ em tên là Triệu Thiên Quân và Lý Thừa Ngân?

Cô gật đầu

- Mỹ Mỹ có phải em còn có 1 vị hôn phu tên là Dư Thần

- làm sao anh....

Sao anh ta lại biết cô có hôn phu hơn nữa lại còn biết tên anh ấy? Rốt cuộc anh ta là ai?

- Mỹ Mỹ đây là tập đoàn gì?

- là Dư thị

- phải

Hắn khoe môi cười tạo thành 1 đường nét đẹp. Cô chợt nhận ra 1 điều. Đây là tập đoàn Dư thị mà hắn lại là chủ tịch. Hắn là...Dư Thần sao?

- Thần...ca ca?...

Hắn từ khi nào đứng trước mặt cô

- tiểu Mễ anh tìm được em rồi...

Thật ra cô cũng không để ý tập đoàn Dư thị chỉ là cô muốn nhanh chóng kiếm được 1 công việc mà thôi nhưng cũng may mắn thay rằng đã để hắn gặp cô

- -----

- Hết Chap 1

♥♥♥♥

- Chap 1 có tẹ mong m.n bỏ qua cho mk nha:(

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Gia Đình Thứ 2

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Thật ra kể từ lúc hắn lên 15 tuổi là đã du học bên Mỹ vì lo về việc học hành bên đó nên hắn đã không có thời gian liên lạc với cô

Sau khi kết thúc chương trình học bên đó sau 5 năm hắn đã trở về nước để thay cha mình cũng tức là Dư Mặc để quản lý tập đoàn Dư thị

Dư Thần là vị chủ tịch trẻ tuổi chỉ mới 20 tuổi. Hắn đã cố tìm cách liên lạc với cô nhưng không được, cho đến lúc mẹ của hắn chính là Liễu Y Nguyệt đã nói với hắn rằng cha mẹ cô đã qua đời và mấy năm sau đó không hiểu vì sao mà cô đã biến mất

Dư Mặc đã cố cho người tìm kiếm tung tích của gia đình cô nhưng tất cả đều vô ích..

Suốt 2 năm nay hắn vẫn luôn tìm kiếm cô. Tính ra đến giờ này đã là 15 năm. Cô hiện tại đã 20 tuổi vậy hắn thì cũng đã 22 tuổi rồi

...

- Thần...ca ca là anh sao?

- phải là anh đây

- nhưng anh nhìn...khác quá

- tiểu Mễ em cũng như vậy

Cô khẽ cắn môi dưới nhìn hắn. Hắn là Dư Thần vị hôn phu của cô. Cô từ nhỏ đã không còn người thân nào nữa mãi cho đến 15 năm nay mới gặp lại được hắn

- tiểu Mễ...em có thể kể cho anh nghe vì sao cha và mẹ em...

- họ...họ chết rồi...họ là bị người ta giết chết...hức hức...

Nói đến đây cô đau lòng sau đó nước mắt cũng vì vậy mà rơi trên gò má cô

Nhìn cô rất ốm. Suốt 15 năm qua cô đã sống ra sao? Chịu khổ bao nhiêu lần rồi khi hắn không có bên? Hắn tự trách mắng bản thân mình tại sao hắn lại không sớm tìm ra cô chứ đến mãi bây giờ ông trời mới để hắn gặp lại được cô

Nhìn thấy những giọt lệ đỏ rơi trên gò má cô mà hấn đau lòng. Hấn đưa tay kéo eo nhỏ của cô lại sau đó ôm trọn cô gái nhỏ này vào lòng

- tiểu Mễ đừng khóc

Cô mặc dù vẫn khóc nhưng cũng gật đầu nghe lời..

Tuy rằng đã tìm thấy cô nhưng hấn từ nay sẽ chăm sóc cho cô thật chu đáo. Hấn sẽ không để cô bị tổn thương bất cứ khi nào nữa

Hấn lái xe chở cô về căn biệt thự riêng của mình

- thiếu gia cậu về rồi. Tiểu thư xin chào

Hấn không quan tâm đến những người khác lập tức nhìn cô bằng ánh mắt ôn nhu

- tiểu Mễ ngoan đi tắm và thay đồ. Anh sẽ dẫn em về nhà cha và mẹ

- dạ

Cô mỉm cười, hấn cười nhẹ gật đầu rồi hôn nhẹ lên trán cô 1 nụ hôn

Hấn cho người dẫn cô về phòng của mình sau đó cô lấy bộ đồ mà hấn đã chuẩn bị sẵn mà đi tắm..

Mới đây đã 6h00 cô và hấn đã chuẩn bị xong. Hấn định lên phòng cô gọi cô thì cánh cửa phòng cô mở ra, cô đi ra với bộ váy nhìn vô cùng đơn giản nhưng nó cũng rất đẹp

Bộ váy này càng tôn lên vẻ đẹp thuần khiết tựa như thiên sứ. Tóc cô được búi lên gọn gàng

Cô thật đẹp. Hấn cứ dán mắt lên người cô không rời. Thấy hấn cứ nhìn mình mãi cô ngại nên lên tiếng

- e...em mặc trông không đẹp sao?

Khuôn mặt không son không phấn, vẻ đẹp tự nhiên cùng với cách nói vô cùng đáng yêu a

Hấn đi tới chỗ gần cô. Cô gái nhỏ này đã cao lên rồi mà nhưng mà vẫn thua hấn 1 chút

Hấn đưa tay tháo dây buộc tóc cô xuống

- như vậy là đẹp rồi

Nghe hấn nói thế 2 bên má cô có chút ửng hồng

- em ra ngoài trước

Nói rồi cô chạy đi trước thấy bóng dáng nhỏ nhắn kia chạy đi như vậy hấn không khỏi phì cười mà

Cô gái nhỏ này của hấn trông thật đáng yêu mà. Nghĩ rồi hấn cũng xải bước ra ngoài....

- ---- Dư gia lúc 6h20 -----

- lão gia, phu nhân thiếu gia về ạ

- Thần nhi sao?

- sao mà lại không báo trước chứ nhỉ? Thằng bé thật là

Liều Y Nguyệt đang nói chuyện về việc đã có tung tích gì liên quan tới gia đình Mễ Mễ chưa với chồng mình, tức Dư Mặc thì quân gia Trần gỗ cửa đi vào

Cả 2 liền đi xuống dưới nhà gặp hấn. Hấn và cô đang ngồi trên ghế sofa

Thấy hấn dẫn theo về 1 người phụ nữ nhìn cũng khá xinh cô Y Nguyệt cô liền nín tay áo anh

- anh xem thằng bé kia lại ngay lúc này dẫn bạn gái nó về ra mắt

- làm sao em biết đó là bạn gái Thần nhi?

- em đoán

Nghe vợ mình nói thế anh khẽ thở dài

- thôi đừng suy đoán lung tung nữa mau đi thôi đừng bắt 2 đứa nó phải ngồi chờ chúng ta

Y Nguyệt cô bữu môi sau đó cùng anh đi tới chỗ hấn

- Thần nhi con về sao không nói trước với mẹ 1 tiếng

- cha, mẹ con chào 2 người. Con là muốn cho cha và mẹ biết 1 tin vui nên đã không nói trước

- tin vui gì vậy con trai?

- cô gái này là bạn gái con sao? Thần nhi à con đã có....

- Nguyệt để con nói

Nghe anh nói thế cô cũng im lặng nghe hấn giải thích

Hấn chợt nắm lấy tay cô. Cả cha mẹ hấn và cô cũng có vẻ khá bất ngờ

- cha mẹ. Con đã tìm được Mễ Mễ

- con nói thật sao?

- cô gái này...là Mễ Mễ?

Hấn nhìn qua cô ánh mắt đầy ôn nhu và yêu thương

- Mễ Mễ là con sao?

- dạ...là con ạ

Cô vừa nói dứt câu thì mẹ của hấn đã ôm lấy cô

- tiểu Mễ à cuối cùng cũng tìm được con rồi

- bác gái..

...

Cả 4 con người đang ngồi trên ghế mà nói chuyện cùng nhau

- tiểu Mễ suốt 15 năm nay rốt cuộc con đã ở đâu? Chúng ta đã cho người tìm kiếm con nhưng lại không được
- con lúc đó đã lưu lạc ở khắp nơi không thân không thích
- suốt khoảng thời gian đó con sống ra sao? Có cực khổ lắm hay không?
- con... Cuộc sống tuy có chút khó khăn nhưng con cũng đã quen rồi nên sống cũng tạm ổn Ạ
- Mễ Mễ bây giờ chúng ta đã tìm được con rồi. Chúng ta sẽ không để cho con chịu thiệt thòi nữa đâu từ bây giờ Dư gia chính là gia đình thứ 2 của con
- " gia đình thứ 2 ư?... "
- tiểu Mễ từ giờ gọi 2 chúng ta là cha và mẹ con, bây giờ con không cần phải sống cuộc sống cô đơn và khốn khổ như trước nữa đâu
- anh sẽ bù đắp và chăm sóc thật tốt cho em Mễ Mễ

Cô ngước mặt nhìn hấn. Hấn cười nhẹ vẫn là vẻ mặt ôn nhu nhìn cô

- cha và mẹ con họ chắc chắn sẽ rất vui vì đã thấy con không sao

Khóe mắt của cô có chút cay cay không lâu sau đã có 1 giọt lệ rơi xuống gò má cô

Cô thật sự rất vui, những lời nói này khiến cho cô vui đến nỗi phát khóc nhưng cô đã cố kìm chế lại bản thân

- " cảm ơn mọi người....cảm ơn anh Thần... "

- -----

- Hết Chap 2

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Cha Mẹ Là Do Bị Giết Hại

- tiểu Mễ con có biết tại sao cha và mẹ con đột ngột mất như vậy không?
- họ...là bị 1 người giết chết
- người đó con có biết là ai hay không?
- Mễ Mễ anh sẽ giúp em trả thù cho cha và mẹ em
- ừm, người đã hại cha bà mẹ chết đó là cô của con Triệu Tuyết Nghi

Nói đến đây ánh mắt cô sụp xuống. Phải chính bà ta đã hại chết cha và mẹ cô

Làm sao cô lại biết cha và mẹ cô bị người ta giết mà đó còn là cô của cô ư đó là vì sau 1 tuần tang lễ của cha và mẹ xong xuôi thì tối đó cô tới phòng của bà ta nghe bà ta nói chuyện gì đó với 1 người đàn ông

- -----15 Năm Trước -----

- có phải cô đã hại chết cha và mẹ của cô bé Mễ Mễ hay không?
- phải thì sao?
- cô có biết mình đang làm gì hay không
- tôi biết chứ
- nếu vậy....vậy tại sao lại giết họ lại còn để 1 mình cô bé sống sót

- đó là chuyện ngoài ý muốn. Tôi giết bọn họ là đều có lí do và mục đích
- nếu cô đã hại chết cha mẹ cô bé vậy rồi cô không sợ nếu như cô bé biết được chuyện này....
- tôi cũng đã muốn giết chết con ranh đó cùng gia đình nó nhưng mà thật không may ông trời đã để nó sống sót và được người ta cứu đưa tới bệnh viện
- cô không sợ hay sao mà còn để lại con của 2 người đó lại lơ như mai này lớn lấy tài sản lại thì sao đây? Dù gì cô cũng chỉ là người bảo hộ cho cô bé đến 18 tuổi cô cũng phải đem tất cả trả lại
- anh nói đúng nhưng mà lí do tôi để con bé đó lại là vì tôi muốn hành hạ đánh đập nó. Trước kia tôi vốn không ưa 2 mẹ con nó
- đó là chị dâu cô kia mà
- thế thì đã sao chứ? Người đàn ông tôi yêu nhất lại chính là anh của tôi. Tôi không có được anh ấy thì cô ta cũng đừng hòng có được. Cho cô ta sống đến nay cùng anh ấy lại còn có đứa con gái mới lên 3 tuổi như thế là đã quá hạnh phúc rồi bây giờ tôi lại cho cô ta đi cùng anh ấy như vậy chẳng phải là quá nhân từ rồi hay sao?
- cô bé đó cô tính làm gì? Dù gì cũng chỉ mới 3 tuổi thôi
- tôi sẽ nhẫn nhịn nuôi nó cho đến lúc nào đó tôi sẽ vứt bỏ nó đi thật xa sau đó trở về như không có gì. Nếu có ai đó mà hỏi thì nói cô bé do ham chơi nên đã đi lạc mất là được
- như vậy có tàn nhẫn quá hay không? Cô là cô nó đó
- tôi trước giờ không bao giờ coi con nhỏ đó là cháu của mình

Cô ta tức giận quát lên. Cô từ nãy đến giờ đã nghe hết tất cả cuộc hội thoại của bọn họ nói

Cô thật không ngờ người đó lại là cô của cô. Người cô mà cô trước giờ luôn yêu thương kính trọng mà lại là 1 người đã hại chết cha và mẹ cô. Chẳng những thế cô ta cũng muốn giết cô nhưng may mắn thay cô đã không chết

Cô sợ hãi nước mắt rơi cô sợ mình không kim lòng được mà khóc thành tiếng nên lấy tay bịt miệng lại rồi từ từ lùi ra sau sau đó chạy đi..

Quay về thực tại

Đôi mắt cô đã rơi xuống biết bao nhiêu giọt lệ. Phải, chính cô của cô Triệu Tuyết Nghi đã giết hại cha mẹ cô chẳng những thế mà bà ta cũng đã vứt bỏ cô lúc cô lên 6 tuổi

Lúc đó rất khó khăn, cô đã tự mình cực khổ sống trong cuộc sống đầy trắc trở này

1 cô bé lên 6 tuổi phải giống như những đứa trẻ khác. Phải được đến trường học biết bao nhiêu là đòi hỏi và kết thật nhiều bạn cho mình

Phải nhận được tình thương yêu của gia đình. Cha mẹ luôn yêu thương. Mà cô thì khác họ, trước kia cô cũng có được tình thương của họ nhưng bây giờ họ đi rồi. Họ đã không còn bên cô nữa...

Thấy cô khóc như vậy hấn không đành lòng mà kéo cô vào lòng mà ôm chặt lấy thân hình gầy gò bé nhỏ này

Nhận thấy được hơi ấm từ hấn cô cũng mặc cho hấn ôm cũng tựa đầu mình vào lòng ngực hấn

- "Mế Mế, đã để em suốt 15 năm qua chịu khổ rồi"

- tiểu Mế con yên tâm chúng ta sẽ nhất định trả thù cho cha mẹ con

- chuyện này khoan hãy manh động cứ từ từ đã. Bà ta cũng không hẳn là khó đối phó nhưng mà phải để cho bà ta từ từ phải mất đi tất cả

Nghe cha mình nói thế hấn cũng không nói gì

- Thần nhi chắc là con bé mệt rồi con đưa con bé về nghỉ ngơi trước đi

- dạ. Cha mẹ con về

- ừm

Cô cũng lễ phép mà cúi đầu chào 2 người bọn họ về sau đó hấn ôm cô rồi đi..

Về đến nhà cô vì quá mệt nên đã thiếp đi lúc nào chẳng hay

Hắn nhìn qua cô gái nhỏ của mình định gọi cô bảo về nhà rồi thì đã thấy cô đã ngủ

Hắn cười nhẹ hôn lên trán cô 1 cái sau đó mở cửa xuống xe và bế cô thẳng vào trong nhà

Hắn đặt cô xuống giường 1 cách nhẹ nhàng sợ rằng cô sẽ tỉnh giấc. Hắn quay người định lấy đồ đi thay thì bất giác cô gọi tên

- Thần ca ca đừng bỏ em hức....

Hắn nghĩ rằng cô đã tỉnh, quay đầu lại xem thì ra cô là đang nói mơ nhưng hình như cô gặp ác mộng? Thấy cô khóc khi ngủ như thế hắn đi tới bên cô đưa tay lau đi những giọt lệ còn đọng lại trên gò má của cô

- tiểu Mễ ngoan, anh sẽ không đi đâu cả. Anh sẽ luôn bên em..

Đôi mắt nhỏ của cô bỗng mở mắt ra thì thấy hắn đang nhìn mình cười nhẹ

- Thần ca ca...

- anh đây

Hắn ôn nhu nhìn cô bất giác cô ôm chặt lấy hắn mà như muốn khóc nức lên

- tiểu Mễ

- Thần ca ca em sợ...cha và mẹ đã bỏ em đi hức...anh đừng như họ bỏ rơi em...hức hức...

- Mễ Mễ ngoan anh sẽ không bỏ em đi đâu. Anh sẽ bên em mà

Cô gạt đầu nhưng nước mắt cũng không ngừng rơi

Hắn đưa tay lau nước mắt cho cô cười nhẹ nói

- ngoan không khóc nữa. Anh đâu nhớ là Mễ Mễ có bao giờ khóc nhe nhiều như vậy đâu nhỉ

Cô có chút ngượng vì nghe hắn nói thế. Hắn nhìn biểu hiện cô thật đáng yêu a. Thật là muốn đê cô ra ngay tại lúc này mà ăn sạch quá đi

Hắn hôn lên má cô 1 nụ hôn

- anh xin lỗi Mễ Mễ

- um...

Cô lắc đầu sau đó không hiểu tại sao mà cô lại chủ động đặt 2 bàn tay nhỏ lên ngực hắn rồi chồm người lên

Môi nhỏ của cô áp lên môi hắn. Hắn thấy vậy có chút ngạc nhiên nhưng rồi 1 tay ôm eo cô, 1 tay đặt sau gáy cô mà phối hợp cô cùng nụ hôn này....

- -----

- Hết Chap 3

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Ghen!!!

Cô choàng tay lên cổ hắn mãi cho đến lúc nụ hôn kéo dài cô không hờ được hắn mới luyến tiếc mà buông cô ra

- Mễ Mễ à

Giọng nói hắn khàn khàn cất lên, ánh mắt đầy dục vọng ngay lúc này hắn muốn đê cô gái nhỏ trước mặt ra ăn sạch

Bất giác hắn đê cô nằm xuống nhốt cô vào lòng sau đó hắn cúi đầu hôn nhẹ lên đôi môi nhỏ xinh rồi chuyển xuống chiếc cổ trắng ngần kia mà hôn lên

- ưm Thần ca ca...đừng mà

Cô dùng tay chống trước ngực hấn đẩy hấn ra nhưng không thể bởi vì hấn quá khỏe

Hấn dừng lại bởi vì nghe tiếng khóc nho nhỏ của cô vang lên. Ngần đầu lên nhìn cô gái nhỏ đang nằm dưới mình đang rơi vài giọt lệ

Hấn đau lòng khi nhìn thấy cô khóc như vậy. Đưa tay lau nước mắt cho cô sau đó dỗ dành cô nín

- Mề Mề ngoan không khóc nữa anh dừng lại rồi

- hức Thần ca ca....anh khi dễ em hức hức

- tiểu Mề Mề ngoan anh không khi dễ em nữa. Anh xin lỗi

Hấn đặt nụ hôn lên trán cô

- ngoan nín không khóc nữa

Cô khẽ gật đầu

- ưm Thần ca ca...em mệt rồi

- buồn ngủ rồi sao? Được rồi vậy chúng ta ngủ thôi

Nói rồi hấn nằm cạnh cô ôm trọn cô vào lòng

- không được!

- hửm?

Hấn khó hiểu nên nhìn xuống cô

- em và anh không thể ngủ chung được

- tại sao?

- nam nữ thụ thụ bất thân mà

Hấn bật cười. Cái gì mà nam nữ thụ thụ bất thân kia chứ. Cô gái nhỏ này

- em là vợ anh cần gì phải bất anh ngủ riêng với em kia chứ?

- nhưng chưa cưới mà

- Mề Mề ngoan ngủ thôi

Hấn không nói gì nữa, hôn lên mái tóc cô rồi nhắm mắt ngủ

Cô cũng mặc kệ vậy dù đi cô cũng mệt rồi...

Cho đến sáng thức dậy thì người bên cạnh đã đi đâu mất, cô mệt mỏi ngồi dậy, nhìn sang bàn bên cạnh thì có tờ ghi chú nhỏ

- *Anh đến công ty trước, em cứ nghỉ ngơi rồi ăn sáng đi*

Cô cười nhẹ sau đó rời giường đi làm vệ sinh cá nhân...

Cô không ăn sáng lập tức thay 1 bộ đồ do hấn chuẩn bị trước sau đó ra khỏi nhà đến công ty

Cô bước vào công ty thì có biết bao nhiêu ánh mắt lờ đờ liên nói về cô. Cô khó hiểu nhưng cũng không quan tâm nữa mà đi vào thang máy...

Ting, thang máy dừng lại ở tầng 49 cô bước ra rồi đi tới phòng hấn

Đưa tay định gõ cửa thì cô chợt nghe thấy 1 giọng nói của 1 người phụ nữ ở trong phòng hấn cất lên

- Dư tổng a~ anh có thể...

Rầm. Cô đột nhiên mở toan cánh cửa ra. Rose và hấn giật mình khi thấy cô

Hắn đẩy cô ta khi cô ta cứ sát sát lại gần mình. Thấy chuyện tốt bị phá cô ta tức giận nhìn người con gái kia

- cô là ai mà dám đập cửa vào hả?!
- tôi là thư kí của chủ tịch. Chị cần gì tôi sẽ giúp chị, chủ tịch hiện đang bận nên mong chị đừng làm phiền
- hỗn xược chỉ là 1 thư kí nhỏ bé mà dám lên mặt nói với tôi như vậy ư? Tôi chính là cấp trên của cô là phó giám đốc
- tôi không có ý đó
- không có không có ư?! Hừ cút ra ngoài cho tôi
- ai cho cô tự ý có quyền đuổi mắng người của tôi?
- chủ...chủ tịch tại cô ta
- cút ra ngoài đi
- nhưng mà
- có phải muốn tôi đuổi thẳng cô ra ngoài mới chịu đi!
- dạ...dạ tôi đi ngay

Nơi rồi cô ta luyến tiếc đi ra ngoài cũng không quên đi ngang qua cô mà liếc mắt nhìn cô 1 cái

Cô mặc kệ cứ làm lơ cô ta mặc cho cô ta liếc đến lé mắt cũng kệ

Thấy cô lơ mình cô ta tức tối đóng sầm cửa lại

- chủ tịch anh có cần dặn gì?
- em giận sao?
- tôi không dám

Hắn cười nhẹ. Quả thật là tiểu Mễ của hắn ban này ghen a

- em ăn dấm chua sao?
- không có
- vậy sao? Sao anh cứ ngửi thấy mùi của dấm lại còn rất chua là đằng khác
- chủ tịch anh nghiêm túc 1 chút tôi chỉ có bốn phận là thư kí của anh không dám ghen anh với chị ta
- anh đã bảo em ghen khi nào?

Cô im bặt không nói gì. Hắn cười nhẹ

- mau đến đây

Cô bước tới lại gần hắn

- gần 1 chút nữa. Qua đây này

Cô cũng nghe theo mà lại gần hắn hơn 1 chút thì hắn kéo eo cô lại và đã đặt cô ngồi yên trên đùi mình

- chủ tịch....

Chưa kịp nói hết câu thì cô đã bị hắn hôn môi mà chặn lại rồi

- gọi lại!
- Thần...Thần ca ca
- ngoan

Hắn cung chiều hôn lên tóc cô

- buông em ra em đi làm việc
- giận anh sao?
- không có
- còn không? Em nhìn em kia em ăn dấm chua hay sao hả?
- đã bảo là không có rồi mà
- dấm này rất chua đó nha

Cô mím môi im lặng không thềm nói nữa, hắn cười nhẹ

- ngoan đừng giận. Anh với cô ta vốn không có gì với nhau cả. Cô ta chỉ là đem tài liệu vào cho anh kí mà thôi
- ai mà biết được kia chứ. Anh kí xong thì cùng chị ta làm những gì sau đó chỉ có anh biết chị ta biết còn em thì không
- em nghĩ lung tung gì thế huh? Anh là mới không có với cô ta. Không tin tưởng anh?

Cô 1 lần nữa lại im lặng

- không tức là có
- ai nói kia chứ
- vậy có tin anh hay là không đây huh?
- ừm...thì...thì cũng tin
- như vậy mới là cô bé ngoan chứ

Hắn hôn chụt lên má cô

- có thật là anh và chị ta không có gì không?
- anh gạt em bao giờ nhỉ?
- em mới chỉ gặp lại anh hôm qua mà thôi

Hắn khẽ cười nhìn cô. Cô gái nhỏ này thật là

- bảo bối ngoan không được nghĩ lung tung. Anh vốn là của riêng em mà thôi không là của ai cả
- anh thật sao? Không gạt Mễ Mễ

Hắn gạt đầu khẳng định với cô

- anh không được nuốt lời đâu đó

Hắn cười gạt đầu. Cô gái nhỏ này của hắn thật trẻ con như ngày xưa mà. Vẫn không thay đổi gì hết

Nhưng mà cô như vậy hắn càng yêu thương cô nhiều hơn nữa. Hắn muốn lấy cô sớm về làm vợ mình, sớm là của mình để hắn sẽ bảo vệ che chắn cô suốt cuộc đời này...

- -----

- Hết Chap 4

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Đi Học Lại

- phải rồi nhi cũng sắp hết hè rồi

- hết hè rồi thì sao?

Cô đưa ánh mắt ngó ngác nhìn hấn. Hấn cười nhẹ

- tiểu Mễ em có muốn được đi học hay không?

- đi học?

- phải. Em còn năm thứ 4 của đại học rồi mới ra trường kia mà vậy sao lại không học hết luôn đi nhi?

- nhưng mà em...

- anh đã sắp xếp mọi thứ. Em cứ để anh lo, anh nhất định sẽ cho em 1 cuộc sống tốt

- ừm em cảm ơn Thần ca ca

- cần gì cảm ơn kia chứ. Anh là muốn bù đắp tất cả cho em Mễ Mễ à

Cô cười gật đầu

- vậy em có nên thưởng cái gì cho anh không nhi?

- ừm thưởng gì?

- tùy em

Cô không nói gì lập tức hôn lên má hấn 1 nụ hôn

- đó là phần thưởng của anh

- anh muốn cái khác cơ không phải cái này

- vậy là cái gì?

- là cái này nè

Nói rồi hấn áp môi mình lên môi cô. Đôi môi anh đào nhỏ nhắn thật ngọt của cô khiến hấn luôn không thể kiềm chế lại được

- ừ...ừm...Thần...

Hấn luyến tiếc rời môi cô để lại cô khuôn mặt đỏ bừng nhìn hấn. Hấn cười thỏa mãn hôn lên má cô 1 cái

- em đáng yêu quá đó tiểu Mễ à

- anh...anh tại sao lại hôn em như thế

- huh, có sao?

- có, rõ ràng ban nãy anh...

- phải, nhưng em cũng rất thích còn gì. Em không nhớ hôm qua hay sao huh?

- em làm gì?

- em quên thật sao? Chính em là người đã chủ động hôn anh trước kia mà

- em...có sao?

Hấn gật đầu. Cô đỏ mặt càng đỏ hơn cúi đầu không nói gì. Thấy hành động đáng yêu đó hấn mỉm cười nhẹ

Cô gái này sao mà lại đáng yêu như vậy chứ

Dư Thần hấn là 1 con người băng lãnh ít nói không cười nhiều nhưng từ khi cô xuất hiện hấn đã thay đổi hoàn toàn

Người con gái hấn yêu nay hấn đã tìm thấy cô. Hấn nhất định sẽ không để mất cô 1 lần nào nữa. Sẽ nắm bắt cô cho thật tốt

Ngoài cô ra hấn là lần đầu đối xử ôn nhu dịu dàng như vậy với cô

Hấn yêu thương cưng chiều cô hết mực...

5h00 là lúc tan ca, mọi người ai cũng sắp xếp đồ đi về cả cô hấn cũng không ngoại lệ gì

- về thôi

- um

Cô gật đầu mỉm cười sau đó đi cùng hấn ra về...

- Thần ca ca anh đưa em về nhà nha

- về nhà? Chẳng phải chúng ta về nhà anh?

- đâu có. Anh đưa em về khu nhà cũ đi

- để làm gì? Em là vợ chưa cưới của anh về nhà anh ở. Nhà anh cũng chính là nhà em thiếu phụ nhân của anh

- ơ nhưng mà như vậy cũng phải để em thu dọn đồ đạc đã chứ

- không. Tất cả những món đồ đó bỏ hết đi. Anh đã mua đồ mới cho em rồi

- nhưng còn....

- tiền nhà anh đã trả đủ hơn thế nữa là anh đã mua nó

- để làm gì?

- mua chơi thôi

Nói rồi hấn lái xe đi. Cô khó hiểu nghĩ trong lòng

- " Thần ca ca mua chơi căn nhà đó thôi sao?... "

- ----Biệt Thự Dư Gia-----

- Thần ca ca em sẽ ngủ ở đâu vậy?

- cùng anh

- há?

- sao lạ lắm à? Đêm hôm qua chúng ta cũng như thế thôi. Vào nhà nào

Nói rồi cô cùng hấn xuống xe vào nhà

- trong 1 tuần tới em không cần phải đi làm đâu

- tại sao?

- ở nhà chuẩn bị thật tốt đi bởi vì em sắp nhập học rồi

- dạ Thần ca ca

Cô vui vẻ khi nghe hấn nói thế hấn xoa đầu cô

- ngoan mau đi tắm thay đồ rồi ăn tối đi

Cô ngoan ngoãn gật đầu sau đó về phòng

Tâm trạng cô hôm nay vô cùng tốt a. Thật là nôn đến hết 1 tuần kia mà

Cuối cùng cũng được đi học lại. Cô rất mong muốn được gặp lại bạn bè của mình mà nhất là cô bạn thân của mình

Cho đến tối thấy hấn chưa về phòng ngủ nên cô mới qua thử thư phòng hấn xem sao

- phải. Sắp xếp cho cô ấy 1 chỗ ngồi tốt nhất...ừm

Hấn đang nghe điện thoại. Nghe xong thì gạt máy. Hấn biết là cô ở ngoài

- vào đi đừng đứng ngoài đó

Cô giật mình khi nghe hấn nói tới mình. Nhẹ nhàng đẩy cửa vào

- Thần ca ca em không cố ý nghe anh nói chuyện điện thoại đâu

- anh biết chứ. Sao còn không đi ngủ đi huh?

- em không thấy anh vào ngủ giờ này cũng đã không còn sớm lắm rồi

Hấn cười nhẹ, là cô quan tâm hấn sao

- được rồi vậy chúng ta về phòng thôi

- ừm

Nói rồi cô cũng hấn về phòng đi ngủ...

Thời gian thấm thoát trôi qua, ngày sau ngày 1 tuần cũng đã trôi qua. Hôm nay chính là ngày cô nhập học

Cũng là năm cuối của cô. Cô đang nôn nóng gặp lại bạn mình

- bảo bối à em nôn nóng ấy đó

- hihi tại em muốn gặp lại bạn mình

Hấn khoe môi cười lắc đầu sau đó tập trung lái xe tiếp

Chiếc xe BMW màu đen có hạn trên thị trường nay dừng lại ở trước cổng trường Sophornia

Đây là ngôi trường dành cho những sinh viên đại học. Không phải ai giỏi và có tiền vào được là vào. Ngôi trường này vốn dành cho những học sinh ưu tú và danh giá

Số học sinh trong trường không quá ít cũng không quá nhiều. Nhưng những người học ở đây đa số họ là những con nhà quyền quý, tiểu thư thiếu gia

Hiệu trưởng trường này cũng là nhờ hấn giúp đỡ nên mới có được ngày hôm nay. Hấn muốn những thứ tốt đẹp nhất dành cho cô nên đã xin ông ta cho cô vào học và ông ta cũng đã vui vẻ chấp nhận cô....

- -----

- Hết Chap 5

♥♥♥

- Mk viết truyện dạo này quá tẻ & quá dở quá đúng kh.m.n(

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Nhập Học

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Hắn bước chân xuống xe khiến cho mọi ánh mắt đều dồn vào hắn

Phải, hắn rất đẹp trai không kém phần cao lãnh. Mọi người ở đây không ai là không biết đến hắn

- là Dư tổng đấy
- ngài ấy đến đây có việc gì sao?
- không biết nhưng mà đẹp trai quá đi
- đẹp trai quá
- Hạ Băng là Dư tổng đó

Nghe bạn mình nói Hạ Băng liền quay sang nhìn. Đập vào mắt cô ta là thân hình cao to

- "anh ấy....đẹp trai quá..."

Hạ Băng tuy nghe nói về hắn nhiều nhưng không bao giờ chú ý bây giờ gặp mặt quả thật rất đẹp trai a

Hắn không để tâm những con người kia sau đó đi vòng qua bên kia mà mở cửa xe cho cô xuống

Mọi ánh mắt đều 1 lần nữa dồn vào cô khi cô bước xuống xe

- cô gái đó là ai vậy?
- không biết sao mà đi chung xe với Dư tổng thế
- bực mình thật

Mọi ánh mắt, ganh ghét có ngưỡng mộ có đều hướng về cô

Hạ Băng nhìn thấy cũng không khỏi ngạc nhiên

- này đó là ai vậy sao mà đi cùng Dư tổng thế Băng..
- em vào học đi chiều anh sẽ tới đón em
- vâng. Anh đi làm cẩn thận
- ừm, học ngoan đó
- biết rồi mà em không phải con nít đâu

Thấy cô đáng yêu như vậy hắn rất muốn ngay lúc này mà ôm hôn cô tại chỗ nhưng không được bởi vì ở đây có khá nhiều người đang nhìn nên đành để bụng chiều về làm vậy

Hắn lên xe sau đó lái xe đi. Cô nhìn hình bóng hắn đi như vậy có chút mất mát nhưng không giải vì sao thì bất chợt có 1 cô gái cất giọng lên

- Mẹ Mẹ

Cô quay lại xem là ai gọi mình thì Hạ Băng đã ôm lấy cô

- Băng Băng
- Mẹ Mẹ cậu học ở đây sao?
- ừm Băng Băng cũng thế à
- phải. May quá đi cả 2 chúng ta học chung 1 ngôi trường. Đi chúng ta sẽ học cùng lớp ngồi cùng bàn

Cô gật đầu cười. Thật ra Hạ Băng là bạn thân của cô

2 người rất thân nhau. 2 người đã là bạn của nhau từ khi bước vào cấp 3 rồi. Lúc nào cũng dính lấy nhau không buông nhưng đến đại học năm ba cô đã nghỉ giữa chừng làm cho Hạ Băng rất buồn

Hạ Băng cho người tìm kiếm cô bạn thân của mình nhưng không tài nào tìm được cô

Mãi cho đến hôm nay gặp lại cô vô cùng vui. Hạ Băng là con gái của Hạ gia, vì sao cô đại tiểu thư của gia đình giàu có mà lại không chơi với những người có cấp bậc giống mình mà lại đi chơi với 1 người không tiền và cấp bậc thấp như cô

Đơn giản là bởi vì cô khác họ. Khác họ rất nhiều. Tâm hồn cô trong sáng đơn thuần không như những con người kia lúc nào cũng đi theo nịnh hót cô. Hạ Băng có tính tình thẳng tính có gì nói đó không hề biết nhường nhịn ai là gì

Cô không thích những kẻ hay nịnh bợ mình vì thế cô không bao giờ chơi cùng họ và cô đã chọn Mễ Mễ làm bạn

Hạ Băng nắm tay cô cùng về lớp...

Sau khi chuông reng cũng đã vào học đúng lúc đó 2 người định vào lớp thì gặp cô giáo

Cô bảo là để Mễ Mễ vào cùng cô để cô có thể giới thiệu bạn cho cả lớp

Lớp của Hạ Băng học đều là những người cô quen biết hết nhưng luôn có 1 chàng trai mà cô rất ít nói chuyện

Bởi vì anh ta khá là lạnh lùng không ai có thể tiếp xúc được với anh ta. Trình Thiên con trai cả của Trình gia

Nhan sắc anh ta cũng thật sự rất hoàn hảo a nhưng mà hoàn hảo sao mà bằng Thần ca ca của tiểu Mễ nhà ta được ><

Khi Hạ Băng về chỗ ngồi thì cô giáo cũng đồng thời bước vào cả lớp cũng có tí ồn ào

- cả lớp im lặng nào. Hôm nay là năm học mới của các em cũng là năm cuối các em sẽ ra trường. Cô rất vui khi gặp và làm chủ nhiệm của lớp chúng ta

Cả lớp vỗ tay khi nghe cô giáo nói thế

- hôm nay lớp chúng ta sẽ có 1 thành viên mới. Em vào đi

Vừa dứt câu thì cô đi vào. Mọi ánh mắt đều dồn hết lên người cô

- xinh gái quá

- bạn tên gì vậy bạn?

- cô ấy là thành viên mới lớp mình hay sao?

- đúng là tiên nữ mà đẹp quá

Mọi lời nói của các nam sinh đều lên tiếng khi thấy cô

Hôm nay cô mặc 1 bộ váy có màu trắng tinh khiết và tóc được búi gọn gàng

Khuôn mặt không son không phấn, xinh đẹp tự nhiên khiến cho ai cũng ghen tị với vẻ đẹp này của cô

Nam sinh nhìn cô với vẻ mong muốn có được cô còn nữ sinh thì đương nhiên nhìn cô có mấy phần ghét bỏ khinh bỉ cô

Không biết nếu như có hán ở đây thì sẽ thế nào khi thấy những ánh mắt này nữa nhất là các nam sinh ở đây

Hắn thật ra không yên tâm để cô học ở đây 1 chút nào nên đã cho người theo dõi cô sau đó báo cáo lại cho hắn việc của cô

Hắn hiện tại đang ở trong phòng làm việc mà xem lại các tài liệu. Nhưng hắn không thể tập trung được bởi vì cứ nghĩ đến cô gái nhỏ kia của mình

Không biết là cô có đang học vui vẻ với các bạn trong lớp hay không? Cô có quen với bạn mới chưa? Có đang nhớ đến hắn hay không?

Hắn cứ suy nghĩ như thế mãi. Sau đó đặt tài liệu xuống bàn gọi cho Lãnh Khả Dư vào

Lãnh Khả Dư là trợ thủ đắc lực của hắn đồng thời cũng là 1 người bạn thân của hắn

2 người bọn họ gặp nhau bên Mỹ, trong lúc hắn đi du học thì gặp được anh và thế là sau mọi chuyện họ kết bạn với nhau. Về nước thì hắn đã cho anh vào công ty làm trợ lý cho mình...

- có chuyện gì sao chủ tịch của tôi?

- vừa này Lục Vũ Bình có gọi cho tôi, đúng chứ?

- phải. Ông ta gọi mời cậu đến buổi lễ nhập học

- mấy giờ?

- khoảng 3h00

- được. Gọi báo ông ta tôi sẽ tới tham dự

- chẳng phải cậu không thích đến những nơi ồn ào đó hay sao?

- không phải việc của cậu. Mau ra ngoài chuẩn bị đi

- được được

Nói rồi Lãnh Khả Dư quay lưng ra ngoài. Hắn thật sự cũng không muốn đến những nơi đó vì nó ồn ào nhưng vì cô nên hắn đành phá lệ vậy...

- -----

- Hết Chap 6

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Buổi Học Đầu

- bạn tên gì vậy?

- phải đó mau mau giới thiệu tên của bạn cho tụi mình đi

Cô rụt rè không dám mở miệng nói. Bởi vì cô không quen thấy vậy Hạ Băng cất tiếng

- đừng hỏi dồn dập như vậy chứ!

- Hạ Băng à tụi mình chỉ muốn biết tên bạn ấy mà thôi cậu làm gì ghê vậy

- phải đó

- không hỏi gì nữa hết, tiểu Mễ xuống đây ngồi với mình

- các em trật tự hết đi nào. Mễ Mễ em có thể giới thiệu tên mình với các bạn được hay không hay là để cô giúp em?

- dạ....dạ em cảm ơn em sẽ tự làm ạ

- được rồi

Cô giáo cười hiền nhìn cô sau đó nhìn cả lớp

- các em trật tự. Vì mới là ngày đầu nên bạn hơi rụt rè 1 chút

- dạ thưa cô

Cả lớp đồng thanh trả lời cô giáo. Cô tự ti cất giọng

- xin...xin chào mọi người. Mình tên...là Triệu Mễ Mễ

- Mễ Mễ sao? Bạn vừa đẹp mà tên cũng dễ thương nữa

- phải đó. Tên nghe thôi cũng biết là người dễ thương, xinh đẹp rồi

- Mễ Mễ từ nay đây sẽ là lớp em và họ chính là những người bạn học của em

- dạ em cảm ơn cô

- ừm em xuống ngồi cùng bạn Hạ Băng đi

- dạ

Cô lễ phép mới với cô giáo sau đó cũng đi xuống bục mà tới chỗ Hạ Băng ngồi kể cô bạn thân mình

- bạn học Mễ Mễ à nếu như bạn có cần giúp đỡ gì cứ nói với bọn mình, bọn mình sẽ giúp đỡ cho bạn

1 nam sinh lên tiếng nói

- phải đó bạn đừng ngại gì hết

Nam sinh thứ 2 lên tiếng. Cô cười ngại

- mình cảm ơn các bạn

- cần gì cảm ơn chứ chúng ta đều là bạn của nhau hết mà

- phải đó phải đó

- ừm

Cô cười gật đầu. Thấy cô vui vẻ như vậy Hạ Băng cũng cảm thấy trong lòng vui lây theo

Thấy cô cười vui vẻ như vậy Diệp An lên tiếng

- Chỉ là 1 đứa nhà quê thôi mà cũng được vào đây học

- phải đó. Có cái gì giỏi đâu chứ chỉ được cái mỗi là nhan sắc tầm thường kia mà thôi, thế mà cũng vào đây được

Đan Vi hòa theo nói với Diệp An. Thấy họ nói xấu cô Hạ Băng lên tiếng

- cảm miệng của các cô lại đi. Không bằng người ta bộ ghen tức à

- loại người như cô ta thì có sao nói vậy thôi đúng không Diệp An

- phải. Tại này mà phải ghen với cô ta? Loại thấp kém tầm thường như vậy tại này có cho cũng chẳng thèm lấy cô ta

- cô nói người ta thấp kém tầm thường vậy còn các cô thì sao? Nghĩ mình cao quý lắm chắc các địa vị thiên kim tiểu thư này từ đâu mà có được nhỉ?

- cô muốn nói gì đây?!

- nói gì mà nói gì nào. Cô biết mà

- cô...

- các em thôi đi đừng làm ồn nữa

Cô nín nín tay áo của Hạ Băng rứt rề nói

- Băng Băng đừng kiểm chuyện nữa mà

Hạ Băng nhìn cô rồi lại nghĩ đến cô giáo nói đúng. Đang trong giờ học mà đã làm loạn khi chưa vào tiết học, hơn thế nữa đây còn là năm học mới kia mà

Hạ Băng thở dài bình tĩnh lại sau đó ngồi xuống bàn

- vào tiết học thôi cô. Xin lỗi vì đã gây ồn ào

- không sao đâu. Diệp An, Đan Vi 2 em mau ngồi xuống đi

- dạ

Cả 2 đồng thanh sau đó cũng ngồi xuống. Tiết học mới đã bắt đầu cho năm học mới của mọi người...

Sau khi học xong 3 tiết thì chuông reo đã là giờ ra chơi

Mọi người ai nấy cũng đều xuống sân riêng có mấy nam sinh thì cứ ở quanh chỗ cô

- Mễ Mễ à cậu mới vào đây học chắc là không biết mọi thứ ở đây đâu nhỉ?

Cô gật đầu khi nghe 1 nam sinh lên tiếng

- hay là mình dẫn bạn đi tham quan ngôi trường này nha Mễ Mễ

- cậu có thấy khát trong 3 tiết học vừa nãy không?

Cứ nhiều câu hỏi dồn lên cô. Cô nhút nhát núp sau lưng của Hạ Băng. Hạ Băng cũng lên tiếng nói giúp

- xin lỗi các bạn nhưng mà mình là người đã hứa với Mễ Mễ dẫn cậu ấy đi tham quan trường học rồi. Còn về khát nước hay không thì 1 chút nữa tại mình xuống căn tin mua nước uống. Thật ngại quá tại mình đi trước nha

Nói rồi Hạ Băng lập tức nắm tay cô rồi khỏi lớp khiến cho các nam sinh đó có chút thất vọng

Xuống tới sân trường

- Mễ Mễ à cậu làm mình mệt chết đi được à

- sao vậy Băng Băng

- ôi Mễ Mễ của tôi sao mà cậu lại càng lớn càng xinh khiến cho biết bao nhiêu người chết mê chết mệt vì cậu vậy

Cô không nói gì chỉ nở 1 nụ cười hồn nhiên. Hạ Băng cũng cười sau đó cùng cô xuống phòng ăn của trường...

Cả 2 người con gái xinh đẹp đang ngồi ở phòng ăn của trường mà vui vẻ nói chuyện với nhau

- Mễ Mễ à cậu có thể kể mình nghe cái người hồi sáng tạo sao cậu lại quen được anh ấy hay không?

- à ý cậu là nói Thần ca ca đó sao?

- Thần ca ca?

- " tại sao Mễ Mễ lại gọi thân mật như vậy với Dư tổng vậy nhỉ? Chẳng lẽ là họ có quan hệ gì cứ nhau ư? "

- Mễ Mễ cậu quen biết Dư tổng sao ý mình là Dư Thần đó tại sao cậu lại gọi anh ấy là Thần ca ca vậy?

- vì Thần ca ca là hôn phu của mình. À mà Băng Băng thích Thần ca ca sao? Không được không được đâu. Thần ca ca là của Mễ Mễ rồi Băng Băng không được dành anh ấy của Mễ Mễ đâu

- ngốc quá sao Băng Băng lại đi dành chồng tương lai của cậu được chứ

- Băng Băng nói thật chứ

- thật. Chẳng lẽ Mễ Mễ không tin mình hay sao?

Cô lắc đầu mỉm cười

- ừm ừm mình tin Băng Băng mà

Lúc đầu nghe cô nói vậy Hạ Băng trong lòng có chút ngạc nhiên và buồn buồn nhưng mà trách ai được kia chứ

Muốn trách là trách mình kia kìa. Ai bảo đến sâu làm gì hơn nữa đó còn là chồng tương lai của Mễ Mễ nữa chứ. Haz cũng may là mới say nắng thôi đó

- " cũng mong là anh ta đối tốt với Mễ Mễ "...

- -----

- Hết Chap 7

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Khai Giảng

Cả 2 đang ngồi nói vui về thi bắt ngờ hồi chuông reo đã kết thúc giờ ra chơi

Tất cả mọi người đều xuống sân tập trung cả để dự lễ nhập học của trường Sophornie

Mọi người ai cũng đều đã chuẩn bị hết. Lễ nhập học này cũng là năm học mới khi bước vào cấp 3 của các sinh viên khi bước vào ngôi trường này và cũng là năm cuối của các sinh viên đại học năm thứ 4

Ai ai cũng đều ngồi vào ghế. Cô hôm nay cảm thấy thời tiết rất đẹp a. Bất ngờ có 1 giọng nói từ đằng sau chanh chua phát lên

- xem kìa con nhỏ quê mùa mà dám đòi ngồi ở hàng ghế đầu này á

- không có cửa đâu, mơ tưởng

- nè nè các cô lại muốn kiếm chuyện?

- chướng mắt nên nói thôi. Tụi này đâu nói cô

- phải đó

- đó là bạn tôi. 2 người mau rút khỏi mắt tôi đi, đúng thật là chướng cả mắt mà. Mễ Mễ ngồi xuống đi

Cô gạt đầu sau đó ngồi xuống cũng Hạ Băng, Diệp An và Đan Vi vô cùng tức tối sau đó cũng bỏ đi chỗ khác mà ngồi

Sau khi tập hợp đủ học sinh và thầy cô, thầy hiệu trưởng cũng là ông Lục Vũ Bình đứng trên sân khấu cầm mic nói

- chào tất cả toàn thể sinh viên của trường Sophornie thầy là Lục Vũ Bình, hiệu trưởng của trường

Tất cả ai ai cũng đều vỗ tay

- hôm nay là năm học mới của các em khi bước vào ngôi trường Sophornie học và cũng là những năm cuối của các em sinh viên đại học năm thứ 4

1 màn pháo tay thứ 2 lại được vang lên trong ngôi trường. Ông ta cười gạt đầu rồi nói tiếp

- hôm nay trường chúng ta thật sự rất có vinh dự khi được 1 vị khách mời hết sức đặc biệt đã đến chung vui cùng chúng ta. Đó là...

Chưa kịp nói hết câu thì trước cổng trường có 1 chiếc xe BMW đã dừng bánh trước đó

Mọi người ai cũng hướng mắt nhìn. Trong chiếc xe có 1 người đàn ông lịch lãm không kém phần điển trai bước ra ngoài khiến cho bao cô gái ở đây đều trầm trồ khen ngợi anh

Riêng cô thì cô thấy người đó rất quen a. Đã gặp đâu rồi thì phải

- người đó quen quen sao á

- hả cậu quen anh ta?

- mình không biết nữa. Nhưng đã gặp đâu rồi thì phải

- phải không đó. Hay là cậu nhìn nhầm. Người ta đẹp trai như vậy mà lại là lần đầu đến đây nữa sao mà cậu từng gặp được. Cậu gặp anh ta ở đâu?

- mình cũng không nhớ nữa. Chắc là mình nhớ nhầm thôi, kệ đi

Hạ Băng gật đầu không nói gì. Theo sau đó lại có thêm người đàn ông bước xuống

Người này đẹp trai hơn người đàn ông trước nhiều. Người đàn ông này cao lãnh lạnh lùng không kém phần đẹp trai. Trên người luôn thoát ra những khí chất hơn người

Mà người đàn ông này là người cô không thể quên được vì đó là người cô yêu. Là chồng tương lai cô kia mà. Dư Thần

- Thần ca ca

- ông xã cậu vì cậu mà đến đó

Cô cảm thấy hơi ngại khi nghe Hạ Băng nói thế

Hắn cùng Lãnh Khả Dư hiên ngang bước vào ngôi trường. Biết bao nhiêu ánh mắt dồn về hắn

Lục Văn Bình thấy hắn tới cũng bước xuống sân khấu đi tới chỗ hắn, đưa tay ra ý muốn bắt tay

- Dư tổng rất vui khi ngài tới

Hắn lạnh lùng lướt qua ông không nói gì. Hắn thật đáng sợ khiến cho ông ta cũng muốn toát mồ hôi

Lãnh Khả Dư cùng hắn đi tới hàng ghế đầu ngồi do Lục Văn Bình đã sắp xếp sẵn

Thật trùng hợp làm sao. Ghế của cô và Hạ Băng chỉ ngồi sau hắn và Lãnh Khả Dư

Hắn khi đi tới chỗ ngồi có nhìn qua cô với ánh mắt chứa bao nhiêu là sự yêu thương cưng chiều cô gái nhỏ này

Nhưng đâu ai thấy rằng ánh mắt của hắn nhìn cô đâu. Chỉ có cô cũng nhận ra. Cô ngượng ngùng cúi gầm mặt không nhìn hắn

Hành động đáng yêu như vậy nụ cười trên môi hắn cũng nở sau đó liền dập tắt khi ngồi xuống ghế

Vì ông ta biết hắn không thích phụ nữ ngồi gần mình kể cả 1 chút cũng không. Thấy cô và Hạ Băng ngồi sau hắn như vậy có chút gần ông ta định lên tiếng đuổi nhưng sặc nhớ ra 1 điều rằng cô là do hắn xin ông ta đưa vào đây học kia mà

Quan hệ chắc chắn là rất thân với nhau nếu không thì tại sao hắn lại nhờ ông ta như vậy

Ông ta đã không lên tiếng đã thôi. Diệp An cũng nghĩ giống ông ta nhưng không hề biết rằng cô là do hắn nhờ ông ta đưa vào đây học

Cô ta cũng biết hắn không thích phụ nữ ở gần mình, 1 chút cũng không. Diệp An mạnh mẽ cất tiếng

- thưa thầy. Dư tổng là người không thích phụ nữ ngồi gần mình ạ

Hắn liếc mắt nhìn sang cô ta. Cả trường. Mọi người đều dồn ánh mắt mình về phía cô ta

- học trò Diệp An em có gì muốn nói sao?

- thưa thầy là có. Bạn học Mễ Mễ và bạn học Hạ Băng. Em nghĩ thầy nên đổi chỗ 2 bạn ấy ạ

- phải đó thầy. Dư tổng ngày ấy không thích phụ nữ ngồi gần mình thế mà 2 bạn ấy không biết hay là cố tình mà mặt dày ngồi sau ngài ấy đợi thầy đuổi đi

- phải đó thầy. Thầy đuổi họ đi đi. Đổi chỗ họ đi thầy

Có vài nữ sinh lên tiếng đồng tình với cô ta

- " Thần ca ca không chẳng lẽ cũng ghét mình ngồi gần anh ấy luôn hay sao? "

Cô nhìn sang hắn thấy hắn vẫn im lặng như vậy

- nhưng mà học trò Mễ Mễ

- thầy Văn Bình các em nói đúng đó

- phải. Dư tổng xưa nay là vậy mà

Ông ta cũng khó xử nhưng mà họ nói đúng. Hẳn xưa nay đã là người như thế rồi mà. Đắc tội hẳn chỉ có nước chết mà thôi

- Băng Băng à mình đi thôi. Kiếm chỗ khác ngồi đi

- Mề Mề à

- họ đuổi thì mình...nên đi thôi

- không cần đâu. Để họ ngồi đó cũng được

- Dư tổng như thế

- không sao

- vậy học trò Mề Mề và Hạ Băng 2 em ngồi xuống đi

- dạ thưa thầy

Diệp An vô cùng giận khi hẳn lên tiếng như bênh vực cô và Hạ Băng như thế. À lẳng lặng ngồi xuống ghé

Sau đó lễ khai giảng bắt đầu...

- -----

- Hết Chap 8

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Gây Sự

Khai giảng kết thúc mọi người về lớp riêng hẳn thì cô thấy hẳn nói gì đó với thầy Lục Văn Bình

- Mề Mề à đi thôi về lớp nào

- a mình...mình....

- sao thế

Hạ Băng nhìn theo hướng mắt của cô thì thấy hẳn. Hạ Băng lắc đầu cười

- Ay da Mề Mề à mới đây là đã nhớ người ta rồi hay sao?

- mình...mình nào có

- đừng chối nha. Xem cậu kia nhìn không rời mắt luôn

- không có...không có mà

Cô cứ chối liên tục khi bị Hạ Băng bạn thân mình chọc như vậy. Hẳn liếc mắt nhìn sang

Cô giật mình khi thấy hẳn đang nhìn về phía mình. Vội cầm tay Hạ Băng mà kéo về lớp

- đi thôi Băng Băng

- ơ không ngắm chồng nữa à

- đừng chọc mình nữa mà

Thấy bóng dáng nhỏ nhắn của cô dần khuất đi như vậy hẳn khẽ cười sau đó cùng Lãnh Khả Dư ra về...

5h15 là giờ ra về. Mọi người ai cũng ra về

Cô cũng ra về đi cùng Hạ Băng. Đang đi thì bất ngờ có 1 giọng chanh chua cất lên

- xem kia xem kia là nhỏ nhà quê đó

- nè muốn kiểm chuyện nữa ư?

- tôi đâu nói cô ta đâu cũng đâu có nói cô. Sao mà cô cứ lên tiếng nói tôi hoài vậy Hạ tiểu thư

- cô không kiểm chuyện với bạn tôi thì cứ gì tôi luôn nói cô

- Hạ tiểu thư tôi chỉ là thắc mắc 1 điều bạn của cô đó làm sao mà vào đây học được thôi

- nè nè Diệp An mình thắc mắc 1 điều có phải là cô ta đã lên giường với đại gia nào hay là đã lên giường với thầy hiệu trưởng hay không mà lại vào được đây học

- đúng đó tôi cũng thắc mắc như vậy

- chúng ta học ở đây là nhờ có năng lực và thực lực kia mà. Cho rằng bạn học Mễ Mễ học giỏi đi nhưng mà có học giỏi cách mấy xin vào đây học cũng rất khó

- tôi...tôi không có. Không phải như bạn đã nói

- còn không nữa ư. Rốt cuộc là cô đã lên giường với những đại gia nào vậy bạn học Mễ Mễ

- kh...không có

Diệp An cố tình nói lớn để cho mọi người xung quanh nghe thấy. Họ xúm lại xung quanh xem chuyện gì

- bạn học Mễ Mễ à mới đầu năm học thôi mà. Bạn như vậy sẽ có rất nhiều tai tiếng đó

- phải đó

- nè nè tôi đã điều tra ra rồi. Cô ta vốn chỉ là 1 người bình thường mà thôi thế mà lại dễ dàng vào được đây học

- làm sao cô vào đây học được vậy Mễ Mễ có phải cô đã lên giường với ai hay không?

- các người thôi hết đi!

- Hạ tiểu thư bình tĩnh. Mọi người chỉ là muốn biết thôi mà

- cô câm miệng lại đi. Các người dứt ra hết!

- bạn học Mễ Mễ à hôm nay mình thấy có vẻ như là Dư tổng đã lên tiếng giúp bạn vì thế bạn mới được ngồi đó không phải bị đuổi ra chỗ khác ngồi. Theo như được biết nếu như ai cũng như vậy thì đã bị ngài ấy đuổi đi rồi mà tại sao bạn lại được ngồi ở đó vậy?

- phải đó phải đó bạn học Mễ Mễ

Nhiều nữ sinh hòa theo Đan Vi mà nói

- có phải bạn và Dư tổng có quan hệ gì hay không?

- bạn đã lên giường với ngài ấy sao?

- hay là lên giường với ai đó?

- là đại gia nào hay là thầy hiệu trưởng vậy bạn học Mễ Mễ

Cứ nhiều câu hỏi dồn tới mà hỏi cô. Cô sợ hãi không nói nên lời mà núp sau lưng Hạ Băng. Thấy vậy Hạ Băng tức tối cố đuổi bọn họ nhưng có cố cũng không được

- Mễ Mễ không có...hức...không có mà...

- Mễ Mễ à đừng khóc

Hạ Băng thấy cô khóc như vậy liền dỗ cô nín nhưng không tài nào dỗ được cô. Cô là quá sợ bọn họ khi họ cứ dồn dập như vậy

- Thần...Thần ca ca anh...anh đâu rồi Mễ Mễ sợ lắm huhu...

- cút hết ra cho tôi!

Bất ngờ từ đằng sau đám đông có 1 giọng nói uy quyền hết sức quyền lực cất lên khiến ai cũng phát run

Họ tách ra cho người đàn ông đó bước tới chỗ cô. Người đàn ông đó không ai khác là hần

Hần chính là tới đón cô nhưng khi tới nơi thì thấy những cảnh ồn ào phiền toái này hơn thế nữa là cô gái nhỏ của hần đang núp sau lưng của Hạ Băng mà khóc gọi tên hần

Thấy cô như vậy hần đương nhiên đau lòng. Nắm tay cô mà kéo cô vào lòng mình

- Mễ Mễ ngoan không khóc

Nghe được giọng nói quen thuộc trầm ấm cất lên cô ngước mặt lên nhìn thì thấy hần

Thấy hần cô như uất ức chuyện này mà ôm chặt lấy hần không buông

- ngoan anh sẽ giải quyết chuyện này. Sẽ không để ai khi dễ em

Hần ôn nhu nhìn cô gái nhỏ trong lòng đang ôm chặt lấy mình không buông

Thấy cảnh này tất cả mọi người ở đây ai cũng đều há hốc mồm. Dư tổng là đang ôn nhu với cô ư?

- " mình....mình có nhìn nhầm không đây... Dư tổng là đang quan tâm cô ta? "

- là ai đã làm cô ấy khóc?!

Hần trở lại đáng vẻ lạnh lùng. Uy quyền cất giọng băng lãnh của mình lên khiến cho ai cũng sợ hãi không dám hó hé chuyện gì

- tôi không nói lần 2. Cho các người 2" để trả lời câu hỏi này

- Dư...Dư tổng à thật ra anh cũng không cần phải tức giận như thế đâu

- cô câm miệng. Tôi là không hỏi cô

Đan Vi lên tiếng ai ngờ bị hần mắng như vậy liền im bặt không dám mở miệng lần 2

- là ai!

- Dư tổng nếu anh không ngại tôi sẽ chỉ ra bọn họ giúp tiểu Mễ

Hạ Băng lên tiếng. Hần không nhìn cô. Hần biết cô là bạn của cô gái nhỏ này bởi vì hần đã cho người điều tra cô. Biết rõ Hạ Băng là bạn thân của cô

- Đan tiểu thư, Diệp tiểu thư sao mà cả 2 dám làm mà không dám nhận vậy

Diệp An, Đan Vi giật mình khi nghe Hạ Băng nói

- chúng...chúng tôi đã làm gì mà phải nhận kia chứ

- còn không? Là do cô cũng dám người này áp bức tiểu Mễ mới dẫn đến chuyện này mà bây giờ còn chối?

- bọn...bọn tôi mới không

- sao, muốn làm xong rồi chối ư?

- cô....cô đừng ăn nói bậy bạ vu khống chúng tôi

- tôi vu khống các cô á? Nực cười

- Băng Băng à đừng mà đừng lại đi

- tiểu Mễ

- Thần ca ca em mệt, em muốn về
- được vậy chúng ta về
- chuyện hôm nay coi như bỏ qua đừng truy cứu nha Thần ca ca...
- theo ý em

Nói rồi hấn ôm cô hiền ngang đi qua tất cả những người ở đây, vào xe sau đó bánh xe dần chuyển bánh đi...

- -----

- Hết Chap 9

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Muốn Kết Hôn Sớm

Trong xe cô dựa vào lòng ngực hấn đã ngủ lúc nào chẳng hay. Chắc là do khi nãy cô khóc nên mệt rồi đây

Cô gái nhỏ của hấn xem không thể không thiếu hấn được rồi. Chắc hẳn là cuộc sống trong 15 năm qua cô chắc hẳn đã sống rất cực khổ rồi

Nghĩ đến đây hấn không khỏi đau lòng. Hấn nhất định sẽ không bao giờ để cô sống khổ hay để cô chịu uất ức 1 lần nào nữa

Hấn cưng chiều xoa tóc cô rồi cúi đầu cưng chiều hôn lên trán cô 1 nụ hôn...

- ---- Biệt Thự Dư Gia ----

Bây giờ cũng đã 6h00 máy. Cô thức dậy cũng là trời tối

Cô lười biếng ngồi dậy. Khuôn mặt của cô hiện giờ trông rất là mềm mại làm sao

Cô qua thư phòng tìm hấn

- Thần ca ca?

- tiểu Mễ

Hấn ngược nhìn lên cô. Cô bước tới chỗ hấn

- dậy rồi sao?

- ừm

- đói rồi chứ?

Cô gật đầu. Hấn từ khi nào đã đứng trước mặt cô. Ôm eo nhỏ nhắn của cô. Nhìn thấy gương mặt xinh đẹp đang có vẻ ngủ chưa đủ giấc mà hấn phì cười

- tiểu Mễ sao mà em lại đáng yêu như thế này

Cô ngược khuôn mặt xinh đẹp lên nhìn hấn. Hấn cười bẹo nhẹ má cô

- ngoan đi tắm rồi chúng ta đi ăn

- dạ Thần ca ca

Hấn cười nhẹ hôn chụt lên má cô rồi buông cô ra để cô về phòng tắm rửa...

Cả 2 đang ngồi trên bàn cùng nhau ăn tối

- tiểu Mễ hôm nay học thế nào? Em thấy năm học đầu ra sao? Thích chứ?

- ừm rất thích. Cô giáo và các bạn rất thân thiện. A đúng rồi Thần ca ca à em còn kết bạn được rất nhiều người trong lớp nữa đó

- thật sao? Các bạn ấy như thế nào

- họ rất tốt với em, họ luôn giúp đỡ em. Họ còn bảo là em cần gì cứ họ sẽ giúp đỡ em

- vậy thì tốt quá còn gì. Em vui chứ

- ừm rất vui. Thần ca ca à trong lớp em còn có vài bạn nam sinh thích em nữa đó

Cô cười nói với hắn. Nghe cô kể như vậy hắn có chút không vui

- vậy sao?

- ừm. Họ rất dễ thương và còn đẹp trai nữa a ~

- vậy anh có đẹp trai bằng họ hay không?

- không

- sao cơ?!

- anh so với họ thì anh đẹp trai hơn nhiều á Thần ca ca ~

- thật?

Cô gật đầu

- Thần ca ca là đẹp trai nhất nhất nhất luôn

- dẻo miệng

Hắn cưng chiều bẹo má cô. Cô cười

- ngoan ăn đi nào kéo đồ ăn nguội

- dạ Thần ca ca...

Sau khi cả 2 ăn xong thì hắn đang cùng cô ngồi ở trên giường mà đọc sách

- Thần ca ca à ~

- hửm?

- anh không thích phụ nữ gần mình hay sao?

- không

- vậy còn em thì sao...em cũng là...

- ngốc này em khác họ. Anh luôn thích ở cùng em

- thật sao Thần ca ca

- ừm thật

- Thần ca ca oi ~

- sao nữa huh?

- ừm...thôi hong gì nữa đâu hihi

Cô cười nghịch ngợm sau đó ôm chầm lấy hắn

- Mễ Mễ
- dạ Thần ca ca?
- em có muốn chúng ta kết hôn sớm hay không?
- ừm Thần ca ca thích thì em cũng thích
- vậy em có muốn sau khi kết hôn sẽ dự định cùng anh có 1 đứa con sớm luôn hay không?
- sao anh lại hỏi thế Thần ca ca

Cô ngước mặt nhìn hấn. Mặt chạm mặt. 4 mắt nhìn nhau. Mỗi cách chỉ còn 2cm

Hấn khẽ cười liền nhanh chóng cúi đầu hôn trọn lấy đôi môi nhỏ nhắn có hương vị cherry kia

- tiểu yêu à anh thật sự rất muốn ngay lúc này mà đè em ra ăn sạch
- ừm Thần ca ca không được đâu. Khi nào chúng ta kết hôn mới được động phòng

Cô đưa ngón tay thon nhỏ nhắn của mình đặt lên môi hấn. Hấn cầm lên cô lên kê sát đôi môi mình sau đó nhẹ nhàng đặt nụ hôn lên mu bàn tay của cô

- Mễ Mễ à anh thật sự rất là muốn cùng em tạo ra những đứa con để ngày ngày chúng ta có thể chăm sóc và yêu thương chúng, tạo ra 1 gia đình hạnh phúc cùng em

Nghe hấn nói như thế trong lòng cô có 1 cảm xúc nâng lên khó tả. Cô thật sự rất vui rất hạnh phúc khi nghe hấn nói thế

- Thần ca ca...
- hửm?
- em muốn cùng anh kết hôn sớm

Cô tựa mình vào vai hấn. Hấn yêu thương vuốt ve tóc cô

- được. Vậy anh sẽ sắp xếp ngày

Cô mỉm cười gật đầu. Hấn cung chiêu hôn lên mái tóc cô...

- -----

- Hết Chap 10

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Công Tác - Kiếm Chuyện

Hôm nay cô thức dậy sớm nhưng nhìn bên cạnh mình thì không thấy hấn đâu

Hơi ấm còn 1 chút có lẽ là hấn đã thức dậy ra ngoài từ sớm

Cô xuống giường để chuẩn đến trường, nhìn bên cạnh thì thấy có 1 tờ giấy nhỏ màu vàng đặt trên bàn, cô cầm nó lên và đọc những dòng chữ trên tờ giấy

- *Anh đi có việc bận nên công tác khoảng 1 tuần mới về, ở nhà ngoan chờ anh về*

__Dư Thần__

- " ra là anh ấy đi công tác... "

Có chút mất mát 1 thứ gì đó khi hấn bảo khoảng 1 tuần sau mới về. Thời gian là 7 ngày

Chỉ 7 ngày thôi mà, không sao mình có thể đợi được

Nghĩ rồi cô xuống giường đi làm vệ sinh cá nhân rồi thay đồ, ăn sáng sau đó đến trường...

- -----

New York 19:25

Chiếc máy bay tư nhân vừa đáp xuống new york. Có 1 người đàn ông đi xuống

Người đàn ông mặc âu phục đen cao lãnh đi tới 1 người đàn ông có tên là Jackson

- Dư tổng rất vui vì cậu đã tới
- không có gì
- tôi rất hân hạnh được gặp cậu, Dư tổng

Ông đưa tay ra tỏ ý bắt tay với hân. Hân cũng không ngần ngại mà bắt tay cùng ông

- cậu từ Trung Quốc lặn lội bay sang đây chắc là cũng mệt rồi, chúng ta mau về thôi. Tôi đã sắp xếp cho cậu chỗ nghỉ ngơi rồi
- không cần đâu, cảm ơn ông. Bây giờ chúng ta có thể đi bàn việc rồi chứ
- ồ dĩ nhiên rồi. Nếu như cậu đã muốn thế. Mời Dư tổng
- mời

Nói rồi cả 2 người đàn ông vào chiếc xe Lamborghini...

- -----

Cô trong lúc học cứ không thể tập trung được. Cô cứ nghĩ tới hân

- " không biết là anh ấy ở bên đó có lạnh hay không "
- tiểu Mễ à
- " anh ấy đã ăn gì chưa? "
- tiểu Mễ
- " Thần ca ca không biết là có đang nhớ đến mình hay không nữa?... "
- Mễ Mễ!

Dòng suy nghĩ bị cắt đứt bởi tiếng gọi của cô giáo. Cô giật mình đưa dậy

- dạ...dạ thưa cô
 - em làm sao thế? Trong lúc học mà em mất tập trung?
 - dạ thưa cô em không có ạ. Em vẫn có nghe cô giảng bài
 - cô ơi nếu như bạn học Mễ Mễ đã nói vậy. Vậy thì cô cho bạn ấy lên giải bài toán trên bảng đi cô. Bạn ấy dù đi cũng là học sinh giỏi và cũng có nghe cô giảng bài mà cô
 - phải đó cô. Cô cũng đang chọn người lên giải bài toán này mà cô cho bạn học Mễ Mễ lên đi cô
- Diệp An và Đan Vi lên tiếng. Dù đi 2 ả cũng ghét cô cũng muốn cho cô mất mặt ở trước lớp
- Nghe 2 người bạn họ nói thế cô trong lòng có chút rối. Từ nãy giờ cô có nghe bài giảng đầu làm sao mà biết làm đây
- 2 em im lặng. Nào học trò Mễ Mễ em mau trả lời cô câu hỏi. Bài này đáp án ra là bao nhiêu
 - dạ thưa cô là...là...

Cô áp úng. Hạ Băng liền lên tiếng nói giúp. Cô ghi trên cuốn vở. Mễ Mễ liền liếc nhìn sau đó trả lời cô

- dạ thưa cô đáp án là 7x ạ
- ừm, bạn trả lời đúng rồi đó. Mễ Mễ em ngồi xuống đi
- dạ cảm ơn cô
- tập trung nghe giảng 1 chút
- dạ

Cô ngồi xuống ghế thở phào nhẹ nhõm. Đan Vi và Diệp An dĩ nhiên là tức khi không làm cô bẽ mặt được trước mọi người

- " tức thật lại là Hạ Băng cô ta "
- may quá cảm ơn cậu Băng Băng
- không có gì đâu mà. Mà nè tiểu Mễ cậu làm sao thế. Mình đã gọi cậu 2 lần mà cậu lại không nghe lọt tai đó
- hả thật sao?
- đương nhiên. Cậu đang nghĩ gì mà nhập tâm ngay cả mình gọi mà không nghe vậy
- ừm tí mình nói cho bây giờ học đi kéo cô lại bắt
- ừm cũng được

Tiết học lại tiếp tục. Cả 2 cùng nhau nghe cô giảng bài...

Giờ ra chơi

- nè kể mình nghe coi
- ờ thì là mình nghĩ về Thần ca ca
- uầy mới xa nhau 1 chút là đã nhớ chồng rồi sao?
- không có à nha
- còn không cậu mới vừa nói là nhớ người ta xong luôn đó

Cô mím môi cười nhẹ

- Thần ca ca đi công tác rồi vì thế mình mới buồn chán đây
- đi công tác?
- ừm

Cô gật đầu

- vậy khi nào về
- 1 tuần
- tưởng gì có 1 tuần à. Qua nhanh mà

Cô lắc đầu

- lâu lắm. Là 7 ngày lận đó. Mình sẽ nhớ Thần ca ca chết mất. Thật là buồn chán mà
- tiểu Mễ nhà ta đã biết yêu rồi nha. Chỉ 7 ngày thôi mà đã chịu không được rồi
- đừng chọc mình nữa mà Băng Băng
- a được được mình không chọc cậu nữa kéo chồng cậu biết lại...

- Băng Băng à

Cô ngại càng thêm ngại mà mắng Hạ Băng. Hạ Băng cười không nói gì

- hồ li tinh

Cả 2 đang vui vẻ cười đùa thì bất ngờ có 1 cô gái xinh đẹp tự dưng cầm ly nước hắt hết lên người cô

- này cô làm cái gì vậy hả tại sao lại hắt nước lên người bạn tôi

- Băng Băng à được rồi không sao đâu

- cậu để mình

- hồ li tinh đó dám dụ dỗ bạn trai tôi

- hồ li cái gì hả? Dụ dỗ bạn trai ai. Cô ăn nói cho đàng hoàng đó

- cô là ai mà dám can thiệp vào chuyện này hả

- là ai hả tôi chính là bạn của Mễ Mễ. Sao hả muốn kiểm chuyện ư?

- Băng Băng à

Mọi người ai cũng nhìn cô và Hạ Băng. Cô bắt đầu cảm thấy lo sợ

- tiểu Mễ không sao cậu đừng sợ mình sẽ không để cậu chịu uất ức gì đâu

- cũng mạnh miệng ghê nhỉ Hạ tiểu thư

Diệp An cũng Đan Vi đi tới chỗ họ

- có đúng là cô ta dụ dỗ anh Thiên của tôi hay không?

- phải là cô ta đó Lâm tiểu thư

- này các cô nói gì thế hả? Diệp An, Đan Vi cả 2 người dám thông đồng hãm hại Mễ Mễ

- nè chúng tôi là không có à nha. Có sao nói thế. Là Đan Vi nhìn thấy cô ta dụ dỗ Trình Thiên

- thế thì đã sao? Cô và cô ta đều cùng 1 loại người thông đồng nhau hãm hại Mễ Mễ gây chuyện nói sao chẳng được

- cô không tin thì thôi Lâm tiểu thư là cô ta, chính cô ta đã không xem cô ra gì mà dụ dỗ Trình Thiên

- Trình Thiên là ai Mễ Mễ còn không biết mà còn ở đây nói các gì mà dụ dỗ cậu ta của các người chứ hả

- Hạ tiểu thư cô là bạn cô ta luôn đứng ra bênh vực nói giúp cho cô ta nói sao chẳng được

- cô...

- Băng Băng thôi đi mà

- cái gì chứ, cứ để mình

- cái gì vậy hả? Các em rảnh rồi nhỉ?

- thầy hiệu trưởng

Mọi người đồng thanh khi thấy ông xuất hiện từ đâu ra

- chuyện gì chuyện gì hả? Đây là trường học chứ không phải là 1 cái chợ để cho các em cãi nhau như vậy đâu

- tụi em xin lỗi thưa thầy

- ừm Hạ Băng em đưa Mễ Mễ đi thay đồng phục mới đi

- dạ

- còn 3 em mau về lớp hết nếu không muốn vào phòng kỉ luật

- dạ thầy

- thôi nào giải tán hết đi. Chuyện này đừng để diễn ra 1 lần nào nữa hết, các em dù gì cũng là những sinh viên đại học của trường Sophorine năm cuối rồi

Nói rồi ông bỏ đi. Lâm Uyên tức giận bỏ đi luôn. Mọi người ai cũng giải tán

- coi như cô ta hôm nay may mắn có thầy hiệu trưởng xuất hiện. Nhưng mà còn dài mà lo gì

- phải

Đan Vi và Diệp An nói chuyện với nhau xong cũng về lớp....

- -----

- Hết Chap 11

♥♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: New York

Tiết học kết thúc ra về thì cũng bình thường nhưng có điều là hấn không đón cô mà là người của hấn đến đón...

Cô nằm dài ở nhà mà mong chờ hấn về. Nỗi nhớ cô nhớ hấn ngày 1 càng nhiều

- "Thần ca ca mau gọi cho em đi mà. Em nhớ anh lắm..."

- -----

New York

Tại 1 nhà hàng sang trọng có 2 người đàn ông đang ngồi trên bàn làm việc

Từ xa có 1 cô gái xinh đẹp đi tới

- anh. Dư tổng chào ngài

Hấn không nhìn chỉ khẽ gật đầu

- ô Jenni em đến rồi à. Em mau ngồi xuống đi nào

- dạ

- Dư tổng đây là em gái nuôi của tôi Jenni

Cô ta lịch sự gật đầu chào hấn

- Dư tổng em gái tôi là nó muốn đến gặp cậu. Không biết cậu đã có ý trung nhân chưa nhỉ?

Cô ta cười nhìn Jackson, anh mình nói chuyện

- xin lỗi nhưng tôi đã có rồi

- Dư tổng đã có người yêu rồi sao?

- phải, chúng tôi còn dự định kết hôn

- ồ vậy sao? Thật xin lỗi tôi không hề biết

- không sao, tới đó tôi sẽ mời 2 người đến dự nếu 2 người không phiền

- không đâu nhất định lúc đó chúng tôi sẽ đi mà

Hắn không dùng bất cứ hành động nào cũng không nói gì thì bất chợt điện thoại hắn đổ chuông

Thấy thế ông Jackson cười nói

- nếu cậu có điện thoại vậy thì cậu cứ tự nhiên nghe đi không sao

- thật là ngại, xin phép 1 chút

Ông cười gạt đầu, hắn đứng dậy ra ngoài nghe điện thoại

Jenni em gái nuôi của Jackson bấy giờ mới lên tiếng

- anh hai em muốn lấy anh ấy

- biết sao bây giờ Dur tổng đã có ý trung nhân của cậu ấy rồi. Thôi em kiếm người khác đi

Cô ta nhất thời không đành lòng, bướng bỉnh

- em không muốn, em yêu anh ấy mất rồi

- em đó không được đâu, người ta có người con gái mình yêu rồi sao mà lấy em được đây

- em không biết

- ngoan đi đừng bướng bỉnh

- vậy cũng được nhưng mà em có 1 điều kiện

- là chuyện gì? Nếu có thể, anh sẽ đáp ứng cho em

- em muốn về nước cùng anh ấy

- không được đâu

- tại sao?

- như vậy sẽ rất phiền cho cậu ấy. Mà em muốn về nước cùng cậu ấy làm gì

- làm bạn với anh ấy cũng được xem anh ấy như là người anh thứ hai của em. Em muốn ở chơi cùng anh ấy

- cậu ấy cho sao?

- em là em của anh mà. Anh tuy là đối tác của anh ấy nhưng anh cũng giống như 1 người bạn của anh ấy vậy làm sao mà anh ấy không đồng ý được

- ày được được anh đồng ý nhưng khi nào em đi

- em sẽ sắp xếp lịch mà

- ừ nhưng nhớ là qua đó không phá phách nghịch ngợm gì đó

- em biết rồi mà em đâu phải là con nít đâu

- ừ ừ thì không phải con nít

Jackson cười xoa đầu em gái nuôi của mình. Cô ta nở 1 nụ cười vô cùng ngây thơ

Ngoài mặt nơi thể nhưng thật chất ra thì cô ta đã có mục đích từ trước. Làm sao mà cô ta dễ dàng buông tay hắn chứ. 1 người đàn ông hoàn hảo như hắn

Không phải ai cũng như hắn. Hắn lạnh lùng cao cao tại thượng và có khí chất hơn người. Hắn có 1 điểm gì đó đặc biệt khiến cho cô ta muốn chiếm lấy hắn là của riêng mình

Đại sảnh có 1 người đàn ông có gương mặt nữ nam cuốn hút khiến cho bao cô gái điên đảo vì hắn. Mọi ánh mắt đều dồn vào người đàn ông đẹp trai cao lãnh này

Lấy điện thoại từ trong túi ra coi người gọi mình là ai thì thấy trên màn hình điện thoại ghi rõ hiện lên 2 chữ " Bảo Bối "

Ánh mắt lạnh lùng trên gương mặt điển trai băng lãnh kia nay đã được thay thế bằng ánh mắt chứa đầy sự yêu thương cung chiều

Hắn nhếch môi cười nhẹ. Là cô gọi hắn. Là cô nhớ hắn sao? Hắn bấm nút gọi cho cô...

Cô đang nằm trên giường buồn chán vì ban nãy gọi hắn đúng thật là có đồ chuông nhưng lại không có ai nghe máy

Đang buồn rầu thầm nhớ hắn thì điện thoại đồ chuông cô lật đặt cảm máy thấy hắn gọi tới liền mừng rỡ bắt máy

- **Thần ca ca**

- **anh đây, gọi anh có chuyện gì sao?**

- **Thần ca ca em...a không không có gì đâu chỉ là em muốn gọi hỏi anh ở bên đó thế nào mà thôi**

- **chỉ như vậy thôi sao?**

- **dạ**

- **anh ổn**

- **anh ăn gì chưa đó?**

- **à anh chưa, anh vẫn đang bàn chuyện làm ăn với đối tác**

- **anh đang làm việc sao? Em em xin lỗi vì đã làm phiền...em**

- **ngốc không sao đâu mà. Em đã ăn tối hay chưa?**

- **em chưa ăn**

- **tại sao vẫn chưa ăn?**

- **tại em... muốn nghe giọng nói của anh**

6 câu cuối của cô nói nhỏ lại nhưng mà hắn vẫn có thể nghe được. Tại sao mà bảo bối của hắn lại đáng yêu như thế chứ nhỉ

- **ngoan đi ăn sau đó đi ngủ sớm đừng thức khuya**

- **dạ a Thần ca ca...anh có thể về sớm hơn dự định được không ạ?**

- **làm gì? Anh không biết nữa**

- **dạ. Vậy thôi, em cúp máy đây bye anh**

- **ừ**

Nói rồi cô cúp máy. Cô có vẻ có chút đượm buồn. Hắn không thể về sớm hơn dự định được. Cô rất muốn nói là cô hiện tại đang rất là nhớ hắn nhưng mà làm sao mồm miệng nói được đây

Như vậy hắn sẽ nghĩ rằng mình cứ luôn ý lại vào hắn, không muốn xa hắn mặc dù chỉ chưa hết 1 ngày mà cô đã như thế rồi như vậy không được tuyệt đối không được a

Cô thờ dài nằm dài xuống giường

- **oa buồn quá đi, thời gian ơi có thể trôi qua thật nhanh được không? 7 ngày ơi nhanh nhanh qua đi để Thần ca ca còn về với mình...**

....

Hắn sau khi cúp máy nở nụ cười trên môi

Hắn thật chất cũng rất là nhớ cô nhưng mà công việc chưa xong kia mà và lại cô gái nhỏ kia hắn muốn cô chờ đợi lâu thêm 1 tí để coi cô nhớ hắn đến mức nào khi hắn đi công tác như thế này

Vừa nãy khi nghe được giọng của cô và cô chủ động gọi tới là hắn đã vui và miễn nguyện lắm rồi. Chỉ cần cô chịu mở miệng bảo nhớ hắn bà muốn hắn về nhanh thì may ra hắn sẽ đồng ý mà sắp xếp công việc ở đây

Nói là đi 1 tuần vậy thôi thật ra 2 ngày là xong nhưng ở đây cũng có công ty của mình nên ở đây giải quyết luôn khoảng 1 tuần sau mới về...

- -----

- Hết Chap 12

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Chà Đạp

Hôm nay có vẻ như lại không quen với việc thiếu hân mỗi sáng nữa rồi

Cô lại nhớ hân. Mới hôm trước thôi mà cô vẫn muốn gặp hân nói chuyện thêm 1 lần nữa

- Thần ca ca

- anh đây sao thế bảo bối?

- Thần ca ca à em...em nhớ anh, anh có thể về sớm với em được hay không?

- sao thế nhớ anh lắm sao?

- ừm, rất nhớ

- anh sẽ suy xét lại sau còn bây giờ chẳng phải em đi học hay sao huh?

- vâng, em...chỉ muốn nói chuyện với anh trước khi đi mà thôi

Hân cười nhẹ khi nghe cô nói thế. Trong lòng hân không khỏi vui cô cũng chịu mở miệng nói nhớ hân và muốn hân về sớm với cô

- được rồi ngoan mau đi học đi kéo muộn cho bây giờ

- dạ bái bai Thần ca ca

- ừm, nhớ là học ngoan ngoan đó

- em không phải là con nít đâu

- ừ ừ thì không phải

- vậy em cúp đây

Tút. Sau khi cúp máy cô cũng không nghĩ ngợi gì nữa mà xách cặp đi học...

2 ngày trôi qua cũng như bình thường không có chuyện gì ngoài việc Diệp An và Đan Vi suốt ngày kiếm chuyện gây sự với cô. Nhưng Hạ Băng cũng đâu để yên mà cũng lên tiếng bảo vệ cho cô

Hạ Băng biết là cô rất rụt rè và luôn hiền lành vì thế sẽ không bao giờ đáp trả lại họ dù chỉ 1 câu...

3 tiết trôi qua đã là giờ nghỉ giải lao, mọi người ai cũng đều ngồi ăn chiều ở phòng ăn của trường

- nè Mễ Mễ sao mà mặt buồn hiu vậy hả? Suốt cả buổi cậu cũng như thế hôm qua cũng như thế. Sao thế có chuyện gì sao? Có tâm sự thì kể mình nghe đừng để trong lòng

Cô lắc đầu rồi lại gật đầu nhưng lại lắc đầu. Hạ Băng thờ dài mặt hỏi

- rốt cuộc là có hay không?

- có...

- là chuyện gì thế nói mình nghe. Có phải là tên chồng của cậu làm cậu buồn gì không?
- không phải, là mình nhớ anh ấy
- ra là nhớ chồng, này cô mới chỉ có 2 ngày thôi mà
- ừm nhưng không hiểu vì sao mình nhớ anh ấy lắm

Cô thở dài nằm dài ra bàn. Reng reng reng. Tiếng chuông thứ tư vang lên

- thôi được rồi mà, đừng buồn nữa 5 ngày nữa ráng đợi đi mình sẽ bên cậu mà
- ừm
- về lớp thôi nào

Nói rồi 2 cô nàng xinh đẹp đứng dậy về lớp và tiếp tục 2 tiết học cuối...

Giờ ra về

- tiểu Mễ à nhanh đi
- a chờ mình 1 chút thôi mà, sao cậu gấp thế
- hôm nay đột nhiên bác quản gia nhà mình gọi báo là cha mình cái gì gì đó mà đột nhiên xuất hiện ra đâu vị hôn phu đến nhà
- cậu có hôn phu sao?
- mình không biết nữa vì thế mình mới gấp đây này, cậu nhanh đi tiểu Mễ
- nếu như cậu gấp như vậy thì cậu về trước đi đừng đợi mình mà
- đâu được
- không sao đâu mà
- không được nhất quyết là không
- chẳng phải cậu đang gấp hay sao?
- phải nhưng mà mình cũng không thể bỏ cậu đi về như vậy được. 2 cô ả tiểu thư kia lại kiếm chuyện với nữa thì sao đây
- họ về trước chúng ta rồi mà đứng lo thôi cậu đi đi tạm biệt
- ơ này....

Chưa nói hết là Hạ Băng đã bị cô đẩy ra khỏi lớp

- vậy mình về trước á nha, cẩn thận đó
- bái bai Băng Băng

Hạ Băng cũng thật hết nói nổi cô bạn này mà đi ra về

Cô thì dọn đồ xong cũng về sau theo luôn. Nhưng vừa bước xuống sân trường thì gặp Đan Vi, Diệp An và cô nàng tiểu thư Lâm Uyên

- ái chà xem này là bạn học Mễ Mễ

Cô không để tâm sau đó đi lướt qua thì bị Lâm Uyên kiêu ngạo hất mạnh ngã xuống đất

Cảm giác thật là nhức nhối mà, cả móng cũng hên cả đất, lòng bàn tay cũng vì thế mà từ lúc nào đã bị trầy, máu chảy ra

- các người thật quá đáng tôi đã làm gì cơ chứ
- làm gì cơ à?

Diệp An tỏ vẻ không hiểu gì ngồi xuống trước mặt cô

Cô không hiểu chuyện nhưng có chút sợ hãi

- sao thế tôi đã làm gì đâu, đừng sợ như vậy chứ bạn học Mễ Mễ
- các...các người tính làm gì....

Chát. Cái tát mạnh bạo giáng xuống khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp không chút tí vết kia

Đầu cô bị nghiêng sang 1 bên vì lực của nó khi bị giáng xuống mặt

- cái đồ tiểu tam nhà cô

Cái tát này không ai khác đánh cô chính là Lâm Uyên

- Uyên Uyên à cần gì cậu phải ra tay đánh cô ta kia chứ, cậu xem kia dơ cả tay
- phải đó, nếu như cậu đánh cô ta đến gãy móng tay thì làm sao đây
- hừ nếu như đánh cô ta mà tôi bị hư móng thì cô ta có nước yên nữa sao?

Thấy có người đánh nhau cả trường bu lại xem

- mọi người hãy nhìn đi rất đúng lúc để cho mọi người thấy rõ mặt bạn học Mễ Mễ chính là tiểu tam

Diệp An lớn tiếng với mọi người. Mọi người bắt đầu lên tiếng hỏi

- Lâm tiểu thư có chuyện gì thế?
- phải đó phải đó
- chính cô ta là người muốn quyến rũ người đàn ông của Uyên Uyên
- cái gì cô ta muốn dành Trình Thiên của Lâm Uyên cơ á. Mơ tưởng đi nha
- phải đừng có mà hòng phá hạnh phúc người khác đồ hồ li tinh
- nè nè mọi người nghe mình nói đã chứ
- sao thế Đan Vi?
- cậu nói đi
- cô ta vốn là tiểu tam ăn bám người khác các bạn biết vì sao cô ta được vào đây học hay không 1 ngôi trường Sophorine không phải ai muốn mà cũng vào đây học được
- tại mình không biết sao vậy?
- cô ta chẳng những thế cách đây mấy hôm trước còn được sự che chở của Dư tổng nhớ chứ?
- nhớ chẳng lẽ cô ra là tình nhân của ngài ấy hay sao?
- phải cô ta ngoài là tình nhân ra đã lên giường với ngài ấy nên mới được Dư tổng che chở như vậy
- nhưng mà Dư tổng là người khó gần vậy tại sao cô ta lại là tình nhân của ngài ấy được?
- hỏi rất hay lí do đơn giản là vì câu dẫn cô ta dùng bùa mê gì đó để mà quyến rũ Dư tổng
- thứ gì rách như cô tại sao lại vào đây học kia chứ
- phải đó mau biến đi
- đồ thứ con gái dơ bẩn ngay cả việc lên giường với người khác đã thôi mà còn dám câu dẫn Thiên của Uyên Uyên nữa
- tôi...tôi không có mà
- lại khóc, muốn giờ trò lạc mềm buộc chặt à? Muốn tụi này rũ lòng thương ư mơ tưởng đi đồ tiện nhân

- tôi không có mà thật sự là không có hức...
- tiểu tam cũng mãi là tiểu tam thứ cấp bậc nghèo hèn giẻ rách như cô thì nhớ đừng bao giờ mong muốn mà trèo cao nha kẻo té á
- phải đó hahaha
- tình nhân của Dư tổng thì đã sao chứ? Rốt cuộc cũng sẽ bị bỏ rơi mà thôi
- Dư tổng chơi chán thì sẽ bỏ cô thôi
- không có. Các người nói bấy anh ấy sẽ không bỏ rơi tôi
- vậy thì tại sao đã 2 ngày trôi qua rồi mà Dư tổng của cô không tới đón cô nhỉ?
- không đâu, anh ấy là đi công tác mà thôi...

- -----

- Hết Chap 13

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Trình Thiên - Thần Ca Ca

- cô thật đáng thương mà, bị bỏ rơi mà cũng không hề biết

Mọi người ai cũng đều cất tiếng cười lên, họ cười cô, cười cô vì cô là tiểu tam? Cười cô vì cô là 1 đứa nghèo hèn giẻ rách mà ăn bám hần? Và họ cười cô là vì cô là 1 kẻ bị bỏ rơi, là hần vứt bỏ cô

Nước mắt cô rơi xuống đất không ngừng, giây phút này cô phải làm gì đây có thể nói rằng cô đã làm sai điều gì cơ chứ. Tại sao lại ghét bỏ cô như vậy, tại sao lại nói thế với cô? Cô cũng là 1 con người cũng cần được sự yêu thương kia mà

Từ nhỏ cũng thế cô bị chính người cô của mình bỏ rơi vì thế lưu lạc khắp nơi. Ai ai cũng ghét bỏ cô kể cả dòng họ của mình...cũng như thế, họ bỏ mặc cô coi cô như đã chết rồi

Người đời ai cũng chán ghét ghét bỏ cô không ngừng. Họ ghê lạnh cô. Lúc đó cô cảm thấy mình thật là tuổi thân mà

Thử hỏi 1 đứa trẻ vừa lên 6 tuổi đã đột ngột mất cha mẹ và còn bị cô mình vứt bỏ như thế thì đó chính là nỗi đau lớn nhất của đời cô

Cô đã chịu đựng quá nhiều rồi, cô rất muốn ngay tại lúc này có hần ở bên mình, hần chính là điểm tựa của cô cũng là người thân duy nhất của cô

Nhưng tại sao hần lại không xuất hiện che chở cô kia chứ. Cô cần hần

- "Thần ca ca...hức...."

- thôi ngay cái kiểu khóc lóc giả bộ như thế đi tiện nhân

Nói rồi Lâm Uyên ả đưa tay lên cao định giáng xuống khuôn mặt xinh đẹp của cô thêm 1 bạt tai thì đột nhiên bị 1 cánh tay nào đó bắt lấy

- là ai?....

Ả quay lại thì người đó không ai khác đó là Trình Thiên người cô ta yêu

- anh Thiên

Anh lạnh lùng hất tay cô ả xuống khiến cho ả có chút đứng không vững với đôi giày cao gót nữa. Mém tí là té may là Đan Vi đỡ cô ả nếu không mong ả cũng hôn đất giống cô rồi

Liếc mắt nhìn cô gái đang ngồi dưới đất nước mắt không ngừng rơi

Nhìn thấy cô khóc như thế chẳng hiểu nổi sao mà tim của anh có chút nhói đến kì lạ. Cô thật đáng thương

Anh đi tới đưa tay kéo cô đứng dậy mà ôm vào người, thấy thế ai ai cũng ngạc nhiên

- Thiên cô ta là tiểu tam muốn chia rẽ anh và Uyên Uyên kia mà

- phải đó tại sao lại bênh vực cho con tiện nhân đó mà bỏ mặc Uyên Uyên?

- Uyên Uyên là bạn gái anh đó

- anh Thiên...

- tôi từ trước giờ có thừa nhận rằng cô ta là bạn gái của tôi?!

- anh Thiên đừng đối xử em như vậy, em thật lòng yêu anh mà

- yêu sao? Lâm tiểu thư xin đừng chọc cho tôi cười chứ

- Thiên

- đó là cô tự luyến thôi, tình yêu đơn phương, tôi mãi sẽ không bao giờ yêu cô

Lâm Uyên hết sức ngỡ ngàng vì câu nói này của anh. Mọi người cũng ngạc nhiên không kém

Nhìn thấy anh đang ôm cô Lâm Uyên càng tức tối thêm nữa

- có phải là tại con tiện nhân đó hay không?

Cô ta chỉ tay vào thẳng mặt cô khi anh vẫn còn đang ôm cô

Anh giữ chặt lấy cô vì có cảm giác cô muốn thoát khỏi mình

- cô nghĩ sao thì tùy tôi không quan tâm dù sao cô cũng chẳng là gì của tôi cả.... Còn 2 cô

Lời nói của anh là nói đến 2 cô nàng Đan Vi và Diệp An

- thôi ngay cái trò đó đi nếu như không muốn bị ra ngoài đường ở cùng gia đình của mình

2 cô nàng giật mình khi bị nói thế

- chúng tôi...chúng tôi có làm gì sao?

- phải đó

- 2 cô làm gì đương nhiên là bản thân mình vốn là biết rõ. Khôn hồn thì đừng gây phiền phức và lôi kéo tôi vào cuộc nếu không chẳng những cho 2 cô ra ngoài ở cùng gia đình mà ngay cả nói muốn nói cũng không được

- anh...anh dám sao?

- đừng thách thức giới hạn của Trình Thiên tôi

2 cô ả sợ đến nổi nuốt cả nước bọt

- vì sao cậu lại giúp con nhỏ ghen hèn rách nát đó chứ? Chẳng phải trước giờ cậu không quan tâm mấy vụ này hay sao?

- phải nhưng chính chuyện này là các cô buộc đã lôi kéo tôi vào chuyện kia mà. Không phải sao?

Đan Vi im bặt không nói nên lời. Phải anh nói đúng chính là 2 cô nàng đứng sau sự việc này nên chuyện hôm nay mới xảy ra

Đan Vi không ngờ anh lại tham gia vào việc này khiến cho rối thêm nữa

Trong khi mọi người đang lên tiếng giải quyết chuyện này thì cô vẫn không ngừng khóc vì sợ hãi

Thấy cô cứ ở trong lòng ngực của anh Lâm Uyên càng thêm tức tối. Định nắm tay hung hăng kéo bọn họ tách ra nhưng anh che chở cho cô điều này càng làm cho cô ả tức càng thêm tức

- anh...hức...buông...buông ra hức...

Anh nhìn xuống cô gái nhỏ đang ở trong lòng ngực mình, cô quả thật rất đáng thương. 1 cô gái hiền lành dễ thương tốt bụng như thế mà 5 lần 7 lượt đều bị Đan Vi và Diệp An luôn mưu tính kiêu chuyệ và hãm hại cô

- buông ra...

...

- buông cô ấy ra!

1 giọng băng lãnh đầy cao ngạo cất lên. Giữa đám đông tách ra 2 bên có 1 người đàn ông đi tới

Người đàn ông sở hữu khuôn mặt nữ nam từng góc cạnh hoàn hảo. Người đàn ông mặc trên người bộ âu phục đen toát lên vẻ quý phái

Cao cao tại thượng không ai sánh bằng, bá khí luôn toát ra khiến ai cũng sợ hãi cúi đầu

Thấy người đàn ông trước mặt mọi người ai ai cũng không khỏi sợ hãi không ai là không biết người này. Họ im lặng không hó hé kể cả của động cũng không dám cử thể đứng bất động nhìn người trước mặt

Riêng cô giọng nói quen thuộc này dĩ nhiên là cô biết. Khi giọng nói vừa dứt câu cô liền ngẩn mặt nhìn

- Thần ca ca

Cô như 1 đứa trẻ chịu uất ức đã nhiều mà không nghĩ ngợi nhiều thấy hần liền mừng rỡ mặc kệ mọi người và anh mà chạy tới ôm chặt lấy thắt lưng hần

- Thần ca ca...anh về rồi...hức hức...đừng bỏ em...hức

Hần nhíu mày là ai đã dám động tới cô gái nhỏ của hần cơ chứ? Là ai dám làm cô rơi lệ

- Thần ca ca em muốn rời khỏi đây hức...

- được

Hần lãnh đạm đáp lại cô sau đó ôm cô vào lòng mà hiên ngang đi qua dùng người không khỏi sợ hần..

Về đến nhà cô đã ngủ. Hần bế cô lên phòng nhẹ nhàng đặt cô nằm xuống giường

Lấy tay lau đi những giọt nước mắt còn đọng lại trên khuôn mặt nhĩ nhảnh đáng yêu kia, hần cúi đầu hôn nhẹ lên trán cô

Cầm bàn tay của cô lên thì chợt phát hiện ra là lòng bàn tay cô bị thương, máu đỏ chảy dài nay đã đông lại

Hần nhíu mày không khỏi khó chịu. Lấy điện thoại ra điện cho 1 người

- điều tra rõ hôm nay là ai đã làm tổn thương Mễ Mễ, cho cậu 10" sau đó nội trong hôm nay khiến chúng mất hết tất cả

- đã rõ...

- -----

- Hết Chap 14

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Nụ Hôn Đầu Là Gì? [Dài]

Lúc cô tỉnh dậy thì cũng đã 8h00 đúng rồi. Đúng lúc hần đi vào

- Thần ca ca

- em dậy rồi à

- Thần ca ca anh về rồi

Cô vui mừng rời giường chạy tới chỗ hấn ôm

- nhớ anh không?

- nhớ. Thần ca ca có nhớ em hay không?

- bảo bối anh dĩ nhiên là có rồi

Hấn cầm bàn tay cô lên, cô khó hiểu nhìn vào lòng bàn tay thấy được băng bó gọn gàng

- còn đau hay không?

Cô lắc đầu

- anh xin lỗi

- Thần ca ca không có lỗi gì mà

- để em chịu nhiều uất ức rồi Mễ Mễ

Hấn ôm cô vào lòng

- Thần ca ca?...

- anh phải cho em 1 danh phận càng sớm càng tốt

- chẳng phải em đã là...

- anh muốn cho mọi người biết, tất cả bọn họ

Cô im lặng chẳng nói gì

- ngày mai chúng ta sẽ đính hôn và anh sẽ thông báo cho tất cả mọi người biết chuyện này, tiểu Mễ anh muốn bù đắp cho em mọi thứ

Cô gật đầu cười nhẹ. Ôm chặt lấy thắt lưng hấn

- chỉ cần anh không bỏ rơi em...đối với em là quá đủ lắm rồi

- tiểu Mễ...

- đừng bỏ rơi em, em rất sợ

- sẽ không đâu

Nói rồi hấn yêu thương hôn lên mái tóc cô

....

Sáng nắng những tia nắng nhỏ chiếu vào trong phòng, 1 tia nắng chiếu vào khuôn mặt mỹ nam đang nằm trên giường say giấc cùng 1 thiếu nữ xinh đẹp tựa như 1 đóa hoa

Cả 2 ôm nhau ngủ ngon lành mà không để ý chuyện gì cả

Nam nhân ôm nữ nhân trong lòng. Bất giác tỉnh dậy nhìn bên cạnh thấy cô gái nhỏ đang yên giấc hấn không khỏi khẽ cười

Đưa tay vuốt nhẹ mái tóc dài nâu hạt dẻ kia. Cô khẽ cựa quậy

- ngoan nào

- ưm...

Nghe giọng nói quen thuộc có chút cưng chiều cất lên. Đôi mắt nhỏ của cô từ từ mở mắt nhìn hấn

Hấn cười nhẹ. Cô trông thật là đáng yêu nga ~ thật là muốn ăn sạch cô mà. Nhưng đây chưa phải lúc nếu như hấn mà làm thế cô sẽ rất giận hấn

- ưm Thần ca ca

- bảo bối chào buổi sáng

Đặt nhẹ nụ hôn lên trán cô

- hôm nay là ngày gì em nhớ chứ?

Cô mỉm cười gật đầu, phải là hôm nay cô dĩ nhiên là nhớ rồi mà. Đêm qua là hắn cũng đã nói trước với cô rồi

- hôm nay ngày nghỉ em ở nhà nghỉ ngơi đi

- chán lắm, em có thể mời Băng Băng sang chơi được hay không?

- tất nhiên là được rồi

- thật chứ?

- anh có bao giờ gạt em

Cô mỉm cười thay cho lời nói...

Thời gian thấm thoát trôi qua cũng là chiều rồi hiện tại bây giờ là 2h10

Cô và Hạ Băng đang trên giường ngồi bấm điện thoại chơi

- Băng Băng này

- hửm

- chẳng phải là hôm qua vị hôn phu của về nhà cậu hay sao. Anh ta thế nào

- anh ta là Lãnh Khả Dư

- là người thế nào

- cũng đẹp trai, thật ra mà nói thì đây cũng chỉ là hôn nhân ép buộc mà thôi. Cha mình và cha anh ta là bạn thân của nhau từ nhỏ 2 đứa mình đã có ước hôn định sẵn rồi

- ra vậy. Mình và Thần ca ca cũng vậy đó nhưng khác là mẹ mình và mẹ anh ấy là do 2 người sắp xếp mà thôi

- nhưng mà chẳng phải khi còn nhỏ cậu và anh ta từng chơi với nhau hay sao? Anh ta đã yêu cậu từ nhỏ rồi kia mà

- Băng Băng sao thế?

- không có chỉ là mình thấy ghen tị với cậu nà thôi

- cậu yên tâm đi. Nếu như anh fà mà làm cậu tổn thương mình sẽ không tha cho anh ta đâu

- ừ

Hạ Băng cười nói. Cô cũng cười theo

- mà nè Mẹ Mễ

- hả Băng Băng có chuyện gì sao?

- không mình muốn hỏi cậu là cậu và anh ta đã có gì với nhau hay chưa?

- có gì với nhau? Là sao?

- ờ thì đại khái là đã hôn nhau chưa?

- a có

- thật sao? Cậu trao nụ hôn đầu của mình cho anh ta rồi sao?

- nụ hôn đầu là sao?

- uầy Mễ Mễ à cậu ngốc thật hay là giả ngốc vậy

Cô ngây ngô nhìn Hạ Băng. Hạ Băng thờ dài

- cậu bảo anh ta đã hôn cậu?

Cô gật đầu

- là ở đâu nào. Nếu như ở môi tức là nụ hôn đầu

- anh ấy hôn ở má ở trán mình thôi

- à ra là nụ hôn đầu của cậu vẫn còn

Cô cũng ngây ra. Cô không hiểu Hạ Băng nói gì cả

- thôi được rồi cậu không cần nhất thiết phải biết đâu

Cô bấu môi. Hạ Băng bật cười khi thấy cô như thế...

Hạ Băng phải về vì có chuyện đột xuất nên chỉ còn mình cô ở nhà. Lúc này cũng là đã 3h40 gần 4h00

Cô rất chán nên muốn đến công ty hấn chơi. Bởi vì là đi học nên việc đi làm của cô hấn không cho. Tuy ghế thư kí vẫn còn nhưng không đi làm

Cô nhờ bác tài xế riêng của nhà hấn chở mình tới công ty hấn

- a được tiểu thư đi thay đồ đi rồi tôi đưa cô đi

- cảm ơn bác nhiều

Cô mỉm cười nhìn ông. Ông gật đầu...

Vài phút sau cô đã có mặt tại tập đoàn Dur thị. Không ngần ngại bước vào trong

Cô vào thang máy và bấm nút lên tầng 49 nơi đó là chỗ hấn. Tập đoàn Dur thị có 50 tầng và nhân viên đương nhiên là cũng không hề ít

30 phòng làm việc của nhân viên, 10 phòng nghỉ ngơi, 2 phòng riêng của hấn là phòng làm việc và 1 phòng pha cà phê riêng thay vì hấn phải đích thân xuống dưới để pha cà phê. 1 là phòng họp. 6 phòng khác là của các chức vụ như tổng giám đốc, phó giám đốc, các chức vụ khác và dĩ nhiên họ cũng có phòng nghỉ ngơi riêng

Quay về thực tại cô gõ cửa phòng hấn sau đó tự ý đi vào. Đó là thói quen của cô với hấn mỗi khi vào phòng

Hấn đang trong trạng thái làm việc. Đột nhiên có người gõ cửa. Chưa có sự cho phép mà ai dám cả gan lên đây kia chứ, hấn ngẩng mặt lên coi xem là ai thì người đó là cô

- Thần ca ca

- tiểu Mễ?...lại đây

Cô ngoan ngoãn nghe theo sau đó đi tới chỗ hấn. Hấn kéo eo cô ngồi xuống đùi mình. Cô cũng không nói gì bởi đây cũng không phải là lần đầu cô bị hấn làm thế

- sao lại tới đây huh?

Hấn nhìn cô với ánh mắt đầy cưng chiều, sủng nịnh

- tại em nhớ anh

Câu nói này của cô khiến cho trái tim hấn mềm nhũn. Là cô nhớ hấn sao?

- Thần ca ca ơ

- sao thế?

- em muốn hỏi anh 1 chuyện có được hay không?

- em hỏi đi

- em muốn hỏi rằng nụ hôn đầu là gì, nó ra sao?

Hắn như muốn cứng đờ người ra khi cô hỏi mình như

- Thần ca ca

- tại sao em lại hỏi như vậy? Em học cái đó ở đâu thế hả Mễ Mễ

Hắn có chút nhú mày nhìn cô

- không phải. Chỉ là Băng Băng hỏi em có mất nụ hôn đầu vì ai chưa. Em không hiểu nên...mới hỏi anh

3 câu cuối cô nói nhỏ lại bởi vì cô nhìn thấy hắn có chút khó chịu khi nghe mình hỏi thế

Hắn nâng cằm cô lên. Cô có chút khó hiểu ngược mặt nhìn hắn. Hắn khóe môi cười

- em muốn biết?

Hắn tà mị nhìn cô. Cô cảm thấy sao mà ánh mắt hắn nhìn mình có chút lạ. Cô khẽ gật đầu

- anh sẽ giải thích cho em

Cắt câu hắn kéo khuôn mặt nhỏ của cô mà đặt nụ hôn lên môi cô. Cô trợn mắt vì ngạc nhiên

Cô không phản kháng cứ ngồi yên để hắn hôn mình. Hắn cắn môi cô khiến cô đau liên mở miệng rên nhẹ

- ah...

Hắn nhanh chóng đưa lưỡi mình vào trong khoang miệng cô mà đùa nghịch

- ưm...

Cô muốn hét hơi, muốn đẩy hắn ra cũng vô dụng bởi hắn đã giữ chặt lấy eo mình

Cô nhắm mắt khó chịu, hắn nhận thấy được cô sắp hết đường khí mới luyến tiếc rồi đôi môi anh đào

Mặt cô đỏ ửng, cô thử hôn hěn nhìn lúc này cô thật đáng yêu mà

- đó là nụ hôn đầu mà em muốn biết...

- -----

- Hết Chap 15

♥♥♥♥

- 2 ngày nay mk đi chơi Tết về trễ nên đăng lâu ><♥ Happy New Year☐♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Gặp Lại Cô Ruột

Mặt cô đỏ ửng lên không nói gì. Hắn nhìn cô lúc này thật là đáng yêu mà. Sao bảo bối lại đáng yêu đến thế

- có muốn thêm 1 lần nữa hay không?

Cô lắc đầu. Hắn cười

- ngoan ngồi yên đây anh làm việc. Xong việc chúng ta đi mua vài thứ đồ về

Cô ngoan ngoãn gật đầu

- Thần ca ca phải để em ra đằng kia ngồi đã chứ?

- làm gì?

- Thần ca ca làm việc em..

- không cần ngồi đây cũng được

- nhưng

- em không nghe lời anh đề em ngay tại đây mà hôn em đó

Nghe hấn nói thế cô cũng ngồi yên không nói. Hấn cười thỏa mãn

Sau đó quay lại công việc mà làm. Cô ngồi trên đùi hấn tư thế ái muội sau đó cũng ngồi lại đằng hoàng bằng cách quay người lại, ngực mình áp lên ngực hấn, 2 chân đưa phía sau. Tay ôm cô hấn

Cô chán nản gục mặt xuống bả vai hấn

- Thần ca ca chán a ~

Cô than dài hấn vẫn tiếp tục chăm chú làm việc

- " chán quá đi mất híc "

- tiểu Mễ ráng 1 chút anh sắp xong rồi đây

- Thần ca ca

- hửm?

- anh có yêu em không?

- dĩ nhiên là có rồi

Hấn vừa dứt câu cô chống 2 tay lên vai hấn nhìn thẳng vào mắt hấn

- vậy anh là của em

Hấn phì cười. Hấn vốn là của cô rồi kia mà

- em nghĩ lệch đi đâu thế hả? Anh vốn thuộc về em lâu rồi kia mà

Hấn véo mũi tỏ ra cưng chiều cô. Hôn chụt lên môi cô 1 cái

- đi thôi nào. Tối nay là ngày vui cũng chúng ta

Cô vui vẻ gật đầu. Rồi cả 2 đứng dậy đi ra ngoài..

...

Hấn dẫn đến khu trung tâm

Cô và hấn hiện đang ở trong 1 cửa hàng

- em thích cái nào cứ lấy anh ra ngoài nghe điện thoại 1 chút

- anh đừng đi lâu

- sẽ nhanh thôi

Hấn rời đi cũng không quên hôn lên tóc cô khiến cho bao cô gái ở đây phải ganh tị

Cô đang lựa đồ thì thấy có bộ váy tuy rằng đơn giản nhưng nó cũng rất đẹp và cao sang

- em lấy bộ này, chị...

- tôi lấy nó

1 giọng nói của 1 người phụ nữ cất lên. Cô quay sang nhìn thì đó là 1 người phụ nữ lớn tuổi tầm 50 mấy tuổi

- khoan đã tôi đã thấy nó trước rồi kia mà

Người phụ nữ ấy quay sang nhìn cô đầy kinh thường. Thấy cô người phụ nữ ấy ngạc nhiên, cô cũng thế

- cô...

- cô cô cái gì tôi với cô quen nhau sao?

Người phụ nữ trước mặt cô đó chính là cô ruột của cô Triệu Tuyết Nghi

Bà ta cũng không tin vào mắt mình đây chính là Triệu Mễ Mễ sao? Mới đầu gặp bà ta muốn đứng tim bởi cô rất giống mẹ mình. Sau hồi mới nhớ lại mẹ cô đã chết rồi kia mà. Vậy mà cô ta đã trở về

- tôi lấy bộ váy này. Mau mau gói lại cho tôi nhanh

- phu nhân, thật ngại quá bộ này đã là cái cuối vị tiểu thư này đã lấy trước rồi ạ. Hay là bà chọn cái khác đi có được không?

- tôi không thích, bộ váy này giá bao nhiêu tôi trả gấp đôi

- nhưng, tiểu thư thật là ngại mà, xin lỗi cô

- cô cần gì phải xin lỗi. Không có tiền mà còn bày đặt bắt chước vào đây mua đồ hàng hiệu hả

- cô, con là cháu cô đây cô không nhận ra con hay sao?

- cô cháu cái gì?! Tôi quen cô sao? Đừng nhận họ hàng bậy bạ ở đây với tôi

- phu nhân tiểu thư, 2 người quen biết nhau vậy thì..

- tôi không quen cô ta! Gói độ ẹ đi

Chị nhân viên thấy khó xử. Người trước mặt là người phụ nữ cao sang, bà ta là Triệu phu nhân

Nhưng còn cô. Cô cùng hân đi đến đây mua đồ chắc hẳn họ có quan hệ với nhau. Đắc tội với hân chỉ có nước chết. Không biết họ có quan hệ gì với nhau nữa

- " làm sao đây bây giờ. Cô gái này chắc hẳn là tình nhân của Dư tổng "

- có chuyện gì thế?

- tổng giám đốc. Vị tiểu thư này và phu nhân muốn mua cái váy mới nhập từ Mỹ về nhưng bộ này chỉ còn duy nhất 1 bộ. 2 người họ không ai nhường nhịn ai

- được rồi để tôi. Thật là ngại mà bộ này chỉ còn duy nhất 1 bộ mà thôi. Cô mau gói lại cho phu nhân đi. Tiểu thư làm phiền cô chọn cái khác

- nhưng rõ ràng là tôi nhìn thấy nó trước kia mà

Cô bắt mắt cái váy đó thật sự là cô thấy trước nua nó thì bị cô nhìn dành chứ bộ. Tổng giám đốc ông ta nhử mày nhìn cô

- cô có biết đây là ai hay không? Cô chọn bộ khác đi nếu như không muốn đắc tội với phu nhân

- tôi..

- thứ nghèo hèn rách rưới như mày mau mau biến khỏi đây đi là vừa. ở đây không hợp với hạng người như mày đâu. Nếu như để mày mặc bộ váy đó vào nhất định sẽ bẩn và thấp hèn như mày mất. Ông mau đuổi cổ cô ta đi đi càng nhìn càng không ưa mà

- ạ dạ dạ. Bảo vệ đâu

- dạ ông chủ

Ông ta vừa dứt câu thì đã có 2 bảo vệ đi tới

- mau đuổi cô ta đi

- dạ

Họ nắm khủy tay cô kéo đi. Cô vùng vẫy

- các người buông tôi ra, tôi tự đi đâu quá mau buông ra

Bà ta khinh bỉ nhìn cô. Trong 1 cửa hàng cao sang có 6 người, 3 người đứng xem, còn 2 bảo vệ đang cố lôi kéo 1 cô gái ra khỏi đây

Bất giác có 1 giọng nói cất lên của 1 người đàn ông

- buông cô ấy ra

Họ quay sang nhìn thì thấy hắn. Người đàn ông có gương mặt mũi nam khiến cho bao cô gái chao đảo say mê vì hắn

Mặc trên người bộ âu phục nâu đen càng khiến hắn thêm sức hút với mọi người. Là người đàn ông không kém phần lạnh lùng. Hắn như 1 vị thần ai cũng khiếp sợ khi đối mặt với hắn

- Thần ca ca...

- " người đó chẳng phải là Dư tổng của tập đoàn Dư thị hay sao?... "

- -----

- Hết Chap 16

♥♥♥

- Nhật(

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Đỉnh Hôn [H Nhẹ]

- Dư tổng

2 người bảo vệ lập tức buông cô ra. Cô chạy tới bên hắn

- để em chờ lâu rồi

Cô lắc đầu

- " cái con nhỏ đó có quan hệ với Dư tổng ư? "

- các người dám động vào cô ấy?

- Dư tổng thật ngại quá tôi không biết đó là cô gái của ngài

- họ làm gì em?

Hắn nhìn cô. Cô lắc đầu. Cô không nói hắn cũng tự mình biết

- chúng ta đi thôi. Những thứ đồ thấp kém ở đây không thích hợp với em đâu

- Dư...Dư tổng à thật xin lỗi ngài nhưng..

Ông ta chưa nói hết câu hắn đã ôm cô rồi đi. Ông ta biết rằng chuyện này hắn sẽ không để yên. Tiệm đồ của ông chắc chắn hắn sẽ thu mua hoặc có thể làm cho nó đóng cửa

Thật không may cho ông ta vì đã đụng nhằm người phụ nữ không nên đụng của hắn mà

Còn bà ta. Bà ta chắc chắn phải tìm hiểu cô là gì của hắn. Và lại bà ta cũng muốn tiếp cận làm ăn với hắn. Có thể nhờ vào Dư thị biết đâu chừng tập đoàn của bà ta cũng phát triển theo không kém thì sao...

Về phần hấn và cô. Hấn không nói không rành đưa cô vào 1 cửa hàng lớn để mua đồ...

...

Tối lúc 7h00 tại Dư gia

Ngay tại lúc này mọi người ai ai cũng đều vui vẻ có mặt đông đủ tại Dư gia

Các tổng tài, vị tiểu thư đều có mặt ở đây tất. Hấn quả thật quen biết rộng mà. Diễn viên, người mẫu, các nghệ sĩ khác trong giới showbiz cũng đều có mặt ở đây

- Dư tổng chúc mừng
- cảm ơn Lệ tổng

Hấn đang tiếp khách trò chuyện cùng mọi người thì cô lúc này đang trên phòng trang điểm

- Dư tổng không biết Dư phu nhân tương lai đang ở đâu vậy?
- cô ấy đang trên phòng
- không biết cô ấy ra sao nhỉ chắc là có sắc đẹp tựa như thiên thần vậy
- chắc hẳn rồi. Khiến cho Dư tổng yêu say đắm như vậy chắc hẳn là 1 người phụ nữ có sắc đẹp 1 không ai rồi

Hấn khóc môi cười

- xin phép
- Dư tổng cứ tự nhiên

Hấn không nói gì sau đó xoay lưng đi lên lầu

Trong lúc này cô đang trên phòng. Hấn đẩy cửa phòng đi vào thì thấy cô đang kéo dây áo lên

- Thần....Thần ca ca em đang thay đồ mà, anh...anh ra ngoài đi

Cô bắt đầu thấy ngại. Hấn không nói gì đi tới chỗ cô

- anh giúp em

Nói rồi hấn giúp cô kéo dây khóa lên. Tấm lưng trắng nõn của cô ở trước mắt hấn

- Thần ca ca

Hấn cúi người hôn lên tấm lưng cô khiến cô có chút rùng mình vì hành động bất chợt vừa nãy

Bàn tay hấn cũng không rành rồi gì mà ôm chặt lấy eo cô lại sau đó còn vuốt ve nó

- đừng mà Thần ca ca
- gọi anh là gì?

Hấn tựa cằm lên vai cô. Tham lam hít hương thơm đặc trưng riêng của cô

- Thần ca ca
- từ nay không được gọi là ca ca có biết chưa huh? Mau gọi lại

Hấn hôn lên chiếc cổ trắng ngần của cô

- Thần...urm Thần ca c...

Hấn nghiêng đầu hôn trọn lấy môi cô. Hấn hôn ngẫu nhiên lên môi cô. Hấn áp người cô khiến cô ngã nằm xuống giường. Chưa kịp định hình thì hấn đã tiếp tục hôn cô tiếp

- urm

Cô thật quyến rũ làm sao. Hấn sẽ không kiềm chế mình lại được mất

Đưa tay vén áo cô lên làm áo ngực sớm đã ở trước mắt hấn

Hấn áp ngực mình xuống ngực cô. bàn tay hư hỏng sờ mó cặp đùi thon trắng nõn

Cô miễn cảm khi có người chạm vào mình

- ưm...đừng mà

Hấn rời môi cô. hấn đưa lưỡi mình liếm môi cô

- bảo bối gọi lại tên anh nào. Em mà gọi sai thì anh nhất định sẽ ăn em

Hấn đưa tay vào áo ngực cô. Cô đỏ mặt ngăn lại

- a đừng mà Thần

- gọi lại nào

- Thần...Thần đừng lại đi

- ngoan

Hấn cung chiều hôn lên trán cô 1 nụ hôn

Hấn giúp cô chỉnh sửa lại quần áo

- lần sau ngoan ngoãn. Em mà chống đối anh chỉ có nước chết

- anh bắt nạt em

- sao cơ?

- anh là đang khi dễ em

- anh không có. Chỉ là anh muốn em ngoan ngoãn mà nghe theo anh mà thôi

- hứ

- ngoan nào, lần sau nếu như không muốn anh thì ngoan đi

Hấn hôn lên môi cô 1 cái. Cô tựa đầu mình vào ngực hấn

- hôm nay là ngày vui của chúng ta. Cười lên nào bảo bối

Cô mỉm cười nhẹ

- bảo bối ngoan. Từ giờ anh sẽ bảo vệ che chở em

- ưm...cảm ơn anh

- cha mẹ trên trời chắc hẳn sẽ rất vui

Cô mỉm cười gần đầu. Bất chợt có 1 giọt nước mắt cô rơi xuống

- khờ quá sao lại khóc. Hôm nay em rất đẹp đó đừng khóc sẽ không đẹp đâu

- không phải..

Cô lắc đầu

- em nhớ họ thôi mà

- ngoan có anh ở đây rồi, không khóc nữa được chứ

Cô gật đầu

- hứa với anh đi

- em hứa mà...

Bắt giắc cô quay mặt lại chòm người lên hấn. Môi cô áp lên môi hấn

- Thần cảm ơn anh, vì tất cả

Hấn đưa 1 tay đặt lên má cô nhìn cô cười nhẹ. Áp trán mình lên trán cô mũi hấn cọ mũi cô

- ngốc này

Cô mỉm cười. Hấn hôn chụt lên đôi môi nhỏ nhắn của cô, nụ hôn như chuồn chuồn lướt qua vậy

- tiểu Mễ...anh yêu em

...

- -----

- Hết Chap 17

♥♥♥

- Nheu đây thui > < Mai r r típ nga~

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Nhận Người Thân?!

Mọi người hiện đang ở dưới sảnh. Tất cả đèn đều tắt. Những chiếc đèn chiếu rọi lên sân khấu

Trên sân khấu hiện đang có 2 người. 1 thiếu nữ xinh đẹp trong chiếc váy đơn giản thanh lịch. Gương mặt không trang điểm vẻ đẹp tự nhiên do trời ban. Đôi môi nhỏ nhắn của cô luôn hồng đào. Mái tóc nâu hạt dẻ được uốn lọn nhẹ xoắn ngang lưng

Đứng kế bên cô là 1 nam nhân không kém phần đẹp trai. Hấn khoác trên người bộ âu phục lịch lãm toát ra vẻ quý phái không kém phần băng lãnh. Mái tóc ngắn được chải gọn gàng, khuôn mặt mũi nam đẹp tựa như bức tượng

Vẻ đẹp trai này của hấn quả là ở đây không ai có thể sánh bằng, đúng như câu họ thường nói trai tài gái sắc quả là không sai

Mọi người đều hướng mắt lên nhìn cả 2 người

- chào mừng tất cả các vị khách có mặt tại đây. Rất cảm ơn vì mọi người đã tới đây cùng chung vui với Dư tổng

Mọi người vỗ tay khi MC vừa dứt câu

- hôm nay chúng ta có mặt tại đây cũng chính là chung vui cùng 2 cặp đôi uyên ương này. Lễ đính hôn của Dư tổng và Triệu tiểu thư

Thêm 1 lần nữa ai ai cũng đều vỗ tay. MC dẫn chương trình không lâu thì tới lượt hấn phát biểu đôi lời

- cảm ơn vì mọi người đã có mặt tại đây, lễ đính hôn của tôi và Mễ Mễ

Bộp bộp bộp. Vài tiếng vỗ tay vang lên chúc mừng cho cô và hấn

- Dư tổng không có gì đâu. Chúc mừng ngài và Triệu tiểu thư. Bây giờ xin mời mọi người nhập tiệc

MC dứt câu mọi người cũng vui vẻ nhập tiệc

Hấn và cô đi tới chỗ cha và mẹ

- cha, mẹ

- tiểu Mễ, Thần nhi
- chúc mừng 2 con
- con cảm ơn
- Thần nhi con nhớ là đối tốt với em, không được bắt nạt em đó
- dạ con biết rồi mà mẹ

Cô cười ôm cánh tay hắn đầu dựa vào vai hắn. Hắn cười nhẹ nhìn cô

Ở cửa chính có 1 người phụ nữ đi tới. Nhìn bà ta cao sang quý phái. Trên người mặc 1 bộ váy đỏ ngắn tới đùi bó sát 3 vòng

Mặt sơn phấn, bà ta còn mang trên người các bộ trang sức đắt tiền. Nay bà ta trông thật là nổi bật ở đây mà. Những dấu có nổi bật ra sao bà ta cũng không bằng cô và hắn ở đây

Người này không ai khác là Triệu phu nhân. Là cô của cô

- Dư tổng chúc mừng
- bà là ai?
- Dư tổng thật ngại quá đi mất. Tôi là Triệu tổng đây. Ngài đã mời tôi tới dự lễ đính hôn của ngài và cháu gái tôi kia mà
- cháu gái của bà?
- tiểu Mễ là cháu gái ruột của tôi. Mấy năm nay khiến cháu gái lưu lạc khắp nơi...hức tôi rất buồn, rất cảm thấy có lỗi với con bé...

Bà ta giả bộ như cảm thấy có lỗi với cô. Nắm lấy tay cô

- tiểu Mễ cô xin lỗi con là cô không tốt đã để con chịu nhiều khổ cực bên ngoài, nay tìm được con cô rất vui

Cô cảm thấy kinh tởm xen lẫn sợ hãi. Vì ngày xưa bà ta cũng bạo hành đánh đập cô. Hắn đưa cô ra phía sau đứng chắn cho cô. Nhìn bà ta bằng cặp mắt lạnh thấu xương khiến ai đó nổi cả da gà

- Dư tổng sao vậy đó là cháu gái tôi, tôi muốn nói chuyện với con bé
- không cần đâu. Cô ấy không muốn nói chuyện với bà. Bà về đi
- Dư tổng nay là ngày vui của ngài và cháu gái tôi. Tôi thân là cô của nó phải đến chung vui chứ nhỉ
- Mễ Mễ chưa bao giờ coi bà là cô cũng như bà chưa hề coi cô ấy là cháu của mình
- ngài nói thế là ý gì? Tôi không hiểu
- hiểu hay không là tùy bà
- Dư tổng ý ngài là sao đây? Mễ Mễ là cháu gái tôi. Ngài là đang muốn chia cắt tôi và con bé
- chia cắt bà và cháu bà ư nực cười thật
- Thần à...
- Dư tổng ngài
- hình như là lúc chiều nay chúng ta có gặp qua nhau. Cháu gái bà cũng ở đó và còn đứng trước mặt bà kia mà, bà đã không nhận cô ấy vậy tại sao còn đến đây nhận người thân?
- tôi lúc đó không nhận ra con bé
- thế tại sao ngay tại lúc này. Lễ đính hôn của tôi và tiểu Mễ diễn ra bà tự nhiên khi không nhận ra cháu gái mình
- tôi...tôi thì tôi đã nói là trong nhất thời tôi chưa kịp nhận ra Mễ Mễ kia mà

Hắn nhếch môi cười. Trong nhất thời không nhận ra cô kia á. Nực cười, bà ta chỉ là muốn biết cô và hắn có quan hệ gì và hiện tại đây cô tương lai dĩ nhiên sẽ là Dư phu nhân của Dư gia rồi, muốn đến nhận người thân với cô? Đầu dễ

Chính bà ta đã vứt bỏ ruộng bỏ cô cùng với đám người trong dòng họ kia. Đáng tin bảo là cô đã chết, bảo cô bị mất tích, bảo là cô do mê chơi quá nên đã đi lạc. Bọn họ giả vờ giả vệt đi tìm cô. Thật là nực cười mà

Không tìm được cô, vài ngày sau họ bỏ cuộc mặc kệ cô. Nghĩ rằng cô đã chết nhưng ai mà ngờ đâu để hấn gặp lại cô còn cô sắp là Dư phu nhân, sắp làm vợ hấn nên đến đây nhận người lại ư

Lúc ở tiệm đồ sao không thấy bà ta nhận ra cô từ trước đi tại sao lại là lúc này mới đến nhận người?

- cháu gái qua đây để ta ôm cháu 1 cái nào

Cô im lặng lắc đầu. Thấy cô như thế bà ta trong lòng tức giận thầm mắng chửi cô

- " tiện nhân mau qua đây. Chết tiệt con nhỏ không biết nghe lời mà "

- sao thế ta là cô của con kia mà. Cô là Triệu Tuyết Nghi của con đây

Cô lắc đầu thêm 1 lần nữa, nhìn bà ta như thế nó làm cô nhớ đến những ảnh ngày xưa bất giác ứa về. Trong kí ức của cô bà ta đã không còn là 1 người của cô của cô nữa rồi

Cô sợ hãi nắm chặt lấy tay áo hấn..

- -----

- Hết Chap 18

♥♥♥

- Mấy bữa nay đi chơi nhieu quá >< đuối sức hết cả rrr:<

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cự Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Lấy Tư Cách Gì?

Hấn nhìn xuống thấy cô nắm chặt lấy tay áo mình đưa tay kéo eo cô lại

- cảm ơn vì đã đến đây chung vui cùng tôi và cô ấy. Triệu tổng

- không có gì đâu hôm nay là ngày vui của cháu gái mình dĩ nhiên là phải đi rồi ngại cần gì cảm ơn kia chứ

- bà cứ tự nhiên Triệu tổng

Thấy cô có vẻ đang sợ mình bà ta cũng dừng lại, trong lòng không kém phần tức giận vì mình không thể tiếp cận được cô sau đó cũng gạt đầu cho qua mà bỏ đi luôn

- thôi ta và cha con cũng đi nói chuyện với vài người bạn ở đây đâu. 2 đứa tình tứ nhau đi nha không làm phiền

Cô ngượng mím môi cười. Cha mẹ hấn cười sau đó cũng rời đi

- Dư tổng ngài đây rồi

Hấn khẽ liếc sang nhìn thì từ xa có 2 người đàn ông lịch lãm đi tới

- Dư tổng chúc mừng

- cảm ơn Trình tổng

- chúc mừng

Hấn không nói gì cũng chẳng làm cử chỉ gì đáp lại Trình Thiên dù chỉ 1 cái. Cô ngước mắt nhìn anh. Anh cũng nhìn cô

4 mắt nhìn nhau, thấy thế hấn bắt đầu khó chịu. Cau mày ôm chặt lấy eo cô gái nhỏ của mình lại

Cô mất đà mà ngã vào lòng hắn. Trình Thiên thấy vậy có chút không vui

- a Dur tổng đây là con trai của tôi Trình Thiên

Hắn cũng không có biểu hiện gì. Trình Thiên và hắn nhìn nhau với ánh mắt hình viên đạn

Cô thấy thế cười gượng

- Thần à

- Dur tổng hôm nay là ngày vui của ngài

- thì đã sao? Chuyện hôm qua tôi còn chưa tính với cậu

- hừ chuyện gì kia chứ

Hắn nhú mày nhìn Trình Thiên. Ôm chặt lấy eo cô, cô nhăn mặt vì đau khi hắn siết chặt lấy eo mình

- ah Thần đau...đau quá buông em ra

Hắn giật mình khi nghe cô nói đau liền nhanh chóng buông cô ra. Trên mắt bỗng dưng có tầng hơi nước

Thấy cô giống như sắp khóc hắn và Trình Thiên cảm thấy hơi nhói và bối rối

Hắn thì có cảm giác như thế là chuyện dĩ nhiên bởi vì hắn yêu cô không muốn cô bị tổn thương kia mà nên khi thấy cô khóc, hắn thật không muốn chút nào

Còn anh, Trình Thiên anh nổi tiếng lạnh lùng ít ai tiếp xúc nói chuyện với anh được nhưng tại sao khi gặp cô lần đầu. Trong lòng bỗng dâng lên 1 tia cảm xúc lạ thường đến khó tả?

Chính bản thân anh cũng không hiểu lí do tại sao nữa. Lần đầu gặp cô anh đã có cảm giác kì lạ này. Cái lần cô bị mọi người áp bức nước mắt của cô chảy dài xuống khuôn mặt xinh đẹp đó khiến cho anh trong lòng đau nhói đến lạ thường

1 tia cảm xúc đó là gì anh cũng không hề biết. Anh cứ nghĩ lúc đó mình bị bệnh nên đã không quan tâm quay lưng bỏ về. Ở nhà hình ảnh cô cứ hiện lên trong đầu anh mãi không quên

Nụ cười của cô mỗi khi cô cười. Nước mắt cô rơi trên gương mặt xinh đẹp kia. Gương mặt cô thoáng buồn vì những lời lằn mạt nhục mạ mình nhưng cũng im lặng cho qua không nói gì dù chỉ 1 câu đáp lại cũng không

Anh ray rứt trong lòng, cảm giác ấy thật sự ra rất là khó chịu đối với anh

Phải chăng anh đã yêu cô? Yêu cô từ cái nhìn đầu tiên rồi ư?

Nhìn thấy cô sắp khóc anh rất muốn ngay lúc này mắng hắn mà tới bên cô ôm cô vào lòng mà dỗ dành cô

- Mề Mề à ngoan nào không khóc

- hức....Thần...Thần anh ăn hiếp em

...hức anh làm em đau

- tiểu Mề xin lỗi em

- hức...Thần ca ca làm đau tiểu Mề..

- ngoan sẽ không làm em đau nữa, anh xin lỗi

Hắn ôm cô vào lòng cưng chiều hôn lên trán cô 1 nụ hôn mặc kệ 2 con người đang đứng trước mặt

Trình Thiên thấy cảnh như vậy đương dĩ sẽ không thích. Nhưng....anh lấy tư cách gì mà không thích kia chứ. Tư cách gì mà ghen với hắn. Tư cách gì mà đòi cô là của anh?

Anh đều không có tất bởi anh và cô đến được với nhau sao? Tư cách của mình là gì của cô anh còn không có chứ nói gì mà giành hay không của hắn kia chứ

Quan hệ của anh và cô...đơn giản chỉ là 1 người bạn bình thường. Cũng chỉ giống như là người dân nước lạ với nhau mà thôi. Chẳng thể tiến xa hơn được nữa

Đơn giản bởi vì là cô đã thuộc về hắn rồi. Người con gái anh yêu không phải là của anh mà là của 1 người đàn ông khác

- hức...

- ngoan không khóc nữa anh xin lỗi. Hôm nay là ngày vui em không nên khóc chứ nhỉ, sẽ xấu lắm đó

- hứ không chơi với anh nữa

Cô đổi hắn sau đó quay lưng bỏ đi. Hắn chỉ biết thở dài một mồi với cô. Vợ hắn thật trẻ con mà, nhưng điều đó làm hắn không cảm thấy chán ghét gì mà còn yêu thương cô nhiều hơn nữa

Cô đi 1 lúc không lâu thì gặp Hạ Băng

- Băng Băng

- tiểu Mễ cậu đây rồi

- mình cứ tưởng Băng Băng không tới chứ

Cô bều môi

- làm sao mà không tới cho được. Hôm nay là ngày cậu đính hôn kia mà

Cô cười

- này cậu biết gì không. Tên chồng đó của cậu á anh ta cũng thật là thương yêu cậu mà

- sao thế Băng Băng?

- cậu nhớ chuyện hôm qua. Lúc mà mình đã về trước cậu rồi á

Cô gật đầu

- anh ta cho người thu mua lại toàn bộ công ty đất đai của bọn họ rồi

- bọn họ nào?

- Đan Vi, Diệp An và Lâm Uyên đó

- sao vậy?

- bọn họ đã làm gì cậu? Làm cậu tổn thương, làm cậu khóc như thế vẫn chưa đủ lí do để hắn làm điều đó cho bọn họ hay sao?

Cô không nói gì cố tỏ ra trầm ngâm suy nghĩ chuyện gì đó sau đó quay đầu lại nhìn sang phía hắn

- xem ra anh ra yêu cậu thật lòng. Vậy mà Hạ Băng mình cũng yên tâm giao cậu cho anh ta rồi

Mặt cô có chút buồn buồn

- cậu sao thế? Sao lại buồn

- tại mình mà 3 người bọn họ mất hết tất cả hay sao? Gia đình họ cùng họ sống khổ cực?

- tiểu Mễ à...

Đại sảnh bất ngờ có 1 cô gái đi vào. Nhìn cô ta không lạ lắm gì mà còn gan to hùng hổ gọi lớn tên cô ra mà nằng nặt

- Triệu Mễ Mễ con tiện nhân mày đâu rồi. Ra đây ngay cho tao...

- -----

- Hết Chap 19

♥♥♥

- Nhiu đây nha >< mai tiếp□ nay ta đi chơi hehe□

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Lâm Uyên Phá Rồi

Mọi người ai cũng hướng mắt nhìn Lâm Uyên

Cô ta nổi tiếng là đại mỹ nhân trong trường cùng với Trình Thiên. Họ là cặp đôi đẹp nhất của trường Sophonie

Cô ta cũng thuộc dạng giàu có. Nhưng nếu so với Trình Thiên thì anh hơn cô 1 chút còn với hần? Thua xa gấp bội

Chính cô ta đã làm cô khóc làm cô tổn thương nên hần đã cho người thu mua hết tập đoàn của cô ta cùng với 2 vị tiểu thư kia

Tập đoàn đó của bọn họ đối với hần cũng chẳng là gì. Muốn đeo bám Dư thị để phát triển thêm á. Trèo cao vọng tưởng mà

Hần đã không nói gì về việc cha của Lâm Uyên muốn cũng hần làm ăn hợp tác để giúp Lâm thị thêm phát triển

Hần đã không ưa ông ta từ rất lâu. Tập đoàn ông ta có ngày hôm nay cũng là do hần mà ra, hần biết là ông ta cũng hợp tác với cha của Diệp An và Đan Vi muốn lật ngược thế mà đâm sau lưng hần. Khiến Dư thị sẽ dần dần đi xuống không nhắc lên sau đó thu mua lại

Hần định cho bọn họ nếm thử mùi vị dấm chướng đối hần chỉ có nước chết. Sẽ cho bọn họ mất dần từ từ mọi thứ đi

Nhưng ai mà ngờ con của bọn họ dám đụng tới cô thì việc gì dĩ nhiên là không chơi đùa gì nữa mà thu mua lại tất cả

Lâm Uyên mất hết tất cả. Gia đình nghèo nàn khiến cho đám bạn khinh thường trêu đùa cô ta. Lòng tự trọng của cô ta đã không còn

Cha mẹ sinh ra nợ nần chồng chất đành phải bán cô ta đi cho 1 người nào đó giàu có. Cô ta dĩ nhiên không chịu nên đã bỏ đi

Cô ta tìm đến đây. Chính cô đã làm cô ta mất đi hết tất cả mọi thứ

- Triệu Mễ Mễ con tiện nhân

- này cô đừng làm loạn ở đây

- câm miệng!

1 anh bảo vệ đi tới định lôi cô ta ra ngoài nhưng cô ta như người điên mà đẩy mạnh anh ta ra còn hét lên mặt anh ta khiến anh ta giật mình

- này ở đâu mau ra đây ngay cho tao

Từ trong đám đông. Bọn họ tách ra 2 hàng cô từ đằng sau bước tới

- Lâm Uyên...

Cô đẹp tựa như 1 thiên thần. Vô hại với mọi người. Mỗi khi nước mắt cô rơi mọi người lại cảm thấy không nỡ, họ muốn che chở bảo vệ cho cô

Mỗi khi cô cười. Nụ cười của cô làm mọi người say mê không rời

Cô là 1 thiên sứ trong bộ váy trắng dài tinh khiết. Đơn giản nhưng nó làm tôn lên nước da cô và cả vẻ đẹp này

- câm miệng. Mày có tư cách gọi tên tao?

Nhìn thấy cô ta nghe vậy cô có vẻ thương xót cho hoàn cảnh cô ta lúc này. Chính cô đã làm cho cô ta, Đan Vi và Diệp An có hoàn cảnh ngày hôm nay. Làm họ mất hết tất cả, nhà tan cửa nát

Là cô có lỗi với họ. Cô hiểu hoàn cảnh lúc này của cô ta. Vì cô...cũng đã từng như vậy. Cái cảm giác mất đi tất cả. Nhất là gia đình

Trong lòng bỗng hiện ra 1 cảm xúc mát mát không hề nhỏ. 1 lỗ hổng, 1 vết thương không thể lành lại

- tiểu Mễ

Hần lo lắng khi thấy Lâm Uyên đột nhiên xông vào và cô còn thản nhiên bình tĩnh đi tới chỗ cô ta

Hần tới chỗ cô. Nắm lấy tay cô kéo lại

- tiểu Mễ lùi lại
- Lâm Uyên cô điên rồi à
- Trình Thiên....phải em điên rồi đó
- cô thật sự đã điên rồi
- là các người ép tôi. Ép tôi đến bước đường cùng
- không ai ép cô cả. Đây là cô tự chuốc lấy mà thôi. Người phụ nữ của tôi, cô dám đụng vào tất nhiên đều sẽ không yên với tôi
- hahah nực cười thật mà. Con nhỏ nghèo hàn rách rưới này là của anh á. Hahah Dur tổng sao mà khẩu vị của anh quái lạ vậy
- Lâm Uyên cô bây giờ còn là thiên kim đại tiểu thư của Lâm gia? Cô bây giờ chẳng khác nào là 1 người nghèo hèn rách rưới đến đây mà làm loạn. Còn Mễ Mễ hiện đang là vợ chưa cưới của Dur tổng, tương lai sẽ làm Dur phu nhân

Nghe Hạ Băng nói thế Trình Thiên bất giác liếc nhìn Hạ Băng. Phải là Hạ Băng nói đúng, Mễ Mễ tương lai sẽ làm Dur phu nhân của Dur Thần, anh thì có tư cách gì?

- " nực cười mà tại sao mình lại nghĩ những thứ vớ vẩn đó chứ "

- Thần ca ca đừng...

- tiểu Mễ

Cô gỡ tay hấn ra từ từ bước tới chỗ Lâm Uyên mà không ngừng an ủi

- Lâm Uyên tôi bây giờ rất hiểu cảm giác của cô
- nói dối. Mày biết cái gì mà nói chứ hả? Cảm giác này mày hiểu cơ á? Lâm Uyên tao từ trước đến nay không mất cái gì vậy mà bây giờ, tất cả là lỗi của mày
- tôi không nói dối. Cảm giác mất đi mọi thứ này. Không phải chỉ riêng cô mà mọi người ở đây, tất cả trong đời đều phải từng trải qua 1 lần
- hahaha

Hấn nhúu này khi thấy cô ta cười như 1 tên điên

- Lâm Uyên
- hức...tôi....tại sao vậy chứ, tại sao cô lại buộc tôi vào bước đường cùng như vậy Mễ Mễ
- Uyên Uyên à

Cô ta ban đầu cười như 1 người điên nhưng sau đó lại khóc nức lên. Cô ta bây giờ trông thật thảm hại và đáng thương biết nhường nào

Cô chưa xót nhìn cô ta khóc

- Uyên Uyên không sao đâu mà, tin tôi, lại đây cô sẽ có được 1 cuộc sống mới cùng gia đình mình
- 1 cuộc sống mới
- phải, tôi sẽ giúp cô làm lại từ đầu mà
- ...thật...thật chứ
- ừm không gạt cô đâu mà

Cô nở 1 nụ cười hiền dịu. Đưa tay ra chờ cô ta nắm lấy tay mình. Chỉ cần cô ta chịu, cuộc sống sau này sẽ được bắt đầu lại

Coi như bắt đầu lại từ con số 0. Cô sẽ không để bụng trước đó cô ta cùng Đan Vi và Diệp An thế nào với cô. Cô sẽ giúp bọn họ làm lại từ đầu

Lâm Uyên nhìn cô thấy cô đưa tay ra mình cũng chần chừ

- không sao đâu mà, tin tôi

Hắn và Trình Thiên nhìn cô. Quả là 1 cô gái thánh thiện. Tâm hồn cô thật trong sáng và thuần khiết biết bao

Lâm Uyên từ từ đưa tay ra sau đó đặt tay mình lên tay cô. Cô mỉm cười nhẹ. Cô ta nhếch môi cười. Hắn thấy có chút bất ổn

Bất ngờ cô ta nắm chặt lấy tay cô kéo cô lại chỗ mình sau đó giữ cô lại dùng cây dao của mình được chuẩn bị sẵn mà kề sát vào cổ cô

- tiểu Mễ

- Mễ Mễ...

- -----

- Hết Chap 20

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Bị Thương

- lùi lại, tất cả mau lùi lại

- Lâm Uyên cô điên rồi, mau thả Mễ Mễ ra

- Mễ Mễ

- tao bảo là lùi lại

Cô ta hét lên khi thấy hắn định bước tới

- cô không được làm cô ấy bị thương. Nếu không tôi sẽ không để yên cho cô

- thật vậy sao Dư tổng, hahaha nực cười quá đi mất

- Lâm Uyên mau bỏ con dao xuống

- ý anh là nói cái này sao Thiên?

Càng nói cô ta càng kề sát chiếc cổ trắng nõn của cô. Sát đến nỗi cổ cô bị thương 1 chút, máu từ đó mà chảy ra

- ưm

- Mễ Mễ. Cô muốn gì? Chỉ cần cô không làm đau cô ấy cô muốn gì cũng được

- được. Nếu anh không muốn tôi làm đau con tiện nhân này vậy thì hãy chia nửa cổ phần của Dư thị sang Lâm thị ngay và liền, tôi muốn Lâm thị được quay trở lại

- được

Hắn không ngần ngại điều gì, bất chấp tất cả chỉ vì cô. Hắn yêu cô, hắn không muốn cô đau, không muốn cô chịu tổn thương 1 lần nào nữa

Tìm hắn như hàng ngàn mũi dao đâm sâu vào khi thấy cây dao trên tay Lâm Uyên kề sát chiếc cổ cô khiến cô bị thương mà rướm máu

- Dư tổng

- Thần nhi

- mọi chuyện để tôi lo. Mọi người không cần quan tâm đâu

- Thần

- tiểu Mễ ngoan

- tôi đồng ý cuộc giao dịch này còn bây giờ mau thả người ra
- chưa đâu. Tôi còn chưa nói hết kia mà, ngài vội cái gì chứ Dư tổng, thứ cuối cùng mà tôi muốn đó là mạng của con tiện nhân này
- dừng lại!

Hắn hoảng hồn khi thấy cây dao kề sát cổ cô thêm 1 lần nữa

- tôi sẽ đổi chỗ cô ấy. Muốn lấy thì lấy mạng của tôi đây
- phải ha. Anh và con tiện nhân này đều là cùng 1 người hại tôi ra nông nỗi này
- phải đó. Anh ta thông đồng cùng cô ta hãm hại cô đó
- anh Thiên?

Trình Thiên đột ngột hứa theo nói cùng hắn. Có lẽ anh biết hắn muốn làm gì

- Lâm Uyên nếu chẳng phải cô giết anh ta thì sẽ có lợi lắm hay sao. Dư thị cô sẽ có được. Cuộc sống giàu sang của cô sẽ có được lại mà còn nhiều hơn nữa

Cô ta suy nghĩ sau đó nghĩ cũng đúng. Từ từ buông dao xuống

- phải anh qua đây
- không được đâu Thần
- cảm miệng
- không được làm đau cô ấy. Anh không sao đâu mà

Thấy hắn dịu dàng dỗ ngọt cô như thể lòng ganh tị của cô ta nổi lên. Trong khi cô, có được tất cả còn cô ta chẳng được gì cả ngoài sự khinh bỉ của mọi người và cái nhìn chán ghét. Không cam tâm

- không, mày phải chết trước Triệu Mễ Mễ. Sau đó sẽ đến lượt hắn. Cứ ở dưới đó mà chờ đến lượt hắn đi nha hahahaha

Thấy cô ta định đưa dao lên hắn nhanh nhẹn đưa chân đá 1 cước khiến dao rơi xuống đất

Trình Thiên cũng giúp đỡ. Nắm lấy tay cô mà kéo ra khỏi cô ta

Đùng. 1 tiếng súng chói tai vang lên khiến cho mọi người hoảng sợ, hoảng loạn mà chạy đi hết

Hắn giằng co với cô ta để cô ta không bắn trúng ai đó ở đây

Đoàng. Bả vai hắn nhuộm máu bởi 1 viên đạn của cô ta đã ghim vào

- Thần
- Thần nhi

Cô hoảng sợ rời khỏi anh và chạy tới chỗ hắn. Lâm Uyên cười như 1 người điên chữ khẩu súng về cô và hắn

- đi chết đi

Bịch. Trình Thiên nhanh nhẹn đá 1 cước vào bụng cô ra khiến. Cô ta ngã xuống. Khẩu súng không cầm chặt nên đã rơi ra

Bảo vệ bắt giữ lấy cô ta sau đó lôi ra ngoài đưa đến cho đồn cảnh sát

Cô ôm lấy hắn. Nước mắt rơi là chảy xuống gương mặt xinh đẹp khiến hắn không đành lòng

- tiểu Mễ ngoan không khóc. Anh không sao đâu mà
- hức...Thần em xin lỗi... Hức hức
- đồ ngốc này em có lỗi gì đâu mà phải xin lỗi
- tất cả là lỗi của em....em xin lỗi

- ngoan không khóc nữa. Anh sẽ không sao đâu

Cô gạt đầu nước mắt vẫn cứ rơi

- anh sẽ không bỏ em đi đâu Mẹ Mẹ

Hắn đưa tay vuốt mặt cô. Nhìn cô khóc mà hắn đau lòng

- Thần

Hắn mệt mỏi bất giác ngất đi

- Thần à anh tỉnh lại đi mà Thần

- Mẹ Mẹ Thần nhi ngất đi rồi chúng ta phải nhanh chóng đưa thằng bé tới bệnh viện. Thằng bé đang mất máu nhiều

- con cũng đang bị thương, mau chúng ta tới bệnh viện

Cô gạt đầu. Sau đó nhìn hắn hôn lên môi hắn 1 cái sau đó mọi người đưa hắn ra xe tới bệnh viện

Xuống khoảng đường cô không hề rời mắt khỏi hắn dù chỉ 1 chút

- Thần anh sẽ không sao

...

Tới bệnh viện hắn được đưa tới phòng cấp cứu. Cô và mọi người ở ngoài chờ đợi

1 tiếng rưỡi đồng hồ trôi qua đèn tắt đi cô đứng dậy lo lắng. Bác sĩ bước ra

- bác sĩ anh ấy

- Dur tổng không sao nữa rồi. Bây giờ chúng tôi sẽ chuyển cậu ấy đến phòng chăm sóc đặc biệt

Cô gạt đầu mỉm cười

- cảm ơn ông

- Mẹ Mẹ Thần nhi không sao nữa rồi

- ưm anh ấy không sao nữa rồi

Trình Thiên nhìn thấy cô vui vẻ như vậy biết chắc rằng cô đã rất lo lắng cho hắn...

Ở phòng chăm sóc đặc biệt

Mọi người thăm hắn 1 tí sau đó để cô ở lại. Khó khăn lắm cô mới xin được cho mình ở lại chăm sóc cho hắn

- Thần ca ca anh mau sớm hồi phục em lo cho anh lắm đó

Đưa tay vén tóc hắn sang 1 bên. Cúi người nằm trên lòng ngực hắn. Khuôn mặt xinh đẹp vẫn không rời mắt khỏi hắn dù chỉ 1 chút

Cô ngồi dậy chồm người lên sau đó hôn lên môi hắn 1 nụ hôn...

- -----

- Hết Chap 21

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Giấm Chua

Khi cô rời môi hắn được 1 khoảng cách ngắn thì bất ngờ cánh tay sắt chắc nào đó ôm lấy eo cô, tay còn lại đặt sau gáy cô kéo cô xuống mà hôn lên môi cô

Cô có chút ngạc nhiên nhưng sau đó cũng phối hợp cùng hắn

- ừm

Cảm nhận cô sắp ngạt thở hắn mới luyến tiếc mà rời môi cô

- Thần anh tỉnh lại rồi, em rất lo cho anh

Cô như muốn khóc lên khi thấy hắn tỉnh lại

- ngoan không khóc

- ừm...để em gọi bác sĩ

Cô định đi thì hắn giữ lại

- ở lại với anh

- Thần...anh mới tỉnh lại, bác sĩ kiểm tra cho anh xong em mới yên tâm

Hắn cười nhẹ. Là cô đang qua tâm hắn

- được

Hắn buông tay cô ra sau đó cô cũng ra ngoài gọi bác sĩ vào

Vừa vào tới thì thấy có 1 cô gái xinh đẹp nào đó ngồi cạnh giường hắn

Đó là Jenni. Cô ta vừa xuống máy bay thì nghe tin hắn bị thương nên lập tức đến đây thăm

- Dư tổng

2 người bọn họ quay sang nhìn. Jenni nhìn thấy cô có chút không vừa mắt

- chào tôi là Lý Uyển Đình

- xin chào, tôi là Triệu Mễ Mễ

- thăm nhiều đó đủ rồi. Không tiễn

Hắn lạnh nhạt nói với cô ả. Cô ả cười nhìn hắn

- em về đây nha tạm biệt anh

Nói rồi cô ta đứng dậy ra ngoài. Không quên liếc nhìn cô 1 cái. ả cố tình đung bả vai cô

- Mễ Mễ

Cô nhìn sang hắn mỉm cười nhẹ đi tới bên hắn

- em không sao chứ?

- ừm không sao. Em ra ngoài mua ít đồ về

Hắn khẽ gật đầu sau đó cô ra ngoài đi mua đồ...

Trên tay cô cầm 1 túi thức ăn đồ uống và túi còn lại là trái cây

Trở về phòng bệnh của hắn thì nghe có tiếng phụ nữ cất lên

- em về đây kéo cô ấy lại quay về nữa

Tiếng nói chỉ riêng của người phụ nữ còn tiếng hân thì chẳng cất lên gì

Cô ta bước ra ngoài thì chạm mặt với cô

- oh xin chào

Cô gật đầu, nhìn thấy trên tay cô có cầm 2 túi đồ cô ta nhếch môi cười

- anh ấy đã ăn xong rồi, không cần phải mua đâu

À bước tới chỗ cô nói khẽ vào tai cô

- anh ấy...nhất định sẽ là của tôi

Cô đứng hình ra vì câu nói này. Cô ta cười khẩy sau đó bỏ đi

Cô thoáng buồn. Cái gì mà đã ăn rồi kia chứ. Của cô ta? Thần là của Triệu Mễ Mễ cô không phải của người phụ nữ đó

Cô khẽ cắn môi. Bất ngờ giọng nói hân cất lên

- vào đi đừng ngoài đó làm gì

Cô giật mình sau đó đẩy cửa đi vào

- Mễ Mễ à

Hân cứ nghĩ là ai đứng ngoài đó ai mà ngờ đó là cô

Cô đi tới chỗ bàn đặt 2 túi đồ ăn xuống

- anh thấy sao rồi đã đỡ hơn chưa?

- đã đỡ hơn 1 chút rồi. Tiểu Mễ lại đây

Cô ngoan ngoan nghe lời bước tới chỗ hân

Hân đưa ánh mắt xem xét vết thương trên cổ cô đã được băng lại

- còn đau?

Cô lắc đầu

- tiểu Mễ xin lỗi em

- không đâu không phải lỗi của anh mà, đều do em mà ra. Thần em muốn anh tha cho bọn họ

- là họ đã làm tổn thương đến em

- phải...nhưng em không muốn vì em mà họ phải sống như vậy. Lâm Uyên chính là ví dụ điển hình

- được thôi...Lễ đính hôn của chúng ta...em không buồn chứ

Cô lắc đầu

- chỉ cần anh không sao là em vui rồi

Hân cười nhẹ

- em mua gì vậy Mễ Mễ

- em mua thức ăn cho anh và trái cây. Em không biết là anh đã ăn rồi nên...

- ai bảo là anh không ăn?

- anh ăn rồi kia mà

- nhưng anh đã bảo không ăn đồ em mua đâu nhì

Cô mím môi

- em đi lấy trái cây cho anh ăn trước

Cô lấy trái cây gọt cho hấn ăn

- ngày mai mẹ sẽ tới chăm sóc cho anh, em đi học về sẽ qua đây với anh

- không cần đâu anh đã làm thủ tục xuất viện rồi

- ơ nhưng vết thương của anh

- anh sẽ về nhà nghỉ ngơi. Anh không thích bệnh viện

Hấn điềm đăm nói cô không nói gì gọt trái cây tiếp

- Thà à cô gái ban nãy là gì của anh vậy

- em nói Lý Uyên Đình

Cô gặt đầu

- chỉ là em gái của 1 người bạn của anh lúc anh sang New York công tác mà thôi

- thật sao?

- em không tin

- không...chỉ là cô ấy thân với anh hơn là em nghĩ

- em ghen sao?

- làm gì có chứ

Cô đang gọt trái cây hấn đưa tay nâng cằm cô lên bắt cô phải nhìn mình

- thật?

- sao...sao lại không

Hấn phì cười

- có gì đáng cười

- anh nghe có mùi giấm ở đâu. Chưa thật đó

Cô phồng má

- không có à nha

- chưa lắm luôn đó

- không có mà

Hấn cười rồi bóp bóp má cô, trông thật là đáng yêu nga

Hấn hôn trọn lấy đôi môi nhỏ nhắn của cô

- ưm

Trái táo cầm trên tay cô gọt nửa chừng bị rơi xuống sàn

Hấn 1 tay đặt sau gáy cô 1 tay ôm lấy eo cô để thuận cho việc hôn cô...

- -----

- Hết Chap 22

- Chap này ngắn mà nhạt(thông cảm cho me nha:< tại do hết ý dờ me ghi thêm rr đăng chap thứ 2 bù nữa nè thông cảm nga♥♥Kamsamita□♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cự Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Khi Dễ Cô [H]

- um

Hắn liếm môi cô sau đó cắn nhẹ lên môi cô 1 cái khiến cô đau buộc mở miệng rên nhẹ

Không bỏ lỡ giây phút nào hắn đưa chiếc lưỡi của mình vào khoang miệng cô mà rút hết vị ngọt của cô

Lưỡi hắn chơi đùa với lưỡi cô. Cô nhắm mắt khó chịu đưa tay đẩy hắn ra nhưng vô ích

Tay hắn ôm chặt lấy eo cô. Nhốt cô trong lòng mình

Bàn tay nhỏ nhắn của cô đánh thùm thụp vào cơ ngực săn chắc của hắn

Đối với hắn dĩ nhiên như vậy chỉ để giải ngứa cho hắn chứ hắn không hề đau 1 chút nào. Nhưng còn cô, cô sẽ đau, hắn không nỡ giữ lấy 2 bàn tay nhỏ của cô mà ngăn lại

- ngoan không đánh nữa, sẽ đau tay em đó

- Thần đáng ghét, em ghét anh

- ngoan anh thương

Hắn hôn lên tóc cô, lên má cô sau đó lại hôn tiếp tục lên bờ môi nhỏ của cô

- um

Ánh mắt cô mơ hồ nhìn hắn. Cô bây giờ như cảm thấy mọi thứ thật trong thật mờ ảo

Hắn nhìn cô đầy thích thú. Khóe môi cười, chỉ cần hắn cố dụ dỗ cô thì sẽ được thôi

- bảo bối

Hắn cắn cắn vành tai cô. Cô choàng tay qua ôm lấy cổ hắn

Hắn đưa tay vén áo cô lên để lộ chiếc áo ngực đen trông mới thật quyến rũ làm sao

Môi hắn chuyển dần xuống chiếc cổ trắng nõn nà của cô mà hôn lên đó

Tay trái không yên phận vuốt ve eo cô

- um Thần

Liếm mút cái cổ cô sau đó để lại trên đó 1 dấu hôn đỏ rực đầy quyến rũ

- em là của anh, đây chính là cách anh đánh dấu chủ quyền

Giọng hắn khàn khàn đầy nam tính cất lên nhìn cô bằng ánh mắt tràn đầy dục vọng

Ngay lúc này thật là muốn ăn cô nhưng đây lại chưa phải lúc thích hợp để làm vậy

Giương mặt nhỏ nhắn đỏ lên vì ngại. Ánh mắt nhìn thật đầy cuốn hút và còn cả đôi môi đỏ mọng của cô nữa

Cô cắn môi mới trông thật quyến rũ và đẹp làm sao

Hắn cho tay vào chiếc áo ngực cô mà xoa nắn bầu ngực cô

- ưm đừng mà
- bảo bối ngoan

Cô có thể cảm nhận được vật gì đó đang cương cứng lên qua lớp váy mình

Hắn cởi dây áo ngực cô ra cô đưa tay ngăn lại

- Thần em không muốn...đây là bệnh viện đó
- mặc kệ nó

Nói xong hắn hôn lấy đôi môi cô 1 lần nữa. Hắn hôn ngấu nghiến lên môi cô...

Bất chợt 1 giọt nước mắt lăn dài trên gương mặt xinh đẹp của cô

Giọt nước mắt ấy lăn dài xuống môi cô. Cảm nhận được vị mặn hắn rời môi cô mới biết là cô đang khóc

- tiểu Mễ
- hức...
- Mễ Mễ ngoan không khóc
- hức a Thần bắt nạt em...hức a Thần khi dễ Mễ Mễ
- anh xin lỗi

Hắn ôm cô vào lòng mà dỗ ngọt. Thật đúng là không nỡ làm tổn thương cô gái nhỏ này mà

- hức...không chơi với anh nữa
- tiểu Mễ ngoan không khóc nữa, là anh sai

Hắn đưa tay lau đi những giọt nước mắt còn đọng trên gò má cô sau đó đặt nụ hôn lên má cô

- ngoan không khóc anh xin lỗi
- ưm

Cô đổi hắn quay mặt sang chỗ khác. Hắn cười nhẹ đưa tay nâng mặt cô kéo cô sang nhìn mình

- đổi?

Cô cắn môi không nói gì

- muốn anh đè em ra ăn?
- anh dám
- sao lại không

Hắn cắn vành tai cô

- anh vô sỉ
- bảo bối hôm nay có vẻ gan lắm nhỉ? Dám mắng cả anh
- Thần ca ca vô sỉ lắm rất vô sỉ
- đừng mắng nữa anh sẽ hôn em đó

Cô bặm môi lại. Hắn phì cười. Sao cô gái nhỏ này lại đáng yêu đến thế

Hắn bẹo nhẹ má tỏ ra cưng chiều yêu thương cô

- a đau

- bảo bối em đáng yêu quá đó, làm sao anh chịu nổi đây

Cô mỉm cười

- Thần, hôn

- hửm?

- hôn hôn

- hôn?

- ừm

Cô gạt đầu sau đó chỉ chỉ môi mình. Oa cô thật muốn hân hôn mình a

Cảm giác được hân ôm hôn tuy có chút ngại nhưng cô không thể không phủ nhận rằng mình không thích điều đó

- sao tự dưng lại đòi anh hôn?

Cô mỉm môi cười ngại không nói gì. Là cô thích hân hôn? Bảo bối của hân thiệt là

Nâng mặt cô lên sau đó kéo cô sát lại gần mặt mình rồi đặt lên môi cô 1 nụ hôn ngọt ngào

- ừm~

Đang tận hưởng nụ hôn ngọt ngào này cùng hân thì bất ngờ Lãnh Khả Dư mở cửa vào. Cách

- oh wow

Cô và hân giật mình. Cô liền rời môi mình với hân

- có lẽ tôi vào không đúng lúc nhỉ Dư tổng

Anh cười trêu chọc, cô đỏ mặt càng thêm đỏ khi nghe anh nói thế. Hân cười nhẹ thỏa mãn khi thấy cô như vậy

Chợt nhận ra áo của mình không được chỉnh chu đàng hoàng như ban nãy, lúc này cô khi nào áo ngực của mình đã được phơi bày ra trước mắt

Lãnh Khả Dư dường như đã phát hiện ra điều này mà cứng đờ ngơ ra đó mà nhìn. Hân tức giận ôm lấy thân hình nhỏ bé của cô vào lòng mà che chắn

- vào làm gì?

- a ơ hả....xin lỗi Dư tổng

Anh gạt mình khi nghe hân cất giọng lên tiếng

- xin lỗi vì đã làm phiền 2 người a

Anh cười nói, hân vẫn thế đưa ánh mắt sắc lạnh nhìn anh

- còn không mau đi

Hân nhíu mày khó chịu nhìn anh

- a thật là ngại mà. 2 người cứ tiếp tục đi nha xin lỗi nhiều

Dứt câu Lãnh Khả Dư liền chạy ra ngoài còn không quên đóng cửa lại trả cho cô và hân lại quyền riêng tư. 2 người ân ân ái ái tiếp tục

Cô trong khi đó vẫn còn đỏ mặt ngại vì chuyện ban nãy

- sao thế bảo bối? Cậu ta đã ra ngoài rồi

Cô như muốn độn thổ khi nãy. Thân hình bé nhỏ của cô nằm gọn trong lòng hân

Hân cưng chiều yêu thương vuốt ve tóc cô

- tiểu Mễ

Cô im lặng không nói gì, vòng tay qua eo hắn mà ôm lấy

- Thân...em mệt

- được rồi em nghỉ ngơi đi

- ừm

- ngủ ngoan

Dứt câu hắn hôn nhẹ lên môi cô 1 cái

...

- -----

- Hết Chap 23

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Bạn Học Mới

Cô từ sớm đã thức dậy

Vì đi học nên cô thức dậy trước hắn. Nhìn thấy hắn vẫn còn say ngủ. Cô cười nhẹ cúi đầu hôn lên môi hắn 1 nụ hôn

- bảo bối mới sáng ra mà đã như thế em bắt anh nhìn làm sao đây

Cô giật mình khi hắn cất tiếng

- em làm anh thức giấc sao?

- phải

- em xin lỗi

- ngốc xin lỗi gì chứ. Dậy sớm thế

- ừm hôm nay em đi học sớm vì thế

- được rồi mà. Học ngoan tan học anh đích thân tới đón em

Dứt câu hắn hôn lên môi cô. Nụ hôn như chuồn chuồn lướt qua

Cô mỉm cười gật đầu rồi ra về...

...

- Mẹ Mẹ à

- Băng Băng

Hạ Băng thấy cô vừa bước xuống xe liền chạy tới

- anh ta sao rồi ổn chứ

- ừm anh ấy ổn rồi không sao nữa hết

- sao cậu lại đi học. Cậu không ở lại chăm sóc cho anh ta à?

- mình cũng muốn lắm đấy chứ nhưng anh ấy lại không cho

- haz hiểu rồi hiểu rồi. Thôi vào học thôi

Nói rồi cô và Hạ Băng cùng nhau vào trường..

Tiếng chuông đã reng, mọi người ai cũng vào lớp học. Và lớp cô cũng như thế

Cô giáo vừa bước vào thì cả lớp không còn ồn nữa

- chào các em. Hôm nay lớp chúng ta lại có thêm 1 thành viên mới gia nhập lớp chúng ta

- hà thật sao?

- là trai hay gái vậy không biết

- hoài vậy trời

- cả lớp trật tự. Em vào đi

Cô giáo vừa dứt câu thì từ phía cửa lớp có 1 cô gái xinh đẹp đi vào

Cô dĩ nhiên là biết cô ta. Vì cô ta...đã tuyên bố dành hân của cô ở bệnh viện kia mà. Lý Uyên Đình

- chào mọi người mình là Lý Uyên Đình từ nay chúng ta sẽ học cùng nhau, có gì không biết mong mọi người chỉ giáo

- wow là 1 mỹ nhân

- thật xinh đẹp a

- tất nhiên rồi bạn học Uyên Đình

- Uyên Đình em ngồi ở phía chỗ trống kia đi

- dạ cô

Cô ta nở 1 nụ cười nhìn cô giáo sau đó đi về phía chỗ ghế còn trống mà ngồi xuống

Thật ra chỗ cô ta ngồi cũng gần cô. Cô ta đã cho người điều tra. Ắ biết cô học ở đây nên đã lập tức làm thủ tục nhập học...

Giờ ra chơi

Cô ta đi tới bàn cô và Hạ Băng mỉm cười nói

- chào mình là...

- khỏi cần nói. Lý Uyên Đình chứ gì

- chúng ta làm bạn chứ

Cô ta mỉm cười đưa tay ra bắt tay với cô. Cô chần chừ

- ừm...

- Mề Mề, Hạ Băng

- Thiên, có chuyện gì sao?

Cô đang định đưa tay bắt tay với à thì Trình Thiên gọi. Cô cũng quay sang nhìn anh

Anh đi tới chỗ cô. Anh vẫn thế phong thái lạnh lùng không có gì thay đổi

- chào bạn

Trình Thiên làm lơ cô ta không nói gì. Cô ta bị bơ dĩ nhiên nhục mặt

- anh ta sao rồi?

- cảm ơn anh ấy không sao rồi
- ừm
- thật xin lỗi vì lễ đính hôn không diễn ra như ý muốn còn để mọi người phải hoảng sợ nữa
- không sao. Không ai bị thương là tốt rồi. À còn vết thương trên cổ cô?
- à...

Cô đưa tay lên chạm vào vết thương cười nói

- không sao, vết thương nhỏ mà

Trình Thiên không nói gì chỉ nhìn vết thương trên cổ cô

Quả thật lúc đó nhìn thấy cô bị Lâm Uyên kẻ con dao sắc bén đó vào sát cổ cô anh cũng không khỏi khó chịu

Máu có chút ứa ra và những giọt nước mắt đỏ của cô lăn dài trên gương mặt xinh đẹp đó anh không nỡ

Bây giờ cô không sao là anh rất vui nhưng ngay lúc này thật muốn ôm cô vào lòng mà

- a mà Lâm Uyên cô ấy sao rồi
- sau chuyện đó đầu óc cô ta có vấn đề nên đã được đưa vào bệnh viện tâm thần
- còn Đan Vi và Diệp An thì sao?
- cậu lo cho họ làm gì kia chứ. Bọn họ đã nhiều lần hại cậu mà
- chuyện qua rồi mình không nhớ đâu. Mình không muốn họ phải sống như thế. Mất đi tất cả cũng chỉ vì mình thì mình không muốn 1 chút nào...cậu có hiểu được cái cảm giác mình bị mất đi tất cả hay không?

- Mẹ Mề

Phải cái cảm giác mất đi tất cả đó, nó đau lắm. Đó là vết thương lớn nhất trong tim cô

Cô không thể không bao giờ quên được cái ngày đó của quá khứ 15 năm trước

Cô là 1 tiểu thư của Triệu gia. Cô thông minh xinh đẹp, cô tài giỏi. Mọi người ai cũng yêu thương cô

Lúc đó cô cứ nghĩ mình là đứa trẻ hạnh phúc nhất nhưng cô chợt nhận ra...cô không phải

Cái đêm hôm đó. Cha mẹ cô qua đời, cô chịu sự ghê lạnh của tất cả mọi người kể cả dòng họ của mình. Họ chán ghét ghét bỏ cô

Cô tuy vẫn còn là tiểu thư của Triệu gia nhưng cô không khác gì là kẻ ở người hầu cả. Họ sai vặt bảo cô làm này làm nọ. Cái gọi là tiểu thư của Triệu gia cũng chỉ là hư danh mà thôi. Bọn họ vốn coi cô là 1 con ờ

Cuộc sống này khốn khổ với cô biết bao. Mọi người chán ghét khinh bỉ nhìn cô. 1 người bạn cô cũng không có lấy 1 người

Trước kia cô rất nhiều bạn. Họ rất tốt với cô, luôn giúp đỡ cô...có phải lúc đó là họ chỉ đang nịnh hót cô vì cô là tiểu thư của Triệu gia? Là con gái của Triệu Thiên Quân và Lý Thừa Ngân?...

Nhớ đến quá khứ nó làm cô tủi thân. Cô không muốn nhớ đến nó nữa, 1 lần cũng không

Cảm giác mất đi tất cả đó, cô là người hiểu rõ nhất vì thế cô không muốn Đan Vi, Diệp An cũng như Lâm Uyên phải như mình

Trình Thiên anh mặc dù không biết quá khứ của cô ra sao. Có lẽ đó là vết thương lớn nhất trong trái tim cô. Anh rất muốn biết ngày xưa cô đã chịu những gì

Anh muốn biết là ai đã làm cô tổn thương nhiều đến như vậy. Anh nhất định sẽ đi tìm hiểu, điều tra những kẻ đã làm cô tổn thương năm đó và anh sẽ không tha cho bọn chúng

- "Mề Mề bất luận là ai đi chăng nữa, làm tổn thương em 1 lần tôi nhất định sẽ không tha cho bọn chúng, những kẻ làm em tổn thương sẽ phải chết không hối tiếc..."

- -----

- Hết Chap 24

- Nay tui học bài rr huhu:< sao mà Tết đi nhanh thế nhỉ mới đây đã hết mùa Tết rồi T^T

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Kiểm Chế [H_Nhẹ]

Thời gian thấm thoát trôi qua cũng đã là giờ ra về

Mọi người ai cũng sắp xếp đồ bỏ vào cặp sau đó ra về

Cô cũng thế cùng Hạ Băng ra về cùng nhau

Cũng không có gì đặc biệt ngoài lớp ra bạn học mới là Lý Uyển Đình cả

Cô bây giờ đang đứng trước cổng trường đợi hấn. Hạ Băng thì đã về trước....

Đứng trước cổng trường đợi hấn thì có 1 chiếc xe BMW màu đen chạy tới và dừng lại chỗ cô. Cô thắc mắc không biết là ai

Cửa kính hạ xuống, hiện ra 1 khuôn mặt mỹ nam lạnh lùng

- Trình Thiên?

- chưa về nữa sao?

Cô gật đầu

- tôi cho cô quá đang sao hà đi không?

- ừm thôi. Không cần phiền anh như vậy đâu. Chắc là anh ấy cũng sắp tới rồi

- thật là không muốn tôi đưa cô về?

- cảm ơn nhưng tôi không cần đâu

- ừm cô không muốn cũng không sao. Đừng hiểu lầm ý tốt tôi đó

Cô cười gật đầu. Nụ cười của cô lại 1 lần nữa xao xuyến con tim anh

- khụ...tôi đi trước

- ừm tạm biệt

Anh không nói gì sau đó phóng nhanh xe đi

Đúng lúc đó hấn cũng tới

- Mẹ Mẽ

Cô quay lại nhìn

- a Thành anh tới rồi

Thấy hấn cô vui vẻ chạy tới ôm chầm lấy hấn

- ay da

Cô giật mình khi nghe hấn than đau vội buông hấn ra. Quên mất là hấn đang bị thương kia mà

- anh không sao chứ? Em xin lỗi

- ngốc anh không sao. Vào xe thôi

Cô gạt đầy sau đó cùng hắn bước vào chiếc xe Lamborghini...

...

Biệt thự Dư Gia lúc 8h00

Lúc này cô và hắn đã ăn tối xong từ lâu. Hắn về phòng làm việc xem đồng tài liệu

Mặc dù bị thương nhưng nó cũng không ảnh hưởng tới việc hắn ở nhà tiếp tục làm việc xem qua các tài liệu

Cô thì lúc này ở trong phòng cũng ngoan ngoãn ngồi học

1 tiếng đồng hồ lại trôi qua. Cô mệt mỏi nằm dài ra bàn

- oa mệt chết đi được

Ngước nhìn lên cái đồng hồ treo trên tường mới biết đã là 9h00 đúng

- cả đồng bài tập, cũng may là mình đã làm xong

Cô mệt mỏi đứng dậy, dọn đồ bỏ vào cặp sau đó sang phòng hắn xem coi hắn đã làm việc xong hay chưa...

Ở trong phòng làm việc của hắn

Trên bàn 1 đồng hồ sơ các tập tài liệu, vẫn còn mấy cái hắn vẫn chưa duyệt xong

- phải. Bằng mọi giá phải mua cho bằng được miếng đất đó. Ừm, ra giá trả gấp đôi đi...

- hẹn ông ta khi khác. Đúng..

Cốc cốc

- ừm cứ vậy đi

Nói xong hắn cúp máy. Cô cũng lén la lén lúc mà từ từ mở cửa vào, mặc dù hắn vẫn chưa lên tiếng đồng ý

- bảo bối lại đây

Cô giật mình khi nghe hắn gọi tên mình. Hắn từ xa đang ngồi trên ghế. 1 tay chống cằm mắt nhắm lại tỏ vẻ ra trông rất là mệt mỏi

Cô ngoan ngoãn nghe theo lời hắn. Nhẹ nhàng từng bước đi tới chỗ hắn đang ngồi

Đứng trước bàn làm việc của hắn nhìn trên bàn toàn là những xấp tài liệu dày cộp xếp chồng lên nhau

- lại gần đây

Cô e ngại đi vòng qua chỗ hắn. Hắn bất ngờ kéo eo cô lại nhanh chóng cô đã ngồi yên trên đùi hắn

- Thần...

- ngoan đừng nhúc nhích

- Thần anh mệt lắm sao

- ừm

Cô im lặng không nói gì. Lặng lẽ quay mặt lại nhìn hắn

Hắn là đang ngủ? Hắn mệt mỏi chợp mắt 1 chút rồi

Cô mím môi sau đó nhẹ nhàng cúi đầu xuống mà hôn lên môi hắn

Đôi mắt nâu của hắn nhẹ nhàng mở mắt ra. Nhếch môi cười. Đặt 1 tay sau gáy cô 1 tay ôm lấy eo nhỏ của cô

- ưm~

Cấn nhẹ đôi môi nhỏ nhắn của ai kia buộc cô phải mở miệng ra

Rên nhẹ 1 cái. Hấn nhẹ nhàng đưa chiếc lưỡi nóng bỏng của mình vào khoang miệng cô mà đùa nghịch với chiếc lưỡi của cô

2 chiếc lưỡi quấn lấy nhau mà đùa nghịch

- ưm

Cô khó chịu khi không thở được, hấn thấy vậy cũng luyến tiếc mà rời môi cô

Cách 2 người là 1 cộng chỉ bạc. Tư thế ngồi có chút ái muội

Cô lại trở nên quyến rũ làm mê động lòng người. Tiểu Thần có chút cương lên a

Hấn khó chịu muốn ăn sạch lấy cô. Môi hấn chuyển xuống cổ cô mà hôn, sau đó lại tới quai xương hàm xanh quyến rũ

- ưm Thần

Cô choàng tay lên cổ hấn. Tay hấn không rảnh rồi gì mà vén áo cô lên

Lại dụ tiểu bạch thỏ nữa a. Hơi thở nam tính phả vào cổ cô sau đó chuyển lên cắn cắn vành tai cô giọng nói hấn cất lên đầy mê hoặc

- bảo bối em có muốn anh hay không?

- ưm Thần...chưa....Mề Mề chưa a...

Bàn tay to lớn lần mò vào áo ngực sau đó xoa nắn lấy 1 bên

Đôi gò bồng đảo mềm mại hơn bao giờ khiến hấn chịu không được mà bóp mạnh lên đó

- ah đau....Thần nhẹ...đau

- ngoan nào

Cứ như vậy nữa là hấn sẽ không kìm chế được bản thân mà hung hăng đè cô ra ăn sạch mất

Không được phải nhịn. Nhất định phải nhịn

Nghĩ rồi hấn đột nhiên bế cô lên sau đó cùng cô về phòng...

Đặt cô nằm xuống giường. Nhìn tiểu bạch thỏ này mới trông đáng yêu làm sao

Không ăn được vậy trên cô 1 chút chắc cũng không sao

- Thần...

Hấn không nói gì mà nhốt cô trong lòng mình

Cúi người hôn lấy môi cô. Nhẹ nhàng mà ngọt ngào

- ưm Thần...a ~

Tay hấn mò mẫm vào trong váy cô khiến cô có chút rùng mình

Hôn nhẹ lên ngực cô 1 cái sau đó vén váy cô lên cao 1 chút. Cặp đùi trắng nõn hiện ra trước mắt

Hấn cúi người xuống giữ lấy 1 bên chân sau đó hôn nhẹ lên đùi cô 1 cái...

- Thần...hức...

- ngoan anh sẽ không làm gì em...

Chồm người lên hôn lấy môi cô

- -----

- Hết Chap 25

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Chồng Biến Thái

Sáng hôm sau thức dậy không hiểu vì sao trên người của cô lẫn của hắn đều không có mặc quần áo. Đặc biệt hơn là cô nằm trong lòng hắn để hắn ôm mình ngủ

Mở mắt ra thì đập vào mắt cô đó chính là hắn. Khuôn mặt điển trai không 1 góc chết

Cô cố đẩy hắn ra, muốn thoát khỏi hắn nhưng bất chợt phần eo bị tay của ai đó mà mê mải vuốt ve

- đi đâu sao bảo bối

- a Thần...Thần anh tỉnh rồi sao?

- em muốn đi đâu?

- ờ...ừm...tại sao em và anh không ai mặc quần áo trên người hết vậy

- có sao?

- anh nhìn đi kia

Hắn nhìn phía dưới cô. Cô cảm mềm kéo che lại

- không phải em

- thân hình em đẹp lắm đó bảo bối

Mặt cô đỏ ửng lên khi nghe hắn nói thế

Ở dưới cô thấy cái gì đó đang sờ mó đùi mình. Có chút nhột a

- dừng tay lại...a Thần anh biến thái

- anh chỉ biến thái với riêng em

Nói rồi hắn hôn nhẹ lên môi cô như chuồn chuồn lướt qua

Cô bấu môi hắn khẽ cười rồi nói

- dậy thôi nào em yêu

Cô ngại đỏ mặt. Cái gì em yêu kia chứ...

Cô đang trong phòng tắm mà tắm, tắm xong thì lấy quần áo mặc vào... Chợt nhận ra 1 điều là. Quần áo của cô. Cô đã quên đem vào rồi

Thờ dãi không biết rằng hắn đã ra ngoài, đánh quần khăn lông ra ngoài lấy vậy

Mở cửa ra cô ngó nhìn xung quanh coi có hắn ở đó hay không. May quá không có hắn ở đây chứng tỏ là hắn đã ra ngoài rồi. Cô nhanh chóng chạy tới phía tủ quần áo mà lấy đồ thay vào

Mặc đồ trong xong rồi cô định cầm váy lên mặc thì bất ngờ cánh cửa phòng mở ra. 1 nam nhân có thân hình cao ráo bước vào

- bảo bối mới sáng sớm mà đã muốn câu dẫn anh?

Hắn cười tà dựa lưng vào cánh cửa đứng nhìn cô

- làm...làm gì có chứ

Cô vội cầm khăn lông lên và che thân thể mình

- Thần anh ra ngoài, em đang thay đồ kia mà

- em cứ việc

- anh...anh đứng nhìn như thế thì làm sao mà em có thể thay đồ được đây

- đừng để ý đến anh a

Cô thật là tức chết vì hấn kia mà

- em nên nhanh 1 chút nếu còn thời gian để mà ăn sáng

- anh...anh không ra ngoài em vào phòng tắm

- ai cho phép em

- anh

- đứng ở đây thay hoặc là anh mặc đồ cho em

- không cần không cần, em tự mình làm được

Hấn nhếch môi cười rồi cô đỏ mặt, khăn lông trắng rơi xuống sàn. Cô ngượng mà lấy váy mặc vào

Ngắm nhìn thân thể cô vào buổi sáng này trông thật là mê người a

Cô thật đẹp mà. Hấn thật muốn đem cô nằm dưới mình mà thỏa sức hành hạ cô

Mặc váy vào xong cô lấy áo mặc vào. Chưa kịp cài nút thì từ đằng sau bỗng eo như có người nào đó mà ôm chặt lấy mình

Thân hình bé nhỏ ở trong lòng ngực săn chắc của người nào đó

Hấn hôn sau gáy cô sau đó hôn lên cái cổ trắng ngần đó mà thỏa sức hôn ngấu nghiến liếm mút nó

- ưm đừng... Ah

Không lâu sau hấn đã " đánh dấu " thành công trên cổ cô bằng 1 hickey đỏ hồng quyến rũ

- Thần như vậy em làm sao đến trường đây

- làm sao?

- ưm em phải tìm cái gì đó mà che lại rồi

- ai cho em che?

- nhưng như vậy

- em là của anh. Chỉ riêng anh, đó là cách anh đánh dấu chủ quyền của 1 thứ gì đó khi thuộc về mình cũng như em

Hấn bá đạo nói. Sao mà chồng tương lai của cô lại vô si mà còn đại biến thái như vậy kia chứ

- đang nghĩ gì thế huh?

Tựa cằm mình lên vai nhỏ của cô. Tay ôm eo chuyển lên 1 chút sau đó từ từ đưa tay vào áo ngực mà ngang nhiên xoa nắn 2 gò bồng đảo

- ưm đừng mà Thần

Bỏ ngoài tai lời cô nói. Hấn cắn cắn vành tai cô

- bảo bồi em có muốn vận động 1 chút với anh vào buổi sáng xong rồi tới trường luôn hay không?

- ưm...a~ không muốn. Không muốn, Thần đừng bóp nữa đau quá...ư

Cô miễn cảm như thế mới thật đáng yêu làm sao. Vật dưới của mình có vẻ đã sớm cương lên từ lâu

Hắn thở những hơi thở nóng vào cổ cô. Mới sáng ra mà đã tình chàng ý thiếp như thế không khiến người ngoài nhìn vô độ mặt cười vì ngại a

- Thần...um đừng mà...

Hắn đưa tay nâng khuôn mặt cô quay sang nhìn mình

- bảo bối, em thật là lém lỏi mà

- anh đừng lại thì em không nói nữa

Hắn cười nhẹ bóp bóp má cô

- em nhiều lời thật. Hay để anh khóa cái môi nhỏ xinh xinh này lại mới được

Dứt câu hắn áp môi mình lên môi cô. 4 cánh môi với nhau tạo nên khung cảnh thật ngọt ngào a

Nụ hôn dịu dàng có chút ngọt ngào yêu thương hắn dành cho cô

Hắn cạy môi cô ra để cho lưỡi mình xâm nhập vào khoang miệng cô

- um~

- bảo bối của anh ngoan. Mau mở miệng ra nào và cùng anh phối hợp

Cô ngoan ngoãn làm theo lời hắn nói. Xoay người lại 2 tay choàng ôm cổ hắn để thuận cho việc phối hợp cùng hắn hơn

Nhìn thấy hành động này của cô mà hắn cười thỏa mãn. 1 tay ôm chặt lấy eo cô còn kéo cô lại gần mình hơn nữa

Tay còn lại đặt sau gáy cô

Môi và lưỡi hòa huyền cùng nhau. Lưỡi của cả 2 quấn lấy nhau mà chơi đùa

Mãi cho tới khi cô khó chịu hắn mới rời môi anh đào nhỏ nhắn của cô ra và kéo ra 1 cọng chỉ bạc ngăn cách giữ cô và hắn 1 chút

Mặt cô đỏ lên vì ngại. Đôi môi anh đào nhỏ nhắn của cô có chút sưng lên. Vì hắn ban nãy là hôn ngấu nghiến. Hôn trọn lấy đôi môi nhỏ của cô

Hắn cười thỏa mãn rồi mặc quần áo chỉnh tề lại cho cô

- ngoan mau xuống ăn sáng sau đó anh đưa em tới trường

- vâng

Cô ngoan ngoãn trả lời sau đó hắn cúi người hôn nhẹ lên môi cô 1 nụ hôn như chuồn chuồn lướt qua sau đó cùng cô đi xuống nhà ăn sáng..

- -----

- Hết Chap 26

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Tiệc Rượu

Cũng như ngày thường hắn đều đưa cô đi học và rước cô về nhà rất đúng giờ a

Nhiều khi bận việc lắm thì lâu lâu hắn mới cho người đến đón cô thay mình như vậy...

Thời gian thấm thoát trôi qua cũng đã 1 tháng vết thương trên vai hắn cũng đã bình phục nhưng nói là bình phục như vậy thôi chứ thật ra là chưa hẳn

1 tháng ít ỏi trôi qua vết thương trên vai hắn tuy đã lành lại nhưng thỉnh thoảng có chút nhức lên vì đau a

Nhưng cũng không có gì áy náy cả. Hắn như vậy vẫn có thể chịu được. Vì không muốn cho cô lo lắng nên hắn không hề nói với cô chuyện này

...

Như thường lệ hôm nay tan học hắn đã có mặt tại cổng trường chờ cô từ sớm. Hôm nay hắn có vẻ ít việc nhí sớm hơn ngày thường nhiều

Hắn đang trên xe chờ cô thì phía xa xa có 1 hình dáng nhỏ nhắn đi cùng bạn mà cười cười nói nói nhìn rất vui a

Hình dáng nhỏ nhắn quen thuộc này không ai khác người đó là cô. Khóe môi cười rồi mở cửa xe Lamborghini xải đôi chân thon dài của mình xuống xe

Cô cùng Hạ Băng cười nói vui vẻ bất ngờ Hạ Băng nói

- Mẹ Mễ à cậu xem chồng cậu tới rồi kia kia

- a thật sao?

- bên kia

Hạ Băng dứt câu cô cũng quay sang nhìn thấy bóng dáng cao to của người đàn ông đó đi tới gần lại mình

- a Thần

Thấy hắn cô như 1 đứa trẻ vừa mới được cho kẹo mà chạy tới bên hắn. Ôm chầm lấy hắn

- cứ như trẻ con chạy như vậy sẽ té đó

- ưm không sao đâu mà. Dù cho có té thì a Thần cũng là người đầu tiên đỡ em mà. Phải không

Hắn cười khê gật đầu. Đúng thật là cô nói không sai chút nào

- tôi giao tiểu Mễ lại cho anh đó. Hết nhiệm vụ, đi về

- Băng Băng à...

Chưa nói hết câu thì từ đâu xuất hiện thêm 1 người đàn ông có tướng mạo không kém gì hắn. Người này trông rất là đẹp trai a nhưng cô vẫn cảm thấy không bằng Thần của cô

- ơ... Khả Dư

Anh bắt ngờ đến bên Hạ Băng mà ôm lấy eo cô

- em đợi lâu chứ

- ơ không, em chỉ mới ra mà thôi

Anh không nói gì đưa mắt nhìn 2 con người đang đứng trước mặt

- Dư tổng anh đến đón Dư phu nhân tương lai về sao

- ừm

- a anh chính là Lãnh Khả Dư. Là cấp dưới của Thần và cũng là vị hôn phu của Băng Băng

- Dư phu nhân nói không sai chút nào

- này bỏ tay anh ra mau! Đang ở trường đó

- em yên nào

- hừ

Cô cười nhẹ nói

- anh rất đẹp trai a

- ô thật sao

- phải

- em nghe rồi nhé. Nhớ giữ anh cho chặt kéo mấy cô ngoài kia cướp khi nào chẳng hay

- cướp cũng được không cần anh làm gì. Tiểu Mễ mình về trước nha tạm biệt

- a tạm biệt

- Dư tổng, Dư phu nhân chúng tôi về trước

Hắn khẽ gật đầu sau đó anh cùng Hạ Băng lên xe mà đi về trước

Còn cô thì cũng như vậy. Cùng hắn lên xe và chở về nhà...

- tiểu Mễ mau tắm và thay đồ đi

- chúng ta sẽ đi đâu sao Thần?

- phải. Đêm nay có người mời anh tới tiệc rượu nên anh nghĩ mình nên mang em theo để tránh các cô gái ngoài kia dòm ngó mình

- ý anh là sao?

- em muốn các cô gái ngoài kia dòm ngó anh hay sao

- không muốn. Thần là của Mễ Mễ a

Hắn cười nhẹ hôn lên môi cô 1 cái

- được rồi ngoan mau lên phòng tắm rửa thay đồ rồi đi cùng anh

- ần

Cô cười rồi chạy lên phòng...

Chuẩn bị xong mọi thứ họ bắt đầu ra ngoài đến Mạc gia để dự buổi tiệc rượu ngày hôm nay

Hắn đổi xe và lấy chiếc BMW mà mình " cho rằng " là yêu thích đến bữa tiệc

Xe dừng lại ở trước cổng Mạc gia. Tiệc rượu đêm nay có khá là nhiều người tham gia

Các vị tổng tài lẫn các thiên kim đại tiểu thư, thiếu gia của các gia tộc đều đến a

Mọi người ai cũng cao sang quý phái. Đặc biệt là phụ nữ ở đây

Trên người họ. Trang sức có đầy. Nào là vàng bạc kim cương đá quý các kiểu. Thứ nhất là bọn họ muốn khoe với mọi người là mình có 1 bộ trang sức đá quý đắt tiền cao sang đến nhường nào

Thứ 2 là các vị tiểu thư này dĩ nhiên là 1 trong số họ đã trở thành phu nhân của 1 gia đình giàu có không kém gì mình rồi. Đi cùng chồng dĩ nhiên phải diện tất cả cho thật đẹp mới được. Trang sức có không kém ai

Bọn họ thích đua đòi. Hôm trước thì thấy bạn mình được chồng mua sợi dây chuyền có đính viên kim cương đắt tiền lên trông mới thật chói mắt làm sao nên ganh tị cũng muốn có 1 cái vì thế cứ đòi nằng nặc bảo chồng mua cho mình 1 cái nhưng nó phải mắc và đẹp hơn của bọn họ gấp nhiều lần...

Ở đây ai ai cũng lộng lẫy cả. Cô có chút lo sợ không hiểu vì sao. Có lẽ cô không quen đến những nơi này chẳng. Ở đây rất đông a

Khi hắn cùng cô bước vào đại sảnh Mạc gia không ít bao nhiêu con mắt đều dồn vào họ. Họ như 1 tâm điểm chú ý của bữa tiệc này

Nữ nhân dĩ nhiên ai ai cũng dán con mắt mình lên người hắn. Hắn là thế. 1 vị tổng tài cao cao tại thượng. Khí chất còn hơn ai bao giờ hết. Thông minh tài giỏi lại còn sở hữu 1 khuôn mặt do trời tặng nữa. Những thứ này hắn mà thừa hưởng tất cả cả cha và mẹ mình đó chính là Dư Mạc và Liễu Y Nguyệt

Đa phần hắn là có nét giống cha nhiều hơn là mẹ. Đặc biệt hơn nữa. Đôi mắt của hắn rất đẹp. Mẹ hắn cũng có 1 đôi mắt rất đẹp a. Hắn là thừa hưởng từ mẹ của mình đôi mắt này

1 người đàn ông hoàn hảo như hắn mọi cô gái trên thế giới dĩ nhiên là cũng muốn có 1 người cho riêng mình rồi. Nhưng mơ cũng chỉ là mơ mà thôi

Nam nhân nhìn cô bằng con mắt thèm thuồng. Người phụ nữ đi bên cạnh của Dư Thần hẳn quả là không bình thường a rất đẹp

Cô còn đẹp gấp bội của các cô gái ở đây. Cô là mang vẻ đẹp đơn thuần tự nhiên. Mặc trên người cô là 1 bộ váy dài có màu xanh biển nhẹ nhàng, tóc xõa ngang lưng. Đôi môi nhỏ nhắn của cô luôn hồng hào. Khuôn mặt xinh đẹp không chút son phấn

Họ nhìn cô như vậy cô có chút hoảng. Níu chặt lấy tay áo hắn. Hắn dĩ nhiên là biết những người ở đây đặc biệt là đàn ông luôn nhìn chăm chăm vào cô

Khó chịu. Cô là của hắn không phải mà để cho bọn họ muốn nhìn là nhìn. Người phụ nữ của hắn, hắn ngắm cô thường ngày còn chưa đủ mà bọn họ dám ngắm nhìn cô ư?!

Kéo eo cô lại ôm chặt cô vào lòng. Hắn muốn cho tất cả mọi người ở đây biết cô mà của hắn. Là người phụ nữ chỉ của riêng Dư Thần này

Bọn họ cũng biết và hiểu ý hắn muốn nói gì liền thu tầm mắt lại không nhìn cô dù chỉ 1 cái. Đắc tội với ai mà đụng trúng hắn chỉ có nước mà chết thôi...

- -----

- Hết Chap 27

♥♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Uyển Khanh!

Mọi người đang thường thức bữa tiệc rượu thì có 1 người đàn ông tầm cỡ 70 tuổi tay cầm ly rượu đứng trước mặt hắn

- Dư tổng rất vui vì hôm nay ngài đã tới

- không có gì đâu Mạc tổng

- ô cô gái xinh đẹp bên cạnh ngài là...

- vợ tương lai của tôi

Vừa nói vừa vòng tay qua ôm lấy eo cô

- a thì ra là Dư phu nhân tương lai. Cô đẹp lắm đó

- cảm ơn ngài Mạc tổng

Ông ta không nói gì chỉ cười gật đầu

- cha

Họ quay sang nhìn thì có 1 người phụ nữ vô cùng xinh đẹp mặc trên người 1 bộ váy có màu đỏ rượu vô cùng quyến rũ và quý phái

- cha, chào ngài Dư tổng

Hắn không biểu hiện gì cả. Lạnh lùng chẳng thèm liếc mắt nhìn cô ta dù chỉ 1 cái

Mạc Uyển Khanh con gái của Mạc Thanh Thành ông

Con gái ông ta lúc chưa tìm thấy cô. Cô ta cứ bám theo hắn suốt. Luôn dùng mọi thủ đoạn để được bên hắn. Cô ta muốn lấy hắn nên đã về xin phép cha mình đến nói chuyện với gia đình hắn và hắn

Ông ta cũng chiều cô con gái này hết mực. Nó muốn gì là ông chiều theo ý nó. Nay cô ta muốn nói đòi lấy hắn dĩ nhiên là ông ta chịu rồi

Nếu như gia đình hắn đồng ý tức là con gái ông sẽ có cơ hội bước vào Dư gia rồi. Ông ta sẽ có thể hợp tác làm ăn với Dư thị giới tư cách là cha vợ của hắn

Hắn dĩ nhiên là biết chuyện này rồi. Bởi mẹ hắn đã nói với hắn rằng ông ta có đến nhà và có nói chuyện này với cha mẹ hắn nhưng cha mẹ hắn họ không đồng ý bởi vì con trai của họ đã có người rồi

Dư gia vốn đã có 1 nàng dâu tương lai rồi và đó không ai khác đó là cô. Triệu Mễ Mễ

Nay hắn cùng vợ yêu của mình tới bữa tiệc rượu ngày hôm nay của Mạc gia khiến ông ta có chút bất ngờ, thì ra là hắn vốn đã có cô rồi nên không cần con gái ông. Hắn là yêu cô

- cô gái này là...

- Uyển Khanh đây là vợ chưa cưới của Dư tổng

- sao cơ vợ chưa cưới?!

- Uyển Khanh

- cô ta là vợ chưa cưới anh hay sao Thần?

Hắn băng lãnh không thèm trả lời cô ta dù chỉ 1 câu

- Thần anh giải thích với em đi

- a Thần có chuyện gì sao anh?

- không có chuyện gì đâu em đừng bận tâm

Hắn ôn nhu nhìn cô nói. Sau đó lạnh lùng nhìn sang 2 con người đang đứng trước mặt mình

- Mạc tiểu thư tại đây có vợ của tôi cô đừng tỏ ra như vẻ thân mật với tôi lắm

- Dư tổng thật là ngại mà. Uyển Khanh mau xin lỗi Dư tổng!

Đột nhiên ông ta gạt lên làm cô ta giật mình trước giờ ông ta có như thế với cô ta đâu. Đành nghe theo vậy

- xin lỗi

Nói xong cô ta tức giận mà bỏ đi

- Dư tổng thật là ngại mà. Đứa con gái này từ nhỏ luôn quen được sự cưng chiều nên có chút bướng bỉnh như thế. Mong ngài thông cảm bỏ qua cho nó

- tôi không bận tâm đến mấy chuyện đó đâu ông đừng lo

Ông ta cười gật đầu. Cô nắm tay áo hắn

- Thần à

- sao thế?

- em...em chóng mặt

- em mệt sao?

- ừm

- được rồi. Anh đưa em về

- thôi không cần đâu. Em tự mình về cũng được mà. Anh ở lại đi

- không được để em về sao mà anh có thể yên tâm được kia chứ

- không sao đâu mà. Anh có thể gọi người đến đưa em về. Anh ở đây đi

- ... Thôi được rồi

- vậy em về đây tạm biệt

- ừm...

Nói rồi cô buông tay hắn ra sau đó ra về trước...

...

Dur gia hiện giờ đã là 10h55 gần 11h00 mà hấn vẫn chưa về

Cô sau khi về tới nhà thì bộ đồ trên người mình vẫn y nguyên vẫn chưa chịu đi tắm rửa và thay đồ

Bởi vì thứ nhất là cô quá mệt nên đã nằm nghỉ ngơi 1 chút, cái thứ 2 đó là cô cũng đang lười a

Cô thức dậy lúc 11h00 nên đã mệt mỏi rồi giường và đi tắm

Hôm nay hấn có về về trễ. Chắc là khoảng 1 tiếng nữa mới về đến nhà a. Thôi thì cứ từ từ đi đã

Nghĩ rồi cô chẳng thèm mở tủ lấy quần áo ra mà thay vào đó cô mở đèn và đi thẳng vào phòng tắm luôn...

- -----

- Hết Chap 28

♥♥♥♥

- Xin lỗi m.n vì chap này hơi ngắn và thiếu mui tí nghen TT tại phải đăng nhanh 1 tí để au đi ngủ sớm mai đi học a □ Chap sau H nha thông cảm cho au nhieu:<

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Hạ Dược [H+_Dài]

Trong lúc cô đang trong nhà tắm, những giọt nước chảy dài xuống khắp cơ thể cơ...

Bên ngoài Dur gia

- người đầu hết rồi

- cậu Lãnh có chuyện gì vậy. Thiếu gia

- cậu ấy bị hạ dược rồi. Nhanh mau mau gọi bác sĩ tới đây ngay

- không...không cần....

- này cậu muốn chết đó à. Loại dược này không phải bình thường mà cậu chịu nổi dược đầu

- mau....đem tôi..về phòng...

Hấn khó khăn lên tiếng. Gọi bác sĩ đến? Khác nào cho người ngoài biết rằng Dur Thần hấn bị người ta hạ dược nếu như thế thì hấn còn mặt mũi biết để đầu nữa

- nhanh lên!

- hạ dược rồi được rồi

Nói rồi anh diu hấn về phòng đặt hấn ngồi trên giường

- ...cậu...về đi hết chuyện của cậu rồi...

- cậu làm sao mà chịu được cơ chứ. Không biết chị dâu nhỏ đầu rồi. Không được tôi đi tìm chị ấy giúp cậu

- ơ này...

Chưa để hấn nói hết thì anh đã chạy ra ngoài mất

Bây giờ toàn thân hấn nói hồi. Hấn bây giờ rất khó chịu. Xuân dược do cô ta hạ quả nhiên là không bình thường kia mà

- " không được rồi nếu như cứ ngồi yên 1 chỗ thế này thì mình chỉ có nước chết với loại dược này thôi "

Khó khăn đứng dậy hẳn đi về phía phòng tắm. Định là vô trong đó tắm nước lại để cho nó bớt đi 1 phần trong người khó chịu và đang nóng rang lên

Cách...

- là ai?

Đang tắm thì bất chợt có người vào. Cô nhanh chóng đã lấy chiếc khăn gần đó mà che thân hình mình lại

Là hẳn. Hẳn về rồi sao nhưng mà trông hẳn có vẻ lạ

- Mẹ Mễ

Tại sao cô lại ở đây. Không được rồi xuân được. Hẳn cực khó chịu lại gặp cô ngay tình trạng lúc này nữa

Thấy hẳn lạ cô đi tới xem sao

- Thần anh không sao chứ...

Bắt gặp hẳn hôn lên môi cô. Vòng tay ôm eo cô lại. Cô thoáng có chút ngạc nhiên

- um

Hẳn khẽ nói vào tai cô

- Mẹ Mễ giúp anh

- anh sao thế?

Cô đưa tay đặt lên mặt hẳn

- anh nóng quá...a

Hẳn bắt ngờ đẩy cô vào tường áp người mình lên người cô

2 tay hẳn nắm giữ lấy 2 bàn tay nhỏ của cô mà giữ chặt lên tường

- Thần um...

Đôi môi nhỏ của cô 1 lần nữa bị hẳn hôn trọn lấy. Chiếc khăn to trên người của mình cũng dần trượt xuống

Nụ hôn sâu đến mãnh liệt. Hẳn mở vòi nước. Nước lạnh chảy ra từ vòi chảy dài xuống 2 con người đang hôn nhau kia

Quần áo trên người hẳn ướt sũng còn cô thì bây giờ đã chuồng như nhuộng. Xấu hổ chết đi được

- um Thần...

Hẳn nhanh chóng đưa chiếc lưỡi nóng của mình vào khoang miệng cô và rút hết dịch ngọt

Bàn tay không ngừng vuốt ve cơ thể mẫn cảm của cô. Cảm giác kì lạ đến lạ thường. Cô rùng mình khi bàn tay hẳn không ngừng vuốt ve cơ thể mẫn cảm của mình. Tay hẳn di chuyển từ trên xuống dưới

- um...đừng...m...mà

Cả 2 con người đang trong phòng tắm mà không ngừng quấn lấy nhau mẫn nồng tình cảm

Hẳn rời môi cô nhìn khuôn mặt thoáng chốc đỏ của cô khiến hẳn càng thêm hưng phấn

Cười khẩy 1 cái sau đó lập tức bế cô trực tiếp ra khỏi nhà phòng tắm

Hẳn đặt cô nằm xuống giường. Môi vẫn dán lên môi không rời cô

Hẳn ngồi dậy lột quần áo trên người hết cả ra sau đó tiếp tục công việc của mình

Môi hẳn chuyển xuống hôn lấy chiếc cổ trắng nõn nà kia cũng không quên đặt lại trên cổ cô 1 dấu hôn chủ quyền

Rồi dần xuống quai xương xanh quyến rũ mà hôn ngấu nghiêng lên đó

- ư Thần...đừng mà...

Bỏ ngoài tai những lời cô nói. Hấn hôn xuống ngực cô 1 cái. Sau đó ngậm lấy 1 bên nú hồng mà mút nó

Bên còn lại dùng tay xoa nắn nó đủ kiểu. Cô uốn éo người

- đừng mà...Thần...đừng lại...

Hấn vẫn không nói gì sau đó liếm mút nó tiếp tục. Cô khó chịu đột nhiên có người bắt giắc như muốn cưỡng bạo cô. Nhưng người này lại là hấn. Hấn là chồng chưa cưới của cô

- ah

Hấn đột nhiên cắn mạnh nú hồng 1 cái khiến cô đau mà cất tiếng lên. Đùa nghịch nụ hoa xong hấn hôn lên bụng cô 1 cái sau đó chuyển xuống dưới bụng cô

Hấn ngồi dậy nhìn lên cơ thể cô. Những nơi hấn đi qua đều có nơi bị hấn đánh dấu chủ quyền bằng 1 nụ hôn đỏ hồng quyến rũ in trên đó

Ngắm nhìn " tác phẩm" của mình mà thấy vừa lòng. Cười thỏa mãn sau đó hấn bắt đầu chuyển xuống nơi tư mật đó của cô

Tách 2 chân cô ra mà nhìn hoa huy*t bắt đầu chảy nước. Cô khép chân lại thì bị hấn nắm giữ 2 bắp đùi chặt hơn. Không ngần ngại hấn cúi xuống mà khê hôn lên đó sau đó liếm nhẹ lên hoa huy*t. Khoái cảm lập tức tới

- a ưm...đừng...đừng mà Thần...

Mặc kệ những lời cô nói. Hấn tiếp tục đưa chiếc lưỡi mà không ngừng liếm nó. Hơi thở cô bắt đầu có phần gấp gáp. Thật khó chịu

Ngừng liếm hoa huy*t. Hấn đưa ngón tay mình vào bên trong cô. 2 ngón rồi 3 ngón sau đó khuấy đảo bên trong cô

- a ư đừng lại...

Hấn cũng bắt đầu khó chịu. Cơ thể nóng ran lên. Xuân được vẫn còn chưa tan làm cơ thể hấn càng thêm ham muốn cô

Nhịn không được nữa bên đưa dục vọng to lớn của mình không nói trước gì mà đâm thẳng vào bên trong cô. Khiến cô đau đến nỗi khóc thét lên

- Áh đau quá....Thần...rút ra rút ra đi...huhu đau quá...

Hấn thở hổn hển. Chết tiệt mà cô thật chặt. Chặt đến nỗi siết lấy hấn. Nhưng cảm giác không tệ a. Tuy có siết chặt mình như vậy nhưng hấn lại cảm thấy vô cùng thích thú và càng thêm hưng phấn a

- ưm em chặt thật. Thật sự rất chặt đấy. Lần đầu sao?

Hấn nở nụ cười mà mị nhìn cô mà nói. Cô không nói gì khúc lóc mãi

- huhu....anh mau rút ra đi...đau

- ngoan yên 1 chút sẽ ổn nhanh thôi

- không muốn không muốn đau lắm....anh mau rút ra...huhu

Cô cứ thế mà khóc. Hấn khó chịu lại còn thêm gặp cảnh cô lúc này không khỏi khó chịu. Đạt đến giới hạn hấn bèn bắt chợt mắng cô

- em có mau thôi khúc lóc nhanh đi không hả. Chết tiệt mà

Hấn chửi thề trong đó khiến cô sợ và cầm nín đi không dám mở miệng nói 1 lời nào. Cô cố nhịn đau. Thật sự là rất đau. Nó đau đến nỗi cô cứ tưởng rằng mình đang như bị xé làm đôi ra vậy

Những tiếng khóc không còn mà thay vào đó mà những tiếng nấc nhỏ của cô vang lên trong căn phòng tràn đầy dục vọng

Cô quay đầu áp mặt mình vào 1 cái gối sau đó là khóc không thành tiếng

Sợ rằng hấn sẽ mắng mình như ban nãy. Hấn không thích nhìn thấy cô khóc. Mà cô lại không phải là 1 người mạnh mẽ mà giỏi chịu đựng gì. Cứ hể không được là khóc lên

Hấn khó chịu bực tức trong người. Thấy cô khóc như vậy cũng bùng nổ mà mắng cô

Hấn di chuyển bên trong cô không ngừng. Ra vào mạnh mẽ khiến cô gãi bên dưới không ngừng khóc thầm mà không cất tiếng la dù nhỏ sợ rằng nam nhân kia nghe thấy mình lại bị mắng lần nữa đành im lặng mà chịu nỗi đau như xé đôi mình ra

Bên trong cô rất ấm khiến cho hắn thêm thích thú và ham muốn cô

Hắn đã dịu lại vươn người lên hôn lên cổ cô tiếp

- tiểu Mễ

Cô không trả lời hắn cứ dán mặt mình vào gối. Hắn không thể tức giận với cô được vì cô là đang giúp hắn giải được kia mà

Đưa tay lấy đi cái gối của cô ra. Nhìn thấy khuôn mặt nhỏ hiện ra. Khuôn mặt đầy những giọt nước mắt nhìn thật thương

Không nỡ nhìn cô gái nhỏ bên dưới mà mình yêu thương khóc như vậy hắn hôn lên môi cô an ủi cô. Đưa tay mau đi nước mắt cho cô

- ngoan không khóc anh xin lỗi.

- hức...đau...anh mau rút ra đi....

- bảo bối ngoan sẽ nhanh hết đau mà thôi. Giúp anh

Hắn hôn lên môi cô 1 cái

- ngoan coi như chiều anh lần này

Nghĩ 1 hồi cô cũng miễn cưỡng gạt đầu 1 cái. Hắn cười nhẹ sau đó hôn lấy môi cô

Môi lưỡi quấn lấy nhau không rời

- ưm...

Hắn rời môi cô sau đó di chuyển bên dưới. Cô đưa tay ôm cổ hắn

- ưm...đau...nhẹ...nhẹ thôi....a

- được rồi từ từ nào, ngoan thả lỏng ra sẽ không sao

...

1 hồi như vậy cô và hắn bắt đầu ra cùng nhau. Xuân dịch nhiều đến nỗi mà tràn ra ngoài. Chảy dài xuống bắp đùi trắng nõn kia của cô

Vì xuân dịch đã ra nên đã bôi trơn đi 1 phần bên trong cô khiến cho hắn dễ dàng di chuyển hơn...

Đây là lần đầu tiên của cô giờ đây hắn đã lấy mất. 3 hiệp liên tiếp khiến cô mệt mỏi không còn sức hắn mới thỏa mãn mà tha cho cô

Cả 2 cùng nhau nằm xuống giường. Hắn ôm lấy cô

- cực cho em rồi. Ngủ ngon

Hắn hôn lên môi cô 1 cái sau đó chìm vào giấc ngủ...

- -----

- Hết Chap 29

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cự Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Lén Học

Sáng hôm sau thức dậy cả người cô đau ê ẩm nhất là phần hông

Mở mắt ra thì người đầu tiên cô thấy đó chính là hắn. Khuôn mặt đẹp không góc chết đang ngủ mà khẽ mỉm cười. Chấn hẫng là hắn đang mơ gì đó

Cô khó khăn ngồi dậy bên hông lại đau nữa rồi. Phần dưới của cô còn đau hơn nữa. Nhìn trên người mình lẫn hần cả 2 hiện giường đang chuông nhộng. Mặt cô thoáng có mấy vết hồng

Nhìn xuống giường thì thấy 1 vũng máu. Cô hoảng hồn sau đó nhờ về tối hôm qua. Hôm qua cô đang tắm thì hần về. Sau đó hần và cô đã...

Lần đầu của cô, hần đã lấy mất trong tối hôm qua rồi. Bất giác 1 giọt nước mắt nóng hổi lăn dài trên má mình

Hần đang nằm ngủ ngon không biết trời chẳng mây đất gì bất ngờ nghe thấy tiếng khóc nho nhỏ của cô gái nào đó vang lên

Mở đôi mắt ra thấy người bên cạnh đang ngồi khóc. Hần ngồi dậy ôm cô vào lòng

- ngoan nào sao em lại khóc?

- anh...hức...anh cướp đi lần đầu của em rồi...hức

Nghe cô nói thế hần nhớ về tối hôm qua. Khóe môi cười mẫn nguyện

- được rồi không khóc. Ngoan anh thương, anh sẽ chịu trách nhiệm với em. Chẳng phải em và anh sắp lấy nhau hay sao? Chuyện này sớm muộn cũng đến mà thôi

Cô cứ khóc mà khẽ lắc đầu

- anh xin lỗi. Làm em đau rồi.

Đặt nụ hôn an ủi lên trán cô 1 cái sau đó đưa tay lau đi những giọt nước mắt trên khuôn mặt nhỏ kia

- em ghét anh

Cô hôn dỗi mà đánh vào ngực hần

- ngoan đừng đánh nữa sẽ đau tay em đó

Cô cắn môi không nói gì

- hôm nay nghỉ ở nhà không đi học có biết chưa

- không được đâu. Còn Hạ Băng thì sao?

- không cãi lời anh. Hạ Băng ra về cô ấy có thể tới thăm em. Bây giờ mau thức dậy rồi ăn sáng hôm nay anh có việc phải đi nên không thể ăn sáng được với em

Cô ngoan ngoãn gật đầu. Hần hôn lên môi cô 1 cái..

Cô hiện giờ đang rất chán. Hôm nay hần bắt cô phải ở nhà không được đến trường vì thế cô mới đang chán đây và chẳng có gì để làm

Hần đến công ty từ sớm vì có công việc đột xuất. Cô đoán có lẽ hôm nay hần sẽ về trễ hơn mọi khi

Đang chán nản thì bất giác chuông điện thoại reo lên. Là Hạ Băng

- Băng Băng...

- tiểu Mễ cậu đang ở đâu vậy hả!!!

Vừa mới nhắc máy cô chưa kịp nói hết câu thì đã nghe tiếng la thất thanh của Hạ Băng rồi

- Băng Băng xin lỗi cậu. Nhưng hiện tại thì mình đang ở nhà

- ở nhà? Tiểu Mễ à cậu sao thế cậu bệnh à?

- không a mình không có bệnh. Là Thần

- tiểu Mễ cậu quên mất hôm nay là ngày gì rồi sao mà còn nghỉ?

- hà là gì vậy?

- cậu quên thật rồi mà. Hôm nay là ngày kiểm tra học lực đấy

- a phải rồi. Tại sao mình lại quên việc đó chứ nhỉ
- vậy cậu mau đến trường ngay đi
- a được rồi. Chờ mình mình sẽ tới liền
- nhanh nha

Nói xong thì cô cúp máy sau đó liền ba chân 4 cẳng mà lấy đồ đi thay sau đó xách cặp đến trường

- thiếu phu nhân cô tính đến trường sao?

Quản gia Trần thấy cô cầm cặp biết chắc cô muốn tới trường

- a dạ phải.
- thiếu phu nhân, thiếu gia đã căn dặn cô phải ở nhà nghỉ ngơi
- không được đâu. Hôm nay con có bài kiểm tra học lực rồi. Con không thể ở nhà được đâu
- nhưng thiếu gia bảo...
- con sẽ chịu trách nhiệm bác không cần phải lo gì đâu
- ý tôi không phải sợ cậu ấy trách mắng mà là tôi lo cho thân thể của cô thiếu phu nhân....tôi sẽ cho người đưa cô đến trường sớm nhất có thể

Nghe ông nói thế cô vui cùng vui vẻ

- nhưng mà thiếu phu nhân... Cô hãy hứa với tôi rằng sau khi kiểm tra xong bài học lực này liền lập tức quay trở về nhà nghỉ ngơi
- a con biết rồi ạ. Cảm ơn ông vì đã giúp đỡ quản gia Trần

Cô vui vẻ sau đó cúi đầu lễ phép. Ông cười bảo

- lão già này không có gì mà thiếu phu nhân phải cảm ơn như thế đâu.

Cô cười không nói gì

- để tôi gọi người đến trở cô

Cô gật đầu cười sau đó ông ra ngoài gọi tài xế đến đón cô đến trường...

...

Chuông trường vừa reng tới giờ học cũng may cô cũng đã vừa tới. Lật đặt xuống xe sau đó chạy vào trường...

Cô giáo vừa bước vào cả lớp vừa đứng chào thì cô vừa vào tới lớp

Thấy cô giáo. Cô liền cúi đầu chào

- thưa cô...em tới trễ, em xin lỗi
- Mề Mề đó sao? Em đi muộn vậy
- em xin lỗi ạ tại em...ngủ quên
- thôi được rồi em vào lớp đi
- em cảm ơn cô

Được sự cho phép của cô giáo. Cô vào lớp sau đó về chỗ ngồi của mình

- các em ngồi xuống đi. Các em cũng biết hôm nay là ngày gì rồi nhỉ
- là ngày trường chúng ta kiểm tra học lực của toàn khối ạ
- phải. Bây giờ các em có thời gian là 1 tiếng để ôn bài lại sau đó thời gian chỉ đúng 8 giờ thì các em cất hết tất cả tập sách vào cặp và làm bài kiểm tra học lực này. Cả lớp đã rõ rồi chứ?

- dạ

- được rồi. Bắt đầu tính giờ: 60" bắt đầu

Cô giáo vừa dứt câu thì mọi người ai cũng đều lấy tài liệu ra ôn bài lại để cho kiểm tra học lực 1 tí nữa

Cô cùng Hạ Băng cũng cầm đầu cầm cổ ngồi ôn bài. Cả lớp yên tĩnh hăng đi. Ai cũng lo lắng cho bài kiểm tra này riêng chỉ có 1 người là anh luôn bình tĩnh từ nãy đến giờ

Trình Thiên cũng ôn bài như bao người ở đây nhưng hành động của anh không nhanh cũng không chậm, anh từ tốn

Anh luôn quan sát cô. Dáng người nhỏ nhắn ấy đang cầm cúi vào sách đọc mới dễ thương làm sao. Bất giác khóe môi cười. Hành động này của anh " vô tình " lọt vào mắt của 1 người con gái...

- -----

Tại Dư Thị

Hắn đang xem lại các tài liệu xem có sai sót gì hay không thì Lãnh Khả Dư gõ cửa đi vào

- Dư tổng

- cậu mau đem lại đồng này sửa lại hết cho tôi

- hà gì cơ. Hết đồng này luôn sao

Nhìn đồng tài liệu trên bàn hắn mà anh muốn mệt mỏi thay. Vậy mà hắn lại kêu anh đem đồng này sửa lại hết

- có phải chê nhiều không muốn làm?

- a không không không, tôi đi làm ngay mà, làm ngay mà

- tốt nhanh đi. Đừng mất thời gian của tôi

- cậu thật là...

- tôi thì làm sao?

- không có gì hết

Anh cố tỏ ra cười nhưng thật ra trong thâm tâm luôn mắng chửi thầm rửa hắn

Anh đi tới bàn hắn lấy mấy đồng tài liệu đó bê hết lên người

- a đúng rồi. Lục Văn Bình ông ta mời cậu đến trường Sophorine 1 chuyển. Hôm nay họ có đợt kiểm tra học lực nên mời cậu tới...

- được rồi tôi biết rồi. Cậu ra ngoài đi

Hắn không nhìn anh, chỉ cầm đầu vào tài liệu xem mà thôi. Anh cũng không nói gì nữa sau đó bê đồng tài liệu ra khỏi phòng...

- -----

- Hết Chap 30

♥♥♥♥

- Tui bận học quá nha kh có thời gian lun ấy nên đăng lâu(nợ cô kia 2 chap chưa trả nay trả trc 1 chap, còn nợ chap sau nha cô tranthithuvan1509

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Bài Kiểm Tra Học Lực

Thời gian 1 tiếng trôi qua đã hết

- hết giờ rồi, các em mau cất hết tài liệu vào cặp đi. Chúng ta sẽ làm kiểm tra học lực

Mọi người ai cũng cất hết tài liệu bỏ vào cặp sau đó chuẩn bị kiểm tra

- lo quá đi Băng Băng

- yên tâm đi mà. Sẽ không sao đâu. Chúc cậu may mắn nha tiểu Mễ

- cậu cũng vậy

Cô nở nụ cười nhìn Hạ Băng. Trình Thiên vẫn ngắm cô nên cũng thấy cô nở nụ cười ấy

Cô thật đẹp. Ngay cả nụ cười ấy nữa...

Tới giờ cô phát bài kiểm tra học lực cho mọi người

- thời gian làm bài của các em là 60", bắt đầu tính giờ

Cô giáo vừa dứt câu thì chuông trường reng lên. Mọi người cũng như toàn khối ai ai cũng cắn đầu vào bài kiểm tra học lực này...

Trong lúc cả trường đang làm bài kiểm tra học lực có 1 chiếc xe Lamborghini màu đen lén bánh chạy vào trường

Cửa xe mở ra có 1 người đàn ông bước xuống xe. Người này không ai khác đó là hấn. Dư Thần

Hấn cùng Lãnh Khả Dư đi vào trong

- nay chị dâu nhỏ không đi học sao?

- ừm

- tới qua chắc hành lắm nên cậu mới thấy có lỗi để cô ấy ở nhà đúng không?

Anh cười cười nói

- cậu mà không mau im cái miệng lại nếu không đừng trách tôi không nói trước

Anh cười không nói gì....

Cả 2 hiện đang trong phòng hiệu trưởng nói chuyện với Lục Vũ Bình

- Dư tổng thật là ngại mà. Làm phiên ngài nhiều rồi, tôi cũng rất vui là ngày đã tới trường chúng tôi 1 lần nữa

- không có gì đâu

...

Thời gian 1 tiếng đồng hồ lại 1 lần nữa trôi qua. Hôì chuông thứ hai lại reng lên báo hiệu cho mọi người biết thời gian làm bài đã hết

- hết giờ các em mau đặt bút xuống, không ai được cầm bút lên viết nữa

Mọi người ai cũng làm theo. Ai cũng ngưng bút không ai viết nữa

- được rồi. Các em từng người 1 lên đây. Em trước

Mọi người lần lượt thay phiên nhau lên nộp bài kiểm tra cho cô. Có vài người than thở

- haz mình làm không được bài kiểm tra học lực đó rồi

- mình cũng đầu kém

- bài khó quá tôi chỉ làm được 3/5 thôi

- này này câu cuối 2 người ra nhiều vậy

- đã nói là làm được có 3/5 thôi. Tôi còn chưa làm xong bài đây này

- tôi thì làm câu cuối luôn rồi nhưng chưa xong. Kết quả chưa ra thì hết giờ làm bài rồi
- tôi thì sợ đáp án câu cuối ra sai
- ra nhiều?
- không nhớ căng thẳng quá nên quên mất rồi
- lo gì mọi người đây chỉ là bài kiểm tra học lực thôi mà chứ có phải là bài thi đâu mà lo
- cậu nói cái gì vậy chứ. Đây là bài kiểm tra học lực đó. Là bài kiểm tra. Bài kiểm tra đó sẽ xem xét học lực của chúng ta đến đâu. Nếu bài này mà được phát về nhà, tôi mà bị điểm thấp là mẹ sẽ giết tôi mất
- phải đó phải đó lo quá đi
- bài kiểm tra học lực này thật là khó mà
- phải đó. Trong các bài từng kiểm tra qua bài này là lần đầu tôi thấy khó nhất đó

Cả lớp bắt đầu ồn. Bàn nào bàn nấy. Ai cũng nói chuyện về bài kiểm tra học lực này của mình

- các em trật tự. Bài kiểm tra học lực lần này, nếu như có em nào học lực không được tốt thì giáo viên sẽ đề mắt đến và bài này chúng tôi sẽ giữ lại không phát ra cho các em cũng như gia đình

- a hết hồn. Thật may là không phát ra. Không sao nếu mà điểm không tốt thì chỉ cần cố gắng tích cực để lấy điểm gỡ thôi
- đúng rồi. Dù đi lớp chúng ta cũng là lớp giỏi trong các khối mà. Học lực của mọi người ai cũng tốt hết không ai kém đâu mà lo. Vui lên đi

Mọi người không phản nản nữa thay vào đó là cười nói vui vẻ

- Mẹ Mễ cậu làm bài được chứ?

- ưm rất được
- mình cũng thế nè

Hạ Băng và cô cười nói vui vẻ

- Uyên Đình cậu làm bài được chứ
- được. Bài cũng dễ mà có gì đâu khó

Hạ Băng và cô nhìn sang cô ả. Bây giờ khác hoàn toàn hôm qua. Kiêu ngạo lên

- đúng là kiêu ngạo mà

Cô cười giọng nhìn cô bạn thân của mình sau đó đi về phía chỗ anh

- cậu làm bài được chứ?

- được

Cô nở nụ cười

- làm bài được thì mau vui lên đi chứ. Cậu cười 1 cái đi
- không thích
- thôi nào
- Mẹ Mễ à kệ cậu ta đi
- Băng Băng Thiên là bạn chúng ta mà
- tôi là bạn của 2 người khi nào?
- nè cậu đừng có kiêu ngạo giống cô ả mới vào lớp kia nha

Hạ Băng đứng chẳng cho cô

- đừng có so tôi với cô ta
- thôi nào 2 người. Đã học cùng lớp với nhau thì chúng ta đều là bạn cả mà
- tiểu Mễ cậu đừng tốt quá nếu không sẽ bị người ta ức hiếp đó

Cô lắc đầu cười. Trình Thiên không nói gì dứt tay vào túi quần sau đó bỏ ra ngoài lớp

- ơ này...
- kệ cậu ta đi tiểu Mễ
- các em ra ngoài chơi đi

Mọi người ai cũng ra ngoài chơi hết. Cô và Hạ Băng cũng thế

- Uyển Đình đi thôi
- à ừ đi. Này
- sao thế?
- người vừa nãy đứng nói chuyện cùng Mễ Mễ là ai vậy?
- ý cậu là Trình Thiên

Uyển Đình gật đầu

- ừ thì cậu ta là con trai cả của Trình gia. Cậu ta lạnh lùng ít ai tiếp xúc được nhưng không hiểu vì sao từ vụ việc của Lâm Uyên, Mễ Mễ và Hạ Băng có thể tiếp xúc và nói chuyện được nhiều như vậy với cậu ta
- vụ việc gì cơ? Lâm Uyên là ai vậy? Tôi muốn nghe cậu kể hết
- ừ cũng được thôi nhưng trước tiên chúng ta phải xuống sân cái đã
- ừm

Uyển Đình cùng bạn mình xuống sân. Trong đầu cô ta luôn muốn biết tất cả về cô. Những chuyện gì liên quan đến cô Uyển Đình cô ta muốn biết tất...

Và cả người con trai tên Trình Thiên đó nữa...

- -----

- Hết Chap 31

♥♥♥♥

- Tui hết nợ cô rồi nha tranthithuvan1509

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Nghi Ngờ

Hắn đang trên phòng của hiệu trưởng thì cũng có nghe tiếng chuông vang lên

- thời gian kiểm tra xong rồi đó sao?
- a phải
- bài kiểm tra học lực này ra sao vậy? Khó lắm không?

- nếu cậu muốn tôi sẽ lấy bài cho cậu xem

- cũng được

- vậy cậu ngồi chờ tôi 1 chút

Nói xong ông ya đứng dậy ra ngoài

- đuổi được ông ta đi rồi

Hắn không nói gì chỉ ra nghĩ đến cô. Không biết bây giờ cô đang làm gì nữa. Hay là cô đang ngủ rồi chăng?

Lấy điện thoại trong túi ra bấm số gọi cho ai đó

- thiếu gia tôi nghe

- Mẹ Mẹ đâu rồi?

- thiếu phu nhân đã ngủ rồi ạ

- ừm

- có chuyện gì sao thiếu gia?

- không tôi chỉ muốn biết tình hình cô ấy ra sao mà thôi, ông làm việc tiếp đi

Nói xong hắn cúp máy. Còn bên đầu dây kia

Quản gia Trần sau khi cúp máy cũng thở phào nhẹ nhõm. Cũng may là hắn tin lời ông nói. Không biết nếu như hắn mà biết sự thật cô đang ở trường mà không ở nhà nghỉ ngơi mà ra sao nữa

...

Giờ ra chơi trường Sophorine

Cô và Hạ Băng đang ngồi nói chuyện vui vẻ với nhau thì trên phòng hiệu trưởng

- tôi xuống dưới gặp Hạ Băng 1 tí

- ừm

Hắn vừa nói xong thì anh liềm tung tăng vui vẻ ra ngoài kiểm Hạ Băng

Anh đi xuống căn tin thì mọi người nhất là các nữ sinh đều nhìn anh

- oa anh ấy là ai vậy. Đẹp trai quá đi

- nhìn anh ấy hơi quen hình như là người của Dư tổng

- a tôi biết rồi đó là anh Khả Dư đó

- đẹp trai thật nha

- chào anh

Có vài nữ sinh cười vẫy vẫy tay chào anh. Đáp trả lại anh chỉ gật đầu cho qua

Bên 1 góc nào đó. Hạ Băng thấy anh định chạy tới nhưng khi thấy đám nữ sinh kia nào là cười chào với anh. Rồi muốn bắt chuyện là cô bực mình rồi

Nghĩ rằng anh cũng chào lại thân thiện với họ nhưng không anh chỉ cười cho qua mà thôi

- Băng Băng à mình đi mua nước đây cậu có muốn ăn uống gì không mình mua cho

- a thôi không cần đâu Mẹ Mẹ

- ờ vậy mình đi á

Hạ Băng mỉm cười gật đầu sau đó cô cũng đứng dậy mà đi mua đồ

Anh thì ngó xung quanh tìm Hạ Băng thì thấy cô đang ngồi ở góc phải kia. Mỉm cười đi tới chỗ cô

- Băng Băng

- sao anh lại tới đây?

- a tại anh cùng Thần đến trường do hiệu trưởng em mời tới để xem các em kiểm tra học lực ra sao ấy mà. Vả lại anh nhớ em cũng đang là giờ ra chơi nên anh tìm em luôn

- sướng ghê ha được nữ sinh trường để mắt tới luôn

- hà

Anh chợt nhận ra nhìn xung quanh đúng thật là nữ sinh ai cũng nhìn anh. Vì anh đẹp trai không kém hấn kia mà. Nhưng dù đi thì nói. Hấn đẹp hơn anh a

- Băng Băng em là đang ghen?

- ai thèm ghen vì anh cơ chứ

- ư Băng Băng em đáng yêu quá đó

Anh định ôm cô nhưng lại bị cô ngăn lại

- đừng có làm loạn chúng ta đang ở trường đó. Đây là căn tin mọi người đang nhìn chúng ta kia kia

- có sao đâu a

- không đùa với anh nữa. Ra về tính với anh sau

Anh cười không nói gì thì coi đi tới. Cô không để ý rằng anh cũng ở đây

- Băng Băng cậu uống đi này

- haz mình đã bảo không cần rồi kia mà

- không sao đâu. Cậu uống đi là mình tự mua cho cậu kia mà

Cô cười nhìn Hạ Băng. Hạ Băng cũng cười miễn cưỡng mà nhận lấy ly nước cô đưa cho

- cảm ơn cậu

- không có gì tụi mình là bạn với nhau kia mà...

- chị dâu nhỏ

Bây giờ cô mới để ý. Cô nhìn qua thì thấy anh. Lãnh Khả Dư đang đứng trước mặt mình. Có chút giật mình

- Khả Dư anh sao lại ở đây

- anh ấy cùng chồng cậu tới trường xem trường chúng ta kiểm tra học lực ra sao ấy mà. Là thầy Văn Bình mời về đó

- hà cái gì cơ. Thần cũng có ở đây ư?

- không phải cô đang ở nhà nghỉ ngoại sao mà lại ở đây vậy chị dâu nhỏ

- tôi...tại nay có bài kiểm tra học lực nên tôi không thể ở nhà được

- cậu ta mà biết không biết sẽ ra sao đâu a. Chắc là đáng sợ lắm đây

- anh đừng nói cho anh ấy biết nha. Anh ấy nay nhiều việc nên có thể về trễ hơn ngày thường vả lại hôm nay còn 2 tiết nữa là về rồi

- ai nói thế cậu ấy tí nữa là về rồi

- cái gì cơ...

Trong phòng hiệu trưởng hắn đứng dậy bước đến phía cửa sổ lớn mà nhìn xuống. Tất cả các học sinh, sinh viên đều đang ra chơi. Họ đang ở căn tin đa số đông

Không nhàn mà lấy điện thoại trong túi quần bấm số gọi cho anh

- *alo Thân?*

- *cậu đi gì mà lâu vậy hả? Có biết rằng 30" đã trôi qua rồi không hay hả*

- *thông cảm xíu nha. Dư tổng của tôi. Tại nhớ Băng Băng nên*

- *cậu nên biết rằng tôi đang quan sát nhìn cậu ở trên đây*

- *hả à...*

Anh đưa điện thoại ra xa nhìn cô nói

- cậu ta đang trên đó nhìn xuống quan sát tôi. Cũng có thể sẽ thấy cô

- *hả*

- *này. Lành Khả Dư cậu đầu mắt rồi, có nghe tôi nói hay không hả?*

- *a nghe đây nghe đây*

Từ trên cao nhìn xuống. Hắn nhìn sang phía căn tin. Híp đôi mắt nâu sâu thẳm lại thì nhìn thấy anh đang đứng cùng 2 cô gái. Cô kia là Hạ Băng

Còn người thứ 2 hắn không nhìn rõ và cũng không thấy mặt được, vì lưng của cô gái đó hướng về phía mình. Nhưng cái dáng nhỏ nhắn đó hắn cảm thấy rất quen a

Nhiều mày. Hắn đang nghi ngờ chuyện gì đó. Hắn không nói gì mà cúp máy khiến đầu dây bên kia có chút ngạc nhiên lẫn thờ phào nhẹ nhõm

Hắn cứ đưa ánh mắt nhìn cô gái đang đứng kế Hạ Băng là ai mà cảm thấy mình rất quen cô ấy

Hắn suy nghĩ nào là cô chẳng? Mà cô đang ở nhà nghỉ ngơi kia mà. Bèn nghĩ nay mình không cho cô đi học mà ở nhà nghỉ ngơi. Bất ngờ thay hôm nay trường cô hôm nay toàn khối có bài kiểm tra học lực cô sao lại không đi cho được chứ. Cũng có thể là cô gái dưới kia chính là cô gái nhỏ của mình và bác quản gia Trần đã nói dối hắn rằng cô đang ở nhà ngủ

Không nghĩ nhiều hắn lấy điện thoại ra cho ai đó...

- -----

- Hết Chap 32

♥♥♥♥

- CN sẽ ra tiếp chap 33 nha□ au bận học mất rồi. Hết tuần này au thi giữa kì 2:<. Trả cô nè ToTo2892 kh thiếu ai nữa nha >> đừng đòi au nữa au mệt dòi:>♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Dư Giờ

Giờ giải lao đã hết. Hồi chuông cũng đã reng mọi người bắt đầu dừng hoạt động của mình lại và trở về lớp học của họ

Khả Dư cũng trở về lại phòng hiệu trưởng tìm hắn. Anh định là sau khi đưa Hạ Băng về lớp học mới yên tâm mà đi ai ngờ cô không chịu cô bảo anh cứ đi đi. Cô có thể cùng tiểu Mễ về lớp cũng được vại lại cô cũng không muốn cho các nữ sinh khác dòm ngó anh

Anh cũng đành chịu. Cô không muốn thì anh cũng không ép làm gì. Anh cũng vui vì khi nghe cô nói không thích các nữ sinh khác nhìn anh của cô. Là cô đang ghen a, càng nghĩ càng vui

Anh đi cũng đã gần 20" mới quay trở lại. Cách vừa mở cửa ra thì thấy hắn đang đứng ở phía cửa sổ mà nhìn ra

Phong thái băng lãnh vẫn không hề thay đổi gì

- a Thần xin lỗi vì đã đi lâu
- tiết tiếp theo đây là tiết gì?
- hả

Hắn quay lưng nhìn anh. Vẫn bình tĩnh

- lớp của Hạ Băng và Mễ Mễ
- à...hình như là toán thì phải

Cạch. Lục Văn Bình đứng lúc quay lại tay cầm tờ đề

- Lãnh thiếu của cậu
- à cảm ơn ông

Anh nhận lấy tờ giấy từ tay ông đưa cho mình

- 2 người có cần gì nữa không?

Ông ta cười nói

- có, tôi muốn tới lớp của Mễ Mễ để dự giờ, được chứ?
- tất nhiên là được rồi. Thật hân hạnh khi cậu đến dự giờ mà. Để tôi báo cho cô Đan 1 tiếng rằng cậu sẽ dự giờ cô ấy

Hắn chỉ "ừm" 1 cái sau đó cùng anh rời đi. Trên đường đi anh không khỏi lo lắng khi tới lớp của cô

Là hắn biết cô đi học sao? Vì thế hắn mới đến lớp cô dự giờ đột xuất?

- cậu là đang tò mò tại sao tôi lại tới lớp Mễ Mễ dự giờ đột xuất?

Hắn đột nhiên cất tiếng khiến cho anh giật mình

- "cậu ta có thể đọc được suy nghĩ của mình luôn ư?!"
- chẳng phải cậu rất không thích những tiết dự giờ này sao? Vậy tại sao Dư tổng lại rảnh rỗi đi dự giờ lớp người ta thế?
- tôi nghĩ rằng tôi không cần nói thì cậu cũng đã biết câu trả lời của tôi là gì rồi

Thì ra là thế. Hắn là đã biết cô lên đi học. Thật là không thể giấu được cái con người này kia mà

- "tiểu Mễ em lại không nghe lời anh nữa rồi"

Hắn nhếch môi cười...

Lớp học của cô hiện đang mới vừa vào lớp hết. Giáo viên toán cũng đã vào

- cả lớp yên lặng. Ngồi trật tự lại hết ngay lập tức cho cô

Nghe cô Đan nói thế mọi người cũng ngoan ngoãn ngồi im

- hôm nay cô xin thông báo 1 điều rằng. Lớp chúng ta rất có vinh dự khi được 1 vị khách đến dự giờ môn toán lần này
- dự giờ sao?
- là ai vậy không biết nữa?
- giáo viên gì nữa đây. Vừa kiểm tra xong lại muốn dự giờ giáo viên cũng rảnh thật
- phải đó
- cả lớp im lặng hết có nghe không hả. Cái lớp chẳng ra lớp. Chẳng có trật tự gì, riết rồi không ra cái gì cả, không xem ai lọt vào mắt cả

Lý Uyển Đình ngồi chống cằm như cứ xem kịch vui đang diễn ra trước mắt vậy. Trình Thiên mệt mỏi úp mặt xuống bàn ngủ

Cô và Hạ Băng ngoan ngoãn ngồi yên không nói gì

Bất ngờ có 1 người đàn ông có gương mặt vô cùng mỹ nam đi vào. Dáng người cao to khoác trên người đó là bộ âu phục nâu đen.

Gương mặt băng lãnh mãi không thay đổi. Người này không ai khác chính là hắc Dur Thần

Cô Đan nhìn qua cửa lớp thấy hắc Dur bước vào cũng quay mặt 360° thay đổi sang khuôn mặt dịu hiền

- Dur tổng chào ngài

Cả lớp ai cũng ngạc nhiên khi nhìn thấy hắc Dur. Nhất là cô. Hắc Dur đã nhìn thấy cô nhếch môi cười nhẹ cũng đủ khiến cô muốn rùng mình. Cô là có chút sợ hắc Dur

Mọi nữ sinh đều nhìn hắc Dur bằng con mắt trái tim. Hắc Dur là quá đẹp trai. Thật đúng là lớp họ rất có vinh dự khi được hắc Dur dự giờ môn toán mà

Lý Uyển Đình khi nhìn thấy hắc Dur đi vào không khỏi vui mừng. Hắc Dur đến vì cô ta sao?

- thật là ngại mà. Dur tổng bất ngờ đến lớp dự giờ như vậy tôi rất vinh hạnh. Để tôi tìm chỗ cho ngài

- không cần. Tôi muốn ngồi cạnh Triệu Mễ Mễ. Được chứ?

- a tất nhiên là không thành vấn đề rồi. Băng Băng em qua chỗ trống ở bàn Thiên ngồi đi

- nhưng cô à...

- nhanh đi em

- dạ cô

Hạ Băng cầm cặp sách đứng dậy sau đó tới chỗ Trình Thiên mà ngồi xuống. Hắc Dur thì từng bước tới chỗ của cô mà ngồi xuống. Lý Uyển Đình hiện đang rất tức vì hắc Dur ngồi cạnh cô mà không phải cô ta

- được rồi vào tiết. Các em mau lấy sách vở ra

Theo như lời cô giáo nói. Mọi người cũng mở cặp mà lấy sách vở ra mà học tiếp. Riêng cô thì...

- tại sao anh lại ở đây?

- tại sao lại không thể? Chẳng lẽ em ở đây được còn anh thì không?

- không phải...ý em không phải vậy

- bảo bối về nhà anh sẽ phạt em. Dám không ngoan nghe lời anh mà còn lén trốn anh tới đây

- đâu có. Là tại em có lí do chính đáng kia mà

- anh không cần biết

- anh a....

Chưa kịp nói hết câu thì cô giáo bất ngờ lên tiếng

- Mễ Mễ em sao mà vẫn chưa lấy bài vở ra?

- dạ em xin lỗi cô

- tập trung vào bài

- vâng thưa cô

Cô có chút ngại khi nghe cô nhắc. Là tại hắc Dur nên cô mới mất tập trung và bị cô nhắc nhở không tập trung trong giờ học như thế

Nhìn bộ dạng lúc này của cô hắc Dur không khỏi nhin cười. Thật là đáng yêu a. Ngại thôi mà cũng dễ thương như thế rồi

Còn cô thì trong lòng không khỏi oán trách hắc Dur. Cô đã bị vậy mà hắc Dur còn có thể ngồi ở đó cười mình được

- " cười cái gì mà cười kia chứ "

Cô cắn môi ầm ừc....

- -----

- Hết Chap 35

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cự Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Soái Ca Biển Thái

Trong lớp học cô đang cố tập trung trong giờ toán nhưng lại không được bởi vì đang có 1 tên soái ca biển thái vẫn đang cứ nhìn chăm chăm vào cô. Ánh mắt của hắn vẫn cứ dán chặt lên người của cô không rời. Điều này cảm thấy khiến cô khó chịu

Cả lớp ai ai cũng đang hướng mắt trên bảng nên không ai để ý chuyện gì đang xảy ra phía sau. Cô bực mình lên tiếng

- anh có thôi nhìn em nữa không?
- anh nhìn là quyền của anh. Em cứ học tiếp đi
- nhưng em không thể tập trung vào bài được khi anh vẫn cứ đang nhìn em như thế
- em đừng bận tâm đến anh. Cứ coi anh như là người vô hình là được rồi
- anh...hừ mặc kệ anh

Không nói lại được hắn nên cô tức giận chẳng thèm bận tâm hay nói đến hắn dù chỉ 1 câu sau đó tập trung quay lại bài học tiếp

Hắn thích thú nhìn cô. Nhưng không phải lúc nào cũng vậy. Hắn lâu lâu đôi lúc cũng có nhìn lên bảng khi cô Đang giảng bài cho mọi người. Ừm cô ta dạy cũng không tệ, cũng tạm tạm được, quan trọng nhất là

bảo bối của hắn có hiểu bài hay không

Hắn nhìn qua cô. Tay không nhàn rồi mà để xuống dưới lằn mò vào váy cô. Cô giật mình vì hành động đột ngột này của hắn. Cố kìm nén lại không phát ra tiếng động sau đó cô lườm sang hắn. Lấy tay ngăn bàn tay hư hỏng của hắn lại

- anh có thôi ngay hay không Thân? Em đang học đó
- suýt. Mọi người sẽ nghe thấy mất

Cô cắn môi tức giận nhìn hắn

- em là đang học. Đây là trong lớp học không phải ở nhà anh đâu
- bảo bối em bình tĩnh đừng tức giận như thế chứ
- anh...anh. Có thôi ngay cho em không hả!
- Mề Mề
- dạ thưa cô

Cô tức giận bất chợt nói có chút lớn. Cô giáo bắt ngờ nghe được sau đó liền gọi cô. Cô giật mình

- em đứng lên cho cô. Em hãy cho cô và các bạn ở đây biết. Bài toán này đáp án của em ra bao nhiêu?

Cô rụt rè đứng dậy. Có chút hoảng. Cô làm sao biết đáp án bài này kia chứ. Đang nghe giảng bài thì bị hắn phá làm sao đây

- Mễ Mễ

- dạ...dạ thưa cô đáp án này ra là

Cô khẽ liếc nhìn xuống mặt bàn thì thấy trong cuốn vở của mình ghi cái gì đó. Cô có chút thắc mắc

- Mễ Mễ em hãy trả lời nhanh cho cô và các bạn ở đây

- dạ thưa cô đáp án của bài toán này là...

Cô nhìn sang hần thấy đáng vẻ lạnh lùng kia đang ngược mặt nhìn trên bảng. Cô sau đó 1 lần nữa đưa ánh mắt nhìn xuống vở thì thấy đáp án, là hần đang giúp mình ư?

- dạ thưa cô đáp án là $7x$ bình phương

- ừm tốt lắm em ngồi xuống đi

Cô thở phào nhẹ nhõm rồi ngồi xuống

- em thấy không, em trả lời được là do chồng của em giúp em đây

- tất cả là tại anh hết đó

- tại sao lại anh?

- vì anh mà em không thể tập trung nghe giảng bài được đây

- vậy chẳng phải ban nãy là anh đã giúp em?

- thì...phải

- vậy em cũng nên thưởng gì đó cho anh đi chứ nhỉ

- mắc mới gì em phải làm. Xí lêu lêu

- em được lắm cứ chờ về nhà anh sẽ xử lí em sau

- lêu lêu

Cô cười vui vẻ mà chọc hần. Trong lúc đó, Lý Uyển Đình có chút ghen tỵ với cô. Tại sao hần lại nhắc bài cho cô?

Trình Thiên anh không phải cũng là không nhìn ra. Anh biết hần giúp cô giải bài toán này. Tự cười bản thân mình. Cô ấy là gì của mình mà mình lấy tư cách gì mà ghen với anh ta kia chứ. Nực cười thật...

Thời gian thấm thoát trôi qua cũng đã hết tiết hần cùng cô ra về trước bao ánh mắt ganh tỵ của mọi nữ sinh ở đây

- là Dư tổng đó. Đẹp trai quá đi huhu

- nhìn kia cô gái đi cạnh ngài ấy chẳng phải là Triệu Mễ Mễ gì đó hay sao?

- cô ta là ai vậy? Tại sao lại đi cùng với Dư tổng của chúng ta thế?

- của chúng ta cái gì nữa kia chứ. Bộ các cô không xem tin tức báo chí à

- sao thế?

- cô ta là vị hôn thê của ngài ấy đó. Họ đã đính hôn hình như vào khoảng 3 ngày trước đó

- ồ ra là vậy. Bây giờ mới biết

- haz tiếc thật mà

- đúng đó, mà nhìn họ cũng đẹp đôi ấy chứ

- ừ công nhận đẹp đôi thật

Hần và cô cả 2 không ai để ý mọi người nói gì sau đó bước vào chiếc xe Lamborghini...

Lý Uyên Đình ghét cô còn hơn quyết giành lấy hắn

- "Dư Thần anh ấy quyết phải là của tôi. Triệu Mễ Mễ cô cứ chờ đó đi "

Cô ta chán ghét "hừ" lạnh 1 cái sau đó bỏ đi. Trình Thiên từ trên cao nhìn xuống, nhếch môi cười

- Mễ Mễ vậy mà lại sắp có 1 kẻ thù tiếp

Anh cười khẩy sau đó xách cặp đi về...

...

Biệt Thự Dư Gia

Về đến nhà cũng đã 5h rưỡi. Hắn và cô cũng mới bước chân vào nhà thì điện thoại hắn reng

- *alo?*

- *a Thần, là em Jenni đây*

- *có chuyện gì sao?*

- *là có đấy. Hôm nay anh của em vừa đáp máy bay xuống Trung Quốc. Anh ấy muốn mời anh đến ăn tối cùng*

- *xin lỗi nhưng tôi đi không được rồi*

- *sao thế?*

Hắn nhìn sang cô. Cô đi tới

- *à là bạn gái anh đó sao? Cả 2 cùng qua đi. Không sao hết càng đông thì càng vui mà. 7h00 tối nay tại nhà tôi*

Nói xong cô ta cúp máy

- có chuyện gì thế anh?

- không có gì đâu. Tối nay 7h00 cùng anh đi ăn tối với 1 người

- ưm không đi có được không

Cô bấu môi. Hắn cười nhẹ sau đó đưa tay nâng khuôn mặt cô lên

- vì sao em lại không muốn đi?

- bài tập về nhà của em

- phải đi. Anh không thích đi 1 mình như vậy mà không có em bên cạnh

- anh làm như mình là trẻ con hong bằng

Cô nói nhỏ bất ngờ hắn nghe được

- gì cơ?

- a không không có gì hết hìhì

Cô nở nụ cười nhìn hắn. Hắn không nói gì hôn chụt lên đôi môi nhỏ nhắn của cô

- mau đi tắm rửa thay đồ đi

Nói xong hắn đi 1 mạch lên lầu về phòng trước cô, cô cũng lèo đèo theo sau...

- -----

- Hết Chap 34

♥♥♥♥

Chương 35: Ăn Tối Cùng Gia Đình Jackson

Ngồi trong chiếc xe lamborghini không gian yên tĩnh không ai nói gì mãi cho đến lúc cô tò mò cất tiếng hỏi 1 chuyện

- a Thần, em muốn hỏi anh 1 chuyện

- em hỏi đi

Hắn vừa trả lời vừa tập trung lái xe

- ừm...chuyện là, Lâm Uyên cô ấy thế nào rồi?

- tại sao em lại quan tâm cô ta?

- không phải. Mà là em thấy cô ấy thật sự rất đáng thương

- cô ta đã suýt chút lấy mạng em vậy mà em lại cố quan tâm à?

- chuyện qua rồi em không để ý tới

- nhưng anh thì lại có đó. Cô ta suýt nữa giết em, cũng may là có anh nếu không người nằm trên giường bệnh là em rồi chứ không phải là anh

- Thần à, cô ấy cũng chỉ vì bị đá kích khi bị cảm giác mất đi tất cả mà thôi...nếu như anh mất đi em, anh cũng sẽ bị đá kích nặng giống như Lâm Uyên vậy. Con người khi mất đi 1 thứ gì đó quan trọng nhất cuộc đời họ...thì điều đầu tiên họ làm đó chính là họ tìm đến cái chết cho mình

- vì sao em lại nói thế?

- trong suốt 15 năm nay em đều chứng kiến mọi việc như vậy. Xã hội bên ngoài khiến em cảm thấy sợ hãi

- "Mề Mề..."

- Thần, coi như cho cô ấy thêm 1 cơ hội. Gia đình cô ấy

- được anh sẽ làm theo lời em. Nể mặt em vậy

Cô cười khi nghe hắn nói thế

- em biết là a Thần tốt nhất mà

Hắn im lặng không nói gì chỉ khẽ môi cười nhẹ. Cô vợ đáng yêu này thật là...

- tới nơi rồi

Cô nhìn sang thì thấy đó là 1 căn biệt thự sa hoa lớn. Tông màu có 2 màu đó là màu trắng và vàng

Chiếc xe lamborghini của hắn dần chuyển bánh xe vào trong

Cạch. Mở cửa xe ra hắn bước ra ngoài, theo sau đó là cô bước ra sau

Phía trước có 1 người đàn ông và 1 phụ nữ đi tới

- Dư tổng rất vui vì cậu đã đồng ý tới ăn tối cùng chúng tôi

- không có gì. Rất vui khi ăn tối cùng mọi người

- giới thiệu với cậu đây là vợ của tôi Emmily

- chào cậu Dư tổng

Hắn chỉ gật đầu 1 cái. Ông Jackson nhìn qua thấy cô

- quý cô đi cùng ngài đây là

Hắn ôm eo cô lại

- vợ chưa cưới của tôi Triệu Mễ Mễ

- Triệu tiểu thư chào cô

- xin chào

- nào nào đã đến đông đủ cả rồi

Dur tổng, Triệu tiểu thư mời vào trong

Ông Jackson cười vui vẻ sau đó cùng mọi người vào nhà...

Mọi người đông đủ cùng ngồi vào bàn. Những món ăn cũng bắt đầu đem ra

Hắn ngồi giữa cô và Lý Uyển Đình, đối diện đó là ông Jackson và bà Emmily

- " Ày cái con bé này thật là, ngồi đâu không ngồi mà lại ngồi kế Dur tổng "

- Dur tổng, Triệu tiểu thư 2 người hãy tự nhiên. Nào mọi người dùng nữa đi

Bữa tối bắt đầu. Mọi người vui vẻ nói chuyện và cùng nhau ăn tối

Riêng cô. Trên bàn đâu đâu cũng là món đặc sắc nhìn chúng rất ngon a. Chắc là làm lâu lắm đây

Đúng lúc chưa ăn gì. Phía trước có 1 đĩa thịt nướng trông rất là ngon a. Cô vươn tay gấp 1 miếng thịt kia nhưng lại không tài nào có thể với tới được

Lí do là vì tay cô không đủ dài

- " Híc làm sao đây thịt của mình T^T "

- Dur tổng cậu thấy sao về bữa tiệc ấy? Hãy góp chút ý kiến của cậu cho tôi thử đi

Hắn nhàn nhạt ăn. Khẽ nhìn sang cô thì thấy vẻ mặt buồn của ai kia khi không ăn được miếng thịt nướng

Khẽ cười trong lòng

- " Đồ ngốc này "

Hắn vươn tay gấp miếng thịt bỏ vào chén cô. Đang ngồi buồn muốn tui thân thì thấy miếng thịt của mình ở trong chén. Nhìn sang hắn

- tôi nghĩ bữa tiệc đó nên tổ chức ở Dubai sẽ thích hợp hơn

- a phải phải cậu nói đúng. Cảm ơn cậu. Dubai cũng là 1 nơi thích hợp để tôi tổ chức bữa tiệc sinh nhật của vợ tôi ở đó. Dur tổng đến lúc đó cả 2 người nhất định phải đến dự đó

- nhất định rồi

Hắn nhìn sang cô

- sao thế? Em thấy không khỏe ư?

- a kh...không phải

Cô cúi gằm mặt ăn com tiếp. Hắn khẽ cười....

Buổi ăn tối ở nhà ông Jackson cũng kết thúc

Hắn và cô ở chơi 1 chút sau đó tạm biệt họ ra...

Trên xe lamborghini hắn ngồi tập trung lái xe cô thì nhìn ra bên ngoài ngắm phong cảnh đêm tối

Đêm nay tĩnh lặng phong cảnh bên ngoài cũng đẹp nữa

- a Thần, phong cảnh tối nay thật đẹp chúng ta có thể về sau được hay không?

- được. Nếu em muốn thế

Hắn cho xe dừng lại ở 1 nơi nào đó... Cả 2 xuống xe

Cô hít thở không khí vào ban đêm. Không gian tĩnh lặng kết hợp với thiên nhiên vào tối có ánh trăng đêm soi sáng, những ngôi sao sáng trên bầu trời càng làm không gian thêm lãng mạn

Hắn đứng ngắm nhìn cô đang tận hưởng không khí ban đêm kia

- a Thần à

Cô quay mặt lại nở nụ cười nhìn hắn. Hắn đi tới chỗ cô 1 cách chậm rãi

- em thích chứ

- ừm ban đêm ở đây rất đẹp

- chúng ta chỉ được ở 1 chút nữa thôi. Đã tối rồi

Cô cười gật đầu. Hắn ôm eo cô lại, đôi mắt hắn nhìn thẳng vào gương mặt nhỏ nhắn đang đứng trước mặt mình kia

- Thần...ừm

Hắn cúi đầu xuống hôn lên đôi môi anh đào kia của cô...

- -----

- Hết Chap 35

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Chơi? Chơi Trò Người Lớn [H_Nhẹ :)]..

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

- bảo bối em có muốn đám cưới của chúng ta tổ chức ở 1 nơi như thế này hay không?

Hắn nhìn cô với ánh mắt đầy nhu tình

- không đâu Thần, ở đây chỉ là rất thoải mái dễ chịu mà thôi. Em rất muốn sau khi chúng ta kết hôn xong, anh và em cùng nhau đi ngắm hoàng hôn mỗi buổi

- em thích như thế sao?

Cô gật đầu hắn khẽ cười rồi hôn chụt lên môi cô 1 cái

- nếu như em muốn, được sau khi kết hôn xong anh hứa với em, mỗi ngày chúng ta sẽ cùng nhau đi ngắm hoàng hôn

- ừm

Cô cười vui vẻ gật đầu...

...

Cả 2 đã về nhà, về đến nhà hắn và cô quần quýt với nhau trong phòng của cả 2

- a ừm Thần

- bảo bối ngoan

- ưm...

Cô có chút rùng mình khi tay hắn trượt dài từ trên xuống dưới cơ thể cô

Hôn lên ngực cô 1 cái hắn đưa đầu lưỡi của mình mà đùa nghịch với núm hoa của cô sau đó liền mút lấy nó

Bên đầu ngực kia hắn cũng đang xoa nắn lấy nó. Khoái cảm bắt đầu dâng lên. Cô có chút thờ dỗi

- ưm dừng lại đi mà...Thần

Hắn nhìn lên cô. Miệng vẫn còn ngậm lấy núm hoa mà mút

Tay hắn dờn xuống phía dưới. Từ từ mò vào bên trong váy cô

- ưm Thần không được

- bảo bối ngoan ngoan nằm yên nào

- ưm không chịu đâu. Em mệt lắm. Làm như vậy em sẽ kiệt sức mất

- nhưng mà ngay lúc này anh rất muốn em, làm sao anh có thể nhịn được đây

- ư đừng mà...ngày...ngày mai đi Thần

- sao cơ?

- ngày mai đi. Chúng ta sẽ làm vào ngày mai

- làm gì cơ?

Cô đỏ mặt không dám trả lời nữa. Hắn nhếch môi cười. Hắn là đang muốn trêu chọc tiểu bạch thỏ này đây. Nhìn cô ngại đáng yêu như vậy hắn thật là muốn ăn cô ngay tại lúc này mà

Cười nhẹ hôn lên môi cô 1 cái

- được vậy thì mai vậy

- " mình lại nói gì nữa vậy nè. Tại sao lại nói vào ngày mai kia chứ "

Hắn bế cô lên

- Thần

Bị bất ngờ bế lên cô có chút giật mình liền choàng tay ôm lấy cổ hắn sợ sẽ ngã

- chúng ta đi tắm rồi đi ngủ

- ưm dạ

Sau đó hắn bế cô thẳng vào phòng tắm. Cả 2 tắm cùng nhau xong rồi thì về giường đi ngủ...

Sáng hôm sau tỉnh dậy vừa mở mắt ra thì nhìn thấy hắn

- chào sáng cực cưng của anh

Hắn hôn lên môi cô 1 cái

-a Thần hôm nay không đi làm sao?

- hôm nay anh sẽ nghỉ 1 buổi để ở nhà cùng em, bảo bối của anh tỉnh ngủ chưa nào

- ưm vẫn chưa a~ em còn muốn ngủ nữa

- hám ngủ quá đi. Ngủ nhiều sẽ thành heo đó

- kệ người ta. Thành heo cũng được

- thành heo anh sẽ không yêu em nữa đâu đó

- hừ hong yêu nữa thì thôi. Em chẳng cần

Hắn cười ôm cô vào lòng

- anh chỉ đùa. Bảo bối nhỏ đừng giận anh

- chẳng thèm giận

Hắn cười yêu thương hôn lên trán cô 1 nụ hôn

- năm 1 tí nữa thôi đó

- um

Cô cười gật đầu, vòng tay qua ôm lấy eo hắn...

...

Đã 4h00 chiều. Thời gian thấm thoát trôi qua thật nhanh

Hắn đang trong phòng làm việc. Cô đang trong phòng chơi game thấy hơi nhàm nên sang phòng tìm hắn

Theo thói quen cô đẩy cửa cửa đi vào mà không gõ cửa gì cả

- a Thần

- bảo bối? Lại đây nào

Đang ngồi làm việc bỗng dung có tiếng nói trong trẻo cất lên, hắn liền dừng việc lại và ngược mặt lên nhìn

Cô chậm rãi bước tới chỗ hắn. Hắn ôm eo cô đặt cô ngồi xuống đùi mình

- có chuyện gì cần tìm anh sao?

- không có. Tại em thấy hơi nhàm nên qua tìm anh chơi

- chơi? Bảo bối muốn chơi gì với anh nào? Hay là chúng ta chơi trò người lớn 1 chút đi

Nói rồi hắn cho tay thò vào váy cô. Cô đỏ mặt. Hắn lại dờ dặt biến thái ra nữa rồi

- um đừng mà Thần

- em ngại sao?

Cô đỏ mặt ôm lấy hắn, hắn bật cười với cô gái nhỏ đáng yêu này của mình

- tiểu Mễ

Cô không nhìn hắn. Hắn cười nhẹ đưa tay nâng khuôn mặt cô lên, bắt cô phải nhìn mình

- em là đang ngại

Cô cắn môi dưới không nói gì. 2 bên má có chút ửng hồng

Hắn thích thú cười nhìn cô rồi kéo khuôn mặt cô lại gần mình, đặt lên môi cô 1 nụ hôn ngọt ngào

Tay hắn ôm lấy eo cái eo nhỏ mảnh khảnh kia

- um...um

Nụ hôn này hắn dành cho cô, cô rất thích a~ ngọt ngào làm sao

Nụ hôn có tiếng kêu cứ cất lên vài tiếng "chụt chụt". Người ngoài nghe thấy cũng đã đỏ mặt lấm rồi hướng hồ họ lại "vô tình" vào mà thấy cảnh này nữa kia chứ

Bất ngờ chuông điện thoại của hắn reng lên. Hắn dừng việc hôn cô lại cầm điện thoại lên nghe máy

- alo

- Dư tổng là tôi, Nhất Nam đây. Dự án cậu muốn bàn với tôi về khu đất đó. Chúng ta tối nay 8h00 hẹn gặp ở quán bar Adeline

- được

Nói xong họ dập máy

- có chuyện gì vậy? Anh sẽ ra ngoài sao?

- phải. Tối nay thay đồ đi cùng anh

- em cũng đi?

Cô ngạc nhiên chỉ tay phía mình nhìn hắn nói. Hắn cười nhẹ

- bảo bối em là thư ký của anh kia mà, em quên rồi hay sao?

- ừm nhưng mà...em tưởng anh đã tuyển người mới rồi kia chứ

- không. Thư ký của anh chỉ có 1 và người đó chỉ có thể là em

Cô đỏ mặt khi nghe hắn nói thế

- sao thế? Đỏ mặt hết cả rồi kia

- đâu, em mới không có

Hắn bật cười. Bảo bối của hắn vẫn đáng yêu như vậy...

...

Thời gian lại thấm thoát trôi qua thật nhanh 1 lần nữa

Mới đó cũng đã 7h00 mấy gần 8h00. Trong phòng cô và hắn đang chuẩn bị đồ

- a Thần em phải mặc cái gì đi bây giờ?

Hắn mở tủ quần áo của cả 2 ra và lấy ra 1 bộ váy

- mặc cái này

Cô nhận lấy cái váy từ tay hắn rồi đi thay. 10" sau cô bước ra

Hắn cũng vừa thay đồ xong đang chỉnh cài nút của ống tay áo

- Thần...nó có vẻ hơi ngắn

Hắn quay lại nhìn. Quả thật là cô mặc gì cũng đẹp. Làn da trắng mịn không tí vết. Tóc được uốn sóng nhẹ nhàng xuống

Hắn đi tới. Cô có chút ngượng

- hay là...để em thay bộ khác đi

- không cần đâu em mặc vậy là đẹp rồi

- nhưng váy...

- không ngắn tí nào. Chỉ là em thấy thế thôi. Đi thôi chúng ta sẽ trễ giờ đó

- ừm

Cô khẽ gật đầu rồi cũng hắn ra ngoài...

- ---- Quán Bar Adeline ----

Quán bar Adeline là quán bar không phải dạng tầm thường. Nơi đây dành cho những người giàu có, ở giới thượng lưu vào vui chơi xả stress

Các vị tổng tài, tiểu thư những người có danh tiếng...

- -----

- Hết Chap 36

♥♥♥

Chương 37: Quán Bar Adeline - Biển Cỏ

Chiếc xe BMW dừng xe trước 1 quán bar lớn có tên là Adeline

Tài xế xuống xe mở cửa xe cho hấn và cô bước xuống

- chào tay anh

Cô nhìn hấn rồi cũng chào tay hấn

- cẩn thận kéo bị lạc, đi sát anh có biết chưa

- anh làm như em là con nít không bằng

Cô bắt mắt nhìn hấn nói. Ngay cả đến đây bàn chuyện làm ăn với người ta mà hấn vẫn cố ý chọc cô

Hấn bật cười rồi 1" sau cũng lấy lại vẻ ngoài lạnh lùng băng lãnh kia. Cùng cô bước vào trong

Quán bar Adeline này cũng chẳng khác gì những quán bar khác, chỉ là chúng khác nhau ở chỗ là nơi đây dành cho giới thượng lưu mà thôi

Ai ai cũng nhìn hấn và cô

- là Dư tổng

- anh ấy vẫn đẹp trai như mọi ngày nhỉ

- làm gì có. Anh ấy đã đẹp trai hơn trước rồi nhưng về ngoài lạnh lùng kia thì vẫn còn

Vài lời nói cất lên. Hấn có vẻ không quan tâm nhưng. Cô thì có. Dám nói chồng cô như thế trước mặt cô ư?!

- Dư tổng bên mời bên này

1 nhân viên phục vụ nam đi tới lịch sự chào hấn và dẫn hấn và cô đến 1 khu phòng vip

Đẩy cửa vào thì thấy 1 người đàn ông có tướng mạo nhìn rất đẹp trai đang ngồi giữa 2 cô gái ăn mặc vô cùng thiếu vải

- Dư tổng chào ngài

- chào ngài Dư tổng

Giọng nói của những cô gái ấy cất lên nghe có vẻ như muốn câu dẫn vậy

Hấn bỏ ngoài tai những lời máy cô ả đó

- Dư tổng mời ngồi, cứ tự nhiên đi

Cô và hấn ngồi xuống ghế. Người đàn ông này là đối tác của hấn? Nhìn đẹp trai không kém hấn nhưng anh ta có vẻ ngoài khác xa hấn đó chính là phong lưu. Hấn thì dĩ nhiên không phong lưu rồi nhưng trái lại rất lạnh lùng, ít ai tiếp xúc được

- vị tiểu thư này?

Anh ta nhìn cô có chút tò mò hỏi

- cô ấy là thư ký của tôi đồng thời cũng là vợ chưa cưới. Mẽ Mẽ

- ra là thư ký và vợ đây của cậu à. Xin chào tôi là Nhất Nam

- a xin chào

- quả thật trời sinh 1 cặp mà. 2 vợ chồng nhìn thật đẹp đôi. Nè khi nào đám cưới nhớ là mời tôi đó

- được rồi vào chúng ta hãy vào vấn đề chính đi

- nếu cậu đã muốn vậy thì được thôi

Hắn và anh bắt đầu bàn chuyện về dự án 1 khu đất bên Dubai..

- được rồi quyết định như vậy đi. Cảm ơn cậu

- không có gì. Vì vợ cậu m... À không có gì đâu

Cô cũng không để ý chuyện của họ. Cứ ngoan ngoãn ngồi yên 1 chỗ uống nước

- ưm Thán

Cô kéo kéo tay áo hắn

- sao thế?

- em muốn đi vệ sinh 1 chút

- được em đi đi. Em biết chỗ không đó

- không sao đâu mà. Tự em tìm là được thôi

Nói rồi cô đứng dậy đi ra ngoài..

Đi vệ sinh xong thì cô quay lại chỗ hắn, nhưng... Cô đã quên mất phòng nào rồi

Tiêu rồi. Điện thoại cũng bỏ trong túi làm sao mà lấy gì gọi hắn bây giờ

Đành đi tìm phòng vậy. Cô cứ thế. Tìm phòng mãi nhưng vẫn không được. Sau đó dừng lại 1 căn phòng

- hình như là phòng này thì phải

Cạch. Mở cửa vào thì thấy có 2 người con trai có dáng vẻ cao to đẹp trai nhưng kể họ lại có những cô nàng ăn mặc thiếu vải

- ơ tôi xin lỗi, tôi nhầm phòng

- ấy mà nhân đi đâu thế, đã tới rồi thì tới anh với bọn anh

- tôi, tôi xin lỗi tôi nhầm phòng

Cô định đi thì rất nhanh có 1 tên đã đến chỗ cô nắm lấy cổ tay của cô

- nữ nhân vào đây chơi cùng bọn anh. Đi vội làm gì, đã tới rồi thì vào trong

- tôi tôi không muốn, buông ra

- nữ nhân em ngại sao? Dễ thương thật nào tới đây

- không muốn, buông tôi ra

- đừng sợ vào đây đi

- tôi không muốn, buông tôi ra

Đang nói giữa chừng tên đó kéo cô vào trong

- đã vào rồi thì có ra cũng đừng hòng

Nghe tên đó nói thế cô có chút sợ...

Phía hắn. Cô từ nãy đến giờ đã đi 30 phút rồi mà sao vẫn chưa quay lại cơ chứ. Có khi nào là cô đi lạc rồi hay không?

Định là gọi cho cô nhưng chợt phát hiện ra cô không mang theo điện thoại

- có chuyện gì vậy. Hình như là vợ cậu đi lâu lắm rồi đó mà vẫn chưa quay lại

- tôi đi tìm cô ấy. Xin lỗi cậu chờ tôi 1 chút

- a không sao. Tôi đi cùng

Hắn không nói gì. Anh đứng dậy rồi cả 2 người đàn ông cùng ra khỏi phòng

- ở quán bar Adeline này không phải nhỏ. Phòng cũng nhiều vì thế kiếm cô ấy cũng sẽ rất lâu. Chúng ta nên đến phòng camera thì sẽ nhanh tìm thấy cô ấy hơn

Nghe anh nó hợp lí nên hắn nhanh chóng tới phòng camera

- " Mẽ Mẽ đừng xảy ra chuyện gì "

Ở phòng camera. Rằm

Cửa phòng bất ngờ bị hắn dùng chân đạp mạnh vào. Người giám sát cũng giật mình

- Dư tổng, Nhất tổng 2 người...

- chúng tôi tìm người. Cô ấy đi lạc

Camera chỉ quay bên ngoài còn bên trong như các phòng chẳng hạn thì nó sẽ không quay vì sự riêng tư của khách hàng

- Mau xem lại camera của phòng chúng tôi. Cô ấy mặc váy ngắn ngay đùi có màu xanh dương đậm, tóc xõa, cao 1m65

- ơ dạ dạ chờ tôi 1 chút

- nhanh lên

Người giám sát phòng camera, anh ta xem lại camera khi quay chỗ hắn. Lúc hắn và cô vào phòng

- là cô gái đó, tìm cô ấy

Anh ta muốn thoát mồ hôi. Sau đó tìm lại đoạn camera có mặt của cô

Cô đi vệ sinh sau đó bị lạc và phải tìm phòng quay về thì vào lộn phòng người ta. Hắn không nghe họ nói gì nhưng lúc đó cô có vẻ rất muốn đi nhưng lại bị tên kia kéo vào phòng

Hắn như muốn phát điên xong. Vừa xem xong hắn lập tức chạy tới phòng đó tìm cô...

- buông tôi ra

- nữ nhân ngoan nào

- phải đó ngoan ngoan nằm yên bọn anh sẽ làm em sung sướng

- không muốn buông tôi ra

Tên đó xé toàn váy cô ra. Cô sợ hãi khóc nức

- hức đừng mà. Buông ra có ai không cứu tôi với

- em cứ la đi vì sẽ không ai đến cứu em đâu

- buông ra. Không... A Thần cứu em...

Cô cố chống cự nhưng vô dụng vì chỉ có mình cô đối chọi 2 người làm sao mà được kia chứ. Hơn thế nữa cô lại là phụ nữ, sức đương nhiên yếu

Tên đó giữ 2 tay cô lên đầu rồi hôn lên chiếc cổ trắng nõn nà của cô

Trong lúc cô đang tuyệt vọng. Luôn miệng gọi tên hắn đến cứu mình thì ngay lúc đó cánh cửa phòng bị ai đó đạp mạnh vào

- là ai...

Bốp. Tên đó tức giận quay lại định xem tên nào cả gan phá hỏng cuộc vui của mình thì vừa quay lại là bị ăn trọn 1 cú đấm của hắn

Hắn thì tức giận vô cùng nhìn 2 con người trước mắt mà muốn ăn tươi nuốt sống bọn chúng vậy. Dám đụng tới người phụ nữ của hắn?

- mày là thằng nào?

- cậu đưa cô ấy về trước đi, ở đây tôi lo được rồi....

- -----

- Hết Chap 37

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Đánh Dấu Chủ Quyền [H]

- Vì do mấy bọn hóng quá nên tui đành ra thêm 1 chap nữa để mấy bọn vui vậy. Cực cho Au lắm lun ớ♥. Chap này hơi nhảm thông cảm cho Au nha kansamita♥

- -----

Hắn tức giận nhìn 2 người bọn chúng như muốn ăn dưới nuốt sống họ. Dám động vào phụ nữ của hắn?

Bây giờ cô vẫn đang sợ. Nên tạm gác sang 1 bên, hắn đưa cô về còn chuyện ở đây sẽ để Nhất Nam lo

Hắn tuy không thân với anh nhưng cũng đối tác với nhau giúp đỡ là chuyện thường tình

Tháo áo khoác mình ra, khoác lên người cô rồi ôm cô vào lòng mà rời khỏi đây...

Trên xe. Cô tựa mình vào vai hắn, vẫn chưa nín khóc

- hức... A Thần...

- Tại sao lại để cho bọn chúng chạm vào người?

Cô có chút khó hiểu ngược mặt nhìn hắn. Hắn nhìn xuống cô thì thấy trên cổ cô có dấu hôn

- dấu hôn trên cổ em do bọn chúng gây ra? Đúng không?!

Cô giật mình, hắn đột nhiên tức giận với cô sau đó còn nắm chặt lấy cổ tay của cô nữa

- bọn chúng còn chạm vào em chỗ nào, nói đi!

- a Thần...anh....anh...

Hắn siết chặt lấy cổ tay cô. Cô như muốn khóc nức lên vì hắn làm cô đau

- đau...hức Thần buông em ra...đau hức hức

Thấy cô khóc như vậy hắn không hỏi nữa, buông tay cô ra...

- ---- Biệt Dự Dư Gia ----

Về đến nhà hắn không nói gì mở cửa xuống xe bước vào nhà trước, theo sau đó là cô

10h00 hắn đang trong phòng làm việc, còn cô thì đang trong phòng xoa thuốc do dì Thẩm đem vào

Cốc cốc

- vào đi

Di Thẩm bước vào trên tay bà ấy có cầm bát canh nóng

- thiếu gia
- đi chưa ngủ sao?
- vẫn chưa. Thiếu gia cậu uống canh cho ấm bụng đi
- cảm ơn dì
- cần gì phải cảm ơn tôi kia chứ

Hắn nhận lấy canh từ tay dì Thắm và uống nó

- canh này là đi làm sao?
- không phải tôi làm, là thiếu phu nhân làm cho cậu
- Mẹ Mễ? Cô ấy chưa ngủ sao?
- vẫn chưa. Tôi thấy cổ tay thiếu phu nhân có chút tím đen. Cô ấy làm sao vậy?
- cổ tay tím đen?
- dạ phải. Tôi biết vừa nãy có mang chai rượu thuốc vào cho cô ấy xoa thuốc
- được rồi tôi biết rồi. Đi ra ngoài đi

Đi Thắm gạt đầu 1 cái rồi ra ngoài. Hắn thì đang suy nghĩ về cô

Lí ra hắn ban nãy không nên làm cô đau. Cô đã bị mấy tên kia dọa hắn đã không quan tâm hỏi han, đồ ngọt cô nín mà còn làm cô sợ và khóc

Cổ tay cô chắc là cô ban nãy rất đau. Nghĩ đó đến thấy mình có lỗi nên hắn đứng dậy sang phòng cô...

Trong phòng cô đang xoa thuốc lên cổ tay thì bất chợt hắn mở cửa vào làm cô có chút giật mình

- a Thân?
- chưa ngủ sao?

Cô khẽ lắc đầu. Thấy cô ngồi trên giường với chai rượu thuốc. Hắn bước tới chỗ cô cầm tay cô lên

- còn đau?

Cô khẽ gạt đầu

- đau lắm không?

Hắn đặt nhẹ lên thì cô nhắm mắt

- ah...
- anh xin lỗi. Để anh giúp

Chưa để cô nói gì thì hắn đã cầm chai rượu thuốc xoa lên cổ tay cô

Cổ tay trắng mịn nay có vết tím đen hắn nhìn vào mà thấy đau lòng

- ưm nhẹ thôi đau

Hắn xoa thuốc xong cho cô thì để chai rượu thuốc lên bàn, xoay mặt nhìn cô

- bảo bối, em giận anh chứ?

Cô lắc đầu

- là anh làm em đau kia mà
- em không giận anh đâu Thân, chỉ là...lúc đó anh làm em sợ

- xin lỗi em

Hắn ôm cô vào lòng

- không sao đâu mà Thần

Cô cười nói, nhìn thấy dấu hôn vẫn còn trên cổ cô hắn có chút khó chịu. Nâng khuôn mặt cô lên sau đó đặt cho cô 1 nụ hôn

Luồn lưỡi mình vào trong khoang miệng cô mà đùa nghịch. Hắn bắt giác đề cô nằm xuống giường

- Thần ưm..

- ngoan, anh là đang xóa những dấu vết kia trên người em

Hắn hôn lên chiếc cổ trắng ngần của cô. Đưa tay cởi quần áo.. Hắn để lại trên cổ cô và trên người cô những dấu hôn đỏ hồng quyến rũ

Ngắm nhìn tác phẩm do mình tạo nên mới trông thật đẹp và quyến rũ làm sao

Hắn đưa tay vuốt ve tấm thân mềm mại không chút tì vết kia. Cô có chút rùng mình khi hắn vuốt xuống eo cô

- a Thần...

Giọng cô khẽ run cất lên

- bảo bối ngoan không sao đâu

- em...em không muốn...hức không muốn

- ngoan anh thương

Không nỡ nhìn thấy cô khóc. Hắn đưa tay nâng người cô dậy mà ôm cô vào lòng

- ngoan nào không khóc

- ưm...hức hức...

- em xem kia. Khóc tèm lem nước mắt nước mũi cả hết rồi

Hắn mắng yêu cô. Cô cắn nhẹ môi dưới

- ngoan anh muốn đánh dấu chủ quyền rằng em chính là của anh...bọn chúng đã chạm vào em chỗ nào, anh sẽ hôn lên đó của em

- ưm không. Bọn họ không làm gì em cả, ngoài dấu hôn trên cổ và chạm vào...người em ưm...

Hắn rất không vui khi nghe cô kể lại như vậy. Đã vậy thì hắn đành đánh dấu hết trên người cô

Hắn 1 lần nữa hôn lên đôi môi nhỏ nhắn đỏ của cô. Chiếm lấy môi cô. Lưỡi hắn quấn lấy lưỡi cô mà đùa nghịch

Nụ hôn còn kêu lên những tiếng chụt chụt khiến người nghe phải đỏ mặt vì ngại

- ưm...

Hắn ôm chặt lấy cô. Cả 2 quần quýt với nụ hôn ngọt ngào này lâu đến nỗi khiến cô tưởng chừng như là mình sắp chết vì thiếu dưỡng khí

Chợt nhận ra cô như sắp ngạt vì thiếu dưỡng khí hắn mới luyến tiếc rời môi cô

Cô thở hồng hộc

- anh...anh đáng ghét a Thần...

Hắn đặt cô nằm xuống giường giọng nói khàn khàn cất lên trong coa vẻ như hắn không chịu đựng được nữa rồi

- bảo bối, chúng ta hãy vận động 1 tí đi. Anh sắp chịu hết nổi rồi

Những hơi thở nóng ấm của hắn thổi phào vào cổ cô. Khiến cô thoáng chốc có tí rùng mình

- nhưng em sợ...nó...nó đau lắm, em không muốn đâu

- ngoan sẽ không sao đâu. Anh hứa sẽ nhẹ nhàng với em mà

Cô chùng chờ 1 lúc mới đồng ý với hấn...

- ah, Thân đau...nhẹ nhẹ thôi

- ừm của em thật chặt mà

- nhẹ thôi....đau quá...

- cứ như lần đầu vậy. Em cũng như thế

Cô nhăn mặt vì đau

- sâu quá...

- ngoan nào

Hấn hôn lên môi cô, tay không rảnh rồi mà xoa nắn ngực cô, cũng 1 phần là an ủi cho cô bớt đau đi

- bảo bối ráng chịu thêm 1 chút nữa. Sắp được rồi

- ừm..

Vài lần như vậy. Hấn và cô cuối cùng cũng ra cùng nhau. Xuân dịch nhiều đến nỗi tràn ra mép đùi trắng nõn nà của cô

Cả 2 mệt mỏi nằm xuống giường. Hấn trán ướt đầm mồ hôi. Cô đã thấm mệt

Hấn ôm cô vào lòng dịu dàng cất giọng

- bảo bối em mệt rồi chứ. Hay là chúng ta làm thêm 1 hiệp nữa đi

- em mệt rồi không chịu được nữa đâu

- vậy thì chúng ta ngừng ở đây vậy

- ừm

Cô mệt mỏi tựa đầu vào lòng ngực rắn chắc của hấn. Hấn ôn nhu hôn lên tóc cô 1 nụ hôn

- cực cho em rồi bảo bối, ngủ ngon

Hấn ôm cô vào lòng nhẹ nhàng kéo chăn lên đắp cho cả 2 sau đó cùng nhau chìm vào giấc ngủ say...

- -----

- Hết Chap 38

♥♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Vì Ta Là Cô Của Con Bé!

Sáng hôm sau, cũng như thường lệ. Hấn đưa cô đến trường sau đó mới tới công ty làm việc

Hôm nay đáng lẽ ra cô phải ở nhà theo chỉ định hấn ra nhưng cô phản đối và bảo không muốn nghỉ nữa và muốn đến trường học cùng Hạ Băng

Hấn chỉ sợ cô mệt vì đêm hôm qua mà thôi. Nên mới bảo cô ở nhà nghỉ. Nếu cô không muốn hấn cũng không ép làm gì..

...

Ở trường. Bây giờ thời gian đã thấm thoát trôi qua nên hiện giờ là giờ giải lao của mọi người

- đi thôi tiểu Mễ

- ân chờ mình với

Cô cười nói say đó đứng dậy. Nhấn mặt vì đau

- " bên hông lại đau nữa rồi "

- tiểu Mễ? Cậu làm sao thế?

- a không, mình không sao chỉ là thấy hơi ê mông mà thôi

- vậy hả. Không sao 1 tí sẽ hết nhanh thôi. Đi, mình giúp cậu

Cô cười gật đầu. Hạ Băng giúp cô đứng dậy sau đó cùng nhau ra khỏi lớp...

Ra về, cũng như thường lệ hần đến đón cô. Nhưng hôm nay hần có vẻ tối hơi trễ

Là do công việc nên cô cũng cảm thông cho hần và ngồi chờ

Bất ngờ có 1 chiếc xe đi chậm chậm tới chỗ cô. Nghĩ rằng là hần bởi vì thấy hần cũng thường hay đổi xe

Cửa kính xe vừa mở xuống thì không phải hần mà thay vào đó là cô của cô. Tống Tuyết Nghi

- cô?!

- Mễ Mễ. Hôm nay cô đích thân tới đón con. Nào mau lên xe đi

- nhưng... A Thần anh ấy sắp tới đón con

- cô sẽ nói lại với cậu ấy mà. Con sợ cô sao?

Cô chùng chờ. Cô vốn không muốn đi với bà bởi cô rất sợ bà. Cô nắm chặt lấy tay áo của Hạ Băng thấy thế Hạ Băng mới lên tiếng

- tiểu Mễ sao thế? Ai vậy

- um đây là cô mình

- có vẻ như cậu không muốn đi cùng bà ấy nhỉ

- Mễ Mễ à...

- xin lỗi nhưng bạn ấy không muốn đi cùng cô

- cháu là ai thế?

- cháu là bạn cô ấy. Đồng thời Dur tổng cũng có lệnh là cháu phải ở bên cạnh bạn ấy để bảo vệ

- ý cháu là ta là người xấu?

- cháu không có ý đó. Chỉ là nếu muốn đưa bạn ấy đi. Cô cũng phải gọi báo 1 tiếng với Dur tổng

- hần xược ta đã bảo ta là cô của Mễ Mễ. Cần gì phải gọi báo với cậu ta 1 tiếng chứ. Chẳng lẽ con bé là của cậu ta sao?!

Bà ta tức giận rống lên. Khiến mọi người xung quanh cũng vì thế mà nhìn qua họ

- phải

Bất ngờ có 1 giọng nói băng lãnh cất lên sau lưng bà ta

- a Thần

Cô mừng rỡ khi thấy hần tới. Hần ta cao lãnh bước từng bước lại chỗ cô

- cảm ơn cô Hạ Băng

- không có gì. Trách nhiệm của tôi là bảo vệ tiểu Mỹ kia mà

Hắn không nói gì. Cô cũng buông Hạ Băng ra mà ôm chầm lấy hắn

- a Thần anh đến lâu

- xin lỗi em tại anh có chút việc

- ưm không sao đâu mà

Cô cười nói

- Dư tổng cậu thấy mình có quá đáng hay không?

Hắn liếc xéo nhìn bà ta

- quá đáng?

- con bé là cháu tôi. Cậu lí nào lại không cho tôi đón con bé chứ

- Tổng tổng, bà có phải là muốn tôi ở chỗ đông người này mà nói hay không?

- cậu...các người được lắm

Bà ta tức giận "ừ" lạnh. Không đối co với hắn nữa. Bà ta là đang ở trường, ở nơi đây đông người không tiện cãi với hắn nếu không như thế sẽ mất thanh danh của mình mất. Chưa kể là lỡ như bọn chó săn ở đây nữa

Nên để bữa khác mới tính sổ với hắn vậy. Chết tiệt thật mà

Bà ta lên xe và lái xe đi. Thấy bóng xe dần khuất đi hắn cũng ôm cô lên xe đi về

Trên xe

- bảo bối em không sao chứ? Bà ta có làm gì em hay không?

- không ạ. Cô không làm gì em cả

- lần sau. Không có sự cho phép của anh. Em, bất kì ai đến đón đều không được đi cùng nghe chưa

- làm như em là con nít hong bằng

Cô bấu môi nói

- bảo bối anh là sợ mất em. Anh không muốn em có bất kì mệnh hệ gì

- em biết rồi mà. Em đã 20 tuổi rồi còn gì. Đâu phải là 1 đứa trẻ như ngày xưa nữa đâu

- với anh...em vẫn luôn là 1 đứa trẻ. Vẫn luôn là tiểu Mỹ của ngày xưa, luôn cần được anh bảo vệ và che chắn cho em

Nghe hắn nói thế. Cô đột nhiên thấy trong người có 1 cảm giác kì lạ. Có chút rung động

15 năm trước. Cô chỉ là 1 cô bé mới tròn 3 tuổi mà thôi. Lúc đó cô và hắn cũng rất thân với nhau. Hắn lớn hơn cô 2 tuổi luôn nhường nhịn và chăm sóc cô

Cô lúc đó rất thích hắn. Phải nói là cô đã yêu hắn ngay từ lúc đó. Dư Thần khác với những đứa trẻ khác rất nhiều

Hắn tuy vẻ ngoài có vẻ rất lạnh lùng ít nói lại còn rất khó gần nhưng khi tiếp xúc được với hắn, hắn vốn rất ấm áp

Những lúc ở gần hắn cô luôn có 1 cảm giác an toàn. Cô chỉ muốn dựa dẫm vào hắn. Luôn muốn hắn ở bên cạnh mình suốt đời mà thôi

- anh luôn làm cho em thấy 1 cảm giác an toàn khi ở bên...a Thần

Cô nói nhỏ nhưng ở không gian này. Hắn có thể nghe được lời cô nói

Có chút vui trong lòng. Tâm trạng cũng thoải mái hơn hẳn khi nghe cô nói thế...

- -----

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cự Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Ác Mộng

- thật là đáng chết mà, chết tiệt

Trong căn phòng xa hoa rộng lớn có 1 người phụ nữ trung niên tầm 50 mấy tuổi đang tức giận hất hết đồ xuống bàn

- phu nhân xin hãy bình tĩnh

Người giúp việc thấy bà ta hung dữ như vậy sợ bà ta sẽ làm chính mình bị thương nên đã lên tiếng

- chị ra ngoài đi tôi muốn yên tĩnh 1 mình

- dạ phu nhân

Người giúp việc ấy cũng không dám nói gì chỉ lẳng lặng nghe theo và bước ra ngoài để bà ta 1 mình trong phòng

Bà ta đang mưu tính cái gì đó. Đang suy nghĩ về 1 việc

- "mình nhất định phải lấy lại lòng tin tưởng của con bé. Nhất định không được để mất nó. Triệu Mễ Mễ hiện tại đang là người của Dư Thần e rằng muốn tới gần 1 chút cũng có chút khó khăn..."

...

Biệt Thự Dư Gia

- tiểu Mễ mau đi tắm đi nào, anh đã pha sẵn nước ấm cho em rồi đó

- dạ

Cô vui vẻ đáp. Cô mở tủ quần áo lấy đồ đi tắm thì bất giác phía sau hần đã ôm lấy mình

- a Thần?

- bảo bối, em có muốn chúng ta cùng tắm chung hay không?

Hần mà mị dụ hoặc nói vào tai cô. Hơi thở nam tính thổi phả vào sau gáy cô khiến cô thoáng chốc có chút rùng mình

- nếu em muốn anh cũng không ngại đâu nha~

- ừm đừng mà Thần, em...em tự tắm 1 mình là được rồi...không cần anh phải tắm chung đâu

- hừm không muốn thật sao? Nhưng mà, anh lại rất là muốn tắm chung với em đó bảo bối à

Bàn tay hần bắt đầu di chuyển trên thân thể cô. Cô ngượng ngùng ngăn hần lại

- a Thần dừng lại, anh không được làm như vậy đâu

- tại sao lại không được vậy bảo bối? Nói anh nghe xem nào

- ừm đừng trêu em nữa

Mặt cô đỏ bừng lên. Hần phì cười với bộ dạng đáng yêu lúc này của cô

- anh đúng là đáng ghét mà Thần, hứ giận anh luôn

- hahah xin lỗi em, bảo bối em quả thật là đáng yêu quá đó

Nhìn không được hấn hôn lên má cô 1 cái ra về yêu chiều cô gái nhỏ trước ngực này

- ngoan đi tắm đi nào

- ần

Cô cười gật đầu sau đó cầm đồ đi tắm, hấn cười nhẹ nhìn cô...

Sau khi tắm xong thì tới lượt hấn. Cô lúc này là đang mặc trên người chiếc áo sơ mi trắng rộng phồng phình kia của hấn

Cả thân thể nhỏ nhắn mệt mỏi nên đã chìm vào giấc ngủ nào chẳng hay. Hấn sau khi tắm xong, vừa mở cửa bước ra ngoài đi được mấy bước tới chỗ cô nằm thì chợt nhận ra là cô đã ngủ lúc nào chẳng hay rồi

Hấn nhẹ nhàng đi tới đưa tay bế cô lên đi tới phía giường nằm đặt cô nằm ngay ngắn kéo mền đắp lên cho cô

- ưm Thần?

- ngoan ngủ đi nào

Hấn cúi người nhẹ nhàng đặt nụ hôn lên trán cô sau đó quay lưng định ra ngoài thì bị cô vươn cánh tay nắm tay hấn lại

- không muốn ở 1 mình, a Thần ở lại với em

- được được anh ở lại với em, ngoan ngủ đi nào

Hấn miễn cưỡng ngồi xuống giường kế cô nằm, hấn ngồi canh cho cô ngủ rồi mới đi làm việc

Thấy cô đã ngủ say hấn cẩn thận kéo mền cho cô rồi ra ngoài...

Hấn đang trong phòng làm việc, cô thì đang ngủ trên giường. Bên ngoài trời bắt đầu trở lạnh, gió mạnh thổi những lá cây gây tiếng động xào xạc xào xạc

- " tối nay sẽ bão? "

Hấn đứng dậy đi về phía cửa sổ và đóng cửa sổ lại sau đó quay về bàn tiếp tục làm việc...

Trời bắt đầu tối sầm tiếng sét chói tai đánh ầm ầm xuống. Bên ngoài hiện giờ là mưa rất to

Cô đang trong phòng ngủ, như đang gặp ác mộng nheo nheo lông mày

- tiểu Mễ lại đây

Ở 1 khung cảnh đẹp tựa như 1 cảnh đẹp của thiên nhiên ban tặng vậy. Có 2 con người đứng trước mặt cô, 1 là phụ nữ còn người kia là đàn ông

Bọn họ ở tuổi trung niên. Và họ, không ai khác xa lạ là cha và mẹ cô. Nhìn thấy cha mẹ mình, nước mắt bỗng không tự chủ mà rơi

- cha, mẹ 2 người...còn sống ư?

- con gái lại đây nào

Họ đang tay ra. Cô vui mừng khóc òa lên chạy tới ôn chăm lấy họ. 3 người, gia đình tưởng chừng như đoàn tụ ôm lấy nhau hạnh phúc

- cha mẹ 2 người đừng bỏ rơi con. Đừng rời xa con

- tiểu Mễ à

- con gái, chúng ta chưa bao giờ rời xa con cả. Cha và mẹ luôn bên cạnh con, Mễ Mễ à

- hức hức

Khung cảnh đột nhiên dần thay đổi hẫng đi. Tất cả sập đổ mọi thứ tan biến. Màu đen bao trùm lấy mọi thứ. Cha mẹ cô cũng dần biến mất

- cha, mẹ

- con gái ngoan, hãy sống tốt

- không đừng mà, 2 người đừng bỏ Mễ Mễ đi nữa mà hức hức, 2 người đi rồi thì con biết chơi với ai nữa đây, ai bên cạnh con

- tiểu Mễ của mẹ ngoan không khóc nữa, mẹ yêu con con gái à...

Họ tan biến đi cô ngồi bệch xuống đất khóc òa lên như 1 đứa trẻ. Đoàn người 1 tiếng sấm to cô bất ngờ tỉnh giấc

1 không gian tối om như trong giấc mơ của cô vậy. Nước mắt như những giọt lệ chảy dài xuống gương mặt xinh đẹp của cô

- Thần...a Thần anh đâu rồi hức hức...

Cô rất sợ bị cô đơn. Rất sợ bị hắt bỏ rơi trong đêm tối thế này. Cha và mẹ đã đi vào trong đêm tối như thế này. Từ lúc hắt xuất hiện trong cuộc sống cô tới giờ, hắt chính là người thân duy nhất mà cô có. Cô luôn ý lại vào hắt....nhưng bây giờ. Hắt đã đi đâu mất rồi, hắt là bỏ rơi cô sao?...

Trong phòng làm việc. Hắt vẫn đang nghiêm túc làm việc bỗng dưng nghe thấy tiếng sấm đánh to như vậy cũng dưng bút lại

- " tiểu Mễ không biết có bị giật mình tỉnh giấc vì tiếng sấm này không? "

Nghĩ rồi hắt đứng dậy đi về phòng xem cô như thế nào

Đứng trước cửa phòng hắt bỗng dưng cảm thấy có 1 cảm giác rất kỳ lạ trong người. Mở cửa ra thì thấy có 1 thân ảnh bé nhỏ đang ngồi co ro trên giường như đang sợ hãi 1 thứ gì đó

- tiểu Mễ

Cô ngồi ôm cái gối trong người úp mặt xuống cái gối mà khóc

Hắt đi tới chỗ cô mới nhận ra là cô gái nhỏ của mình đang ngồi khóc

Thấy cô khóc hắt đau lòng vươn tay ôm lấy cô vào lòng

- Mễ Mễ không sao nữa rồi, có anh ở đây em không cần phải sợ nữa

- a Thần?

Nhận biết hắt đang ôm mình, cô vứt cái gối sang 1 bên mà ôm chầm lấy hắt

- a Thần hức hức đừng bỏ rơi em, em sợ lắm..

- ngốc anh không bỏ rơi em, anh luôn ở bên cạnh em kia mà

- cha và mẹ...họ cũng trong đêm tối như thế này mà bỏ rơi em, họ đã đi để lại em 1 mình...hức em sợ lắm, sợ a Thần cũng như họ cũng bỏ mặt không quan tâm em...

- không đâu, tiểu Mễ ngoan không khóc. Anh sẽ không bỏ mặt em đâu. Ngoan nín nào

Hắt hôn lên môi cô an ủi dỗ ngọt cho cô nín khóc

Cô gạt đầu hắt đưa tay lau đi những giọt nước mắt còn đọng lại trên gương mặt nhỏ nhắn kia

- Mễ Mễ?

Không nghe thấy cô trả lời. Hắt nhìn xuống mới phát hiện là cô gái nhỏ này mới đây mà đã ngủ rồi. Khẽ cười hắt đặt cô nằm xuống giường sau đó mình cũng nằm xuống theo

Ôm cô vào lòng để cô có thể ngủ mà cảm nhận được hơi ấm của hắt. Hắt cẩn thận kéo mền lên mà đắp cho cả 2...

- -----

- Hết Chap 40

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Ăn Sạch Em [H]

Sáng hôm sau thức dậy. Những tia nắng nhỏ chiếu lọt qua những khe rèm

Có 2 thân ảnh đang ôm lấy nhau trên giường. Nữ nhân đang say giấc nồng trong lòng nam nhân

- bảo bối..

Hắn hôn nhẹ lên trán cô 1 nụ hôn ra vẻ rất yêu chiều cô gái nhỏ này

Cô như 1 chú mèo nhỏ đang ngủ ngon lành đột nhiên bị kẻ nào đó phá giấc ngủ, có chút bất mãn mà cựa quậy

- ngoan nào bảo bối

- ừm

- ngoan không cựa quậy nữa

Nghe được giọng nói ấm áp của nam nhân truyền vào tai cô mới dần tỉnh dậy

- a Thần?

- cục cưng chào sáng

- ừm chào sáng Thần

Cô cười chúc sáng hắn sau đó úp mặt mình vào lòng ngực hắn định là ngủ tiếp

- dậy đi nào mèo lười

- ừm không muốn đâu. Muốn ngủ nữa ~

Hắn phì cười khi thấy cô mê ngủ như thế

- bảo bối em dậy đi nào

- hong muốn a ~

- ngoan nghe lời anh, nằm lâu quá cơ thể sẽ ê ẩm lắm đó

Hắn hôn chụt lên trán cô

- ừm.. Á

- sao thế?

- Thần...tại tại sao em và anh lại không mặc đồ?

Đang nằm đột nhiên cảm thấy cơ thể có chút kỳ lạ. Cứ như cơ thể không mặc gì trên người... Đến lúc nhận ra mới biết mình không mặc đồ thật mà ngại hơn nữa đó là hắn nằm kế cô cũng lại không mặc quần áo

- " ừm ngại chết mình rồi.."

Cô lấy tay che mặt mà ngượng ngùng

- em à

- không muốn đâu. A Thần mau mau thay đồ đi

- vớ này

Hắn bất ngờ nằm trên cô nhốt cô vào trong lòng

- a...a Thần anh làm gì v...ừm..

Hắn bất ngờ hôn lấy đôi môi anh đào nhỏ nhắn của cô

Cô đưa tay đánh thùm thụp vào lồng ngực săn chắc ấy của hắn. Hắn chụp lấy 2 bàn tay nhỏ lại mà giữ chặt lên đầu giường

- vợ ngoan không đánh nữa sẽ đau tay đấy
- hức vậy a Thần không được bắt nạt em
- bảo bố à, em như vậy thử nghĩ xem anh sao lại không muốn bắt nạt em được kia chưa
- a Thần không được, không được làm thế với em
- muộn rồi cưng ạ

Hắn cúi người 1 lần nữa hôn lên môi cô. Sau đó hôn ngấu nghiến lên quai xương xanh quấy rầy

Hắn trượt dài xuống cơ thể cô. Những nơi hắn đi qua đều có để lại 1 dấu hôn đỏ rực mang vẻ như đã có người chiếm hữu và người chiếm hữu lấy cô không ai khác ngoại trừ hắn

- vợ ngoan nằm yên để anh ăn nào
- oa không muốn, không muốn a Thần đâu

Hắn không quan tâm lời cô nói mà ngậm lấy 1 núm hồng trên ngực cô mà mút

Chiếc lưỡi liếm xung quanh bầu ngực khiến cô có chút khoái cảm dâng lên, không chịu được mà rên thành tiếng kêu nhỏ

- ưm...ư
- có vẻ như em rất thích điều này khi anh làm với em nhỉ bảo bố?
- nào...nào có chứ, em mới không có
- ngoài miệng thì nói không nhưng sao anh lại thấy cơ thể của em lại rất thành thật đó vợ à
- ưm không có mà
- vợ không ngoan không thành thật 1 chút nào, chỉ bằng để cơ thể của em thay em trả lời anh vậy

Nói rồi hắn đưa tay vuốt ve cơ thể mẫn cảm của cô sau đó chuyển xuống nói tư mật của cô. Tách 2 chân cô ra mà cho 1 ngón tay vào bên trong cô

- ư không...a Thần dừng lại đi mà
- dừng? Chẳng phải em rất đang hứng thú với điều này hay sao?
- không có mà

Hắn đưa 2 ngón rồi lại tiếp tục 3 ngón đem vào bên trong cô. Khoái đảo bên trong cô khiến cô không chịu nổi mà rên lên

- tiểu yêu tình em làm ướt hết tay anh rồi đây

Hắn rút ngón tay từ bên trong cô ra. Ngón tay dính đầy xuân dịch của cô

- là tại anh cả mà

Hắn cười nhẹ. Không dừng lại, nhìn cô trong tình trạng quấy rầy đẹp mê người như vậy hắn không nhịn được nữa mà đem vật nam tính của mình đâm thẳng vào bên trong cô

- ư đau quá huhu

Cô đau như muốn xé đôi mình ra vậy. Hắn vì quá nóng vội mà lỡ tay làm đau cô gái nhỏ này

- hức đau quá. A Thần đáng ghét, em ghét anh huhu
- ngoan anh xin lỗi, làm bảo bố đau rồi, anh nôn nóng quá

Hắn vươn người lên hôn lấy môi cô mà dỗ ngọt

- ư đau a Thần

- ngoan 1 tí sẽ hết đau nhanh thôi
- nhẹ...nhẹ thôi đau
- " đây tuy không phải là lần đầu của chúng ta... Nhưng có vẻ là, em vẫn như lần đầu vậy "
- hức hức đau

Hắn hôn lên trán an ủi cô. Bàn tay to lớn cũng không quên xoa nắn ngực cô để khiến cô có 1 cảm giác thoải mái mà quên đi cảm giác đau này

- á đau Thần

Hắn đột nhiên tăng tốc độ khiến cô không nhìn được mà la lên

Hắn có chút thử gấp

- vợ ngoan không khóc nào, mau ôm lấy anh

Cô đau đến tột độ. Đúng thật là 1 cảm giác đau đến nỗi muốn xé đôi người ra mà. Cô có thể cảm nhận được nơi đó của mình nó như muốn rách ra vậy, rất đau

Cô ôm chặt lấy hắn mà nhăn nhin

- đau quá
- học học...

Trán hắn ướt đầm mồ hôi. Cô khóc nhiều đến nỗi nước mắt tèm lem ra cả khuôn mặt nhìn rất thương a

- ngoan

Hắn lau nước mắt cho cô hôn lên má 1 nụ hôn

- đau lắm a Thần dừng lại đi
- gắng gượng 1 chút nữa thôi sẽ không sao

Cô lắc đầu mà cứ khóc. Biết sao được, hắn không thể ngay lúc này mà dừng lại được, chỉ 1 chút nữa là xong rồi

Cô đau đến nỗi bàn tay siết chặt lại, móng tay đâm sâu vào da

Không nỡ nhìn cô như vậy hắn hôn lên môi cô. Tay mình đan vào tay cô. Nắm chặt lấy tay cô

- um...um
- " bảo bối ngoan "...

- -----

- Hết Chap 41

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Mắc Kẹt Trong Thang Máy

Sau 1 trận nồng nặc quần quít nhau của hắn và cô. Cuối cùng cũng đã dứt

Cô mệt mỏi ngủ cho đến giờ 4h00 chiều mới tỉnh dậy

- oa mệt quá đi mất

Hắn sau khi ăn sạch cô xong, đắp mền cho cô ngủ rồi cũng thay đồ đi tắm và đi làm

- hức a Thần đáng ghét mà dám làm thế với mình, đáng ghét đáng ghét

Cô thở dài nhớ tới lúc nãy bỗng dưng cả khuôn mặt đỏ cả lên

- " không nghĩ nữa không nghĩ nữa, mau đi thay đồ sau đó đến công ty tìm anh ấy "

Nghĩ là làm, cô xuống giường tắm và thay đồ sau đó liền lập tức tới chỗ tìm hắn...

...

Đứng trước tập đoàn Dư thị cô bui về bước vào trong. Mọi nhân viên đều nhìn thấy cô không khỏi vui vẻ chào hỏi

- thiếu phu nhân chào cô

- phu nhân đến tìm chồng sao. Ấy da ngọt ngào quá nha

- thật ghen tỵ với đôi vợ chồng này mà

Họ nói thế làm cô cũng rất ngại

- chào mọi người, mọi người nói thế tôi ngại lắm

Họ bật cười. Cô quả thật là 1 cô gái đơn thuần đáng yêu mang 1 vẻ đẹp thuần khiết khiến bao người nhìn vào luôn muốn bảo vệ che chắn suốt đời

Thử hỏi 1 cô gái vừa tốt vừa ôn nhu và xinh đẹp như cô hắn không yêu mới lạ

- Dư tổng đang trên phòng. Dư phu nhân có cần tôi đưa cô lên đó hay không?

- a không cần đâu, tự tôi lên đó là được rồi. Cảm ơn

- được không có gì. Tạm biệt

- tạm biệt

Chào hỏi mọi người ở công ty xong cô cũng vui vẻ lon ton đi tới phía thang máy mà đi vào

Bước vào vào thang máy, bấm số tầng rồi đứng chờ. Bất ngờ thang máy đột nhiên có vấn đề mà dừng lại

- ơ sao thế này

Cô có chút hoảng sợ, sau đó bấm bấm nút số tầng liên tục

- hỏng rồi sao? Sao không bấm được vậy...

- " không xong rồi, thang máy gặp trục trặc rồi "

Trong lúc đó. Ở trong phòng hắn đang ngồi làm việc thì tiếp tân gọi lên báo

- chuyện gì?

- Dư tổng. Dư phu nhân tới ạ

- Mẹ Mẽ? Cô ấy đâu rồi?

- dạ cô ấy vừa mới vào thang máy rồi ạ

- ừm được rồi tôi biết rồi

- Vậy không việc gì nữa tôi làm việc tiếp đây Dư tổng

Hắn chỉ " ừm " 1 tiếng sau đó dập máy. Biết cô tới. Hắn liền lấy điện bấm số gọi cho cô

Bíp bíp... Cô đang trong thang máy lo sợ thì đúng ngay lúc đó chuông điện thoại reng

Vội cầm máy thì có 2 chữ " A Thần " hiện lên màn hình. Cô mừng rỡ lập tức bắt máy

- *a Thần*

Nghe thấy giọng nói cô có chút kì lạ. Là cô đang khóc sao?

- *Mẽ Mẽ, em làm sao thế? Em khóc sao?*

- *hức a Thần em sợ lắm, anh mau tới cứu em đi*

- *Mẽ Mẽ nói anh nghe, em làm sao thế?*

- *hức hức em...em bị kẹt trong thang máy, em sợ lắm a Thần huhu*

- *sao cơ? Ngoan không khóc bây giờ anh lập tức cho người đưa em ra khỏi đó ngay*

- *um...a Thần anh đừng tắt máy, em muốn nghe giọng của anh*

- *được được anh không tắt máy, không tắt máy của em*

Cô sợ, thật sự rất sợ khi tình trạng hiện giờ bị mắc kẹt ở trong thang máy

Hắn đứng dậy nhanh chóng mở cửa đi ra ngoài. Điện thoại vẫn còn giữ máy của cô

- *a Thần anh đâu rồi, anh còn ở đó không?*

- *tiểu Mẽ anh đây, anh ở đây*

- *em sợ lắm a Thần nhanh nhanh đưa em ra khỏi đây đi*

- *được được anh biết, anh sẽ đưa em nhanh chóng ra khỏi đó mà, bảo bối có phải là em đang khóc không?*

- *um dạ*

- *ngoan không khóc có biết chưa*

- *um, em sẽ không khóc nữa*

- *ngoan đúng sợ gắng thêm 1 chút...*

Xuống tới phòng giám sát điều khiển. Mọi người thấy hắn không khỏi lo sợ

- *Dư...Dư tổng*

- *mau mau kiểm tra thang máy ở tầng 21, vợ của ta đang bị mắc kẹt trong đó*

- *ơ dạ dạ chúng tôi làm liền*

Mọi người như hoảng loạn khi thấy hắn sát khí đầy người như vậy

- *ngươi, mau cho ta xem camera của thang máy số 3*

- *dạ dạ*

Hắn dọa tên kia sợ đến nỗi chảy mồ hôi hột. Tên đó bật camera của thang máy số 3 thì màn hình hiện lên trước mắt hắn là 1 thân hình bé nhỏ đang ngồi ở 1 góc mà khóc

Nhìn cô như thế hắn đau lòng

- *tiểu Mẽ...*

- *a Thần hức...*

- *sao đã bảo là không khóc rồi mà*

- *em...em sợ lắm hức hức...*

- *Dư tổng...*

- còn không mau cho người đi đem cô ấy ra khỏi đó

- dạ dạ chúng tôi đi liền

Hắn quát lớn khiến họ sợ liền gấp rút tới chỗ cô...

Trong khi cô sợ phát khóc lên khi bị nhốt ở trong thang máy thì bất ngờ có tiếng gì đó phát ra ở cửa thang máy két két

Cửa thang máy được mở ra, trước mắt cô là 1 người đàn ông to lớn. Mang vẻ mặt điển trai lộ ra vẻ ôn nhu lo lắng

- tiểu Mễ

- a Thần

Thấy hắn cô khóc nức cả lên mà nhào tới ôm hắn

- hức hức em sợ lắm Thần...

- ngoan không sao nữa rồi. Ổn rồi có anh ở đây

- ừm

- em đi được chứ?

- em...chân em lúc này bị trật rồi thì phải

Hắn cười nhẹ rồi bế dung bế cô lên. Cô vì sự đột ngột này mà theo phản xạ 2 tay ôm chặt lấy hắn

- a Thần...

- ngoan yên nào, nếu không em sẽ té đó

- ừm...nhưng...ở đây nhiều người thế này

- mặc kệ họ lo chuyện của chúng ta trước đi hẵng tính

Cô đỏ mặt khi nghe hắn nói thế. Mọi người ở đây cũng không khỏi ngó ngàng cô nhất là phụ nữ

Lấy được 1 người đàn ông hoàn hảo như hắn làm chồng cô thật là có phước 3 đời mà. Họ có chết cũng mãn nguyện vì có 1 người như thế lấy làm chồng

- các người còn đứng đó?!

- ơ dạ chủ tịch

Họ giật mình vì thấy sắc mặt hắn đột nhiên lạnh như băng trở lại. Vị chủ tịch này của họ lại trở về hình dáng của 1 quỷ dữ nữa rồi. Thật là đáng sợ quá đi

- mau cho người sửa chữa lại cái thang máy này. Còn nếu không được thì vứt cái này và thay bằng cái mới. Dư giả tiền quá thì làm thêm 2 cái nữa

- dạ dạ chủ tịch

Hắn không nói gì nữa mà bế cô rồi đi...

- a Thần à, anh không cần phải vì em mà tức giận làm khó họ vậy đâu

- huh?

- họ cũng chỉ vì không biết và sợ ý khi thang máy bị vậy thôi. Không phải lỗi của họ, a Thần anh...

- được rồi đừng nói nữa, yên nào

Hắn có chút trầm mặc nói với cô. Cô cũng im lặng không nói gì...

- -----

- Hết Chap 42

□ Sr mấy bạn vì có lẽ tuần sau au sẽ mới đăng tiếp:< tuần này au sẽ ngưng đăng vì lí do thi nghề và bận bịu vài thứ do sắp kết thúc năm học và sắp xa lớp!> tuần sau au bù cho 2 chap♥ đừng giận au nha:> kamsamita □♥□

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cự Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Cải Vã

Hắn bế cô trở lại về phòng. Căn phòng của hắn rộng đến nỗi bên trong cũng có thêm 1 gian phòng dùng để nghỉ ngơi riêng của mình

Cũng không có gì là lạ. Cô cũng biết hắn cũng có phòng thứ 2 trong đây. Căn phòng đó rất chi là tiện. Mỗi lúc hắn mệt hay ở lại công ty không thể về nhà được thì đều có thể vào phòng đó

Hắn đặt cô ngồi trên ghế sofa có tông màu là màu xám

Cô là không muốn vào đó nên hắn đã đặt cô ngồi ngay ngắn ở ghế sofa. Hắn khụy 1 chân xuống đất

- chân còn đau?

Cô gật đầu. Hắn cầm chân cô lên... Rắc, hắn bẻ chân cô khiến cô đau muốn khóc thét lên

- ah đau huhu

- không sao nữa rồi. Em vận động thử coi được không?

Cô vận động cổ chân thì thấy nó hoạt động bình thường. Không còn đau như ban nãy nữa

- hết đau rồi hìhì

Cô cười nói. Ban đầu như muốn khóc thét lên nhưng giờ không sao còn nở nụ cười nhìn hắn nói kia

Hắn xoa đầu cô

- bảo bối sao lại đến đây?

- em là đến chơi với anh a

- lần sau đến nhớ gọi cho anh nói 1 tiếng. Anh không muốn thấy có tình trạng này lần thứ 2 đâu

- em biết rồi, xin lỗi vì ban nãy

- ngốc, sao phải xin lỗi cơ chứ?

Hắn xoa đầu nhìn cô

- ban nãy...chắc là anh lo cho em lắm, xin lỗi vì làm anh lo lắng như vậy

- không sao, em không sao là anh yên tâm rồi, anh rất sợ em sẽ bị thương ở đâu trong lúc hoảng sợ mắc kẹt trong thang máy đó...

Cốc cốc. Đang nói chuyện dang dở thì có người gõ cửa

- vào đi

Đẩy cửa bước vào là Lãnh Khả Dư

- ô chị dâu nhỏ, nghe nói ban nãy bị kẹt trong thang máy, không sao rồi chứ còn hoảng sợ hay không?

- a tôi không sao, cảm ơn anh Lãnh thiếu

- không có gì, chỉ là hỏi thăm thôi mà

Anh cười nhìn cô nói. Hắn đứng dậy, tay đút vào túi quần nhìn anh nói

- có chuyện gì sao?

- à phải, có đấy, là 1 người rất quen... Cậu ấy về nước rồi

- " về rồi sao? "

Hắn nhếch môi cười

- được rồi, tôi biết rồi

- a đúng rồi, chị dâu nhỏ vừa này tôi có gặp cô của cô đó

- là cô sao?

- phải, bà ta bảo muốn hẹn cô gặp mặt nói chuyện

- có chuyện gì? Cô ấy sẽ không đi đâu hết

- a Thần, bà ấy nói gì?

- hẹn cô về nhà 1 chuyến. Chuyến lời thì tôi đã chuyển, còn lại tùy thuộc quyết định của cô

- anh nói rồi, Mẹ Mẹ em không đi đâu cả, tránh xa bà ta ra

- nhưng a Thần... Đó dù gì cũng là cô em

- vậy bà ta từng coi em là cháu mình chắc?

- em...bà ấy chắc hẳn có chuyện muốn nói với em, gặp mặt bà ấy em cũng rất không muốn đi, nhưng nghĩ lại phận làm cháu như em không thể không nghe lời

- Mẹ Mẹ tại sao em lại cả tin đến thế?!

- " ề, cãi nhau rồi sao? Có khi nào là lỗi của mình hay không ta? "

- à ừm 2 người nói chuyện đi nha, tôi ra ngoài trước

Nhận thấy tình thế trước mắt có chút không ổn nên anh đánh rút lui trước để lại 2 người bọn họ ở lại mà nói chuyện với nhau vậy

- em cũng ra ngoài

- đứng lại! Anh không cho em đi, có phải nhất quyết tới chỗ bà ta hay không?!

- em biết là anh quan tâm, lo lắng cho em...nhưng chuyện của em, anh không cần để tâm đến đâu

- ý của em là anh không nên chỏ mũi vào chuyện gia đình của em?!

- ý em không phải như thế, mà là em thấy anh đã giúp đỡ em rất nhiều rồi, em thấy lần này em nên tự mình giải quyết thì tốt hơn

- tốt hơn ư? Em có biết bà ta lúc xưa đã làm gì em hay không? Đã đối xử tệ bạc với em như thế nào hay không? Bà ta đã hãm hại em, hãm hại gia đình em vậy tại sao em còn lại tự chui đầu vào hang cọp?

Phải, hắn nói đúng, đó là cô của cô, cô chính là cháu gái ruột của bà ta. Nhưng đã bao giờ bà ta coi cô là cháu mình? Bà ta hãm hại gia đình cô nhà tan cửa nát hại cô lưu lạc khắp nơi khi còn là 1 đứa trẻ

Vậy tại sao, cho tới bây giờ cô còn coi bà ta là cô của mình kia chứ. Thật là quá ngốc kia mà

- phải, nhưng dù cho anh có nói gì thì đó cũng là cô của em, em là cũng là người của họ Triệu, anh biết mà

Nói xong cô gắng gượng đứng dậy rồi đi ra ngoài. Hắn nắm lấy cổ tay cô nhưng cô lại hất tay hắn ra

Hắn, sau khi cô ra ngoài bản thân thấy vô cùng tức giận, cảm thấy trong người rất khó chịu. Hắn là khó chịu với cô, là khó chịu với những gì cô nói với hắn

Hắn quan tâm cô, muốn cô tránh xa người đàn bà độc ác đó mà cô lại không nghe mà còn chống đối cãi ngược lại hắn

- hừ, nếu đã vậy thì mặc em, muốn làm gì thì làm, hậu quả ra sao em quả thật chưa biết sợ là gì mà...

Phía cô, sau khi từ tập đoàn của hần về thì cô kêu người đưa mình trở về Triệu gia

Nơi gọi là nhà, là quá khứ tội tệ nhất của cô. Là con ác mộng khó quên nhất...

- -----

- Hết Chap 43

♥♥♥

- Ngán quá đk? Hehe□ ta cố tênh cho thêm chút gây cần tí><

- Còn 1 chap trong ngày nữa nha♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Triệu Gia

Chiếc xe dừng bánh tại Triệu gia

- thiếu phu nhân

- anh về trước đi, không cần phải đợi tôi đâu

- dạ, thiếu phu nhân

Cô bước xuống xe, bước chân vào thẳng Triệu gia...

- cô cần gì sao tiểu thư?

Cô vừa gõ cửa vài cái thì ngay lập tức quản gia trong nhà đã xuất hiện

- tôi muốn gặp chủ nhân của các người

- cô là ai?

- nói với bà ấy tôi là cháu bà ấy

- tiểu thư cô có đến nhầm chỗ không vậy? Phu nhân nhà chúng tôi không có cháu gái

- nhầm?

- là ai vậy?

Thấy bên ngoài có chút ồn. Triệu Tuyết Nhi liền xuống nhà xem sao

- cô

- Mẹ Mẹ? Cháu đến thật sao? Tốt quá mau vào nhà đi

Thấy cô bà ta vui như trúng số. Liền nắm tay cô kéo vào nhà

- "phu nhân có cháu gái sao? Sao mình không hề hay biết vậy nhỉ? "

- nào nào Mẹ Mẹ mau ngồi đi

- cảm ơn cô. Cô có chuyện cần tìm con nói chuyện hay sao?

- a là có đấy. Hay là chúng ta...

- cô cứ nói thẳng đi ạ

- hửm? Muốn đi vào vấn đề chính luôn sao?

- vâng

- vậy thì... Mẹ Mễ ta có chuyện cần nói với con, không vòng vo nữa. Tháng sau con sẽ kết hôn với Hạ tổng, Hạ Tiêu Phàm chủ tịch của tập đoàn Hạ thị, con trai cả của Hạ gia

- cái gì? Cô à cô có nhầm lẫn không ạ? Cô muốn con kết hôn với 1 người khác ư?!

- phải có vấn đề gì sao?

Thấy cô phản ứng như thế bà ta có chút khó chịu thể hiện ra mặt

- phải. Chuyện này không thể. Con không thể kết hôn với anh ta được

- làm sao? Là vì cậu ta ư?! Dư Thần

- con và a Thần đã đính hôn, sắp tới còn kết hôn với nhau nữa. Chuyện cô nói con kết hôn với người khác là chuyện không thể được

- tại sao là không thể? Ta là cô của con. Ta nói được là được huống hồ con sợ gì cậu ta. Ta sẽ sắp xếp mọi chuyện ổn thỏa để cho con đường đường chính chính gả vào Hạ gia.

- Hạ Tiêu Phàm có thể lực ngang ngửa tên Dư Thần đó đấy, con có biết khó khăn lắm ta mới cùng gia đình cậu ta kết thân gả con cho cậu ta không hả? Tại sao lại từ chối

- bởi vì con và a Thần đã có định ước sẵn từ nhỏ, nhất định không thể bỏ được

- ta mặc kệ nó. Hôn ước sẵn từ nhỏ cái gì chứ. Dù gì cha và mẹ mày cũng đã chết rồi, cái hôn ước gì đó của mày và Dư Thần có gì quan trọng?

- cô nói gì cũng được nhưng không được lời cha mẹ và anh ấy ra

- làm sao hả? Mày nên nhớ tao là cô của mày mày là cháu của tao, nuôi dưỡng mày cũng có công của tao, mày nên biết điều và ngoan ngoãn chấp nhận lấy Hạ Tiêu Phàm đi

- vô ích thôi. Cho dù cô có mắng chửi con như thế nào, ép buộc con ra sao thì con cũng sẽ không lấy anh ta làm chồng đâu...

Cô đứng dậy

- bởi vì con đã là người của a Thần từ lâu rồi

- cái gì cơ?! Mày...con tiện nhân chết tiết này

Bà ta khi nghe cô nói cô không còn trong trắng nữa thì lập tức nổi điên đứng dậy mà vung tay tát thẳng lên khuôn mặt xinh đẹp của cô 1 cái

Cái tát mạnh đến nỗi cô như muốn mất thăng bằng mà té xuống đất, cũng may là cô đứng vững nên không sao

Bà ta nhếch môi cười

- không sao. Không còn sự trong trắng đó, Hạ Tiêu Phàm chắc gì đã biết

Cô kinh ngạc khi nghe bà ta nói thế

- cho dù không còn là xử nữ cũng được tao sẽ tìm cách khác cho mày và cậu ta lên giường với nhau sau đó đổ lỗi cho cậu ta rằng đó là lỗi của cậu ta khi uống quá chén và đã lên giường với mày

- nếu lỡ như có thai với Dư Thần...thì chi cần phá bỏ nó đi là được

Nghe bà ta nói thế, cô thở có chút khó khăn

- không được. Cho dù con có thai của a Thần thì nhất quyết cũng sẽ không bỏ nó. Có chết cũng phải bảo vệ và sinh đứa nhỏ ấy ra

- hỗn xược

1 lần nữa khuôn mặt xinh đẹp của cô lại ăn thêm 1 cái bạt tai của bà ta

- những gì nói đã nói xong. Quần gia Lâm mau tiễn khách đi

- dạ phu nhân

Nói xong bà ta quay lưng bước chân lên cầu thang

- tiểu thư, xin mời

Cô cũng bước chân đi ra khỏi Triệu gia và đi về

Trên đường trở về nhà, cô không ngừng suy nghĩ về những điều lúc nãy do cô của cô nói và cả hấn nữa

Bất cô rồi bỏ hấn và đi lấy 1 người khác? Bất cô bỏ đứa con của cô bà hấn? Tại sao, bà ta chính là cô ruột của cô tại sao lại làm thế với cô?

Còn hấn, ban nãy ở tập đoàn, cô và hấn không ngừng cãi vã với nhau. Cô biết là cô sai. Là cô có lỗi với hấn, hấn chỉ vì muốn tốt cho cô nên mới nói, khuyên bảo cô những điều như vậy thôi, thế mà cô lại cứng đầu không nghe hấn

Cô không muốn như thế, hấn lúc nào cũng giúp đỡ cho cô. Những lúc cô gặp khó khăn hấn cũng chính là người đầu tiên đứng ra và ở bên cạnh cô

Hấn luôn giải quyết những điều khó khăn nhất của cô. Hấn càng như vậy cô chỉ càng muốn ý lại vào hấn tất cả mà thôi, chính là vì cô không muốn như thế. Cô biết cô yếu đuối, cũng gây nên phiền phức không nhiều đến cho hấn nhưng hấn lại không hề oán trách hay trách móc gì cô cả. Hấn chỉ luôn lo cho sự an nguy của cô mà thôi

Nghĩ đến hấn luôn làm tất cả những chuyện khác vì mình, cô cảm thấy vô cùng có lỗi và áy náy với hấn về chuyện ban nãy ở tập đoàn

- -----

- Hết Chap 44

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Làm Lành

Cho đến tối hấn đã về nhà nhưng bữa cơm tối này cô phải ăn 1 mình

Hấn giận cô, hấn không muốn ngồi cùng cô ăn 1 bữa tối vì thế cô đành ngồi 1 mình

Cô muốn gặp hấn để xin lỗi vì chuyện lúc chiều. Ăn cơm tối xong cô định đem ít đồ ăn lên cho hấn nhưng lại bị di Thẩm ngăn

- thiếu phu nhân để tôi đem lên cho thiếu gia được rồi

- a con có thể đem lên cho anh ấy mà

- thiếu phu nhân xin lỗi, nhưng thiếu gia cậu ấy đã căn dặn tôi đem đồ ăn lên cho cậu ấy

- vậy...phiền bác rồi

Bà gạt đầu sau đó mang khay đồ ăn lên cho hấn

- " không muốn gặp mặt mình luôn "...

Thời gian thấm thoát trôi qua cũng đã 10h00 mấy gần 11h00 mà cô vẫn còn thức, cô là đang đợi hấn

Cạch. Cánh cửa phòng mở ra, đúng thật là hấn, hấn là về phòng ngủ cùng cô...

Nhưng, không phải. Hấn là về phòng lấy gối

- a Thần, anh đêm nay không ngủ ở đây sao?

- phải

Hấn định đi thì cô vươn tay kéo áo hấn lại, hấn quay sang nhìn

- đừng đi, em xin lỗi là em sai, đừng bỏ em em không muốn ngủ 1 mình vào ban đêm, nó đáng sợ lắm

Bây giờ hấn mới để ý rằng là trên mặt cô có chút sưng lên. Cô bị đánh sao? Là bà ta. Bà ta dám đánh cô khi hấn không ở bên?

Thấy cô nín mình ở lại như vậy hấn cũng miễn cưỡng chấp nhận...

Tối đó hấn và cô ngủ chung với nhau, nhưng hấn lại nằm quay lưng với cô

Tối đó trời trở gió lạnh, gió mạnh khiến các lá cây xào xạc bên ngoài, xem ra tối nay trời sẽ mưa cho coi

Không như đêm đó. Mưa lớn như thế mà cô ngủ rất ngon, lại còn cảm thấy ấm áp nữa

Còn bây giờ thì khác, trời cũng đổ mưa nhưng lại cảm thấy không ấm áp như lúc đó, có chút lạnh lẽo, là vì sao? Tại sao cô lại thấy lạnh lẽo như thế

Cái cảm giác lạnh lẽo đó bắt đầu khiến cô có chút sợ hãi, giống như những ngày tháng đau khổ đó, cái ngày cô mất đi cha mẹ và bị lưu lạc khắp nơi. Cô mất đi mọi thứ trong chốc lát trong cái đêm hôm mưa như thế này đây

Toàn thân bắt giắc run lên. Cô cất giọng nhỏ yếu ớt lên

- a...a Thần, anh ngủ rồi chứ?

Yên lặng, không gian tối không 1 tiếng động lên tiếng. Hấn ngủ rồi, cô cũng nên để yên cho hấn ngủ, không nên làm phiền đến hấn

Từ từ nhích thân người lại gần chỗ hấn. Cô áp sát thân hình nhỏ nhắn vào lưng hấn, cho dù như thế lại thấy có hơi ấm của hấn truyền đến cho mình, như vậy cô cũng đỡ sợ hơn

Cảm nhận được 1 chút hơi ấm của hấn còn hơn là cái lạnh lẽo kia

- a Thần

Cô cất nhỏ giọng gọi tên hấn

- xin lỗi vì đã không nghe lời anh, đừng rời xa em..

1 giọt nước mắt nóng hổi của cô đột nhiên chảy dài xuống khuôn mặt diêm lệ kia

Hấn có thể cảm nhận được, cô là đang khóc. Nước mắt cô vô tình rơi vào áo hấn làm ướt 1 chút

Hấn thật chất chưa ngủ. Hấn không thể ngủ được. Sau khi đợi cô ngủ hấn mới nhẹ nhàng quay mặt lại

Mặt đối mặt, hấn dang tay ôm trọn lấy cô vào lòng để sưởi ấm cho cô ngủ

- bảo bồi ngủ ngoan, có anh ở đây rồi đừng sợ, anh sẽ mãi ở bên em

Nói rồi hấn đặt lên trán cô 1 nụ hôn sau đó cúi đầu hôn nhẹ lên đôi môi nhỏ anh đào kia rồi nhắm mắt cũng dần chìm vào giấc ngủ sâu...

Sáng hôm sau tỉnh dậy, vừa mở mắt ra thì đã thấy hấn đang nhìn mình

- a Thần

- chào buổi sáng bà xã

Hấn đặt nụ hôn lên môi cô ra vẻ yêu chiều

- chào buổi sáng a Thần

- không, mau gọi là ông xã

- ừm...ông...ông xã

Cô có chút ngượng khi gọi hấn bằng ông xã. Hấn cười thỏa mãn

- a Thần...anh hết giận em rồi sao?

- giận? Tại sao anh lại phải giận bà xã của mình cơ chứ

- chuyện hôm qua...em

- suýt không nói nữa, anh không giận em chuyện gì cả. Không giận bà xã của anh, tối qua ngủ ngon giấc chứ

- ưm ngủ rất ngon

Nghe hấn nói không giận mình cô thấy vui hăng lên rất nhiều

- ngoan, dậy thay đồ ăn sáng rồi anh chờ em tới trường

- vâng

Cô cười nói sau đó cả 2 cùng nhau thức dậy...

Cả 2 cùng nhau ngồi ăn sáng rất vui vẻ, ăn sáng xong cô đứng dậy định đi thì hấn đứng trước mặt đưa tay đặt lên mặt cô nhìn cô bằng ánh mắt nhu tình

- còn đau nữa hay không?

Hấn hỏi cô thế là sao? Chẳng lẽ hấn đã biết mặt cô bị cô của cô đánh hay sao?

- nói anh nghe

- em...em không còn đau nữa

- mới hôm qua thôi, bớt được 1 chút rồi, xin lỗi

Hấn hôn lên má cô 1 cái. Cô nhìn hấn đầy khó hiểu

- mau, chúng ta mau đến trường thôi nào, sẽ trễ học em mất

- a phải rồi, chờ em 1 chút em lên lầu lấy cặp

Hấn "ừ" nhẹ 1 cái rồi cô kéo ghế đứng dậy chạy lên lầu lấy cặp...

Hấn chờ cô đến trường, trong lúc cô định mở cửa xe xuống xe thì hấn lên tiếng

- em hình như quên mất cái gì rồi thì phải

- hà em đâu có quên gì đâu

- còn không sao? Nếu em quên rồi, vậy thì để anh nhắc cho em nhớ vậy

Cắt câu hấn đưa tay nâng mặt cô kéo gần lại gần sát mặt mình thì hôn trọn lấy môi cô

Hôn được 3s sợ cô sẽ trễ học nên hấn luyến tiếc rời môi cô. Cô đỏ mặt nhìn hấn

Hấn cười nói

- ngoan vào lớp học đi nào, chiều nay anh sẽ đến trường đón em sớm

- vâng

Cô cười nói với hấn rồi mở cửa xe xuống xe sau đó chạy lon ton vào trường

Thấy cô vào trường hấn yên tâm sau đó lái xe BMW đi..

- -----

- Hết Chap 45

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Hạ Tiêu Phàm

4h45 hần hiện đang ở trong phòng làm việc chăm chỉ thì có tiếng gõ cửa

- vào đi

Cạch, cánh cửa vừa mở ra thì tiếng bước chân của người đàn ông đi vào, hần vẫn cắm đầu vào tài liệu trông không để ý mấy thì giọng nói người đàn ông ấy cất lên

- Thần vẫn như ngày nào nhỉ. Luôn chăm chỉ nghiêm túc làm việc, đúng là 1 vị chủ tịch rất đáng làm gương cho mọi người mà

- về rồi sao?

- hỏi gì lạ thế Dư tổng

Hần đặt tài liệu xuống bàn, sau đó ngước mặt lên nhìn người đàn ông phía trước mặt mình

- sao đột ngột trở về thế?

- là lão già bắt về coi mắt

- vậy là mừng thay cho cậu

- mừng cái gì mà mừng kia chứ. Phiền phức

Anh ngồi xuống ghế sau đó rót 1 ly trà uống

- tôi hiểu cảm giác ấy mà

- cậu hiểu?

Anh cười khẩy

- cậu thì sướng rồi, có hôn ước sẵn với người phụ nữ mình yêu, lấy được cô ấy rồi thì cậu hiểu cái cảm giác ép hôn khi lấy người xa lạ kia chứ

- đừng bày cái vẻ mặt ủ rũ ấy chứ

Hần đi tới ngồi kế anh

- ai thêm bày cái vẻ mặt đó ở đây kia chứ

Hần cười rồi anh cũng khẽ cười theo. Ngước mặt nhìn đồng hồ

- "tối giờ đón bảo bối rồi?"

Nghĩ đến cô, hần trong lòng càng thấy ấm áp hơn nữa, không thể để cô đợi được phải nhanh đến trường đón cô mới được

- hôm nay thôi xin lỗi cậu nha...

Hần đứng dậy, anh chậm rãi đặt tách trà xuống bàn kính

- sao thế? Có việc cần đi à?

- phải. Tối giờ tôi phải tới trường đón cô ấy rồi

- còn đi học sao? Đã 18 rồi chứ? Thần à khẩu vị của cậu sao khác biệt quá vậy

- thứ nhất cô ấy đã trên 18 và đang là sinh viên năm thứ 4, thứ hai tôi chưa bao giờ đụng tới phụ nữ nào trừ cô ấy ra, ngoài 2 cái đó ra không vấn đề gì nói nữa chứ?

- à không không

Anh cười gượng khi thấy khuôn mặt hần có chút đáng sợ lên đến bất ngờ. Hần không nói gì mà quay lưng rồi đi...

Trước cổng trường Sophorine. Có 1 chiếc xe Lamborghini màu đen dừng bánh tại đó

Mở cánh cửa xe, chân của 1 người đàn ông thon dài bước xuống xe

Người đàn ông cao lãnh mặc trên người bộ âu phục nâu đen, trên gương mặt đẹp tựa như 1 bức tượng được điêu khắc ấy có 1 chiếc kính râm che giấu đi đôi mắt của người đàn ông

Cô đi cùng Hạ Băng vừa nói chuyện cười đùa với nhau thì Hạ Băng nhìn phía trước thấy hấn bèn nói

- tiểu Mễ chồng cậu đến đón cậu kìa

- a hả

Cô hướng mắt phía trước nhìn thì thấy hấn

- vậy mình về nha, cậu có muốn quá giang cùng mình không Băng Băng?

- thôi cậu về đi, không phiền 2 vợ chồng cậu đâu, đi cùng mắc công làm bình hoa lắm

- um sao lại nói thế chứ? Băng Băng không phải bình hoa, Băng Băng là bạn thân nhất của mình

- được rồi được rồi, vậy cậu về đi nha, taxi xé nhà mình cũng đến rồi

- vậy bye Băng Băng nha

- ừm, a đừng có quên là mai sinh nhật mình đó, nhớ đến nghe không, cậu mà không đến là mình giận luôn á

- được mà, mình sẽ không quên đâu

Cô cười dịu nói, Hạ Băng cũng cười sau đó chào cô và đi về

Cô chạy nhanh tới chỗ hấn vui mừng

- a Thần

- chạy coi chừng té đó

- em không sao đâu mà, mình về thôi

- ừm

Cô cùng hấn lên chiếc xe Lamborghini và bánh xe cũng dần lăn bánh rồi đi

Phía xa có 1 cô gái mặc đồng phục trường Sophorine không khỏi ghen tị với cô

Nam sinh phía sau đi tới cất giọng

- cho dù cô có dùng cách gì đi chăng nữa, thì anh ta vẫn sẽ không là của cô

- ai cần anh nói kia chứ. Trình Thiên, chẳng phải anh cũng đang rất thích Triệu Mễ Mễ hay sao? Chi bằng tôi và anh hợp sức với nhau, anh có được cô ta, tôi có được anh ấy, 2 bên đều lợi chẳng phải sao?

- không hứng thú, tôi không như cô và cũng không như những người khác, muốn được thứ gì thì đều dùng thủ đoạn mà đoạt lấy chúng từ tay người khác, Lý tiểu thư à

- anh nói đúng, Lý Uyển Đình tôi trước giờ muốn gì đều được đấy, nhưng chỉ riêng Dur Thần là tôi không thể có được anh ấy nên đành phải dùng đến thủ đoạn mà thôi

- vậy cô tính làm gì? Tính dùng cách hãm hại Mễ Mễ? Hay là tìm cách chia rẽ cả 2 người bọn họ sau đó, 1 bước tiến tới chiếm lấy trái tim của Dur Thần?

- anh nghĩ thế nào thì tùy, tôi không quan tâm

- tôi chỉ muốn nói 1 câu nữa là, cho dù cô có làm gì đi chăng nữa, hãm hại cô ấy thế nào thì trái tim của anh ta chỉ có thể vẫn là cô ấy, cô sẽ chẳng được gì đâu nên đừng cố gắng thêm làm gì

- cảm ơn vì lời khuyên nhưng chẳng phải tôi đã nói rồi sao. Những thứ tôi muốn, không bao giờ có thể tuột khỏi tầm tay mình và nhất quyết phải lấy bằng được nó. Thứ càng không lấy được thì tôi càng thích thú mà muốn chiếm lấy cho bằng được

Anh không nói gì cô ta nhếch môi cười rồi rời đi, anh cũng không nghĩ ngợi gì mà cũng xách cặp đi về...

Trên xe, hấn tập trung lái xe, cô thì hướng mắt bên ngoài nhìn phong cảnh

- hôm nay học vui chứ?
- ừm cũng như ngày thường thôi, vui lắm
- anh nghe em và Hạ Băng nói chuyện, tính mai đi đâu sao?
- a đúng rồi, a Thần à anh nói em mới nhớ
- sao thế?
- ngày mai là chủ nhật, nhưng lại là sinh nhật của Hạ Băng, ngày mai anh có rảnh hay không đi cùng em?
- nếu em muốn, dù sao thì vừa này Hạ tổng cũng đưa thiệp mời cho anh

Nghe hần nói thế cô mừng rỡ

- bây giờ về tắm rửa, thay đồ ăn cơm sau đó muốn làm gì thì làm rồi đi ngủ
- vâng ạ

Cô cười vui vẻ nói, hần cười nhẹ....

- -----

- Hết Chap 46

♥♥♥♥

- Watsapp do tải lâu quá nên hôm qua mk ko có đăng< hôm nay mình đăng 2 chap ♥♥Kamsamita□♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Sinh Nhật Hạ Băng

Hiện giờ đang là 3h30 cô đến tập đoàn hần...

Tiếp tân thấy cô vào cũng vui vẻ chào

- thiếu phu nhân chào chiều
- a chào chị
- cô đến tìm chủ tịch sao? Ngài ấy hiện đang bận họp, cô vào phòng ngồi đợi ngài ấy
- anh ấy đang họp sao? Vậy khi nào xong ạ?
- ừm chắc khoảng chừng nữa tiếng nữa
- cảm ơn chị

Cô cười nói

- không có gì. Thiếu phu nhân cô hãy đi thang máy chuyên dụng của chủ tịch đi ạ, phòng cho việc thang máy khác không trực trực gì như lần trước

Cô cười gật đầu. Chuyện cô bị mắc kẹt trong thang máy ấy. Thì hần đã lệnh làm sửa cái đó xong thì làm thêm 2 cái nữa, còn căn dặn tiếp tân rằng khi thấy cô thì bảo cô đi thang máy chuyên dụng của hần...

Lên tới tầng 49 thang máy mở cửa ra, cô bước ra khỏi thang máy và đi vào phòng ngồi chờ hần

Ngồi chờ có chút lâu, cô mệt mỏi đã thiếp đi trên ghế sofa lúc nào chẳng hay

Trong lúc phía phòng họp

Cả phòng họp đều im lặng không ai dám cất tiếng hay gây 1 hành động gì, bởi vì trong phòng họp có 1 không khí vô cùng ngột ngạt và đáng sợ

Có người còn không dám thở vì đối diện mình đó chính là vị chủ tịch cao cao tại thượng kia

Trên người hần như tỏa ra 1 bá khí khiến người ta không dám hó hé 1 tiếng

- làm sao? Các tư liệu trong máy tại sao lại có thể sơ xuất cho người khác đột nhập vào?, các người hãy đưa ra 1 lý do mà giải thích với tôi,

- chủ tịch à, chúng tôi thực sự không biết

- không biết? Tôi muốn các người vào làm cho tôi, tôi bỏ tiền ra thuê các người về làm việc cho tôi mà các người làm được gì? Các người nói không biết là ý gì?

- chủ...chủ tịch ngài bớt giận, về vụ việc máy tính bị người khác đột nhập thì tôi sẽ điều tra ra rõ ạ

Trong khi hần đang tức giận thì điện thoại gọi, là chị tiếp tân gọi cho Lãnh Khả Dư, thấy thời gian cũng đã qua 30" mà lại nghe đồng nghiệp khác nói rằng hần đang trong phòng họp tức giận với mọi người thì chị ấy sợ cô đợi lâu

Bởi vì chị tưởng chỉ 30" nữa mới xong, ai dè đã là 1 tiếng. Sợ hần trách móc mình tại sao cô đến mà không gọi báo, thứ 2 nữa là hần đang họp thì đột nhiên gọi quấy rầy hần, biết rằng trong 2 cái chị ấy cũng bị hần trách móc nhưng thôi kệ dù đi nói cũng hơn, không thể để cô chờ trong phòng lâu được

- a ha xin lỗi, thật xin lỗi

Lãnh Khả Dư anh cười gượng nói sau đó bắt máy

- chuyện gì thế? Vẫn còn đang trong giờ họp kia mà

- tôi biết, thật xin lỗi nhưng anh có thể nói với chủ tịch rằng thiếu phụ nhân đã đến và đang đợi ngài ấy trong phòng hay không?

- có chuyện gì?

- chủ tịch, là tiếp tân gọi thông báo đến, thiếu phụ nhân cô ấy đến đã lâu và đang ngồi trong phòng chờ ngài

- Mẹ Mẹ? Được rồi tôi biết rồi

Nói xong hần cúp máy sau đó đứng dậy uy nghiêm nói

- thời hạn cho các người là 1 tuần, nếu như không thể tìm ra kẻ đột nhập lấy tư liệu của tập đoàn thì đúng ngày chủ động thôi việc ngay lập tức cho tôi. Tan họp

Hần lạnh lùng dứt túi vào túi quần đi ra ngoài. Lãnh Khả Dư anh ngồi kế bên hần cũng thấy kinh sợ, mồ hôi trên trán cứ như thay nhau chảy xuống mặt anh vậy, hần thật đáng sợ mà...

Hần nhanh chóng quay lại phòng, cô đến đã lâu rồi sao? Tại sao lúc cô đến lại không gọi báo cho hần nói 1 tiếng? Haz đề báo bối phải đợi lâu rồi

Mở cửa ra bước vào phòng thì hần ngó xung quanh không thấy cô, đưa ánh mắt dò xét thì nghe 1 tiếng động nhỏ

Hần đi tới gần chiếc ghế sofa thì thấy cô đã nằm trên ghế mà ngủ ngon lành. Khẽ mỉm cười, hần ngồi xuống bên cô vuốt ve khuôn mặt nhỏ đang say giấc của cô

- um

Cô dần mở mắt thì gặp hần

- a Thần?

Cô lấy tay dụi dụi đôi mắt to tròn kia nhìn hần

- bảo bối đợi lâu lắm hay sao mà đã ngủ trên ghế rồi

Hần yêu chiều hôn lên trán cô 1 nụ hôn. Cô mệt mỏi ngồi dậy

- có chút lâu a

- anh xin lỗi, anh đang họp nên để em đợi lâu rồi

- không sao đâu mà, công việc vẫn là quan trọng hơn
- lần sau đến gọi anh nói 1 tiếng
- nhưng lỡ như anh đang họp hay bận chuyện gì thì sao
- không sao, em cứ gọi anh sẽ bắt máy mà
- dạ

Cô cười nói

- ngủ đủ giấc rồi chứ

Hắn cười nhẹ xoa đầu cô, cô có chút ngượng

- đừng chọc em
- anh không chọc bảo bối
- à Thần, anh xong việc rồi chứ? Chúng ta đi mau đồ đi
- phải rồi. Mau đi mua đồ và chuẩn bị quà cho Hạ Băng nữa
- ừm

Cô cười đáp. Hắn yêu thương hôn lên môi cô 1 cái...

...

Hiện tại cô và hắn đều có mặt ở trung tâm thương mại mua ít đồ

Hắn đưa cô đi sắm quần áo và giày trước rồi mới đi lựa quà cho Hạ Băng

Cô không biết nên chọn món quà gì tặng cho Hạ Băng nên hắn đã lên tiếng đưa chút ý tưởng

- không biết chọn gì vậy hay là mua vòng đôi đi
- vòng đôi?
- tức là bạn thân đeo chung 1 cặp
- cũng được đó, à Thần là sáng suốt nhất
- vậy thì chúng ta tới tiệm trang sức mua
- ừm

Nói xong cả 2 cùng rời đi mua đồ tiếp...

2 tiếng đồng hồ ở khu trung tâm mà mua quá nhiều đồ, nào là trang phục và giày, quà của Băng Băng nữa

Thật ra trang phục thì cô đã bảo không cần nhưng hắn nhất quyết dẫn cô đi mua chúng

- thôi không đi đâu, chẳng phải ở nhà anh mua cho em nhiều đồ lắm hay sao?
- anh thấy mấy bộ đó không hợp đến bữa tiệc đâu, ngoan nghe lời anh đi chọn 1 bộ khác
- nhưng...
- 1 là chọn trang phục, 2 là ở nhà khỏi bàn cãi. Sao hả, cho em 2 sự lựa chọn, chọn đi
- anh...anh ức hiếp người, à Thần đáng ghét mà

Cô có chút bất mãn và nói nhỏ

- sao hả? Muốn ở nhà?

- ai nói chứ, chọn thì chọn xí

Cô cần môi miễn cưỡng nói sau đó rồi đi chọn đồ. Hấn bật cười, cô gái nhỏ này muốn đấu với hấn? Còn lâu...

- -----

- Hết Chap 47

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Món Quà Ý Nghĩa

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Đêm nay tại Hạ gia có 1 bữa tiệc lớn dành cho đại tiểu thư nhà họ

Hôm nay bọn họ là tổ chức sinh nhật tròn 20 tuổi của Hạ Băng. Hạ gia mời không ít người trong giới giải trí và cũng như các tổng tài và còn có các vị tiểu thư, thiếu gia nhưng trong đó đa phần cũng có bạn cùng lớp

- Băng Băng sinh nhật vui vẻ

- sinh nhật vui vẻ nha

- a cảm ơn mọi người

Cô nở nụ cười sau đó cũng đảo mắt xung quanh tìm coi cô bạn thân của mình đã tới chưa

- " chẳng lẽ cậu ấy quên? Sao còn chưa chịu tới kia chứ, muốn mình đợi chết hay sao "

Có chút thất vọng thì hấn và cô đột ngột xuất hiện, vừa bước vào không ít bao nhiêu ánh mắt nhìn họ. Nhìn họ thật nổi bật kể cả Hạ Băng cũng hướng mắt nhìn họ

Đêm nay đối với hấn mà nói thì chỉ vì cô mà hấn mới đi thôi, thật vô vị với những bữa tiệc mà

Mặc trên người bộ vest đen lịch lãm. Còn cô thì mặc 1 bộ váy nhìn vô cùng lộng lẫy, bộ váy tôn lên làn da trắng mịn màng của cô. Mái tóc được búi lên gọn gàng. Đôi môi hồng nhỏ nhắn của cô có đánh nhẹ son

- là tiểu thư nhà nào vậy nhỉ?
- thật là xinh đẹp mà
- phải đó, người đẹp như thấy này thấy cũng nhiều nhưng cô gái này có 1 vẻ đẹp nào đó rất đặc biệt

Có vài lời bàn tán về cô của những người đàn ông ở đây, không chỉ riêng nam mà còn có nữ nữa

- oa là Dư tổng
- đẹp trai quá
- thật đúng là 1 gương mặt trời ban mà
- đúng đúng

Hắn có chút khó chịu. Với những bữa tiệc vô vị như sinh nhật hay các bữa tiệc khác hắn hiếm khi rất đồng ý và đi, bởi khi tới đó thì không ít người dòm ngó muốn tiếp cận với hắn, và điều đó hắn rất chi là ghét

- a Thần anh làm sao vậy?
- ồn ào, nơi đây thật vô vị
- đừng nói vậy chứ, hôm nay là sinh nhật của Băng Băng đừng bày vẻ mặt khó chịu đó ra mà
- cũng vì em anh mới đồng ý đi cùng tới đây, nếu không thì còn lâu anh mới đi

Cô cười gượng

- em biết a Thần là tốt nhất với em mà

Hắn cười tà sau đó lấy tay nâng cằm cô lên

- tối nay về nhà, đứng mong thoát khỏi anh, anh nhất định phải phạt em

- phạt em? Ở tại sao kia chứ

- chẳng tại sao cả

- anh...anh, em làm sai gì

- anh thích thì anh phạt thôi

Cô như muốn đứng hình vì câu nói này, sao hắn, tại sao người đàn ông này lại bá đạo đến thế kia chứ

- anh là đồ vương bát đản

* Vương bát đản ý chỉ lưu manh *

- à dám mắng cả anh luôn à, bây giờ thì có lí do để phạt em rồi nhá

- ơ...

Thật không ngờ người đàn ông này không chỉ bá đạo kèm thêm lưu manh mà còn là 1 kẻ vô cùng vô mặt dày, không biết liêm sỉ là gì mà

- ngoan, chẳng phải đêm nay là sinh nhật của Hạ Băng? Chúng ta đến cùng chung vui với cô ấy em nên vui mới phải

- nhìn thấy mặt anh thì em vui gì nổi

Cô lẩm bẩm

- cái gì cơ?

- a không không, không có gì hết a

Cô cười xua tay liên tục. Hắn khước môi cười sau đó xoa đầu cô

- tốt, ngoan ngoan nghe lời anh

- " hừ a Thần đáng ghét, chỉ biết ăn hiếp người khác là giỏi thôi "

- tiểu Mễ

Trong lúc đang trách móc hắn thì Hạ Băng chạy tới gọi tên cô

- Băng Băng

- tiểu Mễ à mình đợi cậu lâu lắm đó

- a mình xin lỗi tại vừa nãy đi trên đường có chút kẹt xe

- không sao rồi, cậu tới là tốt rồi, hôm nay là sinh nhật mình, còn tưởng cậu quên luôn người bạn tốt này mà không tới nữa chứ

- mình lẽ nào lại quên sinh nhật của Băng Băng chưa. A đúng rồi, Băng Băng đây mà quà của mình

Nói rồi cô lấy 1 cái hộp nhỏ từ túi ra và đưa nó cho Hạ Băng

- cậu tới là mình đã vui lắm rồi, bạn bè với nhau tặng quà làm gì

- Băng Băng, mình không biết cậu thích gì nên đã lựa chọn mua 1 vòng đôi với cậu

- vòng đôi?

- ừm. Nhìn này mình cũng đeo 1 cái

Cô đưa chiếc vòng đeo trên tay ra cho Hạ Băng xem rồi cười hiền nhìn cô nói

- cậu xem coi có thích nó không

Hạ Băng mở chiếc hộp ra thì cũng là 1 chiếc vòng tương tự cô nhưng khác là chỉ ở màu sắc, của cô là màu xanh dương nhẹ nhàng còn của Hạ Băng thì là màu hồng nhạt

- mình giúp cậu đeo chịu không?

- ừm

Hạ Băng mỉm cười nhẹ gật đầu, cô cầm lấy chiếc vòng trong hộp và đeo lên cho Hạ Băng, đeo xong cô cười nói

- sinh nhật vui vẻ, Băng Băng

Hạ Băng có chút xúc động muốn òa lên khóc tại chỗ nhưng đã kìm nén nó mà bất ngờ ôm lấy cô

- Băng Băng

- cảm ơn cậu tiểu Mễ, vì món quà này và... Cả người bạn tốt này nữa

Cô cười

- mãi là bạn tốt với nhau nha Băng Băng

- ừm

Hạ Băng cười gật đầu

- ngoéo tay với nhau chứ?

Cô đưa ngón áp út lên, Hạ Băng cười không chần chừ gì mà cũng đưa tay ngoéo tay với cô như 1 lời hứa vậy, trở thành bạn thân của nhau mãi mãi, không rời xa và bỏ mặc người bạn này

Thấy cô và Hạ Băng vui như thế hẳn cũng vui lây theo, nhất là khi thấy cô cười tâm tình hẳn trở nên tốt hơn hẳn...

- -----

- Hết Chap 48

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Anh Trai Về - Thần Lại Dở Tính Biến Thái

Tại Hạ gia vô cùng náo nhiệt, đại sảnh có rất nhiều khách của Hạ gia mời tới dự sinh nhật của Hạ Băng

Cô và Hạ Băng đang nói chuyện vui vẻ, hẳn thì đang nói chuyện với các tổng tài khác thì đột nhiên trên sân khấu có 1 người đàn ông cao tuổi khoảng chừng 60 đến 66 cầm mic lên nói

- cảm ơn các vị khách có mặt tại đây đã tới Hạ gia chúng tôi, cùng chúng tôi đón 1 sinh nhật vui vẻ cho con gái tôi, nhị tiểu thư Hạ Băng

Mọi người vỗ tay lớn

- con gái chúc mừng sinh nhật con, ta chúc con lại thêm 1 tuổi càng thêm xinh đẹp

Nghe được những lời chúc từ cha mình trong buổi sinh nhật lần này, cô thật sự rất vui và cảm động

- cảm ơn cha

Thấy Hạ Băng vui như vậy cô cũng vui theo. Cảm thấy thật chua xót cho cuộc sống bất hạnh của mình

Cô nhớ gia đình mình, nhớ cha và mẹ, cô nhớ những ngày tháng hạnh phúc trước kia

Trước kia gia đình cô cũng hạnh phúc đầm ấm và vui vẻ như vậy, sinh nhật cô lúc đó cũng được cha mẹ chúc và những cái ôm hôn đầy yêu thương của gia đình

Như mà như thế thì đã sao kia chứ. Đó chỉ là quá khứ của cô mà thôi, chỉ là trước kia. Cô bây giờ thì làm gì còn cha mẹ và gia đình trước kia nữa chứ, họ đã mất, đã bỏ cô đi

Nhận thấy cô có chút buồn, là vì thấy Hạ Băng hạnh phúc, thấy cha mình chúc sinh nhật kia sao? Hân từ nãy giờ vẫn quan sát cô

Trong lúc cô có chút buồn và chua xót bản thân thì từ đâu kể bên có 1 cánh tay săn chắc của người đàn ông nào đó ôm lấy eo và kéo mình lại gần

Cô ngước mặt lên nhìn sang thì là hân

- a Thần?

- bảo bối, đừng buồn vẫn còn có anh ở bên em kia mà

- ừm

Nghe hân nói thế cũng bỏ bớt đi phần nào trong lòng

Hân cúi người hôn lên tóc cô 1 nụ hôn

- quá khứ rồi, bây giờ là hiện tại, anh sẽ mãi bên em

- Thần...

Cô ghen ngào nói nhìn hân, hân cười nhẹ

- ngoan nào

- ừm

Cô khẽ gật đầu cười nhẹ rồi hướng mắt nhìn lên sân khấu

- con gái, có 1 người sẽ làm con rất bất ngờ đấy

- 1 người làm mình bất ngờ?

Nghe cha mình nói thế Hạ Băng thắc mắc không hiểu thì đột nhiên từ xa ngoài cửa lớn của đại sảnh có 1 người đàn ông bước vào

- tiểu Băng

Hạ Băng và mọi người hướng mắt ra nhìn thì người đàn ông đó không ai khác là anh trai của Hạ Băng, Hạ Tiểu Phàm

- ca...Tiểu Phàm ca ca

Hạ Băng thấy anh vô cùng vui vẻ, như con nít mà chạy tới ôm lấy

- anh, anh về rồi

- ừ anh về rồi, nhóc con lâu ngày không gặp đã trưởng thành và còn trở nên xinh đẹp rồi nhi

- giống anh của em thôi, nhờ anh hết

- thật vậy sao

Hạ Băng cười gật đầu anh cưng chiều xoa đầu Hạ Băng

- Tiểu Phàm

Có người gọi tên theo phản xạ nên anh đưa mắt nhìn thì thấy hân và cô đi tới

- Dư tổng của tôi cũng tới nữa à

- không được?

- ai nói không được kia chứ. Được hết sao không, cậu đến là tôi đây mừng rồi

Hắn không nói gì. Hạ Băng kéo tay cô lại

- ca đây là bạn thân nhất của em đó

- thật vậy sao?

- ừm, bạn ấy rất tốt, là hôn thê của Dư tổng đây đó, cô ấy rất đẹp đúng vậy không anh

- ừ, rất đẹp, là hôn thê của cậu đây sao Thần?

- phải, cô ấy là Triệu Mễ Mễ

- " Triệu Mễ Mễ? Hừ... "

- anh

Cô kéo nhẹ tay áo hắn

- làm sao thế?

- em muốn đi vệ sinh 1 chút, xin lỗi mọi người nói chuyện tiếp đi nha

- mình đi cùng cậu

- ơ thôi được rồi, cậu mới gặp lại anh trai nên ở đây cùng anh ấy thì hơn

- có cần anh đi cùng không?

Cô nhìn qua hắn, cảm thấy có điều bất ổn nên từ chối

- không cần đâu, anh cũng ở lại cùng mọi người đi, em đi rửa tay 1 chút sẽ quay lại mà

- " bảo bối em được lắm, muốn trốn anh? Anh cũng không để em toại nguyện "

Cùng lúc cô vừa rời đi thì cha của Hạ Băng và Hạ Tiêu Phàm cũng đi tới

- Dư tổng chào cậu

- Hạ lão gia vẫn khỏe chứ?

- cảm ơn, lão gia này vẫn khỏe

Mọi người bắt đầu nói chuyện...

Phía cô, cô sau khi đi từ phòng vệ sinh đi ra thì vừa mở cửa, bất ngờ gặp hắn, cô giật mình

- Thần a...

Chưa nói hết câu thì hắn đã đẩy cô vào trong, khóa cửa lại và dồn cô vào tường

- a Thần anh làm gì v...um

Hắn không để cho cô nói mà hôn lên môi cô khóa môi cô lại

- ừm... Thần đừng... đừng mà...

Cô khó khăn nói thì hắn nhân cơ hội luồn lưỡi mình tiến vào trong khoang miệng cô mà đùa nghịch với lưỡi cô

Cô đánh thùm thụp vào cơ ngực hắn, hắn dùng tay tóm lấy 2 bàn tay nhỏ của cô lại và đặt lên tường, không cho cô chống cự nữa

Cảm thấy cô gần hết hơi thì hắn mới thỏa mãn rời môi cô, mặt cô hiện giờ đỏ ửng cả lên nhìn rất đáng yêu a

- a Thần anh....anh, đồ vương bát đần nhà anh

- suýt nhỏ tiếng thôi, em mà to tiếng sẽ bị người khác phát hiện

- anh sao lại ở đây kia chứ, đây là phòng vệ sinh nữ

- chẳng phải là vì em sao, bảo bối nhỏ của anh

Vừa nói hấn đưa tay đặt lên đùi cô và từ từ kéo vẩy lên

- đừng mà Thần. Lỡ như có người nào đó vào thì làm sao

- thế nào?

- em...em không muốn chúng ta làm ở đây, thật sự không muốn

- vậy em muốn ở đâu nào?...

Hấn áp sát vào tai cô nói

- chuyện của chúng ta

Sau đó hấn thổi vào tai cô khiến cô có chút mẫn cảm

- ừm...ở nhà, về nhà hẵng làm

- hửm? Vậy phải nói sao đây nhĩ?

- a Thần, em muốn chúng ta về nhà hẵng làm chuyện này, ở đây....ở đây thật sự không thể mà

- em nói rất phải nhưng vì em nên anh không kiềm chế được và muốn làm ngay tại đây với em

Hấn nói, tay không nhàn rỗi mà đưa lên ngực cô, cô đỏ mặt

- Thần đừng mà

- đây cũng không phải lần đầu anh chạm vào em như thế này, sao lại phải ngại mà đỏ mặt thế kia

Hấn trêu chọc cô nói

- ừm đừng đùa nữa mà, về nhà hẵng làm

- làm? Làm gì cơ nào, bảo bối mau nói anh nghe

Hấn cắn cắn vành tai của cô khiến cô có chút rùng mình

- ừm..

Nghe thấy bên ngoài có tiếng người hấn cười nhếch mép

- Thần, có người tới, dừng lại đi mà

- bảo bối, về nhà anh quyết không tha cho em, đi thôi nào

Nói rồi hấn hôn lên môi cô 1 cái rồi chỉnh chu lại quần áo cả 2 và mở khóa cửa, nắm tay cùng cô trở lại bữa tiệc....

- -----

- Hết Chap 49

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Chồng Ngủ Ngon [H]

Sau khi bữa tiệc kết thúc cũng đã 10h00

Mọi người ai nấy hỏi thăm và chúc sinh nhật Hạ Băng sau đó đi về, cả cô cũng không ngoại lệ

Hắn và cô sau khi về đến nhà cũng gần 11h00

- a Thần em đi tắm trước nha

- ừ em tắm trước đi

Cô đi tới mở tủ và lấy đại 1 cái áo sơ mi sau đó đi vào phòng tắm rồi lại đi ra ngoài lấy đồ bởi vì cô quên khăn tắm của mình

Hắn có chút mệt ngồi xuống ghế, thấy vậy cô lo lắng đi tới

- a Thần anh không sao chứ?

- anh không sao, chỉ hơi mệt 1 tí thôi

- anh mệt sao?

- anh không sao đâu đừng lo

Nói xong hắn đột nhiên nắm tay cô kéo cô ngồi vào lòng mình ôm

- a Thần...

- ngoan ngồi yên để anh ôm 1 lát

- ừm, Thần à hay là anh tắm trước và đi nghỉ sớm đi

- anh không sao nữa rồi mà, đừng lo cho anh hãy lo cho em 1 chút nữa đi kìa

- hà, em?

Hắn cười nhẹ

- giúp anh tháo cà vạt rồi đi tắm đi

- vâng

Hắn và cô đứng dậy, cô đưa tay tháo chiếc cà vạt ra cho hắn, hắn chăm chú nhìn cô không khỏi vui trong lòng

- xong r...

Hắn ôm lấy eo cô lại khiến cô có chút giật mình

- Thần...

- hôn anh

- hà

- không nghe thấy sao? 1 là hôn anh 2 là anh lập tức đè em ra ăn tại chỗ

- ơ này khoan khoan, em hôn em hôn

- ngoan, vậy thực thi nhiệm vụ đi nào

Cô có chút ầm ức lại nhai nói

- anh là tên vương bát đần đáng ghét

Cô cứ chần chừ thì hắn đưa tay đặt sau gáy cô và hôn lấy môi cô

- ừm...

3s rồi mới cô hần cười thỏa mãn khi chọc được cô lần nữa

- ngoan đi tắm đi nào, anh đi qua thư phòng 1 chút

Nói rồi hần buông cô ra và rời phòng, để lại cô 1 mình trong phòng nà còn ngại vì chuyện ban nãy

- đáng ghét mà

Đó mặt khi nhớ lại ban nãy, cô lắc đầu và chạy vô phòng tắm...

Hần sau khi xử lí xong vài chuyện thì từ thư phòng đi về lại phòng mình

Bước vào phòng thì không thấy cô lại nghe thấy tiếng nước chảy trong phòng tắm, cô là đang tắm

Chợt trong đầu lóe lên 1 ý nghĩ vô cùng đen tối, hần chợt nhếch môi rồi đi tới phòng tắm

Cô đang đứng tắm, tận hưởng những giọt nước kia đang chảy dài cơ thể mới dễ chịu làm sao thì

Nước chảy róc rách dưới sàn thì đột nhiên vòi nước ngưng lại, không chảy nước nữa, cô thắc mắc định quay lại bỗng có 1 cánh tay rắn chắc của người đàn ông nào đó ôm lấy eo mình lại

- a Thần

- bảo bôi tắm sao? Hay là chúng ta tắm cùng nhau đi

Hần hôn lên tấm lưng trắng nõn không tì vết kia

- ưm Thần đừng vậy mà

- làm sao? Chẳng phải chúng ta đang ở nhà đây sao? Bây giờ cùng nhau tắm sau đó làm chuyện đại sự

Hần nhanh chóng cởi bỏ quần áo trên người ra, mở vòi nước cho nước chảy xuống 2 thân ảnh đang quấn lấy nhau kia...

- ưm Thần

Hần mút lấy cổ cô sau đó để lại trên chiếc cổ trắng ngần kia là 1 dấu hôn đỏ quuyến rũ

Bàn tay không ngần ngại đặt tay lên ngực cô mà xoa nắn đôi gò bồng mềm mại kia

Khoái cảm tới dần, cô choàng tay lên ôm lấy cô hần, đôi mắt xinh đẹp nhắm chặt lại

- sao hả? Có phải rất dễ chịu?

- làm...làm gì có chứ

- không dễ chịu sao? Vậy anh sẽ cố gắng làm cho em cảm thấy thêm thoải mái

- ưm khoan...

Chưa kịp để cô nói hết thì hần đã ngậm lấy 1 nú hồng trên ngực cô mà mút lấy nó

Hơi thở của cô ngày càng 1 nặng hơn, cô thở dốc

- a Thần...đừng, dừng lại đi...em...em sẽ không chịu được mất

- rất thích đúng chứ?

Cô ngửa đầu thở dốc, hần cười tà sau đó tắt vòi nước và bế cô lên

- Thần?...

- tắm như thế đủ rồi, mau lên giường của chúng ta nào...

Hần ném cô xuống giường khiến cô cả người đau ê ẩm

- đau, anh không thể nhẹ nhàng được với em hay sao?

Cô nhú mảy, mở mắt ra thì hấn ở trước mặt mình

Hấn đã nhốt cô vào lòng

- bảo bối anh không nhận được nữa rồi, nhanh nào

- khoan...khoan đã Thần...um

Hấn hôn mãnh liệt lên đôi môi cô. Tay không ngừng vuốt ve thân hình mẫn cảm của cô

Hấn càng thêm ham muốn cô, lập tức tách chân cô ra và đưa dục vọng to lớn của mình đâm sâu vào hoa huyệt

Cô vì quá đột ngột nên đau đến nỗi nước mắt chảy dài xuống gương mặt diễm lệ

- ah đau

Hấn đưa tay lau nước mắt cho cô khẽ hôn lên gò má cô giọng ngọt ngào yêu chiều nói

- ngoan ngoan không khóc nữa

- đau hức hức

- được rồi mà, anh sẽ để yên không động, em thả lỏng 1 chút sẽ bớt đau

- um

Cô ngoan ngoãn gật đầu, hấn cười thỏa mãn rồi hôn lên môi cô...

Trong căn phòng to lớn tại biệt thự Dư gia hiện đang có 2 con người

1 trên 1 dưới, 2 con người trên người đều không có 1 mảnh vải che thân

Người phụ nữ nằm dưới ôm chặt lấy thân ảnh của người đang ông đang phía trên

- Mẹ Mẹ

- em...ừ em không sao

- học học...bảo bối em sắp ra rồi chứ?

Cô khẽ gật đầu, hấn hôn lên trán cô 1 nụ hôn

- cùng ra

Hấn cười dịu nói với cô, cô gật đầu...

Vài lần như thế hấn và cô lên đến đỉnh điểm cũng đã xả ra 1 dòng tinh dịch trắng nóng ảm, chúng nhiều đến nỗi đã tràn ra khắp ga giường

Hấn mệt mỏi nằm xuống cạnh cô, vươn tay ôm coi vào lòng

- em mệt rồi chứ?

- um mệt rồi

Hấn khẽ hôn lên tóc cô rồi cung chiều nói

- mệt rồi vậy thì chúng ta cũng ngủ nào

- chồng ngủ ngon

Cô tựa đầu vào ngực hấn và nhắm mắt ngủ

Hấn có nghe nhầm không? Cô là ban này gọi hấn là chồng. Tâm tình hấn tốt càng thêm tốt

- vợ cũng ngủ ngon...

- -----

- Hết Chap 50

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Tổ Chức Quyên Góp Từ Thiện - Anh Lưu mạnh

Sáng hôm sau thức dậy đã không thấy hấn đâu, hơi ấm trên giường vẫn còn vậy là hấn vừa mới rời khỏi

Cô thức dậy, mệt mỏi vươn vai sau đó xuống giường thì cảm thấy hạ thân thật đau

Bước được 1 bước thì cô ngã khụy xuống

- ay da

Đúng lúc đó hấn đi vào thấy cô ngồi bệch xuống đất như vậy lo lắng đến bên cô

- Mề Mề sao thế? Đau sao, đi không được sao không gọi đi Thầm vào giúp chứ?!

Hấn nói có phần trách móc và có xen lẫn chút dịu dàng ôn nhu, đỡ cô dậy đặt cô ngồi lại trên giường

- a Thán không phải anh đi làm rồi sao?

- anh vẫn chưa. Còn đau sao?

- rất đau nữa là đằng khác

Cô nói mà khóe mắt có chút cay, thấy cô sắp khóc hấn liền ôm cô dỗ ngọt

- ngoan không khóc

Hấn hôn lên môi cô 1 cái

- hôm qua cao hứng làm vợ đau rồi, anh xin lỗi, xin lỗi vợ

- hứ

Cô hờn dỗi. Đúng, tất cả là lỗi của hấn nên bây giờ cô mới thành ra thế này, chỉ mới bước 1 bước thôi thì đã ngã khụy xuống đất rồi

- anh là tên đáng ghét, em ghét anh, từ nay về sau cấm anh đụng vào em lần nữa

- bảo bối à

- hứ, bây giờ em muốn đi tắm

- được được anh giúp em

Nói rồi hấn bế cô vào phòng tắm. Sau khi giúp cô tắm rửa thay đồ xong thì hấn đưa cô xuống nhà ăn sáng

- hôm nay ngày lễ mà nhỉ? Anh còn nhớ không lắm là hôm nay em được nghỉ ở nhà 1 bữa

- thế thì sao chứ

- hôm nay anh đưa em tới công ty

- ưm để làm gì?

- em là thư ký của anh đương nhiên là tới làm việc rồi

- ơ sao lại thế chứ, phải em là thư ký của anh nhưng chẳng phải anh thường hay không cho em đi làm sao

- bây giờ khác. Anh là chủ của em anh nói gì em nghe này, anh bảo em đi thi đi

Cô có chút bất mãn với hấn...

- không đi? Vậy anh đành cắt lương của em vậy

- em có lương sao?

- tính đến nay đã 4 tháng, cộng thêm tháng này nữa tiền lương của em là hơn 150 vạn

- thật sao

- anh nói dối em bao giờ nhỉ?

- " từ lúc vào công ty tới giờ mình đã giúp việc gì được cho anh ấy đâu, vậy mà anh ấy vẫn cho mình nhận lương "

Cô không nói gì cúi xuống ăn tiếp phần ăn sáng của mình

- ít à? Vậy hay là anh tăng gấp 2 cho em?

Cô lắc đầu ngẩn mặt nhìn hấn

- không phải ít, nhưng em sẽ không lấy, dù chỉ 1 đồng

- tại sao?

- từ lúc được nhận vào làm thư ký cho anh, em đã đụng tới 1 việc gì đâu thì làm sao mà nhận lương của anh được

Khóe môi cười khi nghe cô nói thế

- em thật sự không lấy?

Cô từ chối lần nữa và lắc đầu

- không lấy, nếu như anh vẫn muốn em lấy chúng vậy thì hãy lấy số tiền đó đem đi giúp những viện mồ côi, giúp cho những người gặp khó khăn đi

- " cha và mẹ lúc trước còn sống đã từng nói với mình rằng trên đời này, không 1 ai cho không. Mình đã làm gì giúp công ty của anh ấy đâu mà được nhận lương kia chứ, như vậy chẳng phải là không công bằng với mọi người làm việc vất vả mới có lương sao?. Cho dù được lấy thì đó cũng không phải là của mình, mình không xứng đáng nhận nó "

Hấn hôn lên trán cô 1 nụ hôn

- bảo bối, em quả thật là 1 cô gái tốt

Cô mỉm cười nhìn hấn, nghe cô nói những lời như vậy. Các hầu gái và lẫn cả người làm trong nhà cũng dần có thiện cảm với cô

- thiếu phu nhân thật tốt nhỉ

- phải đó

Bọn họ nói nhỏ với nhau

- a Thần à

- sao thế?

- em định nhờ anh giúp em 1 việc

- việc gì? Nhưng mà phải tùy theo việc đó nha bảo bối, anh không cho không đâu

Biết ý đồ của hấn, cô cũng đành chịu vậy

- em định nhờ anh mở 1 buổi quyên góp từ thiện

- quyên góp từ thiện?

Cô gật đầu

- em thấy những người gặp khó khăn họ hiện nay không có chỗ ở chỗ ăn, những đứa trẻ thì không có nơi nương tựa, cha mẹ mất sớm. Em biết em tuy không thể làm gì được nhưng chỉ có thể nhờ anh giúp đỡ họ mà thôi

- được, theo ý em, chúng ta sẽ tổ chức 1 buổi quyên góp từ thiện

- thật sao?

- phải. Chẳng những thế, tuần sau là ngày 3-9, chúng ta sẽ lấy ngày đó, hằng năm đều tổ chức lễ quyên góp từ thiện

Nghe hấn nói thế cô mừng rỡ ôm chầm lấy hấn

- cảm ơn anh a Thần

- được rồi được rồi, em mau đi thay đồ và đến công ty cùng anh

- dạ

Cô cười nói sau đó đứng dậy đi về phòng thay đồ

- thiếu phu nhân thật là 1 người tốt. Cô ấy thật là biết nghĩ cho người khác

- " 15 năm trước cô ấy cũng sống như vậy, sống như 1 đứa trẻ mồ côi bị gia đình dòng họ vứt bỏ, 1 đứa trẻ mới lên 6 tuổi đã bị xua đuổi rời khỏi Triệu gia, phải tự thân vận động hỏi sao không đau lòng được? Mẹ Mễ những gì năm xưa em gánh chịu, anh sẽ dần phải khiến những kẻ làm tổn thương em sống không bằng chết "...

Dừng xe tại Dư thị hấn và cô bước xuống xe và cùng đi vào trong

- Dư tổng, Dư phu nhân

Mọi người khi thấy hấn và cô đi vào liền cúi đầu lịch sự chào. Hấn lạnh lùng cao ngạo ôm eo cô liền ngang đi vào thang máy mà không dừng bất cứ hành động gì khác đáp trả họ lời chào

Trong thang máy, cô cảm thấy không gian hiện tại rất khó chịu, thật là bức người mà

- căng thẳng?

Nghe hấn lên tiếng cô giật mình

- a hả

- em là đang căng thẳng?

- đâu...nào có chứ

- còn không?

- thật sự không có mà

Hấn hơi nheo mắt nhìn cô gái bên dưới rồi rất nhanh, hấn đã dùng thân hình to lớn của mình áp cô vào trong và nhốt cô vào lòng

- nhìn em kìa, còn chối nữa hay sao? Làm sao lại ngượng rồi?

- em mới không có

- bảo bối à

Càng thấy cô ngại hấn càng thêm thích thú. Cầm lọn tóc cô lên khẽ đưa lên môi đặt xuống lọn tóc ấy

- đây cũng không phải là lần đầu anh thân mật như thế với em

Tay hấn đặt trên đùi cô, từ từ sờ từ dưới lên

Cô đỏ mặt

- ưm Thần, đừng như vậy mà...chúng ta vẫn còn đang trong thang máy

- như thế càng tốt

Hắn thở hơi thở nóng đẩy ẩm muối nói vài tai cô

- trong thang máy sẽ có camera

- nhưng của anh là cái chuyên dụng dành cho tổng tài vì thế sẽ không có bất cứ 1 cái camera nào, dù nhỏ hoặc lớn

Chân hắn để giữa chân cô, tay ôm eo cô, môi thì dán chặt lên chiếc cổ trắng ngần kia mà hôn ngấu nghiến không buông

- um

Ting. Thảng máy đến tầng 49, hắn hôn lên môi cô 1 cái sau đó buông cô ra và rút tay vô túi quần rồi thân nhiên đi ra ngoài như chưa hề có chuyện gì xảy ra

Cô ngơ ra, hắn cất giọng yêu nghiệt nói

- làm sao? Em muốn chúng ta tiếp tục?

Cô đỏ mặt rồi chạy theo sau hắn

- anh lưu manh

Hắn cười thỏa mãn không nói gì....

- -----

- Hết Chap 51

♥♥♥

- Sr tại Au bận, và Wattpad bị di nữa, Au sẽ đăng bù sau< kamsamita☐♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Không Muốn [H]

Hắn trong lúc ngồi làm việc thì cô ngồi yên trên ghế sofa. Cảm thấy ngồi như vậy rất nhàm nên cô lên tiếng

- a Thần à cứ ngồi không như vậy thật là nhàm cho em đó

- thế em muốn gì nào? Anh đang bận làm việc rồi

- um

Cô cất giọng nhỏ có vẻ hơi buồn, thấy thế hắn dừng việc lại

- bảo bối lại đây

- dạ

Nghe hắn gọi mình cô mừng rỡ lên tiếng sau đó ngoan ngoãn đến chỗ hắn

- ngoan, ngồi vào lòng anh nào

- hờ?

- không nghe anh nói?

Cô ngoan ngoãn không cãi lời mà ngồi vào lòng hắn để hắn ôm, hắn ôm cô 1 chút rồi hôn lên cổ cô cung chiều nói

- không nghịch ngỗn yên cho anh làm việc, 1 chút xong việc liền dẫn em đi ăn

- dạ

Cô cười nói. Hấn cười nhẹ rồi quay lại với công việc

1 lúc sau làm việc hấn mệt mỏi vát tay lên trán

- anh mệt sao?

- 1 chút thôi

- vậy anh nghỉ 1 chút đi

- trong lúc nghỉ ngơi, bảo bối giúp anh thư giãn 1 chút đi nào

- a hà, không...không được đâu, không được

- cái gì mà không được?

Cô ban đầu nghe hấn nói liền nghĩ xấu, biết cô nghĩ cái gì đó không tốt hấn cười tà nói

- sao thế cục cưng? Chẳng lẽ em lại nghĩ thứ bậy bạ gì hay sao

- nào...nào có chứ

- thế sao lại phản ứng mạnh thế kia

- tại, tại em có chút giật mình

- huh

- a đúng rồi, Thần à em muốn hỏi 1 chuyện. Cái người anh trai của Hạ Băng, 2 người quen biết nhau sao?

- phải, làm sao?

Hấn tham lam hít mùi hương trên người cô, mùi hương trên người cô rất dễ chịu. Đó là mùi của hoa oải hương

- anh có biết anh ta tên gì hay không?

- em muốn biết? Vì sao lại muốn biết tên cậu ta? Lẽ nào em để ý đến cậu ta?!

- a không không. Tuyệt đối không phải mà, chỉ là em tò mò 1 chút muốn hỏi mà thôi, anh không nói cũng được

- Hạ Tiêu Phàm. Đó là tên anh trai của Hạ Băng

- " Hạ Tiêu Phàm? Đúng như mình nghĩ đó là anh trai của Băng Băng, mình làm sao có thể kết hôn với anh trai của Băng Băng được kia chứ "

Nghĩ đến đây, cô chưa xót bản thân, vì sao cô của cô lại là người như vậy kia chứ. Bất cô rời xa hấn và tới với Hạ Tiêu Phàm? Anh trai của Băng Băng, bạn thân nhất của cô

Không được, không thể nào được

- bảo bối em đang nghĩ gì thế?

Hấn thấy cô như người mất hồn, gọi mà không nghe. Cô là đang nghĩ gì?

- Mề Mề

- ơ dạ

- em làm sao thế?

- em...em không sao

- vậy được rồi. Anh làm gần xong việc, để anh kiểm tra 1 thứ cái đã rồi chúng ta đi ăn

Cô khẽ gật đầu. Bất chợt hấn đưa tay thò vào trong váy cô, cô giật mình

- Thần...anh làm gì vậy

- kiểm tra việc cuối cùng. Thân thể của em

Hắn vén áo cô lên, đưa tay vào áo ngực mà xoa nắn ngực cô

- ưm...dừng mà, mau dừng lại đi, sẽ có người vào cho bây giờ

- sẽ không ai được lên tầng 49 nếu như không có sự cho phép của anh cả vì thế em cứ yên tâm mà hưởng thụ anh trong trạng thái này đi

- không muốn đâu

- không muốn? Vì sao? Bảo bối anh sẽ làm em dễ chịu

- ưm dừng anh sẽ làm em đau, em không muốn làm chuyện này thêm 1 lần nữa đâu

- ngoan yên nào đừng cự quạ

Cúi đầu mút lấy 1 bên nú hồng trên ngực cô

Bên dưới cô. Hắn đưa tay vào quần trong và chạm nhẹ vào hoa huy*t của cô

- bảo bối em nhìn xem, em ướt hết cả rồi, để anh giúp em chịu không nào

- không chịu, không muốn a Thần mau dừng lại đi

- dừng lại? Chẳng phải em đang ướt đó sao?...

Hắn ghé vào tai cô và giờ giọng dụ hoặc nói

- em là đang ướt vì anh

Hắn cho ngón giữa vào trong hoa huyệt cô. Cô chịu không được liền ôm lấy cổ hắn

- hức không muốn, em không muốn 1 chút nào... A Thần mau dừng lại đi

Hắn bỏ ngoài tai những lời cô nói và đưa thêm 1 ngón tay nữa vào trong cô. Cảm thấy vẫn không đủ liền đưa thêm ngón thứ 3 vào khuấy đảo bên trong cô

Tay trên không ngừng nhào nặn ngực cô. Hắn đột ngột cởi quần và lấy ra đực vạm vỡ to lớn bên trong chiếc quần lót

Lập tức nhấc cô lên và hạ xuống. Cô đau khóc nức nở lên vì hắn vào trong cô quá đột ngột khiến cô chưa chuẩn bị tâm lý trước

- hức đau quá

- hộc hộc....em à thả lỏng 1 chút nào, em muốn nuốt luôn anh sao

- ư đau quá...dừng lại...mau dừng lại đi mà

Hắn vẫn không nghe cô. Tốc độ bên dưới ra vào trong cô ngày 1 càng nhanh hơn

- đau...đau quá hức Thần anh mau dừng lại....

Cảm thấy hạ thân nơi tư mật của mình như sắp bị hắn làm rách ra vậy. Chúng làm cô đau nhức nhói cả lên

Đem qua bị hắn hành, bên hông và lẫn nơi tư mật vẫn chưa hết đau thì đực vạm vỡ to lớn của hắn lại trỗi dậy 1 lần nữa

- " ư hức đau quá... Đau chết mình rồi ưm..."

- tại sao vậy chứ? Thân thể của em luôn luôn quyến rũ anh, anh không thể nào không ngừng muốn em và cả cơ thể này được

- Thần hức...cầu xin anh dừng lại đi...đau lắm...thật sự rất đau...em sắp chịu không được nữa rồi....Áh huhu

Cô đau đến nỗi bấu chặt lên lưng hắn, hắn thì mãi si mê cơ thể cô nên không biết cô đã đau đến nhường nào

Chịu không được cô ngắt đi

- bảo bối à bên trong của em thật sự rất ấm

Không thấy cô trả lời, ngay cả tiếng khóc của cô cũng dừng lại, hắn nhìn sang cô

- em à

Thấy cô không phản ứng, hấn lập tức dừng lại, chỉnh chu lại quần áo của cả 2 hấn liền bế cô vào phòng

- Mẹ Mẹ đừng làm anh sợ

Hấn đưa tay vuốt ve khuôn mặt nhợt nhạt kia sau đó lấy điện thoại gọi cho Lãnh Khả Dư

- *Chủ tịch sao thế?...*

- *mau gọi bác sĩ đến đây gấp, lên phòng của tôi, cho cậu 5 phút....*

- -----

- Hết Chap 52

♥♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Đi Ăn

Bác sĩ sau khi khám cho cô xong thì ra khỏi phòng thì gặp hấn

- cô ấy thế nào rồi?

- Dư tổng ngài yên tâm, Dư phu nhân chỉ vì do quá kiệt sức và kèm theo đó là đau nên không chịu được mà ngất đi thôi

- được rồi. Vậy ông có gì cần dặn?

- Dư tổng ngài nên ít vận động lại với Dư phu nhân, vì nếu làm nhiều như thế cơ thể thiếu phu nhân sẽ không chịu được, hơn thế nữa nó sẽ ảnh hưởng đến việc sinh con

- được rồi tôi biết rồi. Ông kê thuốc bổ cho cô ấy đi

- vậy Dư tổng tôi đi trước

Hấn khẽ gật đầu rồi ông ta ra ngoài. Hấn mở cửa đi vào phòng xem cô thế nào

Nhìn thấy thân ảnh nhỏ nhắn của cô nằm trên giường. Hấn nhẹ nhàng đi tới bên cô

Ngồi cạnh bên giường cô. Hấn đưa tay vén tóc cô sang 1 bên sau đó cúi đầu hôn nhẹ lên trán, mũi cô và môi cô

- ưm...Thần?

Nghe cô gọi tên hấn mừng rỡ

- Mẹ Mẹ em tỉnh lại rồi

- đây...là đâu

- đây là phòng nghỉ của anh, vừa nãy em đã ngất đi

Cô ngồi dậy. Cảm thấy nơi tư bật đau ghê gớm. Nơi đó cop cảm giác như là nó đã rách ra vậy

- Mẹ Mẹ

- ư hức...đau quá...a Thần đáng ghét em ghét anh...huhu

- ngoan ngoan không khóc, đều tại anh anh lại làm em đau nữa rồi

Hắn ôm cô vào lòng đỡ ngọt cho cô nín

- em như vậy thì làm sao xuống giường được nữa đây
- anh bế em chịu không nào
- không cần

Cô hờn dỗi. Hắn hôn lên môi cô cung chiều nói

- vậy chứ bảo bôi muốn gì nào?

Cô không nói gì. Cắn môi dưới tay khoanh trước ngực cứ như con nít lên 3

- bà xã à đừng làm khó anh. Ngoan chắc là em đói rồi anh đưa em đi ăn

Ọt ọt. Đúng lúc bụng cô cũng kêu lên. Hắn cười nhẹ, cô thật là, đói như vậy mà còn bướng nữa

Hắn bế cô lên không cần cô có đồng ý hay không hắn bế cô ra khỏi tập đoàn và đưa cô đi ăn

Bế cô trước bao nhiêu ánh mắt nhìn của mọi người. Cô ngại nói

- a Thần mau thả em xuống đi, mọi người đang nhìn chúng ta kìa
- mặc kệ họ. Chẳng phải em đi không được?
- em hết đau rồi em đi lại được rồi anh thả em xuống đi
- ngoan ngoan ngồi yên nếu như em không muốn bị té

Nghe hắn nói thế cô cũng im bất không dám hó hé tiếng nào. Mọi người trong công ty thấy hắn bế cô như vậy có vài người ngưỡng mộ cô và đổ kị

- chủ tịch đang bế Dư phu nhân đó
- oa thật là ngọt ngào khoan cho người khác phải ghen tị đó

Cô đỏ mặt khi nghe họ nói thế. Hắn khước môi cười nhưng nụ cười ấy cũng dập tắt đi trong 1s và lấy lại vẻ ngoài băng lãnh kia của mình

Cô ngại ôm chặt lấy hắn. Gương mặt của cô úp vào trong ngực hắn...

Ra khỏi tập đoàn. Hắn đưa cô vào xe sau đó cài dây an toàn cho cô

- anh là cố ý
- sao cơ?
- anh cố ý bế em đến chỗ đông người vừa này
- anh không có a. Chỉ là tình cờ gặp họ thôi
- có quý mới tin anh

Cô nói nhỏ. Hắn hôn chụt lên má cô 1 cái

- ngoan ngồi yên

Hắn quay lại ghế lái, khởi động máy và bánh xe dần lăn bánh đi...

Hắn đưa cô tới 1 nhà hàng lớn. Ẩm thực Trung Hoa ở đây vô cùng ngon. Món ăn ở đây rất nổi tiếng vì đồ ăn vô cùng bắt mắt. Đương nhiên đồ ăn ngon như vậy lại ở chỗ sang trọng không thể nào là rẻ được

Ngồi vào bàn hắn cứ nhiên lên tiếng cất giọng hỏi cô

- em ăn cái gì cứ gọi ra
- ừm em không biết...anh chọn giúp em đi

Hắn không nói gì. Phục vụ đi tới lịch sự hỏi

- Dư tổng xin hỏi ngài và Dư phu nhân dùng gì ạ?

- 2 phần số 3, 1 chai whiskey Macallan, 1 ly cam vắt

Nam phục vụ hơi cúi người

- xin 2 vị chờ chút

Sau đó anh ta đi vào trong. Cô từ nãy giờ nhìn hấn không rời mắt

- bảo bối à anh biết là anh đẹp trai rồi, không cần nhìn như vậy đâu. Tối nay về nhà em có thể "ăn" anh

- anh...anh nói cái gì vậy chứ. Biến thái ai thèm ăn anh kia chứ

Cô đỏ mặt khi nghe hấn nói thế. Đúng là đáng ghét mà, lúc nào cũng có thể trêu mình được mọi nơi

Trong lúc cô và hấn ngồi nói chuyện thì gặp Hạ Tiêu Phàm

- Thần

Hấn nhìn sang thì thấy Hạ Tiêu Phàm. Anh đi tới

- đi ăn cùng Dư phu nhân sao?

Cô nhìn lên thì thấy anh. Có chút gọi gì đó trong người bất an, mặc dù không hiểu vì sao

- tôi ngồi được chứ

- được

Anh ngồi xuống. Ngồi giữa cô và hấn

- Dư phu nhân, chúng ta lại gặp nhau 1 lần nữa rồi

- a phải Hạ thiếu

Cô cười nói. Mặc dù đó không phải nụ cười cô cười tươi như bình thường

Hạ Tiêu Phàm đắm chiêu suy nghĩ nhìn cô. Thấy không gian có vẻ trở nên ngọt ngào và chút ngại ngùng. Hấn khó chịu lên tiếng

- khụ Tiêu Phàm cậu đang nhìn vợ của tôi

- a phải rồi nhĩ

Anh cười nói

- Dư phu nhân đây thật đúng là 1 mỹ nữ a. Đúng là sắc đẹp của cô ấy đẹp khuynh nước khuynh thành mà

- cảm ơn, Hạ thiếu quá khen rồi

- Hạ thiếu nghe có vẻ xa lạ quá nhĩ. Đừng ngại, gọi tôi là Tiêu Phàm là được rồi

Cô khẽ gật đầu

- a Thần, em đi rửa tay 1 chút

- được

Nói xong cô đứng dậy rời đi. Chỉ còn lại hấn và anh

- cậu và cô ấy thật sự yêu nhau?

- phải

- cô ấy yêu cậu thật lòng sao?

- đúng

- làm sao 2 người đến với nhau được vậy?
- cậu hỏi có phải nhiều quá rồi không? Tôi nhớ là đã từng nói rồi kia mà
- ấy ấy quên xiu không được sao ngườ anh em
- ai là anh em của cậu kia chứ
- Thần à sao cậu lại tuyệt tình với mình thế cơ chứ

Hắn " hừ " lạnh không nói gì

- đến với nhau là do duyên số. Tôi và cô ấy vốn đã có ước hôn sẵn từ nhỏ
- à...
- cậu có vẻ hứng thú với chuyện của tui này?
- chỉ là thắc mắc thôi mà

Anh cười gượng nói. Hắn không nói gì cầm tách trà lên uống

- " yêu nhau thật lòng? Nực cười thật đúng là gât người mà..."

- -----

- Hết Chap 53

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Tiệc Xã Giao

Cô sau khi vệ sinh xong thì trở về chỗ ngồi

- a Thần Hạ thiếu đi rồi sao?
- phải vừa nãy cậu ta có việc nên đi trước rồi

Cô ngồi xuống bàn thì đúng lúc phục vụ mang đồ ăn ra

- 2 vị ăn ngon miệng

Sau đó anh ta đi vào trong

- 1 chút nữa ăn xong anh đưa em về
- anh bận việc gì sao?
- có vài chuyện anh cần xử lí. Sau đó tôi về em hãy chuẩn bị đi vì anh sẽ đưa em tới tiệc xã giao với mấy người bạn
- oh dạ
- mau ăn kẻo nguội

Cô khẽ gật đầu...

Đi ăn xong hắn lái xe đưa cô về nhà rồi đi tiếp

Cô lẳng lặng 1 mình đi vào nhà...

Tối lúc 7h00

Cô đang trong phòng chuẩn bị đồ thi hán về

Đang thay đồ, cô kéo dây khóa sau lưng lên thì bất ngờ đằng sau có 1 vòng tay nào đó ôm lấy cô vào lòng. Đầu hán tựa lên vai cô

- phu nhân của anh, anh về rồi

- ông xã anh về rồi

Cô cười quay đầu lại nhìn hán nói. Hán hôn lên môi cô

- bà xã quyến rũ quá anh thật là không muốn đi nữa mà ở nhà cùng em đó

Xoay người cô lại hán nhìn cô ôn nhu nói

- anh mau đi thay đồ đi. Chẳng phải nói là đi tiệc xã giao sao?

- phải phải. Anh đi thay đồ đây, chờ anh 1 lát

Cô cười nhẹ khẽ gật đầu. Vài phút trôi qua hán đã chuẩn bị xong và bắt đầu cùng cô ra khỏi nhà...

Dừng xe lại 1 quán bar lớn, hán và cô xuống xe và đi vào trong. Nhìn thấy hán 2 tên bảo vệ đứng gác cửa cúi đầu lịch sự chào

- Dư tổng chào ngài

Không để tâm họ hán ôm eo cô bước chân vào trong và vào thang máy

- 1 chút nữa đứng gần anh, không đi đâu biết chưa?

- sao thế? Chẳng phải anh bảo chỉ là tiệc xã giao thôi sao?

- phải nhưng đó không phải là kiểu xã giao bình thường, những người trong đó đều là tổng tài

Cô không nói gì chỉ khẽ gật đầu

- run chứ?

- run...sao không

- vậy 1 chút đi cạnh anh, muốn đi đâu, làm gì nói 1 tiếng, nghe rõ rồi chứ?

- ưm rõ rồi mà

Hán ôn nhu hôn lên tóc cô 1 nụ hôn

- ngoan

Ting. Thang máy dừng lại lầu 4

Hán và cô đi ra khỏi thang máy và đi vào phòng số 0309

Vừa mở cửa vào thì thấy có khá nhiều người ở đây a

Họ đều là tổng tài cả sao? Có cả phụ nữ

Bọn họ đa số là nữ phục vụ khách đêm nay. Có vài phần là các vị tổng tài ấy đem theo nữ nhân của mình tới

A có cả Hạ Băng và Hạ Tiểu Phàm nữa

- Băng Băng

- xem ra có người bầu bạn rồi nhỉ

Cô cười gật đầu. Hạ Băng cũng nhận ra là cô, không khỏi vui mừng

- Dư tổng cũng tới luôn rồi này

- Dư tổng ngài đến trễ quá đó
- nào nào qua đây ngồi đi hahah

Hắn không nói gì. Ôm eo cô qua chỗ ghế ngồi gần nhất có thể tiện cho cô và Hạ Băng kề nhau

- Dư tổng cũng gọi 1 em vào đi

1 người đàn ông lên tiếng. Cô có chút thành kiến với ông ta. Cái gì mà gọi 1 em kia chứ

- "đáng ghét, a Thần anh mà dám gần ai ngoài em là em cự tuyệt anh luôn "

Khẽ liếc nhìn sang cô, cảm thấy có mùi dấm chua hần khẽ nhếch môi cười

- cảm ơn Đình tổng nhưng mà tôi đã có 1 người rồi

- " ơ hả?... "

- thật sao? Là ai vậy?

- có phải là cô gái theo ngài vào không Dư tổng?

- phải

- mọi người không để ý sao? Cô ấy là Dư phu nhân đó

Hạ Tiêu Phàm bình thản lên tiếng

- ô thật sao? Là Dư phu nhân sao thật là vinh hạnh mà

- Dư phu nhân nhan sắc thật khuynh thành mà

- mọi người nói xem. Dư tổng đến đây xã giao cùng chúng ta 1 chút thôi vậy mà phu nhân nhà lại đi theo

- phải đó phải đó hahah

- cô thật là biết giữ chồng đó

Mọi người cười đùa nói

- cô ấy chỉ sợ rằng tôi tới đây sẽ bị những phụ nữ khác ở bên nên mới khăn khăn đòi đi theo

Hắn nói dối 1 cách trắng trợn

- Dư phu nhân yên tâm đi, Dư tổng ngài ấy chỉ có mình cô mà thôi

Cô là oan gia mà. Cẩn môi dưới nhìn sang hắn thấy hắn vẫn ung dung như chưa có chuyện gì xảy ra

- " a Thần đáng ghét lại dám nói như vậy có chứ "

- chẳng phải ban đầu anh khẳng khẳng năn nỉ đòi em đi hay sao?

- hả

Hắn đang uống nước xém tí nữa là sặc

- a ra là Dư tổng ngài nữa

- ngài thiệt là. Chắc là do không nỡ xa phu nhân 1 chút đây mà

- 2 vợ chồng cũng thật là tình cảm quá đó

Họ cười nói vui vẻ với nhau

- " bảo bối về nhà cứ chờ xem anh sẽ phạt em ra sao "

Cô lúc này vô cùng hả dạ đi được vì đã trả thù thành công hắn

- Băng Băng làm sao cậu lại đến đây vậy?

- ở nhà vô cùng nhàm chán đi được. Biết tin ca đi tiệc xã giao, mình biết chắc Dư Thần sẽ đi và sẽ dẫn cậu theo nên mình đã xin đi đó. Kết quả là không cho

- vậy cậu sao lại đi được thế này

- thì là do mình phải đành dùng chiêu cuối đó

Cô tò mò nhìn Hạ Băng

- ca không cho mình đi thì mình nhất quyết đòi đi cho bằng được vì thế mình đã lên mách với cha rằng anh ấy bắt nạt mình còn không cho mình đi cùng

- và thế là ca bị cha mắng 1 trận te tua rồi anh ấy cũng đành đưa mình theo

- oh ra là vậy

- thấy mình lợi hại chưa nào

Cô gật đầu. Trong lúc đó Hạ Tiêu Phàm nghe được em gái "yêu quý" của mình kể lại chuyện ban nãy với cô không khỏi âm ỉ a

Đi tiệc xã giao với người ta thôi vậy mà cũng không yên. Haz... Thật là, ai bảo đó là em gái cưng của anh kia chứ lại còn có tính hướng bình nữa cơ....

- -----

- Hết Chap 54

♥♥♥♥

- Au đăng bù□ hết nợ rồi nha♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Lạc Đường

Mọi người ai ai cũng vui vẻ nói chuyện và ăn uống cùng nhau

Hiện giờ cũng đã 11h30. Hạ Băng đã về trước 1 tiếng. Hạ Tiêu Phàm vẫn còn ở lại. Nhìn thấy hấn cảm ly rượu lên định uống thì cô ngăn lại

- đừng uống nữa sẽ không tốt cho sức khỏe của anh

- Dư phu nhân Dư tổng đang vui vẻ kia mà

- phải đó phải đó

Cô cầm lấy ly rượu trên tay hấn và đặt xuống bàn

- không cho anh uống nữa

- áy áy Dư phu nhân à. Hãy để chồng mình thoải mái 1 chút đi. Nào Lệ Lệ qua rót rượu cho Dư tổng đi

- dạ Hạ thiếu

Cô á Lệ Lệ ăn mặc thiếu vải đi tới chỗ hấn cầm rượu rót cho hấn sau đó ngồi gần kề hấn đưa rượu lên mời hấn

- Dư tổng ~ mời ngài a

- " anh mà dám cầm mấy ly rượu đó thì đừng có nhìn mặt em nữa..."

Nhìn thấy cô có chút ghen, hấn liền cố ý cầm lấy ly rượu trên tay á. Hấn là đang thử coi cô có đang ghen hay là không, á ta vui mừng. Hạ Tiêu Phàm châm dầu thêm lửa càng làm tới

- nào nào uống cạn ly

- a Thần đừng uống nữa

Đưa tay định lấy ly rượu trong tay hấn thì bị cô ả Lệ Lệ đó ngăn lại

- Dư phu nhân, cô đừng giữ Dư tổng chặt như thế chứ. Phải để anh ấy xã giao thoải mái với bạn bè 1 chút chứ

- nhưng... Uống nhiều rượu không tốt cho sức khỏe anh ấy

- phụ nữ thật phiền mà

Hạ Tiêu Phàm bình thần cầm ly rượu trên tay và phun ra lời nói này sau đó đưa lên nhấp 1 tí rượu

- anh biết là em muốn tốt cho anh, em yên tâm đi anh không sao

- nhưng từ nãy đến giờ anh uống cũng nhiều rượu rồi

- anh không sao. Cũng không còn sớm nữa chắc em mệt rồi anh sẽ cho người đưa em về

- nhưng còn anh?

- anh ở lại 1 chút nữa mới về

- a Thần...

- Dư phu nhân Dư tổng đã nói thế thì tốt nhất là cô nên nghe lời

- phải rồi đó. Cô về trước đi

- Dư tổng cũng là đàn ông. Ở cạnh phụ nữ 1 chút không sao cô đừng quản chồng mình chặt quá như vậy

- phải đó phải đó

Mọi người bắt đầu đuổi cô đi? Hấn cũng ngồi đó uống rượu với cô ả Lệ Lệ mà mặc kệ cô?

Cô cần môi nói

- anh không về mặc anh...anh cứ ở đó vui chơi đi

Cô nói xong thì sau khi rời đi. Hấn liền đẩy cô ả Lệ Lệ ra và phủi quần áo

- Dư tổng

- lần sau còn chạm vào tôi như thế thì cô liệu hồn

Thấy hấn hăm dọa như vậy cô ta sợ hãi. Hạ Tiêu Phàm cười nói

- này cậu nóng giận gì chứ

- còn cậu. Cậu ban nãy nói cô ấy phiền?

- thì đúng mà, phụ nữ phiền thật

- vợ của tôi, còn tới lượt cậu lên tiếng ý kiến ở đây?

- được được coi như tôi sai. Xin lỗi được chưa? Vậy sao không đuổi theo vợ cậu đi kia

- chưa đâu

- à à thì ra là muốn thử xem cô ấy ghen

Hấn không nói gì chỉ " hừ " lạnh. Cô ban nãy nói thế làm hấn có chút bực mình...

Cô thì bước ra khỏi quán bar ấy thì tự mình đi bộ về. Đi gần 1 tiếng cảm thấy nơi này lạ, con đường này cô không biết

Ngó xung quanh không thấy bóng người. Đêm khuya lạnh lẽo đi 1 mình trên đường vắng thế này làm cô sợ. Vội lấy điện thoại ra gọi cho hấn

Điện thoại hấn đổ chuông nhưng hấn không bắt máy

- vợ cậu gọi kìa

Hấn im lặng không nói gì

- vợ cậu về 1 mình cô ấy chắc là không biết đường về mau bắt máy đi

- chờ thêm 1 cuộc nữa. Cho cô ấy biết lời vừa nãy cô ấy nói ra làm tôi giận

- Dur tổng nhỏ mọn thật đó

- cậu mau im miệng lại ngay cho tôi không là tôi cắt lưỡi cậu

- ok ok im thì im

Thấy hấn dọa. Anh sợ hãi cười gượng nói.

Hấn không nghe điện thoại của cô. Cô sợ hãi vì ban đêm chỉ có mình mình ở đây. Nước mắt cô rơi xuống, cô khóc vì sợ hãi, hấn làm sao lại không nghe máy?.

- "a Thần anh mau nghe máy của em..em sợ..."

Cô kiên nhẫn gọi hấn thêm lần nữa thì hấn bắt máy

- làm sao?

Hấn lạnh giọng nói. Giọng nói non nớt cộng thêm phần xen lẫn sợ hãi của cô cất lên

- a...a Thần...anh mau đến đón em có được hay không... hức...ở đây đáng sợ lắm em rất sợ hức hức...

Nghe tiếng cô. Là cô khóc sao. Bỏ đi đáng vè lạnh lùng hấn lo lắng hỏi

- tiểu Mễ làm sao lại khóc? Mau nói anh nghe

- em bị lạc đường hức, sợ lắm...ở đây rất tối a Thần mau đến đón em đi...là em sai rồi, em xin lỗi a Thần đến đón em đi hức hức...

- được được anh đến đón em...đến đón vợ anh, ngoan không khóc nào

- um

- ở yên đó chờ anh, anh đến đón em liền

Cô khẽ gạt đầu rồi hấn cúp máy

- chuyện gì thế?

- cô ấy lạc đường

- rồi sao nữa? Sao không phái người đi tìm đi. Này ở lại chơi 1 chút đi

Hấn đi thì Hạ Tiêu Phàm nắm lấy cánh tay hấn lại. Hấn bực tức hất mạnh tay anh ra và quát

- cô ấy hiện đang rất sợ hãi và cần tôi!

Sau đó hấn nhanh chóng rời đi. Hấn chưa bao giờ lớn tiếng với anh. Chỉ vì cô mà hấn tức giận với anh?

Chúng tôi cô trong lòng hấn quan trọng hơn bao giờ hết...

- -----

- Hết Chap 55

♥♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Xem Bị Cường Bức

Cô ngồi trên via hè ngồi đợi hắn. Đêm khuya ở nơi hẻo lánh thế này mà cô lại là phụ nữ nữa

Đang cảm cúi nhìn xuống đất thì thấy có đôi giày nam. Nghĩ là hắn ngược mặt nhìn thì đó là 1 người đàn ông xa lạ cô không hề quen biết

- tiểu thư tối thế này rồi mà sao cô lại ngồi 1 mình ở đây thế kia
- mặc kệ tôi
- tiểu thư hay là tôi cho cô quá giang? Nhà cô ở đâu tôi đưa cô về nhà
- cảm ơn nhưng không. Chồng tôi sắp đến rồi
- chồng cô sao lại để cô đợi ở những nơi thế này chứ hả. Nhất là buổi tối thế này, không sợ vợ gặp nguy hiểm gì sao?
- tiền sinh tôi nghĩ mình nên đi thi hơn

Cô đứng dậy định rời đi thì bị người nhà đàn ông đó nắm tay lại

- tiểu thư, tôi cũng chỉ là quan tâm cô thôi mà
- cảm ơn nhưng tôi không cần, bây giờ ngài buông tay tôi ra được rồi
- rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt? Theo tôi lên xe mau
- anh làm gì vậy, buông tôi ra

Người đàn ông đó dùng sức lôi cô vào xe

- buông ra. Có ai không cứu tôi với
- có la cũng vô dụng. Nơi đây hẻo lánh thế này làm gì mà có người. Vào đây anh sẽ cho em sung sướng
- không muốn, buông tôi ra

Người đàn ông bỏ ngoài tai lời cô nói sau đó mở cửa xe ghế sau ra và đẩy mạnh cô vào trong

Cô mất đà và cũng do lực đẩy mạnh của tên đó mà ngã nằm xuống ghế. Tên đó xé toạt áo cô ra, hắn định cưỡng bức cô nhưng cô chống cự lại

- buông tôi ra. Tránh ra...
- ngoan nào mỹ nhân anh sẽ nhẹ nhàng, yên tâm

Bàn tay dơ bẩn của tên đó vừa đặt trên người cô liền bị cô cắn

Tên đó phát điên vùng tay lên cao sau đó giáng xuống khuôn mặt xinh đẹp cô 1 cái tát với lực mạnh khiến mép miệng cô rỉ máu

- tiện nhân dám cắn tao? Đàn bà ngu ngốc
- "a Thần...anh đâu rồi, em sợ lắm...mau đến cứu em..."

Thấy cô nằm yên người đàn ông khòe môi cười

- nằm yên như vậy có phải là ngoan hơn

Tên đó định 1 lần chạm bàn tay dơ bẩn lên người cô 1 lần nữa thì từ đằng sau có 1 cánh tay săn chắc nào đó nắm lấy tay tên đó

- là tên nào?!

Tên đó bức tức vì bị phá hỏng cuộc vui giữa chừng. Quay mặt lại thì bắt gặp 1 gương mặt lạnh lùng đến đáng sợ đang nhìn tên đó

Ánh mắt đưa sang nhìn người phụ nữ mình yêu thương, bảo bối của hắn. Đôi mắt cô hơi sụp xuống hắn đoán cô đã mệt rồi không còn sức nữa

Hắn chợt phát hiện trên mép miệng cô có máu

- là mày đánh cô ấy?

- mày là thằng nào? Dám phá hỏng cuộc vui của tao

Hắn tức giận nắm áo tên đó ra ngoài và nắm chặt tay thành nắm đấm dùng lực đánh lên mặt tên đó

Tên đó chính là Dạ Cảnh. Con trai cả của Dạ gia. Nổi tiếng ăn chơi trác táng. Trêu hoa ghẹo nguyệt

Không biết tên Dạ Cảnh này đã ăn gan hùm rồi hay sao mà dám cả gan, ngay cả người phụ nữ của Dư Thần hắn cũng dám động vào, đã thế tên Dạ Cảnh này còn làm đau đến cô gái nhỏ này của hắn

Dạ Cảnh vì lực đánh của hắn nên mặt đà mà ngã xuống đất. Lực mạnh đến nỗi khiến cho mặt tên Dạ thiếu đó sưng lên 1 bên và mép miệng bị rỉ máu

- mày....tao cho mày biết tay. Muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân?

Dạ Cảnh cười khẩy rồi lao tới chỗ hắn. Hắn rất nhanh đã né những đòn do tên đó xuất chiêu ra

- tới

Hắn khiêu khích khiến cho tên đó điên máu mà lại lao tới 1 lần nữa đáng hắn. Lần này hắn không né mà còn dùng 1 quyền đánh thẳng vào bụng Dạ Cảnh

- mày...khụ...mày được lắm, Dạ Cảnh này nhất định sẽ trả thù mày

Hắn không mán đến lời Dạ Cảnh nói sau đó quay lại xe mà bế cô. Nhìn thấy cô đã ngủ. Hắn khẽ cười còi áo khoác mà đắp lên người cô và bế cô khỏi xe tên Dạ thiếu đó

Bế cô vào xe không quan tâm đến tên đó, hắn cho máy khởi động và bánh xe dần lăn bánh đi bỏ lại Dạ Cảnh và cục tức trong người

- chết tiệt....

Trong xe của hắn. Hắn lái xe còn cô thì ngủ, cô có lẽ gặp ác mộng liên tục gọi tên hắn. Hắn dừng xe lại nhìn sang cô khẽ vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn của cô

- bảo bối đừng sợ, có anh ở đây rồi

Cô khẽ mở mắt thì gặp hắn

- a Thần

Cảm xúc đột nhiên dâng trào, không kiềm chế được nữa mà ôm chầm lấy hắn

- ngoan không sao nữa rồi

- Thần em sợ lắm. Lúc đó em nghĩ anh sẽ không tới mà bỏ mặc em không mán tới

- đồ ngốc, em nghĩ lệch đi đâu thế hả? Anh làm sao có thể bỏ mặc em 1 mình ở cái nơi đó được chứ

Cô khẽ gật đầu. Hắn ôm cô

- bảo bối, xin lỗi em nếu như anh đến trễ thêm 1 chút nữa...thì có lẽ là em đã bị tên đó làm nhục mình rồi

Hắn đưa tay lau đi vết máu trên mép miệng cô

- còn đau?

Hắn ôn nhu hỏi cô. Cô khẽ gật đầu. Hắn yêu thương hôn lên môi cô 1 nụ hôn ngọt ngào sau đó lại hôn lên má cô nơi cô vừa bị tên Dạ Cảnh đó đánh

- anh hứa với em, từ nay trở đi anh sẽ không bao giờ để em phải ở 1 mình như thế. Sẽ không có tình trạng thứ 2 xảy ra đâu, nhất định là thế

Như 1 lời hứa của hắn dành cho mình vậy. Cô vui vẻ cười gật đầu. Hắn hôn tóc cô 1 cái hôn nhẹ

- về nhà thôi nào.....

- -----

- Hết Chap 54

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Nói Chuyện Cùng Hạ Thiếu

Sáng hôm nay hân đã rời nhà từ sớm. Hân còn ghi chú vào 1 tờ giấy nhỏ đặt trên giường của cô nữa

- *bảo bối anh có việc nên phải bay gấp qua Pháp. Anh xin lỗi, ngoan ở nhà chờ anh về nhà, anh sẽ mang quà về cho em. Yêu em*

A Thần

- "um anh ấy có việc rồi sao? Sao đột nhiên đi sớm vậy chứ? Chán thật mà..."

Cô mệt mỏi vươn vai. Nhớ đêm qua, cô đi cùng hân đến bữa tiệc xã giao say đó đột nhiên có chút nổi giận vì hân và bỏ về

Cô lạc đường rồi tiếp theo đó là gặp 1 người đàn ông, đem tí là bị cường bức cũng may là hân tới kịp

Đang nghĩ thì đột nhiên điện thoại có tin nhắn, cầm lên và mở tin nhắn ra xem

"1 chút nữa cô rảnh chứ? Tôi là Hạ Tiêu Phàm đây. Tôi muốn hẹn gặp cô nói chuyện 1 chút. Quán cafe Stardrop ở đường XXX"

- là anh trai của Băng Băng?

Không nghĩ ngợi chuyện anh ta tìm mình có chuyện gì cô xuống giường...

...

Đứng trước cafe Stardrop cô bước vào trong thì có nam phục vụ đi tới

- tiểu thư xin hỏi cô có phải là Triệu Mễ Mễ?

- a phải là tôi.

- Triệu tiểu thư xin mời qua bên này, Hạ thiếu muốn gặp cô

- a được cảm ơn anh

Cô đi cùng nam phục vụ ấy tới chỗ của Hạ Tiêu Phàm

- Hạ thiếu Triệu tiểu thư tới rồi ạ

- được rồi cậu có thể đi

Nam phục vụ cúi đầu lịch sự sau đó rời đi

- em ngồi đi

Cô kéo ghế ra và ngồi đối diện anh

- Hạ thiếu anh tìm tôi có việc gì sao?

- em cũng biết cô của em, Triệu Tuyết Nghi gả em cho tôi?

Anh thản nhiên cầm tách cafe lên uống

- vậy anh cũng biết tôi đã có hôn ước với Thần?

- đó cũng là lý do tôi tìm em, Thần là bạn của tôi, tôi không thể giương mắt nhìn bạn của mình bị người phụ nữ mình yêu phản bội

- ý anh là sao?

- em là bạn của Băng Băng nên tôi cũng sẽ nể mặt em gái mình 1 chút. Nói đi, em cần bao nhiêu để có thể rời xa cây ấy?

- anh nghĩ tôi là loại phụ nữ đó?

- nếu không phải thì sao đây? Em đến với cậu ta không phải vì tài sản ấy của Dư gia?

- không phải! Phải, tuy rằng cô của tôi đã muốn gả tôi cho anh cho Hạ gia các người nhưng tôi đã đồng ý đâu? Tôi yêu Thần và sẽ không bao giờ rời xa anh ấy cũng như phản bội anh ấy

- yêu? Hahaha thật là nực cười

Hạ Tiêu Phàm cười phá lên vì câu nói của cô

- yêu là cô yêu ở tiền, cô yêu tiền của Dư gia mà thôi, yêu khối tài sản của gia đình cậu ấy

- anh...

- nếu như cô nói cô yêu cậu ấy? Vậy sao lại còn dự định kết hôn với tôi? Vị hôn thê của Thần mà lại đi muốn cưới người khác?

- không có. Đó đều... là do cô của tôi

- hahahaha thật nực cười. Do cô của cô? phải nói là cả 2 người các người giờ trò mới đúng. Làm trò mèo sau lưng của Thần

- phải làm sao anh mới chịu tin tôi đây?

- cô làm gì cũng vậy. Vì người như cô không đáng để Hạ Tiêu Phàm tôi tin cậy. Phụ nữ thấp kém

Vừa lời nói đó với cô xong anh cũng đứng dậy đi về bỏ mặc cô ngồi đó...

...

Về nhà tới giờ cô luôn nghĩ về câu nói lúc nãy của Hạ Tiêu Phàm

Tại sao chuyện lại thành ra như thế này chứ? Phức tạp thật, nhất định chuyện này hẳn không được biết

Nếu như để hẳn biết được thì phải là sao đây, cô nhất định phải xử lí 1 mình nó mới được

Khẽ thở dài...

Thời gian thấm thoát trôi qua cũng đã 7h00 đúng tối

Cô nằm trên giường đọc sách thì có tin nhắn gửi đến, cầm máy lên và mở tin nhắn ra xem

- báo bối anh về rồi, mau đến sân bay đón anh đi.

__ A Thần __

- anh ấy về rồi sao? Không phải là đang có việc tại Pháp? Sao về sớm thế nhỉ?

Không nghĩ nữa cô xuống giường và đi thay đồ

...

Ở sân bay hẳn vừa ra khỏi thì gặp cô

- Thần

Thấy hẳn cô chạy tới

- coi chừng té

- anh về nhanh vậy? Không phải anh bảo có việc cần qua Pháp 1 chuyến để giải quyết hay sao?

- phải anh có việc bên Pháp nhưng đi rồi sợ mấy ngày không có anh bên cạnh em sẽ buồn nên tranh thủ giải quyết việc sớm liền bay về đây với em

- ai thèm nhớ anh kia chứ. Em cứ tưởng mấy ngày sau anh mới về nước được chứ
- vợ không muốn anh về sớm với em hay sao? Không nhớ anh?
- chẳng thèm

Cô bấu môi nói.

- bảo bối không nhớ anh thật sao? Nhưng anh lại nhớ em và cả cơ thể này của em nữa đó
- anh nói gì vậy chứ

Cô đỏ mặt. Hấn không nói gì sau đó đi ngang qua cô mà đi, cô thì đi theo phía sau

Hấn thật là. Mới vừa về lại nói ba cái đó, chẳng lẽ con người này không biết ngượng hay sao mà có thể ở chỗ nơi đông người thế này mà nói thế cơ chứ ...

Suốt đường về hấn không mở miệng nói tiếng nào chỉ cắm cúi vào chiếc điện thoại nhắn tin với ai đó

- Thần à anh có mệt hay không?

Không trả lời cô, cô kiên nhẫn hỏi lại thêm lần nữa

- a Thần?
- chuyện gì?
- anh từ nãy giờ đi máy bay có mệt lắm không?
- đương nhiên là có rồi
- vậy...về nhà anh muốn ăn gì? Em sẽ nấu cho anh

Cô cười nói

- sao cũng được

Về nhà hấn lên phòng cô xuống bếp làm chút đồ ăn cho hấn...

Cả 2 cùng nhau ngồi ở bàn ăn cùng nhau ăn tối thì hấn cất giọng, nghe giọng nói có vẻ rất bình thường không nóng cũng không lạnh

- sáng hôm nay em đi ra ngoài sao?
- a hả
- có việc gì à?

Cô đang ăn đột ngột bị hấn hỏi có chút giật mình

- a phải, là Hạ thiếu muốn gặp em nói chuyện đó mà

Cô cười nói

- vậy à

Hấn chỉ đáp lại thần nhiên 2 chữ ấy. Cô thắc mắc 1 điều tại sao hấn lại biết cô ra ngoài? Nhà có camera giám sát và khi hấn đi hấn vẫn quay sát cô sao?

- anh ăn xong rồi

Đặt chén com xuống hấn kéo ghế đứng dậy và về phòng....

- -----

- Hết Chap 59

Chương 58: Em Họ Từ Nhã Nhã

Cô đang ngồi coi tv, hần đang trên thư phòng thì bên ngoài có tiếng chuông

- " ai đến vậy nhỉ "

Cô đứng dậy và chạy ra mở cửa thì thấy có 1 cô gái vô cùng đáng yêu

- cho hỏi em tìm ai thế?

- chị đẹp gái này, chị có phải là Mễ Mễ không ạ

- ơ phải

Cô vừa dứt câu thì cô gái ấy vui vẻ lao tới ôm chầm lấy cô

- chị họ

- ơ này...em là ai thế? Hình như em nhầm người rồi...

Hần đang trong thư phòng bên ngoài nghe thấy có chút ồn nên đóng sách để trên bàn và ra ngoài xem thử

- a em nhận nhầm người rồi

- không nhầm không nhầm, ban nãy chị nói chị là Mễ Mễ kia mà

- phải là chị nhưng chị và em đâu quen biết, em buông chị ra trước đi

- không buông

Cô bé cười nghịch ngợm ôm chầm lấy cô không buông, bất ngờ từ phía cầu thang có giọng nói cất lên của người đàn ông

- Nhã Nhã dừng lại đi

Cô gái tên Nhã Nhã ngược mặt nhìn người đàn ông vừa cất giọng đó

Thấy hần Nhã Nhã buông cô ra và chạy lại hần và ôm lấy hần

- anh

- Thần?

Thấy cô gái đó ôm hần cô trong lòng có chút khó chịu

- sao lại về nước rồi

Hần ôn nhu hỏi Nhã Nhã

- người ta là nhớ anh nên mới về nước chơi với anh a

- " quan hệ của họ rốt cuộc là gì? Tại sao lại thân mật như vậy..."

Hần liếc mắt nhìn sang cô

- Mễ Mễ đây là em họ của anh Từ Nhã Nhã, Nhã Nhã cô ấy là....

- chị ấy là chị họ của em đồng thời cũng là vợ của anh, Triệu Mễ Mễ

- con bé này điều tra chị họ em hat sao mà biết rõ như thế

- hehe đương nhiên là phải hỏi cha và mẹ nên em mới biết rồi

Nhã Nhã cười nghịch ngợm nói. Hấn xoa đầu Nhã Nhã

Từ Nhã Nhã từ nhỏ đến lớn hấn cũng rất yêu thương cô bởi vì hấn coi cô như em gái mình vậy

Nhã Nhã có vài phần rất giống cô, ngoài cái tính trẻ con ấy còn có cả tính cách cũng gần như cô

- đi và bác thế nào rồi?

- ba mẹ vẫn ổn ạ. A đứng rồi, anh họ cho em ở nhờ anh có được hay không?

- vì sao? Chẳng phải em cũng có nhà?

- hìhi thì tại em không muốn ở 1 mình, chán lắm và lại nếu ở đây cùng anh chị thì em sẽ có cơ hội để gần gũi chị họ hơn

- được anh cho em ở nhờ nhưng với 1 điều kiện

- điều kiện gì cũng được hết miễn là không đuổi em đi là được

- em ở đây không được quậy phá đâu đó. Có chị em đã anh đã mệt lắm rồi còn thêm em nữa

- nè ý anh vậy là sao hả

- phải đó anh họ

- em đâu có quậy phá gì anh đâu

Cô bắt mắt nói hấn cười nhẹ không nói gì

- " tức chết mình mà...."

- Nhã Nhã phòng của em kế phòng anh

- vậy phòng chị họ kế em sao anh họ?

- không, chị ấy ở cùng anh

Hấn ranh ma nói sau đó còn nhìn cô nói. Cô thoáng chút trên má có vài vết hồng sau đó đảo mắt sang khác không nói gì

- chắc là em mệt rồi nhĩ để chị đưa em về phòng

- dạ

Nhã Nhã hồn nhiên cười nói sau đó cùng cô về phòng..

Nhã Nhã và cô vừa trò chuyện và dọn đồ

- chị Mễ Mễ

- hửm?

- anh họ xem ra rất rất yêu chị

- phải

- anh ấy có bao giờ làm chị tổn thương bao giờ chưa? Dù chỉ 1 lần

- anh ấy chưa bao giờ làm tổn thương chị cả

- em...rất lấy làm tiếc về gia đình chị, chị họ

Cô dừng lại trên mặt thoáng chút buồn

- chuyện qua rồi chị không sao

- chị còn có anh họ nữa kia mà

Cô bé cười nói. Cô cười nhẹ, phải cô còn có hấn nữa kia mà chẳng những thế cô còn có những người bạn khác bên cạnh mình nữa

- chị à chúng ta kết bạn với nhau đi có được không

- hả

- em muốn làm bạn với chị

Nhã Nhã cười nói. Cô cười gật đầu

- được. Vậy chúng ta kết bạn với nhau

- chị đồng ý làm bạn em rồi thì mãi mãi là bạn đó

Cô gật đầu cười nhẹ

- vậy đã là bạn bè thì cho dù có chuyện gì, chúng ta cùng nhau xen sẻ có được không

- được. Chị hứa

- hay quá

Nhã Nhã vui vẻ đáp

- em là Nhã Nhã chị có thể gọi em tiểu Nhã, em năm nay 19 tuổi

- em là sinh viên năm nhất sao?

- dạ

- em vào trường gì Nhã Nhã

- dạ là trường Sophorine ạ

- thật sao? Chị cũng học ở đó nhưng là năm cuối

- vậy em và chị học chung trường rồi. Thật là có duyên mà

- phải

Cô cười nói...

Cả 2 ngồi tám cho đến 10h00 hấn qua phòng của Nhã Nhã

Cốc cốc

- vào đi

Hấn đẩy cửa vào

- ái chà xem ra 2 người nói chuyện cũng hợp nhỉ? Đã 10h00 Nhã Nhã em không định để chị em ở đây cùng em tám suốt đây hay sao?

- đúng đó a, em cũng định thế

- không được nha. Cũng không sớm nữa em ngủ đi, Mễ Mễ cũng cùng anh về phòng nghỉ ngơi rồi

- nhưng mà em không muốn

Nhã Nhã ôm lấy cánh tay cô. Hấn đi tới

- ngoan đi nào, Mễ Mễ đi thôi

- nhưng mà còn Nhã Nhã

Cô cười gượng gạo nói, hấn nhìn cô với ánh mắt sắc bén

- em cũng không chịu nghe lời anh?

- "đáng sợ quá...."

- a không dám, Nhã Nhã ngày mai mới cùng em nói chuyện tiếp bây giờ anh chị phải về phòng rồi, em cũng nghỉ ngơi luôn đi nha

Nhã Nhã ngoan ngoãn buông tay cô ra

- dạ

Cô cười nhẹ rồi đi cùng hấn về phòng

- ngủ ngon

- 2 anh chị cũng thế.....

...

Trong phòng của cả 2, hấn đề cô nằm xuống giường và lập tức nhốt cô trong lòng

- em vừa nãy dám không ngoan với anh?

- em...làm gì đâu chứ

- còn không?

Cô cắn nhẹ môi dưới không trả lời

- hành động vậy là sao huh?

Cô không trả lời hấn cúi xuống hôn lên môi cô

Day đưa 1 lúc mới chịu thôi

- nhìn em cứ như đang gọi tình anh vậy

- làm...làm gì có chứ

Cô đỏ mặt nói, hấn cười nhẹ

- nào đi ngủ thôi

Hấn nằm xuống cạnh cô và vươn tay ôm lấy cô vào lòng sau đó chìm vào giấc ngủ của cả 2....

- -----

- Hết Chap 58

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Bất Mãn Bị Phá Rồi

Sáng hôm sau cô thức dậy trong lòng ngực hấn

- bảo bối chào buổi sáng

- ưm chào buổi sáng a Thần

Hấn hôn lên trán cô 1 nụ hôn

- đêm qua ngủ ngon chứ?

- rất ngon a

Cô cười nói sau đó ôm chầm lấy hấn

- em này

- dạ?

- đêm qua vì thấy em cũng mệt nên anh đã nhắm nhặn cho tới sáng

Vừa nói hấn áp môi mình vào mái tóc cô

- Thần?

- chúng ta vận động 1 chút vào buổi sáng đi nào

- cái...cái này không được đâu Thần

- vì sao?

- em... Đúng rồi Nhã Nhã thì sao

- liên quan gì đến con bé?

- nhưng mà chẳng phải làm như vậy...lỡ như có người vào, em sợ Nhã Nhã sẽ bắt chọt vào đó

- em lo gì, cửa anh đã khóa, hơn nữa phòng của chúng ta là cách âm kia mà

- thôi, em không muốn vận động đâu nếu muốn thì anh đi mà làm 1 mình, em dậy trước đây

Cô đẩy hấn ra và ngồi dậy, chưa kịp đặt chân xuống đất thì bị hấn kéo lại

- muốn đi? Không dễ đâu bảo bối

Hấn hôn lên môi cô, tay giữ chặt 2 tay cô đặt lên đỉnh đầu

- ưm..

- nằm yên nào

- không muốn đâu, a Thần bắt nạt em

Hấn không trả lời cô mà hôn lên chiếc cổ trắng ngần kia

Cốc cốc

- anh à chị à 2 người đã dậy chưa đó

Nhã Nhã đã dậy từ sớm và đứng gõ cửa phòng của cả 2

- "Nhã Nhã? Vị cứu tinh của mình đây rồi "

- Thần...Nhã Nhã đang bên ngoài, anh dừng lại đi

- lại ngay lúc này, thật là bực mình mà

Hấn có chút bất mãn nói sau đó cũng buông cô ra

Cô chỉnh chu lại quần áo và đứng dậy, thấy hấn vẫn ngồi lì trên giường cô lên tiếng

- anh giận sao?

- có chút đấy, làm sao?

- đừng giận nữa, anh không dậy sao?

- em đi trước đi

Cô không nói gì sau đó cũng bước đi vào phòng tắm...

...

Vài phút sau đó mọi người có mặt đông đủ cùng ngồi trên bàn và ăn sáng

- ăn nhanh đi, hôm nay anh đưa 2 em đến trường
- chị à lát nữa chị có thể đưa em dạo quanh trường xem có được hay không?
- tất nhiên là được rồi Nhã Nhã

Cô cười nói...

Ăn bữa sáng xong hấn đưa cô và Nhã Nhã đến trường

- Nhã Nhã em xuống xe trước
- làm sao? Vậy còn chị
- anh bảo em xuống trước thì em xuống trước đi, chị em sẽ xuống sau
- oh dạ

Nhã Nhã ngoan ngoãn nghe lời hấn sau đó mở cửa xuống xe trước

Cô định mở cửa xe thì hấn lên tiếng

- em quên gì rồi sao?
- hả quên gì? Em có quên gì đâu
- haz em đúng thật là 1 tiểu nha đầu ngốc đó
- ưm sao bảo em là nha đầu ngốc kia chứ
- rồi rồi không phải nha đầu ngốc được chưa. Em là quên mất anh đây

Cô vẫn ngơ ngác nhìn hấn không hiểu ý. Hấn cười nhẹ sau đó đưa tay chỉ ngay môi

- hôn anh 1 cái rồi hẵng đi
- anh cứ như con nít ấy

Cô cười nói. Hấn có phải con nít không đây? Đòi cô hôn mới cho đi

Cô tiến lại gần hấn sau đó áp môi mình lên môi hấn. Được 3s cô mới rời môi hấn

- như vậy đã được chưa ông xã
- được rồi. Bà xã đi học đi, ngoan đi học ra về anh sẽ đến đón em và Nhã Nhã

Cô cười gật đầu rồi cũng mở cửa xuống xe

- chị này anh với chị làm gì trong xe vậy?

Cô vừa đi tới chỗ Nhã Nhã thì Nhã Nhã liền thẩm tra cô

- ơ hả

Cô có chút ngại khi Nhã Nhã hỏi như thế. Hấn thì sau khi thấy cô vào trường cũng Nhã Nhã mới yên tâm mà lái xe đi làm

- 2 anh chị đã làm gì trong xe vậy? Sao anh em lại giữ chị lại vậy chị Mẹ Mề
- con bé này, hỏi lạc đi đâu thế con nít không được biết điều này
- hong nói thì thôi em sẽ về hỏi anh. Mà em 19 tuổi đó không phải con nít đâu

- Mẹ Mễ

Cả 2 đang nói chuyện thì Băng Băng đi tới

- Băng Băng

- em chào chị

- ơ chào em, Mễ Mễ đây là

- à đây là Nhã Nhã, Từ Nhã Nhã em ấy là em họ của Thần

- vậy sao em rất xinh đó

- dạ em cảm ơn

- Nhã Nhã đây là bạn thân của chị, Hạ Băng

- chị Băng Băng em có thể gọi như vậy được không ạ

- tất nhiên là được rồi

Hạ Băng cười nói

- thôi vào trường trước đã, ông anh của mình con đang kia kia

- được thôi vậy chúng ta vào trường trước hẵng nói

Nói rồi cả 3 cô cùng đi vào trường..

Cô và Băng Băng đưa Nhã Nhã đi tham quan 1 vòng quanh trường

- chỗ này rộng và đẹp thật

- đây là trường Sophorine là ngôi trường nổi tiếng nhất ở Trung Quốc đó, ở đây không phải là có tiền là vào được đâu, ở đây phải là nhờ vào thực lực học của mỗi người mới vào đây được. Nhã Nhã làm sao em vào đây được thế

- a là do em được nhận đó mà, ban đầu về nước chơi với anh họ vài ngày thôi nhưng mà còn việc học nữa, cha mẹ nói qua đây chơi thì chơi nhưng cũng phải học, em đã thi thử vào trường này và đã đậu nên họ nhận em

- ra là vậy

- nhưng mà bài thi rất khó em vào được đây cũng là rất giỏi đó

- em cảm ơn

Nhã Nhã mỉm cười nhìn Băng Băng nói

Chuông reng lên báo hiệu đã tới giờ vào lớp

- Băng Băng cậu vào lớp trước đi nha mình đi Nhã Nhã về lớp sẽ vào sau

- mình đi cùng

- không sao đâu mà

- hay là để em đi 1 mình được rồi như vậy làm phiền chị quá

- không phiền vãi lại em là lần đầu vào đây, lớp ở đâu em làm sao biết, chị đi cùng em. Băng Băng cậu về lớp trước

- ừm, nhanh nha

Cô gật đầu thay vì lời nói sau đó cũng đi đưa Nhã Nhã về lớp

Thấy bóng lưng của Nhã Nhã và cô dần khuất đi Băng Băng khẽ thở dài sau đó quay lưng đi về lớp...

- -----

- Hết Chap 59

- Sr vì đạo này ko đăng truyện:< ko phải Au lười mà lí do là điện thoại Au bị hư:(bữa đi Đầm Sen Nước bị ướt:> =))

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Nhã Nhã? Cô Được Lắm

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Sau khi đưa Nhã Nhã về lớp thì cô cũng quay trở về lớp học của mình...

- các em từ hôm nay lớp chúng ta lại có thêm 1 thành viên...

Cô giáo chưa nói hết câu thì Nhã Nhã bên ngoài cứ nhiên mở cửa bước vào lớp

- chào mọi người tôi là Từ Nhã Nhã gọi Nhã Nhã là được, từ nay tôi học ở đây

Cô giáo cười gượng gạo

- đây là bạn học mới của lớp chúng ta

- " oa nhìn xinh thật "

- " đáng yêu quá "

Đây là những suy nghĩ trong đầu các nam sinh ở đây. Còn nữ sinh vài người nhìn cô có chút không vừa mắt

- " hừ vừa tới lớp đã câu dẫn người khác "

- " được cái sắc đẹp, để coi thực lực tới đâu, bà đây không tin mày được học ở cái lớp này lâu "

- Nhã Nhã em xuống ngồi kế bạn học La đi, là bạn nam tóc vàng nắng kia

- vâng thưa cô

Nhã Nhã nở nụ cười nói rồi đi xuống bàn ngồi kế nam sinh học La đó

La Đông Phong con trai cả của La gia, là hoàng tử trong mộng của các cô gái. Nhìn thấy Nhã Nhã mới vào lớp mà đã ngồi cạnh nam thần của họ, các nữ sinh trong lớp tức giận

- thưa cô bạn ấy không thể ngồi cạnh Đông Phong được ạ

- tại sao thế LiLi

- thưa cô vì bạn Đông Phong không thích ai ngồi gần mình, bạn ấy muốn ngồi 1 mình

- muốn ngồi 1 mình hay là vì lớp quá ganh tị khi tôi ngồi cạnh nam thần của các người?

- cô...

- được rồi im lặng, đã vào lớp rồi thì trật tự. LiLi ngồi xuống và học bài đi, Nhã Nhã là người mới đến

- dạ...thưa cô

LiLi ăn cục tức nuốt không trôi mà ngồi xuống

- " mày được lắm, mới lần đầu vào đây đã có ý định muốn cướp Phong của tao "

Nhã Nhã điềm tĩnh mở cặp lấy sách vở

Cô giáo thấy Đông Phong đang ngủ tức giận lên tiếng

- La Đông Phong!

- dạ?

Bị đánh thức đột ngột nên anh giật mình tỉnh giấc, anh đứng bật dậy

- đây là đâu?

- dạ là lớp học

- thế mà cậu dám ngủ trong lớp? Ở tiết của tôi?

- xin lỗi cô

- đây là lần cuối sẽ không có lần sau

- em biết rồi ạ

- ngồi xuống và mở sách vở ra

Anh mệt mỏi ngồi xuống, nhìn sang người bên cạnh. Có chút bất ngờ a, tại sao cô lại ngồi ở đây?

- cô là ai? Sao lại ngồi cạnh tôi?

- muốn biết thì hỏi cô

- tôi là đang nói cô kia mà, trả lời câu hỏi của tôi đi

Nhã Nhã không trả lời tiếp tục xem sách coi anh như người vô hình

- này

- giờ đang là lớp học, đừng có phiền tôi

- cô dám nói thế với tôi

- làm sao lại không? Ai là cái gì mà tôi phải nể anh?

- là ai? Đương nhiên là La Đông Phong rồi

- " tên điên "

- im lặng đi, không học cũng phải để người khác học

- cô....

Anh đóng sách Nhã Nhã lại, Nhã Nhã tức giận nhìn sang

- muốn gì đây hả!

- sao? Tức giận? Nhỏ tiếng thôi cô sẽ nghe thấy giọng cô đó

- tên này, đưa sách đây!

- không đưa

- anh được lắm, muốn chơi chứ gì được tôi chơi với anh

Dứt câu cô dơ tay, thấy thế cô giáo mời

- sao thế Nhã Nhã

- thưa cô em không thể học được khi có người lấy sách của em và làm phiền em học

- thật vậy sao

Giọng cô giáo nói trong đầy đáng sợ sau đó liếc mắt nhìn sang La Đông Phong

- không...không có cô, là cô ta bịa chuyện
- thế tại sao bàn của em lại có sách của Nhã Nhã? La Đông Phong, em ra ngoài lớp đứng chịu phạt cho tôi hết tiết
- thưa cô...
- đi ngay không bàn cãi

Cô giáo tức giận nói, anh ầm ừc đứng dậy và ra ngoài, Nhã Nhã trong lòng cười hả hê đắc ý, dám chống đối với Từ Nhã Nhã? Anh còn non lắm

- " cô ta dám làm cho Phong bị phạt, đáng ghét mà "
- " Đông Phong cậu ấy thật tội nghiệp, là do con hồ ly Nhã Nhã này nên Phong mới bị thế "
- này thấy người mới vào chứ
- làm sao?
- cô ấy vừa xinh đẹp lại vừa mới chống đối với La thiếu đó
- phải, cầu mong cô ấy không có chuyện gì xảy ra khi mấy fan girl ấy của Đông Phong nhĩ
- ừ cũng mong là vậy...

Đông Phong đang đứng ở ngoài lớp rất chi là tức giận

- cô ta dám làm thế với mình, La Đông Phong này trước giờ chưa bao giờ bại dưới tay của 1 đứa con gái nào thế mà cô ta lại không cho mình 1 chút mặt mũi?

Anh tức giận lấy điện thoại ra gọi cho người nào đó

- **thiếu gia có việc gì cần dặn?**
- **điều tra cô gái vừa mới vào lớp tôi học, tối nay về báo cáo lại với tôi**
- **dạ thiếu gia**

Anh cúp máy. Nếu nhớ không lầm thì cô ta tên là Nhã Nhã

- " Nhã Nhã? Cô được lắm, cứ chờ đó đi..."

....

Thời gian trôi qua nhanh

Giờ ra về cũng đến, mọi người thu dọn đồ và ra về

- mai gặp lại nha Băng Băng
- chào chị
- về cẩn thận

Chào tạm biệt Băng Băng xong thì cô và Nhã Nhã lên xe

- sao rồi Nhã Nhã, hôm nay học vui chứ
- bình thường thôi ạ
- bình thường? Em không thích sao? Có quen được bạn mới hay không
- nhiều lắm ạ
- vậy là được rồi, Mẹ Mẹ 1 lát nữa anh đưa Nhã Nhã sang nhà cha và mẹ, em đi cùng chứ?

- đi ạ

Hắn không phản ứng cũng không nói gì tập trung lái xe tiếp....

- -----

- Hết Chap 60

♥♥♥

- Mai Au bù cho 3 chap cho hôm bữa nha + thêm chap mai nữa là 4 chap >< đuối chết tui rồi =))♥... Có ai là fan BTS hong >
#5yearwithBTS

- Happy Debut Day ☐ 13/06/2013 - 13/06/2018♥

- Cả 1 chặng đường dài của chúng ta♥ARMY mãi bên các anh, chúng ta hãy sát cánh cùng nhau mãi nhé☐7-1=0☐ Saranghaeyo♥

B
T
S

F
E
S
T
A

2
0
1
8

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Mẽ Mẽ Bị Cảm

Về đến nhà, cô đang trong phòng tắm từ nãy giờ vẫn chưa xong

Hắn đi qua phòng của Nhã Nhã xem coi cô có ở trong đó hay không

- Nhã Nhã, Mẽ Mẽ có trong đó không?

- không ạ

Nhã Nhã mở cửa ra

- chị ấy không có ở đây, chẳng phải chị ấy nói là đi tắm sao?

- nếu có đi tắm thì làm sao tới giờ vẫn chưa xong

- em không biết nữa nhưng chị ấy không có ở đây, em cũng không thấy chị nữa. Hay anh về phòng tìm chị ấy thử đi

- ừm

Hắn quay lưng trở về phòng. Mở cửa đi vào thấy căn phòng trống không không có 1 bóng người

Nhìn sang phía phòng tắm thấy có gì lạ, là tiếng nước chảy?

Hắn đi tới gõ cửa gọi cô nhưng lại không nghe thấy ai trả lời lại, lo sợ cô có chuyện gì nên đẩy cửa xông vào

- Mễ Mễ

Ở bồn tắm thấy cô đang nằm ở đó, cô ngất sao?

- Mễ Mễ tỉnh dậy, này có nghe anh nói không hả, Mễ Mễ

- ừm...

Đôi mắt mệt mỏi của cô từ từ mở mắt thì bắt gặp gương mặt lo lắng của hắn

- a Thần?... Sao, anh lại vào đây

- em còn hỏi nữa sao

Hắn nắm yêu cô, sau đó liền lấy khăn lông trắng gần đó quấn đại lên người cô và bế cô ra khỏi bồn tắm

Đặt cô nằm trên giường kéo chăn lên đắp cho cô

- em làm gì vậy hả? Muốn chết hay sao?!

- em xin lỗi, em chỉ là muốn đi tắm nhưng mệt quá lại ngủ quên lúc nào không hay, đã làm anh lo lắng rồi

- mệt sao? Mai mốt không cho phép tình trạng này xảy ra lần 2 nghe rõ chưa huh? Em có biết là anh lo cho em lắm hay không

- em hứa mà, lần sau em sẽ cẩn thận hơn không ngủ trong lúc tắm nữa

Cô cười nói, hắn khẽ thở dài

- được rồi em nghỉ ngơi đi, anh và Nhã Nhã đi là được rồi

- em cũng muốn đi, muốn gặp cha và mẹ

- ngoan không cứng đầu, em chắc mệt lắm rồi ở nhà ngoan ngoãn nghỉ ngơi, nếu để sinh bệnh thì ngày mai em buộc phải ở nhà đến đó

- ừm...vậy thì không đi n.. hất xi

- đó thấy chưa, muốn bệnh rồi đây, lạnh lắm không anh tắt điều hòa?

Cô gạt đầu hắn cảm máy điều khiển và tắt điều hòa

Đi tới chỗ cô cúi đầu hôn lên môi cô 1 nụ hôn thì cô ngăn lại

- không được như vậy anh sẽ bị em lây bệnh mất

Hắn nghe cô nói thể khẽ cười

- anh không sợ sẽ bị lây, ngoan bây giờ anh phải đi, anh đi nhanh sẽ về với em

- ừm

Cô khẽ gật đầu

- ngủ 1 giấc đi

Hôn lên trán cô 1 nụ hôn sau đó hắn đứng dậy tắt đèn và ra ngoài...

Thấy hắn từ phòng đi ra Nhã Nhã đi tới hỏi

- ủa anh chị họ đâu?

- chị em bệnh rồi nên sẽ không đi cùng chúng ta được

- tiếc vậy, để em vào hỏi thăm chị ấy rồi mình hãy đi

Nhã Nhã định vào trong thì hắn ngăn lại

- không được, mau đi thôi nào. Cô ấy đang nghỉ ngơi em muốn làm phiền người khác khi họ đang nghỉ ngơi hay sao?

- không phải mà em chỉ là....

- mau đi nhanh rồi còn về thăm

- vâng ạ...

Nhã Nhã nghe lời. Thăm cha mẹ hắn xong thì về nhà với cô vẫn chưa muộn...

- dì Thẩm

- thiếu gia cậu có gì cần dặn?

- Mẹ Mẹ đang không khỏe, cô ấy đang nghỉ ngơi trong phòng bà đừng để ai đến làm phiền cô ấy, khi nào dậy hãy nấu cháo cho cô ấy ăn

- tôi biết rồi thiếu gia

- sẵn tiện đây gọi bác sĩ tới đây khám bệnh cho cô ấy

- vâng, thiếu gia

Hắn không biểu cảm dứt tay vào túi quần sau đó rời đi cùng Nhã Nhã...

Trên xe

- anh lo cho chị họ không

- có

- anh nhớ chị ấy không

- em hỏi thế làm gì?

- hay là anh đưa em tới nhà dì và bác sau đó anh về đi, 1 lát em tự về là được

Hắn không trả lời mà tập trung lái xe tiếp....

Tại Dư gia

- dì, bác

- Nhã Nhã, a Thần

- Nhã Nhã con về rồi sao vào nhà ngồi đi

- dạ

Nhã Nhã cười nói sau đó cũng mọi người vào nhà nói chuyện

- con về khi nào thế Nhã Nhã?

- dạ hôm bữa ạ
- cha mẹ con sao rồi? Họ có về cùng con không
- dạ họ vẫn ổn ạ con cảm ơn. Con về chỉ có 1 mình thôi ạ, con về nước là chủ yếu chơi với anh họ

Nhã Nhã cười nói

- Nhã Nhã lớn lên càng xinh đẹp ra nhi. Nào con có bạn trai chưa nói đi nghe
- dạ vẫn chưa ạ con vẫn còn độc thân
- Nhã Nhã khi nào về nước gửi lời hỏi thăm của bác và đi với cha mẹ con
- dạ bác
- Thần, Mẹ Mẹ không đi cùng con và Nhã Nhã sao?
- không ạ. Thật ra là có nhưng cô ấy thấy mệt nên con đã để cô ở nhà
- mệt sao? Thần à con nên quan tâm con bé nhiều hơn
- dạo gần đây thời tiết thay đổi chuyển lạnh, 3 đứa cẩn thận ăn mặc ấm áp 1 chút đừng để bị cảm lạnh
- dạ
- anh họ anh về với chị họ đi, chị ấy đang bệnh cần anh ở bên
- phải đó Thần, Nhã Nhã nói đúng, con về trước đi, Nhã Nhã ở lại nói chuyện với bọn ta sau về cũng được
- Nhã Nhã 1 chút nữa ta sẽ cho người đưa con bé về sau
-vậy cũng được, con xin lỗi lần sau con và cô ấy sẽ tới thăm 2 người
- ừm

Dứt câu hần đứng dậy và đi về trước Nhã Nhã....

- -----

- Hết Chap 61

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Bệnh Vẫn Không Tha [H_Nhẹ :)]

Lái xe về nhà hần lên phòng xem cô thế nào

- thiếu gia cậu về rồi
- bác sĩ tới chưa?
- ông ấy vừa rồi đi ạ
- nầu giúp tôi 1 chén cháo

Nói xong hần đi 1 mạch lên lầu....

Nhẹ nhàng đẩy cửa vào phòng hần không nhanh cũng không chậm bước đến chỗ giường cô đang say giấc

Đưa tay vén mái tóc cô sang 1 bên, điều này bất ngờ đã làm đánh thức cô dậy

- Thần... Anh chưa đi sao?

- anh đi rồi và về sớm với em đây

Hắn cúi đầu hôn lên trán cô 1 nụ hôn

- anh đánh thức em?

Cô khẽ lắc đầu sau đó đưa tay dụi dụi mắt

- không có

- đói bụng rồi chứ?

Cô thật thà gật đầu, mới ngủ có 1 chút thôi mà sau khi dậy đã đói bụng rồi

Chắc là do lúc tan học về nhà đến giờ cô vẫn chưa ăn gì

- dì Thẩm đã nấu cháo 1 chút nữa là có

- ừm...Nhã Nhã em ấy đâu rồi?

- con bé còn bên nhà cha và mẹ, họ 1 mặt bắt anh về nhà với em

- xin lỗi

- ngốc, em đã làm gì sai mà phải xin lỗi kia chứ

- " đều là tại mình, đã bị cảm thì thôi mà còn gây phiền phức cho anh ấy nữa "

- tại em mà a....

- suýt

Chưa kịp để cô nói hết câu thì đã bị ngón tay thon dài của hắn chặn lại

- không nói thêm nữa, ngoan em hiện đang là bệnh nhân của anh

Cô thoáng chút có tí đỏ mặt. Cốc cốc

- thiếu gia, tôi vào được không?

- vào đi

Dì Thẩm bưng 1 cái khay vào trong sau đó đi tới chỗ hắn đặt lên bàn

- cháo và thuốc đều có đủ cả, bác sĩ có dặn sau khi ăn xong liền uống thì bệnh sang ngày mai sẽ khỏi nhanh thôi

- được rồi cảm ơn đi

Bà cười hiền rồi ra ngoài. Hắn cầm chén cháo trên tay, 1 tay cầm muỗng khuấy đều chén cháo

- phải uống thuốc nữa sao

- dĩ nhiên rồi, không uống thuốc thì bệnh của em làm sao mau khỏi

- nhưng..em không muốn uống

Cô nói nhỏ chứ không dám nói to, hắn cười nhẹ mức 1 muỗng cháo thổi nguội sau đó đưa lên miệng cô

- há miệng ra nào

- em tự ăn là được

- không cãi lời, ngoan mau mở miệng ra nào. Anh mới tay cầm rồi đây

Cô có chút ngượng đành mở miệng để hấn dứt ăn vậy

- làm sao? Đây cũng không phải lần đầu chúng ta thân mật thế này, em làm sao lại ngại?

- em mới không ngại

- thật sao? Nhưng anh thấy em có vẻ không mấy mà thích anh dứt em ăn cháo nhỉ

- " đương nhiên là không thích rồi, tự nhiên 1 chút em cũng không có "

- nếu như em không thích hình thức ăn này của anh dứt em ăn cũng được. Dùng phương thức khác vậy

- hả

Hấn cầm chén cháo húp 1 ngụm rồi đưa tay lên mặt cô kéo cô lại gần sau đó áp môi mình lên môi cô...

Ừc ừc ừc, cháo từ miệng hấn truyền sang cô đang chảy dài xuống cổ họng cô, cô mở to mắt nhìn hấn

- " tình huống gì vậy chứ?!!! Thần anh ấy...."

Hấn truyền cháo từ miệng mình sang cô cũng hết nên cũng rời môi cô, lấy khăn lau miệng cho cả 2

- anh...anh, anh là đồ...

- anh là gì nào? Cách thức ăn này em thích chứ. Nếu thích chúng ta có thể làm lại thêm 1 lần nữa

Hấn ranh ma nhìn cô nói

- lưu manh....đáng ghét anh lợi dụng em

- lợi dụng? Anh hoàn toàn không có, nào còn 1 chút nữa là hết rồi chúng ta tiếp tục

- không không, em muốn ăn kiểu bình thường

- nếu em muốn

Quay trở về kiểu ăn bình thường, hấn dứt cô ăn hết cháo thì bắt đầu cho cô uống thuốc

- không muốn, em không uống thuốc đâu

- ngoan em phải uống mới hết bệnh được

- đáng lắm không uống đâu, anh còn cách nào khác không cần uống thuốc mà bệnh em vẫn hết hay không

- thuốc đáng đã tạt, em không uống thì bệnh sẽ càng nặng thêm thôi, hay là để anh " giúp " em uống thuốc như ban nãy anh đã " giúp " em ăn cháo

- không không em uống, em uống là được

- vậy mau nhanh đi, uống hết chén thuốc này

Hấn đưa cô chén thuốc. Cô đánh cảm nó vậy, liều vậy. Cô 1 hơi uống hết chén thuốc

- vậy mới ngoan

- khụ khụ....đáng quá....hức, đáng quá đi.

- Mề Mề ngoan

Hấn hôn lên môi cô đồ ngọt sau đó rời môi cô, không biết viên kẹo từ đâu ra mà ở trong miệng cô

- viên kẹo này cho em

Cười nhẹ 1 cái nhìn cô rồi hấn rời đi, cô ngồi đó đưa tay lên môi mình, nhớ lại ban nãy khuôn mặt ửng hồng lên

Cô úp mặt vào gối che đi sự ngượng ngùng này

- đáng ghét mà....

Hắn trong phòng tắm nhớ tới ban nãy, gương mặt của cô đỏ lên vì ngại mới trông đáng yêu làm sao

Chỉ nghĩ tới thôi hắn thật muốn đem cô ngay lúc này mà ăn sạch

Tất vùi nước đi, những giọt nước chảy dài khắp cơ thể rắn chắc kia của hắn

Thật đúng là 1 người đàn ông hoàn hảo do trời ban tặng. Khuôn mặt yêu nghiệt, nhìn hắn ở góc nào cũng đẹp, căn bản hắn hoàn toàn không có 1 góc chết nào

Mái tóc đen ướt đầm của hắn được bàn tay vuốt lên.

Cầm lấy chiếc khăn lông trắng quần đại ngang hông sau đó đi ra ngoài

Thấy cô gái nhỏ của mình vẫn đang còn ngại vì sự việc lúc nãy, cô còn úp mặt vào gối nừa cơ

Nhếch mép sau đó bước chân đi tới chỗ cô, nhẹ nhàng ngồi xuống giường cạnh cô

Cảm nhận được hơi ấm bên cạnh cộng thêm cảm giác như có ai đó cầm lọn tóc mình lên

Quay mặt sang nhìn thì bắt gặp gương mặt yêu nghiệt này của hắn

- a Thần

- làm sao lại ngạc nhiên như vậy

- đâu, làm gì có

- bảo bối em là muốn câu dẫn anh? Khăn tắm của em, từ nãy giờ không đi thay đồ hay sao?

- hả

Nghe hắn nói cô liền nhìn thân hình thì thấy đúng thật là chỉ quần mỗi cái khăn trắng lớn trên người. Lật đặt lấy gối che lại

- cơ thể của em còn chỗ nào anh chưa thấy và chạm qua?

- đừng nói nữa mà

Cô đỏ mặt. Hắn đưa tay nâng khuôn mặt cô lên kéo cô lại và hôn lên môi cô

Đưa tay ôm lấy eo cô lại

- um...dừng...

Hắn luồn chiếc lưỡi của mình vào khoang miệng cô, quần lấy lưỡi cô mà đùa nghịch

Cô khó chịu đánh vào ngực hắn sau đó dùng sức đẩy hắn ra

- anh...muốn giết em sao...hộc hộc

Cô mệt mỏi dựa vào lòng ngực hắn. Đột nhiên hắn đẩy cô nằm xuống giường

- a Thần...

Hắn giật chiếc khăn đang quần trên người cô ném sang 1 bên, cảnh xuân liền hiện ra trước mắt

- a

- bảo bối, anh muốn em

Hắn cũng giật lấy chiếc khăn quần trên người mình vứt sang 1 bên

- a Thần em là đang bệnh anh quá đáng lắm rồi đó, ngay cả người bệnh như em mà cũng không buông tha

- em nói phải, anh thấy em cũng còn sức....

Hắn ghé sát vào tai cô mà mị mị nói

- vì thế chúng ta cũng nên ân ái với nhau 1 tí cho tình cảm thêm sâu đậm

Hắn đưa tay vuốt ve cơ thể trần cảm của cô khiến cô có chút rùng mình

- đừng...đừng mà
- anh không nhận được nữa
- đừng như vậy a Thần, lần sau đi có được hay không
- sao cơ em nói gì?
- em nói....lần sau chúng ta mới...mới...làm chuyện này
- làm gì cơ?

Cô đỏ mặt

- đừng đùa với em nữa...
- em lấy gì đảm bảo nào?
- nếu như em thất hứa thì tùy anh định đoạt
- là em nói đó

Cô khẽ gạt đầu. Hắn thỏa mãn hôn lên môi cô 1 cái

- "mèo con, em mắc bẫy rồi"
- "đáng ghét mà..."
- chắc em mệt rồi, nghỉ ngơi nào

Hắn nằm xuống ôm cô vào lòng...

- -----

- Hết Chap 62

♥♥♥

- Au phân ra nay 2 chap, tối 1 chap nữa là đủ rồi nha☐♥ Chap này dài lém nên thành 3 chap rồi>>>

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Buổi Quyên Góp Từ Thiện Lớn

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Thời gian trôi qua bây giờ cũng đã hết 1 tuần, hôm nay là ngày 03-09 là ngày mà hắn sẽ tổ chức 1 buổi quyên góp từ thiện lớn, bữa tiệc sẽ có những vị khách có mặt trong giới thượng lưu

Và buổi quyên góp từ thiện này năm 03-09 hằng năm sẽ được Dư gia tổ chức...

Tại bữa tiệc có vô vàng là khách quý mà hắn mời đến, chẳng những có trong nước và ngoài nước cũng có

- đây quả thực là 1 ý kiến không tồi của 2 đứa tụi nó em nhỉ
- vâng, cũng nhờ Mễ Mễ cả, con bé thật là biết suy nghĩ cho những người nghèo không có nơi nương tựa
- phải

- a Thần và tiểu Mễ đâu rồi nhỉ? Tụi nó chưa tới hay sao?

Bà Dư, tức Liễu Y Nguyệt mẹ của hấn và là vợ của Dư Mặc ngó xung quanh tìm cô và hấn

Chồng bà nhìn sang bên góc kia thì thấy họ

- vợ à em không cần tìm nữa đâu, bọn nhỏ đang bên kia

Nhìn theo hướng chồng mình chỉ bà nhìn thấy hấn và cô đang nói chuyện với nhau

- mình tới đó đi anh

- được

Dư Mặc nhìn vợ mình ôn nhu mà đáp, sau đó cả 2 vợ chồng đi tới chỗ hấn và cô...

- nhiều người quá

- tất nhiên là phải nhiều rồi, vì đây là buổi quyên góp từ thiện lớn kia mà

- em thật không ngờ bọn họ lại tới đông vậy luôn

Đang đứng nói chuyện thì ba mẹ hấn đi tới

- Thần nhi, tiểu Mễ

- cha, mẹ

- cha mẹ

- con dâu của mẹ, tiểu Mễ qua đây cho mẹ nhìn cái nào

Cô tươi cười nhìn bà, đi tới bên bà

- tiểu Mễ con dâu của ta thật là xinh đẹp mà, con thật là làm ta nhớ tới tuổi xuân của ta ngày xưa

- thật sao mẹ

- ừm, lúc đó cha của Thần nhi cũng yêu thương ta giống như thằng bé yêu thương con bây giờ đây

- khụ khụ

Nghe mẹ mình kể về quá khứ hấn có chút bật cười trong lòng, Dư Mặc giả ho có chút ngại

- con biết không lúc đó daddy mẹ không chấp nhận cha con, nhưng ông ấy lại theo đuổi mẹ 1 cách rất bá đạo, nhớ tới năm xưa thật là vui a. Ông ấy cứ 1 mực giữ mẹ bên người

- khụ vợ à đó là quá khứ rồi

- xem kìa, anh ngại rồi

Bà bật cười, cô cũng có cười theo, thật đúng là 1 kỷ niệm

Thấy cô vui vậy hấn cũng vui trong lòng. Quả thật ngày xưa cha có như vậy với mẹ

- mẹ à, con có thể lấy cô ấy lại rồi chứ?

- thằng nhóc này, có vợ rồi thì quên mất cha và mẹ

- con đâu dám

Bà lắc đầu khẽ thở dài rồi trả cô lại về với hấn

- rồi đây đại thiếu gia của tôi, vợ cậu này

- mẹ đừng giận Thần nhi

- mẹ làm gì dám giận con trai cưng kia chứ

Mọi người vui vẻ cười đùa cùng nhau

- chuyện gì mà mọi người vui dữ vậy?

1 giọng đàn ông lên tiếng, đó là Hạ Tiêu Phàm, anh cũng Hạ Băng đi tới chỗ cô

- Băng Băng

- cô, chú chào 2 người

- Tiêu Phàm lâu rồi mới gặp lại, con cũng thay đổi không ít rồi nhỉ

- dạ cảm ơn cô

- con thấy cậu ta vẫn bình thường nhất là cái việc ăn chơi ấy vẫn không bỏ

- nè nè ở đây đông người nề tình bạn bè đừng nói mấy chuyện mất mặt này chứ

- tôi không quan tâm

- "Đur Thân tên chết dẫm nhà cậu"

Cô chợt nhớ ra điều gì, kéo vạt áo hất

- a Thần, Nhã Nhã đâu rồi

- con bé vừa nãy không phải ở đây hay sao?

Cô khẽ lắc đầu, Nhã Nhã từ đâu xuất hiện

- chào mọi người, xin lỗi vì đã để mọi người đợi, di bác con chào 2 người ạ

- Nhã Nhã

Mẹ hất cười nhẹ khẽ gạt đầu

- đây chẳng phải là em họ của Thần đây sao

Nhã Nhã nhìn người đàn ông trước mặt mình

- anh là

- Nhã Nhã đây là anh trai của Băng Băng đồng thời cũng là bạn của a Thần, Hạ Tiêu Phàm

- xin chào em là Từ Nhã Nhã

Nhã Nhã cười nhìn anh nói, anh cũng nhếch môi cười 1 cái

- chào

Cô 1 lần nữa kéo vạt áo hất

- em đi vệ sinh 1 chút

- anh đi cùng em

- không cần đâu

- không muốn tình trạng như bữa cùng anh đi bar?

Nhớ lại lúc đó đi cùng hất vào quán bar Adeline, cô cười gượng

- ở đây đông người hơn nữa cũng là người trong giới thượng lưu, em nghĩ sẽ không sao

Hất nhìn cô không nói gì

- được rồi, em đi cùng Nhã Nhã thế được chứ

Hắn không thèm để ý cô liền quay sang gọi Nhã Nhã

- Nhã Nhã
- dạ?
- em đi cùng chị em
- chị đi đâu sao ạ?
- ừm cùng chị đi vệ sinh 1 chút
- được ạ
- tui con xin phép ạ

Cô buông tay hắn ra và đi trước Nhã Nhã. Nhã Nhã đi theo thì hắn giữ lại dặn dò

- để mắt tới chị ấy 1 chút
- em biết rồi mà, anh thật khéo lo cho chị
- đi nhanh đi, kéo lạc cô ấy
- tuân lệnh

Nói rồi Nhã Nhã lon ton chạy theo cô phía sau...

Đi vệ sinh xong cô cùng Nhã Nhã quay lại chỗ hắn thì gặp chúng tên hôm trước, xem tí nữa là cường bức cô. Dạ Cảnh

- xem nào, lại gặp cô

Cô không quan tâm Dạ Cảnh cùng Nhã Nhã đi ngang qua

Dạ Cảnh bị ngớ lơ nên bức mình, bắt lấy khuỷu tay cô lại

- anh làm gì vậy hả?! Buông ra
- mỹ nhân, lần trước do sợ ý nên để em cùng với tên đàn ông đó chạy thoát, lần này thì do duyên số nên mới để tôi gặp lại em, đừng hòng mà trốn thoát
- buông tôi ra
- anh làm gì vậy hả, buông chị ấy ra
- tránh ra!

Dạ Cảnh vùng tay đẩy xô ngã Nhã Nhã thì có 1 cánh tay rắn chắc của người nào đó chặn lại

- anh là đàn ông mà lại đối xử như vậy với phụ nữ?
- mày là thằng nào
- là ai thì anh không cần biết, bây giờ buông tay khỏi người quý cô này ra

Ánh mắt sắc lạnh của La Đông Phong nhìn Dạ Cảnh, cảm thấy sau gáy có chút lạnh sống lưng liền buông tay cô ra

- tui mày giỏi lắm

Nói rồi Dạ Cảnh lập tức bỏ đi, cục tức này nuốt không trôi, lần trước thì là hắn còn bây giờ là 1 tên nhóc. Rất muốn cho nó biết tay nhưng có cảm giác không an toàn khi ở cùng thằng bé này, tốt nhất là nên chuồn. Địch khác gặp lại muốn cô vẫn chưa muộn

- cảm ơn
- không có gì
- nếu không có cậu không biết chúng tôi đã bị tên đó

- được rồi không sao. Đây là bữa tiệc từ thiện lớn vậy mà hấn lại dám ở đây làm làm chuyện này

Nhã Nhã từ nãy giờ không nói gì. Vì đây. Chẳng phải là tên cô khiến cậu ta đứng ngoài lớp chịu phạt hay sao

- bạn học Nhã Nhã thật tình cờ nhi

- trái đất chắc vì nhỏ nên khiến tôi phải gặp cậu

Nhã Nhã cười nói

- tôi vừa mới cứu cô đấy, 1 lời cảm ơn cũng không có à

- cảm ơn

- 2 đứa quen nhau sao?

- không ạ. Chị à chúng ta quay lại bữa tiệc thôi, anh họ đang đợi

- ơ được

Nói rồi cô cùng Nhã Nhã quay lại bữa tiệc

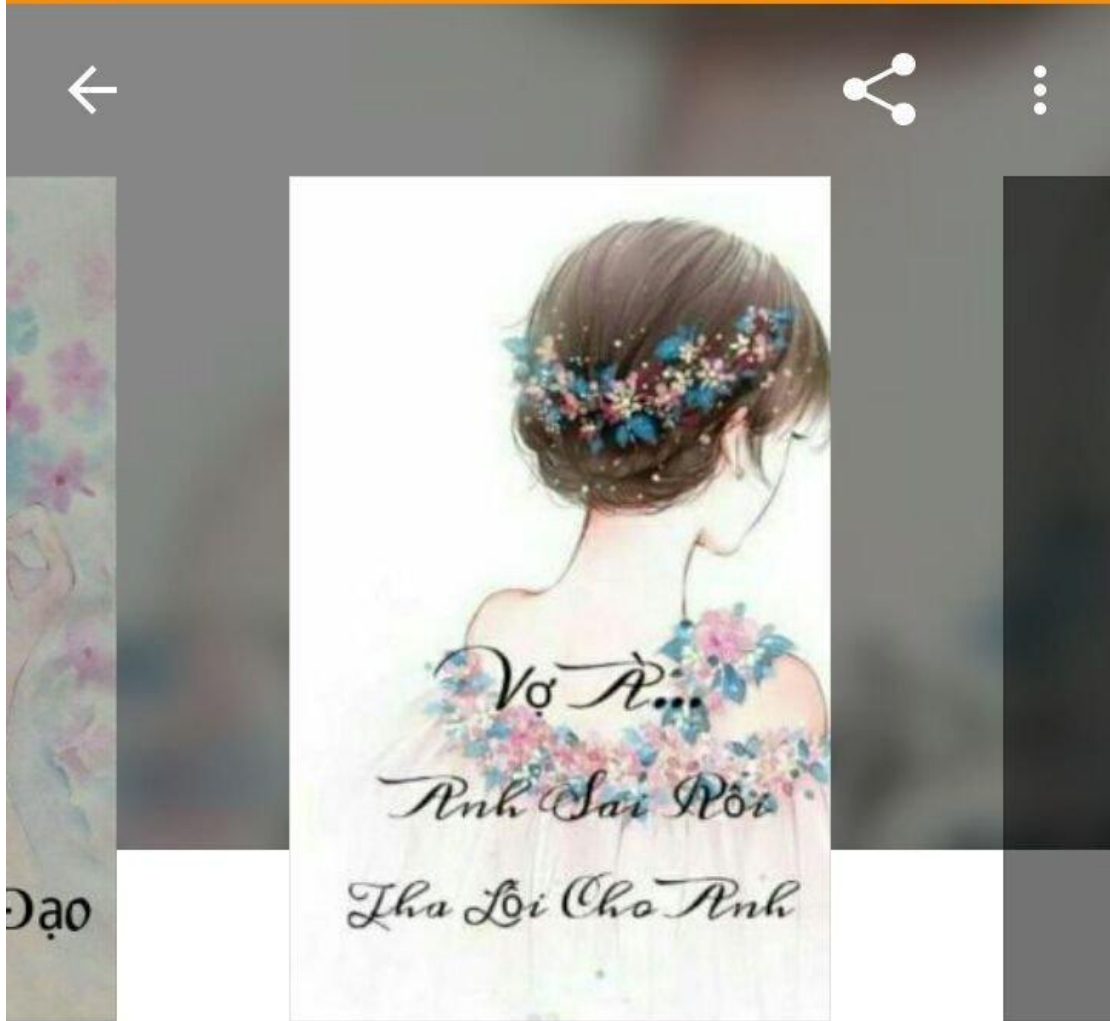
- " tôi và cô xem ra cũng có duyên mới gặp được nhau, Từ Nhã Nhã "

- -----

- Hết Chap 63

♥♥♥

- Cực quá ikkk >< mệt☐ Au cực vậy hãy nhớ ủng hộ truyện cho Au nha =>))♥ M.n đã đọc qua bộ truyện ngắn này của Au chưa?

Vợ À...Anh Sai Rồi Tha Lỗi Cho Anh

user06479286

80,3 K Lượt đọc 2,23 K Lượt bình chọn 21 Phần

Chỉnh sửa

Xem trước

Chạm vào để lưu truyện này để đọc sau

Chương 64: Chuốc Mê

Quay trở về bữa tiệc. Nhìn thấy cô và Nhã Nhã hẳn có chút khó chịu nhũn mày nói

- đi vệ sinh tận 20"?
- xin lỗi a Thành
- anh họ bớt giận vì khi nãy tại em gặp ch...
- a không có gì đâu
- làm sao? Có chuyện gì không muốn anh biết ư?!
- không phải, vừa nãy chỉ là em có chút đau bụng nên đi hơi lâu, xin lỗi
- thật sự đau bụng?

Cô gật đầu. Nhã Nhã định giải thích vừa nãy đi thì gặp tên ngăn đường thì cô ngăn lại

- vậy bây giờ cảm thấy đã đỡ hơn rồi chứ?
- đã đỡ rồi
- mệt không? Có muốn uống chút nước?
- không mệt, em muốn uống chút nước lọc
- được, anh đi lấy cho em

Hắn quay lưng đi lấy nước cho cô thì Nhã Nhã kéo tay cô

- sao chị lại nói dối anh ấy
- đừng nói vừa nãy trở về có người quấy rối chị và em
- tại sao?
- tên đó 1 lần chị và anh em cũng gặp qua rồi, chúng ta đang ở bữa tiệc, chị không muốn anh em lo

Nhã Nhã miễn cưỡng gật đầu. Hắn quay lại chỗ cô, cầm trên tay là ly nước

- của em
- cảm ơn
- anh phải đi qua bên kia nói chuyện với đối tác 1 chút, Nhã Nhã...
- em biết rồi, em sẽ ở cùng chị họ mà

Hắn không nói gì sau đó quay lưng rời đi

- Mẹ Mẹ
- Băng Băng

Băng Băng và Hạ Tiêu Phàm đi tới chỗ cô

Nhìn thấy Hạ Tiêu Phàm cô có chút bối rối, vì cô còn nhớ tới chuyện lúc trước

- Dư phu nhân, chào cô

- a chào Hạ thiếu, anh cứ gọi tôi là Mễ Mễ là được rồi

- Mễ Mễ cậu nhìn xem, Lý Uyển Đình cô ta cũng tới và đang ở chỗ chồng cậu kìa

Cô nhìn sang phía hấn thì đúng thật là hấn cùng với Lý Uyển Đình đứng nói chuyện, mà cảm thấy họ nói chuyện còn rất thân

- Thần, em mời anh 1 ly

- được

Phía kháng đài có 1 người đàn ông đứng trên đó

- chào tất cả những vị khách ở đây, cảm ơn mọi người vì đã tới buổi quyên góp từ thiện này

Mọi người hướng mắt lên kháng đài nhìn người đàn ông ấy

- rất cảm ơn Dư tổng đã bỏ ra 1 số tiền không nhỏ để giúp cho những người nghèo khó, và cũng rất cảm ơn Dư phu nhân

Mọi người vỗ tay nhìn về phía cô. Cô có chút ngại rồi cũng cười cười cho qua

- thật sự rất cảm ơn các vị đêm nay, đêm nay đã có 1 số tiền không hề nhỏ để giúp cho những người nghèo khó cũng như những đứa trẻ không cha mẹ bị bỏ rơi

Mọi người 1 lần nữa vỗ tay

- mời các vị tiếp tục thưởng thức bữa tiệc

Nói xong người đàn ông từ kháng đài đi xuống

- Mễ Mễ

Giọng của 1 người đàn bà cất lên, phải đó là cô của cô. Triệu Tuyết Nghi

- bà ở đây làm gì?!

- kìa Hạ tiểu thư, tôi là cô của con bé kia mà, vả lại hôm nay là buổi quyên góp từ thiện lớn thì làm sao thiếu tôi được

- tất là không mời mà cũng tới

- tôi là có thiệp mời đằng hoàng

- Băng Băng, thôi đi

Băng Băng có chút hàm hực khi nghe anh trai lên tiếng

- Hạ thiếu, chào cậu

- Triệu tổng chào bà

Băng Băng vốn chưa biết vị hôn thê của anh trai mình là cô. Và vì sao Hạ gia lại muốn anh lấy cô? Lí do là Hạ gia không biết cháu gái của Triệu Tuyết Nghi là Triệu Mễ Mễ

2 bên gia đình cũng có thể nói là quen thân nên kết thông gia với nhau. Bà gả cô cho Hạ gia, Hạ Tiểu Phàm

- cô

- Mễ Mễ lần sau có chuyện mới nói với con sau, Hạ thiếu nữa có được không

- ừm

Anh lạnh giọng đáp nhưng ánh mắt mãi mai luôn hướng về cô mà nhìn

- "phụ nữ chết tiết, cô đúng thật là loại đàn bà đó, thật là tội nghiệp cho Thần khi yêu cô đến mê muội mà "

Cô có chút khó xử, lại là chuyện này. Băng Băng có lẽ vẫn chưa biết

Không được nhất định không được để ai biết ngoài trừ cô, cô của cô và anh, nếu như để lộ ra ngoài thì biết ăn nói làm sao với Thần?

- a Băng Băng, Trình Thiên không đến sao?

- ai biết cậu ta chứ. Vừa nãy thấy cậu ta đi cùng Lý Uyển Đình kia mà

- họ đi cùng nhau sao?

- phải đó, thật không ngờ người như cậu ấy lại đi cùng Lý Uyển Đình đó, có khi nào cậu ta cũng bị cô ta mê hoặc luôn rồi hay không?

Băng Băng có chút thắc mắc lần đầu tiên nói

- nè cậu đừng nói người ta vậy chứ

- Trình Thiên? Là ai

Hạ Tiêu Phàm lên tiếng hỏi

- a cậu ta là bạn học cùng lớp của em và Mễ Mễ đó mà

- xin lỗi, mình cần tìm Thần 1 chút

- chồng mới đi 1 xíu lại thấy nhớ, cậu nha Mễ Mễ, tình cảm 2 người tốt thật

- ai thêm nhớ anh ấy chứ. Cậu mau tìm Khả Dư của cậu đi kìa

- ui anh ấy còn lâu mới tới, nói không chừng ngủ luôn ở nhà không tới ấy chứ

Cô cười nhẹ

- chị, em đi cùng

- được rồi chị không sao

Nói rồi cô từ chỗ mọi người đi tìm hân. Bữa tiệc đông người có chút khó tìm a. Ban nãy rõ là đứng đây kìa mà, sao lại không thấy nữa kìa chứ

Đang tìm hân thì có 1 nam phục vụ đứng chằng đường cô

- tiểu thư, làm phiền cô rồi. Có 1 người muốn mời cô ly cam này

- a không cần đâu, tôi cảm ơn

- tiểu thư tôi chỉ là làm theo lời người đó mà thôi xin cô nhận cho

Cô cũng miễn cưỡng cầm ly cam ấy lên

- được rồi cảm ơn cậu

- cô uống thử coi có ngon không? Vị tiên sinh ấy đã gửi lời nói như thế

- " chuyện gì đây, là ai mời ly cam cho mình? Lại còn bắt mình uống mới chịu đi "

- a được thôi

Cô đưa lên miệng uống 1 chút

- rất ngon cảm ơn cậu

Nam phục vụ ấy gạt đầu, cô đặt ly cam lên bàn định đi thì cảm thấy có chút choáng

- " chuyện gì thế này..."

Một môi nên đã ngắt đi, nam phục vụ liền đỡ cô sau đó đưa cô đi về 1 phía căn phòng

Hân nói chuyện xong thì cũng quay lại chỗ cô, không thấy cô liền hỏi Nhã Nhã

- Nhã Nhã chị họ em đâu rồi?

- ể không phải tìm cậu rồi sao?

- chị ấy bảo là đi tìm anh, em đi cùng nhưng chị ấy không cho

Hấn nhíu mày

- tại sao lại để lạc mất cô ấy?!

Hấn nổi giận

- này Thần, đừng nổi giận với em cậu chứ. Đây là bữa tiệc, cô ấy có thể đi đâu xa khi không có cậu bên cạnh được

- mau tìm cô ấy...

Hấn định rời đi thì Nhã Nhã níu lại

- anh à có khi nào có kẻ bắt chị ấy đi rồi không....vừa nãy đi vệ sinh cùng chị ấy, tụi em gặp phải tên lưu manh

Nhũu mày phượng hẹp dài lại nhìn Nhã Nhã

- em mau nói cụ thể hơn đi Nhã Nhã

- vừa nãy đi vệ sinh em và chị ấy gặp 1 tên lưu manh, hấn nói với chị ấy rằng chúng ta lại gặp nhau nữa rồi, lần này hấn nhất định sẽ không để chị ấy đi. Em nghĩ là hấn biết chị ấy

- " Cảnh Phong?! Người dám làm tổn thương cô ấy, Dư Thần này thế sẽ làm người hối hận khi sinh ra trên thế gian này "

Hấn tức giận sau đó quay lưng đi tìm cô.....

- -----

- Hết Chap 64

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Mẽ Mẽ Có Hiện Tượng Mang Thai

- Thần, đi tới phòng an ninh, ở đây có camera chắc chắn quay được tình hình lúc đó xảy ra

Hấn không nói gì nhanh chóng đi tới phòng an ninh, Hạ Tiêu Phàm theo sau

Cánh cửa bị hấn mạng bạo mở ra, nhân viên nhìn thấy hấn có chút giật mình

- Dư...Dư tổng

- bật camera ở đại sảnh ngay lập tức

- chúng tôi vừa lạc mất Dư phu nhân, làm phiền tìm giúp chúng tôi

Nhìn thấy hấn đáng sợ vậy, họ cũng liền bật camera

Nhìn thấy cô qua đoạn băng. Bữa tiệc đông người có 1 nam phục vụ đứng ngáng đường cô, sau đó đưa cô ly nước cam

Không nghe thấy họ nói gì nhưng sau đó cũng thấy cô uống 1 ngụm. Uống xong thấy cô định đi nhưng lại bất thành linh ngất đi

Cậu ta dìu cô rồi đưa cô vào thang máy, sau đó thì mất tiêu cả 2

- mau tìm tiếp xem họ đi đâu!

Làm theo chỉ định, mở camera tìm người tiếp. Họ sau khi ra khỏi thang máy thì ở trên lầu 3. Nam phục vụ ấy dìu cô đến 1 căn phòng 0903

- chết tiệt

Hắn tức giận đập bàn sau đó lập tức rời đi nhanh

- làm phiền các anh rồi

- a kh...không có gì Hạ thiếu

- Hạ thiếu ngài có cần chúng tôi báo cho an ninh bảo vệ hay không?

- không cần đâu, làm việc tiếp đi việc này chúng tôi có thể tự mình xử lí. Các người chỉ cần biết không nên để ai biết chuyện này xảy ra vào hôm nay là được

- vâng Hạ thiếu, chúng tôi hiểu rồi

- ừm

Gật đầu 1 cái rồi cũng theo sau hắn...

Thang máy lên tới tầng 3 hắn nhanh chóng tìm số phòng 0903

- Thân là phòng này

Đứng trước căn phòng 0903

- đừng...buông tôi ra

- tiện nhân dám cần tao?!!!

Sau đó thì nghe 1 tiếng động khiến hắn tức tối không kiềm chế bản thân được mà đập mạnh cánh cửa vào

Nhìn thấy cô bất tỉnh nằm dưới cái tủ cạnh giường, quần áo rách hết cả phần trên khiến áo ngực màu đen lộ ra mới trông quấy rối

Còn tên Cảnh Phong đó. Ban đầu định là cưỡng bức cô trong lúc cô còn đang mê man vì thuốc thì đột nhiên thuốc hết tác dụng, cô chợt tỉnh dậy thì phát hiện đồ của mình đã bị tên đó xé rách

Không ngừng chống lại, cô cắn mạnh lên cánh tay tên đó khiến tên đó điên lên mà đẩy mạnh cô khiến cô ngã đập đầu vào cạnh bàn và phẫn câu mắng cô

Nhìn thấy trên trán cô. Máu đỏ không ngừng tuông khiến hắn như muốn ăn tươi nuốt sống tên Cảnh Phong này. Dám làm cô tổn thương? Hắn nhất định không buông tha

- tên khốn!

Đi tới nắm cổ áo Cảnh Phong lên và dùng lực mạnh mà đâm thẳng vào mặt Cảnh Phong khiến tên đó té xuống

- lại là mày ư?!

- Phàm, bây giờ tôi không có thời gian "chơi" với hắn. Cậu đem bắt hắn nhốt lại, chờ tôi đưa Mễ Mễ đi sau đó mới xử lí hắn ra sao

- được, cậu đi đi ở đây tôi sẽ lo liệu

Hắn đi tới cởi áo khoác mình ra và mặc vào cho cô. Bế cô dậy vào đi ra ngoài

- đừng mà....đừng lại đi hức hức

- ngoan, có anh ở đây

Nhìn cô trong tình trạng hôn mê hắn mới lo lắng. Đưa cô rời bữa tiệc sau đó liền lái xe đưa cô về nhà

...

- thiếu gia, thiếu phu nhân làm sao vậy?

- mau gọi John đến lập tức cho tôi

- vâng ạ

Hắn bế cô về phòng, đặt cô nằm xuống giường. John là bác sĩ riêng của hắn, vài phút sau không lâu cũng tới

- thiếu phu nhân cô ấy chỉ bị va đầu vào cạnh bàn mà mất chút máu, tình trạng hiện giờ đã không sao. Thiếu gia nên chăm sóc kỹ cho thiếu phu nhân
- được, tôi biết rồi
- à mà thiếu gia, thiếu phu nhân đang có hiện tượng mang thai
- thật sao? Cô ấy có thai
- hiện giờ thì chưa chắc cho lắm, vì thế cậu cần để ý đến cô ấy nhiều hơn để tránh tình trạng có thai thật thì thai phụ và đứa nhỏ không sao
- được tôi biết rồi
- vậy. Tôi đi trước đây, thiếu gia

Hắn "ừm" 1 tiếng. Ông ta đứng dậy đi ra ngoài

Nhìn sang cô, hắn nhẹ nhàng đi tới ngồi phía cạnh giường cô. Vươn tay vuốt ve tóc cô

- đừng...dừng lại đi, đừng chạm vào tôi..
- ngoan, không sao nữa rồi, có anh ở đây không ai làm hại em được đâu

Hắn ôn nhu nói và cúi đầu hôn lên môi cô an ủi

- Thần....a Thần
- anh ở đây

Cô tỉnh giấc, đôi mắt ngấn lệ nhìn thấy hắn, cô yên tâm

- Mẹ Mễ, em không sao chứ
- a Thần...hức...em sợ lắm...hắn...
- được rồi đừng nói nữa, ngoan mau nghỉ ngơi, anh...
- anh đừng đi, em không muốn ở 1 mình
- được anh không đi đâu cả. Anh sẽ ngồi ở đây, ngoan mau nhắm mắt ngủ 1 giấc

Hắn dỗ dành cô. Vẫn ngồi bên cạnh cô chờ cô ngủ

Thấy hắn vẫn ở bên cô yên tâm. Thấm mệt cũng nhắm mắt ngủ 1 giấc

Nhìn thấy cô ngủ say hắn cũng yên tâm sau đó đứng dậy nhẹ nhàng ra ngoài sợ gây tiếng động làm cô thức giấc...

...

Trong 1 căn phòng sa hoa. Có 1 người đàn ông đang ngồi vắt chân chéo ở đó. Tượng người cao to, khuôn mặt đẹp mê người. Đôi mắt sắc bén nhìn người đàn ông đang quỳ trước mặt

- mày có biết tao là ai không mà dám làm vậy với tao?!
- Cảnh Phong, con trai 1 của Cảnh gia
- nếu như đã biết tao rồi, còn không mau thả tao ra?! Tao sẽ nói với cha tao và ông ta sẽ cho mày biết tay
- Cảnh thị chẳng qua chỉ là 1 tập đoàn nhỏ. Chỉ cần Dư Thần muốn 1 cái? Thì các người nghĩ Cảnh thị sẽ còn chẳng?
- Dư Thần?! Mày...là Dư Thần

Nghe Hạ Tiêu Phàm nói xong mặt Cảnh Phong có chút tái mét. Lần này thật sự đụng nhằm người rồi

- Cảnh Phong, người to gan hết lần này lần khác động tới vợ ta? Người phụ nữ của Dư Thần người cũng muốn?!

- phải thì sao. Cho dù có là Dư Thần thì đã sao? Cũng chỉ là 1 người phụ nữ. Dư Thần mày lại vì cô ta mà lại muốn trách tao?!

- đó là vợ của Dư Thần này. Dư phu nhân, mày thiếu phụ nữ?! Muốn tìm người thỏa mãn mình?

- mày muốn làm gì

Hắn nhếch môi cười

- Phàm. Cậu biết phải làm gì rồi nhì

- được rồi tôi biết rồi, cậu đi đi

Hắn không nói gì đứng dậy bước ra khỏi đây và trở về nhà....

- -----

- Hết Chap 65

♥♥♥

- Hoi nhàm<

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sùng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Đem Tài Liệu Đến Cho Hắn

Sáng hôm sau thức dậy cảm thấy 1 vòng tay ấm áp nào đó ôm lấy mình

Cô xoay mặt lại nhìn thì thấy khuôn mặt vẫn còn say giấc ngủ của hắn. Hắn chợt tỉnh giấc, thấy cô liền cất giọng

- sao thế? Anh đẹp trai quá à?

- làm gì có chứ, anh thật tự luyện

Hắn cười nhẹ hôn lên trán cô

- đêm qua ngủ ngon chứ huh?

- ừm ngủ rất ngon

Cô cười nói. Không hiểu sao, nhưng nhớ rằng tối hôm qua rõ là cô vẫn còn mặc đồ kia mà, tại sao sáng hôm nay tỉnh giấc 1 mảnh vải che thân cũng không có. Mà cả hắn cũng thế

- a Thần

- hửm?

- ừm....đêm qua, là anh cởi đồ em sao

Cô có chút ngượng hỏi. Khóe môi cười

- phải. Làm sao? em ngại à

- phải đó, em ngại

Hắn nâng cằm cô lên

- chỗ nào của em chẳng lẽ anh chưa từng thấy qua?

Cô ngượng mặt đẩy hắn ra, kéo chăn lên che lại quỳên thân. Hắn giựt lấy chăn cô. Nhanh chóng chuyển tư thế nằm phía trên cô, nhốt cô trong lòng

- Thần...ừm

Không để cô nói hết câu hấn lập tức hôn lấy môi cô. Hôn được 1 phút hấn rời môi cô

- a Thần, anh muốn giết em luôn sao
- vợ của anh, anh nở lòng nào giết em kia chứ. Bảo bối, cùng anh vận động sáng 1 chút nào
- a không chịu. Không muốn vận động đâu

Hấn định vỗ lấy cô thì đột nhiên quán gia gõ cửa

- thiếu gia, thiếu phu nhân hai người đã dậy chưa ạ
- có việc gì sao?
- thiếu gia, phu nhân và lão gia đang chờ 2 người dưới lầu ạ
- được rồi, ông bảo họ chờ 1 chút, tôi và cô ấy sẽ xuống sau
- vâng, thiếu gia

Nói xong quán gia quay lưng đi xuống lầu, cũng may thật xém tí là bị hấn ăn rồi. Thật là phải cảm ơn bác quán gia mà

Hấn có chút không bằng lòng một chút nào, đang cao hứng muốn cô thì lại bị quấy, bực mình thật, con mèo nhỏ này xem ra rất ha hê nha ~

Hấn cười mà mị nâng cằm cô lên

- tiểu yêu, đừng vội đắc ý. Em thoát được 1 lần nhưng không có nghĩa là mãi mãi. Lần sau anh nhất định sẽ ăn sạch em

Hấn nhấn mạnh 2 chữ " nhất định " khiến cô có chút rung mình bất an, cười gượng nói

- a Thần chúng ta mau dậy thay đồ nhanh thôi, cha và mẹ đang đợi

Hấn cười nhẹ không nói gì hôn lên môi cô 1 cái mới chịu xuống giường rửa mặt thay đồ...

Không lâu sau hấn và cô đi xuống lầu, nhìn thấy cha mẹ hấn đang ngồi chờ ở ghế

- Thần nhi, tiểu Mễ 2 con đây rồi

Mẹ hấn vui mừng khi thấy con trai yêu quý cùng với con dâu tương lai vô cùng vui a

- bà xã cẩn thận

Cha hấn vì sợ bà té nên cẩn thận đỡ dậy. Bà ôm chầm lấy cô và tới hấn

- sao rồi hả, sao bây giờ mới chịu xuống
- cũng chẳng phải là tại 2 người hay sao, phá hoại chuyện tốt
- ày con trai ta lớn rồi, chuyện này làm sau cũng được nhưng mà nhớ, cẩn thận đó nghe chưa, sớm sinh cháu cho mẹ chồng đó

Cô có chút đỏ mặt khi nghe bà nói thế. Hấn khẽ nhếch môi ôm eo cô

- chúng con sẽ cố
- " a Thần tên đáng ghét nhà anh... "
- nào mọi người cùng nhau ngồi xuống trước đi, ta và mẹ con hôm nay tới cũng chỉ vì 2 đứa
- vâng thưa cha
- " chuyện của 2 đứa?! Là chuyện gì cơ....chẳng lẽ... "

Mọi người cùng nhau ngồi xuống ghế

- em sao vậy
- a không có gì

- mẹ và cha con vì chuyện tổ chức hôn sự của 2 đứa mà đích thân đến đó
- "ra là chuyện này..."
- con và tiểu Mễ định sẽ khi nào lấy nhau
- con dự định sẽ chờ Mễ Mễ tốt nghiệp sau đó mới chính thức đám cưới
- như vậy cũng được, còn con thì sao tiểu Mễ
- ơ dạ được ạ
- vậy quyết định chờ Mễ Mễ ra trường, chọn ngày lành sau đó tổ chức 1 buổi lễ cưới
- vâng
- chuyện về sau thì từ từ tính, Thần bây giờ cũng tới giờ đến tập đoàn rồi nhỉ
- vậy cha mẹ không phiền 2 đứa nữa
- dạ
- à đúng rồi, cha mẹ sẽ dự định đi du lịch thế giới
- vậy khi nào 2 người đi
- chắc khoảng mai, phải không ông xã

Mẹ của hấn cười ôm lấy cánh tay chồng mình nói

- ừm

Dư Mặc khẽ cười nhẹ nhìn vợ mình

- 2 người dự định khi nào về
- nếu vui thì dự định khi nào về thì ta và cha con còn chưa biết, chắc khoảng cỡ 3 tháng về
- e rằng ta và mẹ con về trễ rồi, cái tính ham chơi cũng mẹ con sau bao năm vẫn chưa bỏ đâu
- anh sao lại nói vậy kia chứ
- rồi rồi em không trẻ con được chưa
- hừ, thôi chào 2 con nha, Thần nhỉ, tiểu Mễ
- dạ

Cô cười vẫy tay chào bà. Cha mẹ hấn cũng về

- nhìn lại cảm thấy em có chút giống bà ấy
- tại em và bà ấy hợp nhau quá đó thôi

Cô cười nói

- anh đến giờ cũng phải đi là rồi
- bảo bồi tiền anh đi
- được thôi

Lên lầu lấy đồ cho hấn sau đó chạy lẹ xuống đưa hấn, cô tiễn hấn ta trước cổng

- được rồi đó
- bà xã ở nhà ngoan chờ anh về

Hắn hôn lên môi cô 1 nụ hôn, sau đó cũng mở cửa lên xe...

Buổi trưa cô rất là chán vì ở nhà chẳng có gì làm cả, bỗng hắn gọi tới

- a Thần?

- tiểu Mễ anh hôm nay có cuộc họp, lại để quên tài liệu ở nhà, em có thể giúp anh mang nó tới đây hay không

- em biết rồi

- nó ở trên bàn làm việc của anh

- em sẽ mang tới

- được rồi cảm ơn em

- không có gì

Cô cười nói qua điện thoại sau đó cúp máy

- cuối cùng cũng có việc để làm

Vội qua phòng hắn lấy tài liệu sau đó đến tập đoàn đưa hắn

...

- thiếu phu nhân chào cô

- a chào chị

Cô cười chào chị tiếp tân sau đó đi thẳng về phía thang máy, ấn số tầng...

Lên tới tầng 49 cô tới phòng làm việc của hắn

- a Thần

- em vào đi

Cô đẩy nhẹ cửa đi vào, đi tới chỗ hắn mà đưa tài liệu

- Thần đây là tài liệu anh cần

- bà xã cảm ơn em

Hắn ôm lấy eo cô kéo lại

- a...anh làm gì vậy, đây là nơi làm việc đó không được làm càn

- mặt em đỏ hết cả rồi, quả thật trên em 1 chút như thế rất thích a

- anh...tài liệu anh cần đây, hết việc rồi em đi về

- ấy đừng vội vậy chứ, ở lại đợi anh, anh muốn đi ăn trưa cùng em

- thôi, anh còn bận kia mà

- chỉ 1 chút thôi, ở lại đợi anh họp rồi sau đó cùng anh đi ăn

Nghĩ 1 chút cũng gật đầu đồng ý. Hắn cười thỏa mãn hôn lên trán cô

- ngoan... Anh đi họp đây, chờ anh quay lại đó

Cô lại ngoan ngoãn gật đầu thêm 1 cái nữa sau đó hắn cầm tài liệu đi ra ngoài họp...

- -----

- Hết Chap 66

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cự Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Nói Chuyện Cùng Nhau

Sau khi họp xong hấn cũng quay về phòng của mình. Trở về phòng không thấy bóng dáng cô đâu

Lãnh Khả Dư từ ngoài bước vào, có chút mệt vương vai

- ủa không phải nói là chị dâu nhỏ ở đây hay sao. Người đâu mất rồi

Hấn không trả lời mà lấy điện thoại ra gọi cho cô

Chợt nghe tiếng chuông điện thoại cất lên, là phía trong phòng nghỉ của hấn

- ý là tiếng chuông điện thoại, nó phát ra phòng nghỉ của cậu kia

- ra ngoài

- ấy sao lại đuổi mình

Hấn không đáp lại mà đề ý tới anh đi tới chỗ phòng nghỉ của mình

- a thôi được rồi, ra thì ra vậy

Anh cũng chịu, đành ngoan ngoãn nghe theo ra ngoài vậy, nếu không 1 lát nữa hấn sẽ vì chuyện này mà sẽ bắt anh ở lại đây làm ca đêm mất. Ác quỷ...

Cạch, khe mở cửa vào trong thì thấy hình dáng nhỏ nhắn của cô đang nằm cuộn tròn trong chăn mà ngủ ngon lành

Nhẹ nhàng đi tới chỗ cô. Nhìn thấy cô ngủ trong rất ngon a, bèn cười nhẹ sau đó đưa tay lên véo nhẹ mũi cô 1 cái khiến cô chợt tỉnh giấc

- ưm

- bảo bối, mệt lắm hay sao?

- có chút. Tại anh họp lâu quá, em lại buồn ngủ

- được rồi đừng ngủ nữa, chúng ta cùng nhau đi ăn trưa

- vâng

Cô cười đáp sau đó rời giường đi dùng bữa trưa cùng hấn...

Đang dùng bữa trưa cùng cô thì bất chợt hấn có điện thoại gọi tới. Dùng ăn sau đó liền cầm máy lên, bắt máy

- chuyện gì?

- tổng tài, có người tìm cậu

- có chuyện gì 1 chút hăng nói đi. Bây giờ tôi đang dùng bữa cùng vợ tôi

- chủ tịch, chủ tịch của tập đoàn Cảnh thị đích thân tới tìm ngài có chuyện ạ

- bảo ông ta, tôi hiện đang không có thời gian

- nhưng chủ tịch...

Không nói thêm, hấn cúp máy. Cô nhìn hấn

- nếu anh có việc thì đi trước đi

- không có chuyện gì đâu
- em không sao đâu mà, nếu anh có việc thì hãy đi trước đi, đừng vì em mà chậm trễ công việc của mình
- anh bảo là không có chuyện gì xảy ra cả, em mau ăn đi kìa
- rõ là có việc mà còn nói không sao

Cô nói lí nhí, nhưng điều này lại lọt vào tai hắn. Hắn cười nhẹ nói

- bảo bối có phải là em lo lắng cho công việc anh quá rồi hay không?
- em chỉ là nghĩ cho anh
- được rồi, nếu như em muốn anh quay trở về thì anh đi vậy. Anh sẽ đi không lâu đâu, em ngồi đây chờ anh tới đón
- em không sao, nhà hàng này dù đi cũng gần tập đoàn anh nên ăn xong em sẽ tự đi bộ qua cũng được mà
- như vậy có chán là được? Anh không yên tâm 1 chút nào
- không sao đâu mà, vả lại em đã lớn rồi, không phải là trẻ con nữa đâu

Cô chu môi ra vẻ có chút hờn dỗi nói. Hắn khẽ cười hân lên môi cô 1 cái

- lát nữa em ăn xong sẽ có người tới đón em, tới nơi thì lên phòng ngồi đợi anh
- vâng

Cô cười gật đầu nói sau đó hắn đi thanh toán tiền và ra về trước cô...

Ăn xong thì cô ra ngoài, đúng thật là có người đến đón mình

Vừa lên xe thì điện thoại reng lên. Mở máy thì thấy trên màn hình ghi 1 chữ " Cô " do dự 1 lúc

- thiếu phu nhân, cô có điện thoại
- a, tôi biết rồi

Cô nhấn nút xanh và kéo nhẹ nó sang bên trái

- **con nghe...**
- **Mế Mế, con mau tới quán cafe stardrop, chúng ta cần nói chuyện**
- **...vâng, con sẽ tới liền ngay**

Nói xong, cô liền cúi máy

- " mình...phải nói rõ ràng, không thể dễ yên như vậy được. Kéo dài lâu ngày cũng không được. Anh ấy....mình nhất định không được để anh ấy biết "
- anh đưa tôi tới quán cafe stardrop
- thiếu phu nhân không phải cô muốn trở về tập đoàn hay sao?
- tôi có chút việc bận, làm phiền anh rồi
- tôi biết rồi thiếu phu nhân

Người tài xế ấy nghe lời cô, cho xe quay đầu lại và đi thẳng tới nơi cô cần đến

...

Trước khi mở cửa bước xuống xe, cô cẩn thận dặn dò tài xế

- a Thần 1 lát có hỏi, anh nhớ hãy nói giúp tôi rằng, tôi thấy trong người có chút mệt nên về nhà vì thế không đến được
- tôi biết rồi, thiếu phu nhân

Cô gạt đầu rồi mở cửa xuống xe

- " cảm thấy thiếu phụ nhân có điều gì muốn che giấu thiếu gia vậy nhỉ? "

Anh ta không dám nghĩ nhiều, vì đó chẳng phải chuyện liên can tới mình, lỡ khi nhúng vào rắc rối thì mệt cho mình rồi

Chiếc xe lăn bánh rồi đi thì cô cũng bước vào trong quán cafe ấy

- Mẹ Mễ ở đây

Từ xa có 1 người phụ nữ trung niên mặc 1 bộ đồ rất chỉ là mặc tiền và sang trọng. Cô đi tới, bà ta tháo cặp mắt kính đen xuống

- con tới rồi, nào mau ngồi đi

- cô có chuyện gì cần tìm con?

- mau ngồi đi, người cần đến sắp đến rồi....ý mới nhắc đã tới, Hạ thiếu

Cô xoay lưng lại nhìn thì bất gặp anh. Hạ Tiêu Phàm, anh nhìn cô bằng 1 cặp mắt không mấy khinh thường và lạnh nhạt, chán ghét

Cô không nhìn thẳng vào anh, chỉ hơi cúi đầu, kéo ghế và ngồi xuống. Anh cũng kéo ghế ngồi xuống kế cô

- đã đông đủ rồi thì chúng ta mau vào chuyện chính đi thôi

- chuyện chính?

- tuần sau, ta sẽ tới Hạ gia cùng họ bàn hôn sự cho 2 đứa. Vì thế ta muốn báo trước

- xin lỗi nhưng con đã nói chuyện này từ lâu với cô rồi, con không lấy anh ta

- hôn xược mau, im lặng và nghe sự sắp đặt của cô. Con không được phép nói không đồng ý với hôn sự lần này

Cô tức giận nhìn sang anh, thấy anh có vẻ thần nhiên liền lên tiếng

- Hạ thiếu, chẳng phải anh ghét tôi hay sao? Còn lấy tôi về làm gì. Tôi muốn hủy kết hôn cùng anh

- xin lỗi cô nói đúng nhưng tôi không có quyền hoàn lại điều đó

- anh...a Thần là bạn anh đó. Anh có thể lấy vị hôn thê của bạn mình về làm vợ được hay sao?!

Cô đứng dậy nói, vô cùng tức giận nhìn anh

- phải. Thần là bạn tôi, và tôi cũng sẽ không để loại phụ nữ như cô có được tài sản của cậu ấy, tôi không nghĩ Thần yêu cô sâu đậm nhiều đến mức nào. Chỉ cần tách cô ra khỏi cậu ấy. Chỉ bằng để cậu ấy đi tìm 1 người phụ nữ mới yêu thương mình hơn cô thì cậu ấy sẽ hạnh phúc rất nhiều

- anh không thể làm như vậy được

- vậy sao?! Nhưng tôi nghĩ mình đủ khả năng làm những chuyện đó để bắt cô rời xa cậu ấy

Nói xong anh kéo ghế đứng dậy bỏ đi

- " hừ, xem ra Hạ Tiêu Phàm cũng có vẻ không thích con bé này. Chỉ bằng nếu như không có được nó. Nó không giúp mình kiếm tiền được hay lợi ích gì thì phá hủy nó cũng được. Giúp Hạ Tiêu Phàm trừ bỏ cái gai trong mắt "

Bà ta là vậy. Món đồ nào không còn giá trị, không đem lại lợi ích gì cho mình nữa thì lập tức phá hủy nó. Kể cả cô, cháu của bà ta...

- -----

- Hết Chap 67

♥♥♥

- Mình điện thoại mình hừ, bây giờ mới sửa xg nên mk viết chap này dài coi như 2 chap>□

- Bạn nào thắc mắc thấy hôm bữa mình có cập nhật chap 67 mà ko coi đc là mk xóa r á□ vì lí do Au đang viết mà lỡ ấn nhầm nên nó đăng□

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Không Muốn

Về đến nhà trong đầu cô luôn suy nghĩ về những chuyện vừa xảy ở quán cafe. Cô hiện tại rất rối, không biết phải làm gì cả

Nhiều lúc cũng rất muốn nói cho hắn nghe nhưng không được. Lỡ như hắn lo lắng thì sao. Cô thấy hắn đã quá cực cho những công việc ở tập đoàn rồi

Quá nhiều chuyện đã ập đến và xảy ra. Đây lại là chuyện của cô. Không thể để hắn biết. Cô sẽ tự mình làm và chịu trách nhiệm mọi thứ

Cô không muốn, không muốn gây thêm phiền toái gì nhiều cho hắn nữa. Mọi rắc rối của cô, hắn vốn là người luôn đứng ra chịu mọi trách nhiệm luôn vì cô mà những việc mình không làm cũng vẫn nhận là mình làm

Cô biết rằng hắn yêu mình rất nhiều, mà cô cũng rất yêu hắn. Không muốn rời xa hắn 1 lần nào nữa. Mọi sóng gió đều đến và chính là trở ngại tình yêu của cả 2

Rất sợ khi nói ra chuyện này, hắn sẽ nghĩ cô là loại phụ nữ gì? Chính là những loại phụ nữ chỉ yêu tiền hơn tất cả?

Ting. Đang nghĩ bỗng điện thoại có hộp thư đến. Mở máy lên xem thì thấy những dòng tin nhắn của 1 người vô cùng quen thuộc đối với mình

- bảo bối em mệt sao? Làm sao thế? có bệnh hay không? Có thấy nóng không? Đã uống thuốc chưa?

Cô khẽ mỉm cười khi thấy dòng tin nhắn hỏi quan tâm mình của hắn

- em không sao, chỉ thấy trong người hơi mệt 1 tí nên về nhà nghỉ ngơi

- chiều nay anh sẽ đi làm về nhà sớm với em, ngoan mau nằm xuống nghỉ ngơi 1 chút đi. Anh đã dặn đi Trương, khi nào em dậy liền nấu cháo cho em ăn

- ừm em biết rồi.....a Thân...

- làm sao thế? Anh ở đây

- em...nhớ anh

- đồ ngốc, anh cũng nhớ em, phu nhân của anh

Đột nhiên bên phía cô không thấy nhắn lại. Hắn có chút lo

- bảo bối?

- em ở đây

Vừa gửi dòng tin nhắn ấy liền có cuộc gọi từ hắn đến

- Thân?

- bảo bối em làm sao thế? Khóc sao? Ai đã làm em khóc

- em không có...chỉ là...em thật sự không có khóc mà

Cô cười nhẹ lắc đầu, đưa tay lau vài giọt nước mắt còn đọng trên đáy mắt

- còn không có nữa ư? Rõ ràng là đang khóc. Có tâm sự gì sao

- không có luôn, thôi anh làm việc đi...em...không phiền anh nữa

- bảo bối khoan đi...

Chưa kịp nói hết câu thì cô đã cúp máy

Phía bên cô. Cảm xúc đột nhiên thay đổi. Đột nhiên nghe giọng hắn cô lại khóc kìa chứ

- mình bị sao vậy nè

Cô đứng dậy vào nhà vệ sinh rửa mặt...

Tối tối, hán về nhà thì cô đã ngủ

- thiếu gia mừng cậu về

- cô ấy đâu rồi?

- thiếu phu nhân đang ngủ trên phòng ạ

- ừm

Hán đưa đồ cho bác quân gia cầm sau đó lên phòng cô

Cạch. Mở cửa phòng ra thì thấy 1 hình dáng đang nằm gọn trong chăn mà ngủ

Hán nhẹ nhàng bước tới chỗ cô. Ngồi xuống cạnh giường, đưa tay sờ lên trán cô. Điều này bỗng làm cô thức giấc

- ừm... Thần, là anh sao?

- phải là anh

Hán cúi đầu hôn lên môi cô 1 nụ hôn như chuồn chuồn nhẹ nhàng lướt qua mặt nước

- anh làm em thức giấc?

- không có

- mệt không?

Cô gạt đầu

- đã tắm chưa hả? Có đói hay không?

- ừm vẫn chưa tắm, ngủ 1 giấc có tí đói

- dậy nào

- chúng ta đi đâu sao?

- không phải. Mà là anh sẽ giúp em tắm

Hán đứng dậy đi tới phía tủ quần áo và lấy đồ cho cả hai. Trên má cô đột nhiên có vài vệt hồng khi nghe hán nói thế

- em sẽ tự mình tắm được mà, không cần phiền anh thế đâu

- không được, lỡ như em giống như hôm trước nữa thì sao đây. Ngoan không cãi anh

Hán chuẩn bị nước và đồ xong hết thì đi tới phía cô đang ngồi trên giường. Áp sát mặt mình lại gần cô

- em là đang ngại?

- làm gì có chứ

Cô đảo mắt sang khác. Tránh nhìn ánh mắt của hán đang nhìn mình. Hán nhếch môi cười 1 cái, nâng cằm cô lên bắt cô phải nhìn mình

- còn không?

Cô cắn môi dưới không dám trả lời. Thấy hành động ấy của cô hán nhìn xuống nói

- hành động này là sao? Không nói được nữa nên cắn môi?

Cô không trả lời cũng ngưng cắn môi mình đi. Hán sát gần lại cô và đặt lên môi cô 1 nụ hôn

- lần sau không được có hành động ấy nữa có biết chưa?

Cô ngoan ngoan gật đầu. Hấn bắt ngờ bế cô lên và đem cô vào phòng tắm

- là em tự cởi đồ, anh là để anh giúp?

Hấn có chút ranh ma nhìn cô

- em... Em tự mình cởi

Cô quay lưng bắt đầu cởi áo, hấn nhếch môi cười sau đó luồn tay về phía trước ôm cô từ phía sau. Lời nói đầy sự cám dỗ nói vào tai cô

- bảo bối ~

Bàn tay bắt đầu sờ soạng khắp người cô

- ưm...Thần...đừng mà

Hấn bỏ ngoài tai cô nói, bắt đầu luồn tay vào áo ngực xoa nắn 2 gò bông mềm mại

Tay bắt đầu đưa ra sau, cởi khóa áo ngực và kéo xuống. Hấn hôn lên lưng cô, trên vai cô và trên cổ cô

- Thần....không muốn....

- bảo bối, anh muốn em. Cho anh

- Thần em không muốn điều này

Cô đột nhiên phản kháng, đẩy mạnh hấn ra. Tay che ngực lại, cô bắt đầu sụt sịt

Thấy thế, hấn có phần thấy có hơi quá với cô. Có lẽ hấn quá ham muốn cô rồi. Đi tới ôm cô vào lòng, ra sức dỗ ngọt bảo bối

- anh xin lỗi, có lẽ anh hơi gấp 1 chút. Bảo bối anh không cố ý. Đừng khóc

Hấn hôn lên mắt cô và gò má 1 nụ hôn

- ngoan, bây giờ chúng ta cởi đồ đi tắm thôi

- vâng...

Cô khẽ gật đầu...

Tắm xong hấn bế cô ra ngoài và đặt cô ngồi ngay ngắn trên giường

- em ngồi đây đi, anh xuống bếp làm vài món cho em ăn

Cô cười rồi gật đầu. Hấn xuống bếp làm vài món cho cô ăn. Đang làm bỗng dưng có cuộc điện thoại gọi tới, sau khi nghe máy xong hấn cũng dừng việc nấu nướng lại

- được rồi, tôi sẽ tới sau

Hấn cúp máy và bỏ tập dề ra. Ra ngoài gặp bác quản gia

- thiếu gia, cậu có phiền gì sao

- phải, bây giờ tôi có việc bận cần ra ngoài. Ông cho người nấu vài món ăn tạm bỏ cho Mẹ Mẹ

- vâng, tôi biết rồi thiếu gia

Sau khi căn dặn bác quản gia xong thì hấn liền về phòng lấy đồ và đi thay

Đúng lúc, cô từ ngoài đi vào

- anh đi đâu sao Thần?

- anh có việc gấp cần ra ngoài. Anh đã cho người làm vài món cho em ăn tạm bỏ. Ăn xong liền lên giường nghỉ ngơi. Tối nay đừng đợi anh, anh sẽ về hơi trễ

- vâng

Cô nói nhưng mặt có chút buồn. Thấy thế hấn không nỡ liền thở dài 1 tiếng. Đi tới chỗ cô, hôn lên trán và môi cô 1 cái

- ngoan. Anh yêu em

- em cũng yêu anh

Cô cười nhẹ 1 cái vòng tay ôm hấn...

- -----

- Hết Chap 68

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Ngủ Quên

Sau khi hấn đi thi cô cũng nghe lời hấn, ăn xong thì nghỉ ngơi

Vào thư viện của hấn. Chọn đại 1 cuốn sách và về phòng ngồi, ngồi gần phía cửa ban công. Trên bàn có 1 tách trà nóng

Đêm khi hấn về trễ cô cũng hay có sở thích như vậy. Vốn dĩ rất mệt nhưng cô vẫn muốn đợi hấn về, mặc cho lời hấn nói

Cho tới 11h hấn về tới nhà. Cánh cổng sắt to lớn có tông màu đen dần mở ra và chiếc xe Lamborghini lăn bánh vào trong

Mở cửa xe và bước chân xuống. Hấn mệt mỏi vào nhà, bác quản gia đi tới người hơi khom về phía trước

- thiếu gia mừng cậu về

- ừm... Cô ấy đã ngủ rồi?

- vâng thiếu gia. Nhìn cậu trông rất mệt mỏi, có cần tôi...

- không cần đâu. Tối rồi bác về nghỉ đi

Ông gật đầu rồi cũng rời đi. Bác quản gia này đã làm ở đây từ rất lâu. Kể ra ông làm ở đây được mấy năm kể từ khi hấn về nước và kế thừa tập đoàn Dư thị này

Ông rất hiểu cậu chủ của mình và ông cũng xem cậu 1 phần như con trai của mình. Ở đây, hấn cũng không bạc đãi ông, cũng rất đối tốt với ông. 2 người đôi lúc rảnh rỗi lại cùng nhau chơi cờ tướng nữa là...

Hấn bước chân lên lầu, nhìn xuống khe cửa thấy đèn vẫn sáng

- " huh chưa ngủ sao? "

Cạch, mở cánh cửa ra thì thấy trên giường không 1 bóng người. Nhìn phía trước thấy có 1 bóng dáng quen thuộc của người phụ nữ đang ngồi trên ghế quay lưng về phía mình

- tiểu Mễ?

Hấn gọi nhưng không thấy cô trả lời lại, nhẹ nhàng bước chân tới phía cô

- bé con, em thật là. Lại ngủ quên nữa ư

Nhìn thấy dáng vẻ nhỏ nhắn cô ngủ. Hấn khẽ thở dài, lắc đầu nhìn cô sau đó cúi người hôn lên trán cô 1 nụ hôn

- sao lại bất cẩn ngủ quên ở đây kia chứ, lỡ như mình về trễ tí thì có phải đêm nay ngủ ở đây cũng không biết rồi bị cảm hay không

Nhìn khuôn mặt cô trông lúc ngủ thật đáng yêu, lấy cuốn sách từ tay cô ra và đặt nó trên bàn, sau đó cẩn thận bế cô trở về phía giường, đặt cô nằm lại ngay ngắn rồi đắp chăn cho cô

Hắn cũng nên thay đi thay đồ và đi ngủ, cũng đã khuya lắm rồi. Đi tới phía tủ quần áo lấy đồ rồi vào phòng tắm

Thay đồ xong hắn quay lại thì không thấy cô đâu, nhìn qua nhìn lại mọi khắp phòng nhưng chẳng thấy cô

Bèn ra ngoài mở cửa tìm cô. Xuống dưới nhà thì nhìn thấy nhà bếp đèn sáng. Hắn đi tới xem

- bảo bối?

Cô đang uống nước bất chợt nghe hắn gọi liền quay đầu lại nhìn

- a Thân? Anh về rồi sao

- sao vậy, khát nước à?

Cô gạt đầu

- tại sao lại ngủ quên ở ngoài ban công?

- hơ có sao?

- phải, chúng ta mau về phòng thôi nào

- ừm

Cô gạt đầu, đặt cốc nước trên bàn rồi cùng hắn quay trở về phòng

- anh đi đâu vậy?

- anh có chút chuyện cần ra ngoài mà thôi, em đừng lo

- vâng...

Sáng hôm sau thức dậy, mở mắt ra điều đầu tiên cô thấy chính là hắn. Hắn đang ôm mình trong lòng ngủ

Cô cười nhẹ hôn lên môi hắn 1 cái bất ngờ hắn lên tiếng làm cô có chút giật mình

- chào buổi sáng, phu nhân của anh

Chụp lấy đôi môi nhỏ nhắn của cô mà hôn. Miệng lưỡi quấn lấy nhau. Sáng sớm ra mà đã có chút ân ái thế rồi, hắn có vẻ không muốn nhịn nữa mà ngay lúc này đè cô ra ăn sạch

- ừm...ừm

Cô khó thở dùng tay đánh thùm thụp vào lòng ngực hắn. Hắn cầm tay cô giữ chặt lại. Hôn 1 lúc cũng luyến tiếc rồi môi cô

Cô thở hổn hển. Khuôn mặt ửng hồng vì thiếu dưỡng khí, ban nãy hắn mà không buông. Cô chắc là đã chết do thiếu oxy mất

- anh muốn giết em hay sao

Khuôn mặt có chút hồng đỏ nhìn hắn nói, hắn cười nhẹ ôm cô vào lòng

- anh không dám a bà xã ~

- hừ

- ngoan, mau dậy thay đồ ăn sáng để còn kịp giờ anh đưa em đến trường

- a phải rồi nhỉ, không nhắc em cũng xem tí quên

Hắn hôn lên má cô 1 nụ hôn

- vậy thì mau dậy đi nào

- vâng ~

Nói xong cô lập tức thức dậy rồi giường làm lật đặt chuẩn bị đồ...

Ăn bữa sáng xong hắn đưa cô tới trường. Trước khi xuống xe hắn hôn cô 1 nụ hôn và còn dặn dò cô

- ra về anh sẽ tới đón em, đi học ngoan

- ừm em biết rồi, lái xe cẩn thận

Cô cười nói sau đó mở cửa xuống xe đi vào trường

...

Tan học, có 1 chiếc xe Mercedes-Benz S-class đứng trước cổng trường đợi cô. Đây không phải là xe của hấn

Cửa xe mở ra, có 1 người đàn ông bước xuống. Đó là 1 người đàn ông có khuôn mặt mỹ nam không 1 góc chết, đáng vẻ có tí cao ngạo và người này cô cũng không thấy là lạ

Băng Băng đi tới từ đằng sau. Nhìn thấy người đàn ông ấy có chút vui mừng

- Khả Dư

- Băng Băng, chị dâu nhỏ

- là anh sao? A Thần đâu sao anh lại tới đây

- oh thì là cậu ta nhờ tôi đến đón cô, vì cậu ta bận nên tới đón không được, tôi đưa cô tới chỗ cậu ta. Nhân tiện đưa Băng Băng về nhà luôn

- không cần đâu, người của em cũng sắp tới đón rồi

- anh đã gọi cho bác trai nói rằng anh sẽ tới đón em rồi, nào chúng ta vào xe thôi

Không nói thêm, anh mở cửa xe cho cả hai cô vào xe. Sau cùng anh vào theo, khởi động máy và bánh xe lăn bánh đi

Phía xa có 2 con người, 1 nam 1 nữ đứng nhìn

- anh vẫn còn hy vọng sẽ có được cô ta à?

- không hề, vậy còn cô? Vẫn bám mãi lấy hấn ta trong khi hấn không bao giờ và mãi mãi để ý đến cô

- như thế thì đã sao kia chứ, tôi không quan tâm

- đợi đến lúc đó cô sẽ hối hận

- tôi sẽ khiến anh ấy yêu tôi, chỉ có tôi mới thật sự hợp với anh ấy

- vậy nếu như hấn ta không chấp nhận cô?

- sẽ không. Anh ấy sẽ chấp nhận tôi

- dùng những loại thủ đoạn đó ư?!

- không liên can anh

Anh không nói gì, mặc kệ cô rồi rời đi...

- -----

- Hết Chap 69

♥♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sùng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Chỉ Là Trò Đùa

Đưa Băng Băng về nhà xong anh liền lái xe đưa cô tới chỗ hân

- cô lên đó trước đi, tôi đi cất xe sẽ lên sau
- ừm, cảm ơn anh
- khách sáo rồi

Anh cười nói, cô xuống xe và đi vào phía trong

- thiếu phu nhân

Nữ tiếp tân thấy cô liền cúi đầu lịch sự chào, cô cười và chào lại chị ấy và đi thang máy lên

- phu nhân, cái đó
- không sao đâu mà, tôi muốn đi thang máy như những người khác

Cô cười hiền nói

- tôi sẽ chịu trách nhiệm mà

Cô bước vào thang máy và nhấn số tầng mình cần lên

Tới tầng 49 cô bước ra khỏi thang máy và tới phòng hân

Cốc cốc

- vào đi

Cạch, mở cửa đi vào

- a Thần

Giọng nói quen thuộc cất lên làm hân ngược mặt lên nhìn

- bảo bối em tới rồi, tới đây nào

Cô ngoan ngoãn nghe lời đi tới chỗ hân

- mệt không nào?
- không ạ
- vậy thấy đói chứ?

Cô lắc đầu

- cũng chưa. Anh có về bận bịu

Cô nhìn đồng tài liệu trên bàn hân có chút mệt a

- phải. Em ngồi chơi đợi anh 1 tí, lát nữa xong việc liền dẫn em đi ăn
- dạ. Thôi mà, chán lắm. Anh có cần em giúp việc gì hay không? Ví dụ như em đi pha cafe hay giúp anh đưa tài liệu cũng được
- thật ra thì cũng có
- vậy để em giúp cho
- được thôi. Em giúp anh đi photo bản này là được
- vâng

Hân đưa cô tài liệu, cô vui vẻ nhận lấy và đi photo nó giúp hân. Hân khẽ lắc đầu

- " chỉ vậy thôi mà đã vui rồi..."

Đi photo tài liệu cho hần cô rất vui a. Vì sao ư? Lí do đơn giản vì cuối cùng cũng có việc để làm, tuy đơn giản nhưng miễn giúp được 1 ít cho hần

- Dư phu nhân, thật trùng hợp nhỉ

Cô giật mình khi có tiếng nói phát ra từ sau lưng, liền quay đầu lại nhìn thì thấy Hạ Tiêu Phàm đang đứng khoanh tay, lưng dựa vào cánh cửa đứng nhìn cô nói

- anh...anh làm sao lại ở đây

- làm sao tôi lại không được ở đây?

- không, ý tôi là...

- tôi đến đây chỉ là gặp Thần bàn chuyện sau đó đi dạo quanh ở đây mà thôi...

Anh đi tới chỗ cô đang đứng

- thật không ngờ cô cao tay, lại biết tôi đi dạo quanh đây mà tới đây

- không. Tôi chỉ là đang giúp a Thần photo tài liệu mà thôi, hoàn toàn không biết anh cũng ở đây

- là thật hay không là ở cô, cô nghĩ rằng tôi sẽ tin lời cô nói?

- anh làm gì vậy...

Hạ Tiêu Phàm đưa tay nắm lấy tay cô, cô bất cẩn làm rơi tài liệu xuống đất

- buông tôi ra

- cô là vợ tương lai của tôi

- tôi không phải! Buông ra, hôn sự này tôi nhất định hủy bỏ. Tôi sẽ không lấy anh

- ồ vậy sao, vậy để tôi coi cô sẽ làm được gì

Anh đẩy mạnh cô vào tường nhốt cô trong lòng không cho cô chạy

- anh...anh mà làm vậy là tôi la lên đó

- cô cứ việc. Ở đây cũng chẳng có ai đâu, chỉ có chúng ta mà thôi

Giật mạnh áo cô ra mà nút áo vì thế mà bung ra. Lúc này áo lót cũng bị lộ ra. Cô sợ hãi lấy tay che lại lớn tiếng mắng

- anh mau dừng lại Hạ Tiêu Phàm. Ở đây là Dư thị. Anh không được làm như thế với tôi

- làm sao? Lại còn tỏ ra vẻ thanh cao?

- anh nói gì cũng được. Tôi là vợ của a Thần, anh ấy là bạn của anh, anh không được làm như thế với anh ấy

- bạn? Phải cậu ấy là bạn của tôi, nhưng tôi tất nhiên cũng sẽ không để yên cho loại phụ nữ như cô ở bên cậu ấy

- không được, mau dừng lại! Tôi đã là người phụ nữ của anh ấy, anh không được chạm vào tôi

- vậy sao? Càng nói tôi càng có hứng thú. Tuy không phải lần đầu như miễn là cảm giác mới mẻ

Anh bắt lấy 2 tay cô giữ chặt lên đỉnh đầu

- không! Buông ra, đừng mà xin anh

Nước mắt cô chảy dài xuống gò má. Cô không muốn như vậy, hoàn toàn không muốn. Chỉ là hiểu lầm cô không muốn như vậy

Cô vùng vẫy. Kháng cự kịch liệt nhưng vẫn không chống đối lại nổi anh. Vì là đàn ông nên anh khỏe hơn cô rất nhiều

Môi anh bắt đầu chạm lên cơ thể cô. Cô run lên, van xin anh hết cách

- không.. Đừng chạm vào tôi

...

Thấy cô đi lâu. Từ nãy đến giờ lẽ ra cô nên về rồi chứ nhỉ? Tại sao vẫn chưa thấy về. Cảm giác có gì đó không đúng lập tức đứng dậy ra ngoài tìm cô

Đến phòng photo hẳn nghe có tiếng la, là của cô. Vợ chạy tới xem thì bắt gặp cảnh Hạ Tiêu Phàm anh đang cường bức cô. Cô thì phản kháng nhưng vô dụng

Tức giận đi tới đâm mạnh vào mặt anh 1 cái

- cậu làm cái trò gì vậy hả Hạ Tiêu Phàm

- a...a Thân

Cô như người mất hồn người bệt xuống đất, nước mắt vẫn còn chảy dài xuống gương mặt cô

Hắn đến bên cô, ôm cô vào lòng

- Mẹ Mẹ không sao, không sao nữa đừng sợ. Có anh ở đây rồi

Hạ Tiêu Phàm đứng dậy phui quần áo, lấy tay lau vết máu ở ngay mép miệng mình sau đó nhìn anh cười nói

- cậu làm gì nghiêm trọng đến nỗi đánh luôn người bạn tốt nay của mình vậy

- làm gì ư? Cậu có biết cậu đã đụng tới vợ của tôi?! Cậu lại dám ở công ty tôi làm loại chuyện này với vợ tôi?

- ấy ấy đừng tức giận, tôi chỉ là đùa 1 chút mà thôi. Chỉ muốn thử xem cô ấy trong lòng cậu quan trọng đến mức nào

- tôi cảnh cáo cậu. Hạ Tiêu Phàm, nếu để tôi 1 lần nữa nhìn thấy cậu dám quấy rầy vợ tôi. Thì cậu đứng trách tôi tại sao không coi cậu là bạn mà nhắc nhở trước

- chỉ là đùa 1 chút thôi mà. Có cần nghiêm trọng như thế không a Thân?

- cô ấy là vợ của tôi. Không phải là thú vui cho trò đùa vừa nãy của cậu

Cởi áo khoác ra và mặc lên người cô, hẳn bế cô lên đi về phòng của mình

- hức...tại sao...

Cô áp mặt mình vào lồng ngực hắn khóc, hẳn cúi xuống nhìn cô

- Mẹ Mẹ?...

- tại sao những điều này luôn xảy đến với em kia chứ...hức...

- ổn rồi, có anh ở đây em sẽ không sao nữa. Anh sẽ ở bên em

- có phải là em quá yếu đuối rồi hay không? Có phải em quá nhu nhược?

- Mẹ Mẹ em đừng nghi nhiều

Cô lắc đầu

- em không muốn như thế nữa, không muốn 1 lần nào nữa...hức hức

- Mẹ Mẹ

Hắn đau lòng nhìn cô khóc. Cúi đầu hôn lên môi an ủi cô

- ngoan nín nào. Anh đưa em về phòng nghỉ ngơi. Đừng nghi nhiều

Cô cũng ngoan ngoãn gạt đầu, sau đó đưa tay lau đi nước mắt

Hạ Tiêu Phàm anh đứng dựa lưng vào cửa nhìn hẳn bế cô rời khỏi đây. Khẽ nhủ mày

- chắc

Anh đút tay vào túi quần rồi cũng rời đi...

- -----

- Hết Chap 70

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Chỉ Là Ác Mộng

- Thần, em có thai rồi

Cô đứng trước mặt hấn vui mừng nói. Hấn mặt không cảm xúc, vẫn bình thản coi tài liệu

- vậy sao

- em...mới đi xét nghiệm về hôm nay, bác sĩ bảo. Em mang thai đã được 1 tháng rồi

- ...đi phá nó đi

Đoàng. Lời hấn nói như sét đánh bên tai cô. Cái gì? Hấn vừa mới bảo cô đi phá đứa bé?

- Thần...có phải là anh...

- tôi không nhầm, tôi bảo em đi phá đứa bé đó đi

Hấn nói, đặt tài liệu xuống bàn, đưa ánh mắt lạnh lùng nhìn cô

- anh nói gì vậy a Thần? Đó là con của anh kia mà

- con của tôi?! Cô tưởng tôi không biết hay sao, đứa con trong bụng cô vốn không phải là của tôi mà là của 1 người đàn ông khác

- không...không phải vậy, anh nghe em giải thích...

- tôi đã quyết định rồi, phá đứa bé, còn không thì tôi và cô ly hôn

Cô cắn môi, đáy mắt có chút nước

- được...vậy chúng ta ly hôn

Nghe cô nói thế, hấn ngạc nhiên quay sang nhìn cô

- ly hôn? Cô nghĩ mình sẽ sống được nếu như ly hôn với tôi

- phải. Em thà rằng ly hôn, còn hơn là phải bỏ đứa nhỏ đi. Nó không có tội gì cả. Cho dù anh không muốn giữ lại nó, nhưng em vẫn muốn sinh nó ra

- cô nghĩ mình sẽ ly hôn được với tôi 1 cách dễ dàng?

Hấn nhếch môi cười nhìn cô nói

- anh rất cuộc là muốn gì đây hả Dur Thần. Đứa bé anh không muốn giữ lại vậy thì chúng ta ly hôn đi. Tự tay em sẽ nuôi nó lớn, chúng ta không ai nợ ai

- nghe thì có vẻ dễ dàng cho cô quá nhỉ. Ly hôn rồi, để cô toại nguyện về bên người đàn ông đó? Hấn ta có gì mà Dur Thần tôi không bằng? Chi bằng phá đứa nhỏ và ngoan ngoãn ở lại đây

- không. Cho dù có xảy ra chuyện gì thì đứa nhỏ này, em sẽ vào vệ nó tới cùng

Hấn búng tay từ ngoài có 2 người đàn ông đi vào

- thiếu gia

- đem cô ta về phòng, canh chừng cho kỹ

- vâng

Nói xong họ nắm lấy tay cô kéo đi

- các anh làm gì vậy hả. Buông ra...

Họ đưa cô về phòng. Nhốt cô vào trong và không có lệnh của hấn, cô cũng không thể ra ngoài

Hàng đêm, nhìn qua cửa sổ cô đều nhìn thấy hấn cùng 1 nữ nhân khác vào trong nhà. Tim cô đau quặn lại

- " vì sao lại xảy ra chuyện này kia chứ..."

Cô bất lực ngồi bệt xuống đất ôm mặt khóc. Hấn đã từng rất yêu thương cưng chiều cô. Nhưng giờ đây thì sao? Đã hết rồi. Tất cả đã kết thúc

Coi như là hấn và cô không có duyên với nhau đi. " Người đến là duyên khởi, người đi là duyên tàn..."

Đột nhiên bên ngoài có tiếng động, cô đứng dậy mở cửa ra ngoài xem sao

2 người đàn ông áo đen cũng không có ở đây

- ái chà xem ai đây nhỉ

Cô giật mình khi thấy 1 người phụ nữ có thân hình nóng bỏng nặc trên người bộ váy đỏ ngắn ôm sát người. Cô ta là ai? Tình nhân của hấn ư? Cô ta đứng đây khi nào sao mình lại không biết

- cô là ai

- Dư phu nhân, thật ra cô không cần biết tôi là ai đâu. A Thần nhờ tôi tới chính là đưa cô đi phá thai đó

- không, tôi không đi đâu cả. Các người đi đi, đi hết đi

Cô sợ hãi khi nghe cô ta bảo đi phá đứa bé. Cô ả lôi kéo cô, cô vùng vẫy, đột nhiên cô ta nhếch môi cười

- cô không muốn đi phá thai cũng được. Tôi giúp cô, đi chết đi

Cô ta đẩy cô xuống cầu thang. Vì quá đột ngột bị cô ta đẩy. Đứng không vững cô đã té xuống cầu thang

Máu từ hạ thể chảy ra rất nhiều. Phong cảnh xung quanh cũng dần thay đổi, chúng trở thành 1 màu đen tối, không hề có 1 chút ánh sáng hay bất cứ vật gì cũng như con người

- đứa bé này không còn nữa đâu

- cô sẽ không bao giờ có con với tôi được

- tiện nhân

Từng giọng nói của hấn cứ nói dồn dập tới cô. Cô đau đớn, nước mắt không ngừng tuôn ra...

- không, không. Đừng mà đứa bé không có tội. Khôngggg!

Cô hét lên và giật mình tỉnh giấc, hấn bên ngoài làm việc nghe tiếng la của cô vội chạy vào xem sao

- Mẹ Mẽ, em làm sao vậy

Nhìn thấy hấn, cô khóc rất nhiều ôm chầm lấy hấn

- a Thần cầu xin anh, cầu xin anh đừng giết nó, đừng giết con của chúng ta. Nó không có tội...hức hức...nó không có tội, đứa bé là hoàn toàn vô tội, đừng giết nó...

- em nói gì vậy. Anh sẽ không giết con của chúng ta, đó là con của chúng ta kia mà

- thật không?

Hấn nhìn cô dịu dàng, đưa tay lau nước mắt cho cô

- thật. Không sao nữa rồi, đó chỉ là 1 giấc mơ mà thôi. Chỉ là 1 con ác mộng

Chỉ là ác mộng? Thật sao, vậy hấn sẽ không giết con cô. Cô rất vui

- em đã nằm mơ gì thế? Khóc tèm lem hết cả rồi
- em...trong giấc mơ của em...em đã nói với anh rằng em có thai, nhưng anh đã không có cảm xúc gì vui mừng mà còn ra lệnh bắt ép em phá đứa nhỏ đi
- đó chỉ là giấc mơ, anh sẽ không bao giờ làm như thế cả. Em có biết tại sao trong giấc mơ của em, anh lại bắt em phá đứa nhỏ đi không?
- anh bảo em đứa con đó không phải là con của anh, mà là của 1 người đàn ông khác bên ngoài

Hắn ôm cô vào lòng

- không sao nữa rồi, bây giờ đây mới là hiện thực của chúng ta. Đừng suy nghĩ gì nhiều về con ác mộng đó nữa
- ừm

Cô gạt đầu

- a Thần
- hửm?
- anh có thể hứa với em 1 điều có được hay không?
- chuyện gì? Em nói đi
- cho dù có chuyện gì xảy ra đi chăng nữa. Anh hãy hứa với em, đứa bé không được bắt em phá nó đi. Bởi vì, nó không có tội gì cả
- được anh hứa với em. Em không có chuyện gì giấu anh nữa chứ?

Cô gạt mình khi hắn hỏi thế

- a...không...không có, hoàn toàn không

Hắn khẽ thở dài cúi đầu hôn lên môi cô 1 cái

- được rồi, chúng ta đi thôi, anh đưa em đi ăn
- vâng

Cô gạt đầu...

- -----

- Hết Chap 71

♥♥♥

- Vì mai Au bạn nên đăng lun, chap này nhầm quá ko mn?<

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Tôi Đã Biết Chuyện Đây

Hắn đưa cô đến 1 nhà hàng nổi tiếng ở thành phố S này tới ăn

Gọi những món cô thích ăn, nhưng cảm thấy hình như cô không có chủ hứng thú, vì cô ăn rất ít

- Mẹ Mễ
- dạ?
- em lại suy nghĩ về con ác mộng vừa rồi?

- em...

Cô cúi gằm mặt khẽ gật đầu. Hấn đưa tay xoa đầu cô

- đừng nghĩ về nó nữa, nó sẽ không bao giờ thành hiện thực đâu, dù cho có chuyện gì. Anh cũng sẽ không bắt em bỏ đứa nhỏ đi

- ừm

Nghe hấn nói, lòng cô cảm thấy yên tâm hơn 1 chút

Ting, bỗng điện thoại hấn có hộp thư thoại. Lấy điện thoại từ trong túi quần ra, mở máy lên thì thấy dòng tin nhắn của Hạ Tiêu Phàm

- *Thần, tôi cần gặp cậu để nói chuyện*

- " nói chuyện? Hừ qua chuyện vừa rồi xảy ra mà vẫn có tâm trạng tìm gặp mình nói chuyện? "

Ting, lại thêm 1 tin nhắn mới

- *chuyện này liên quan tới Triệu Mễ Mễ, cậu không muốn biết cô ta có bí mật mà không muốn nói cho cậu biết?*

Hấn nhíu mày, chuyện gì mà liên quan tới cô? Cô có bí mật gì không muốn cho hấn biết thật sao?

- *địa điểm*

Ở chỗ nào đó, có người đàn ông đọc được 2 chữ này từ hộp thư thoại của mình gửi đến liền nhếch môi cười

- *hay là cậu tới nhà tôi đi, chúng ta sẽ nói chuyện ở đó*

- *được*

Nhấn xong hấn tắt máy và đặt trên bàn

- anh có chuyện gì bận sao?

- không có, em mau ăn đi. Thức ăn nguội ăn sẽ không ngon

- vâng

...

Đi ăn xong thì hấn lái xe đưa cô về nhà

- em vào nhà trước đi, đột nhiên anh sợ nhớ ra có việc bận cần làm

- vâng. Anh đi đường lái xe cẩn thận. Khi này em thấy anh uống rượu cũng không ít

- được rồi anh nhớ rồi mà

Hấn cười nhẹ hôn lên trán cô 1 nụ hôn, cô mở cửa xe và xuống xe đi vào nhà thì hấn cũng lái xe đi

- thiếu phu nhân mừng cô về

- chào bác

- thiếu gia cậu ấy đâu rồi ạ

- anh ấy có việc nên đi rồi ạ

Bác quản gia khẽ gật đầu. Nhả Nhả từ trên lầu chạy tới chỗ cô

- chị họ

- Nhả Nhả, cô bé này suốt cả buổi không thấy em. Em rốt cuộc đi đâu thế hả

- hihi em chỉ là đi có chút việc ấy mà nên hôm nay mới không đi học, nhưng mà em đã xin anh họ rồi. Anh ấy đã đồng ý thì em mới dám đi

- haz lại là việc bận, sao ai cũng bận bịu hết vậy. Chị chẳng có gì để làm cả, chán chết được

Nhã Nhã bật cười

- chị, em có mua cái này cho chị nè. Đi theo em
- hả, là gì cơ
- đi rồi biết mà

Nhã Nhã cười rồi nắm tay cô kéo đi lên lầu..

Chiếc xe BMW chạy vào trong căn biệt thự, mở cửa bước xuống xe. Từ xa Hạ Tiêu Phàm anh đi tới

- cậu tới rồi

Đây là căn biệt thự riêng của anh, từ khi về nước tới giờ anh vẫn luôn ở riêng nhưng đôi lúc lại về thăm gia đình mình và cô em gái bé bỏng

- cậu biết tôi đến đây là vì chuyện gì rồi chứ?
- vậy chúng ta mau vào trong thôi

Đút tay vào trong túi quần hắn bước vào trong nhà, anh đi theo sau

- giúp tôi pha tách trà

Anh nói với quản gia của mình. Ông ấy gật đầu rồi quay lưng đi

- nói, chuyện gì toi quan tới Mễ Mễ
- xem ra cậu rất coi trọng cô ta nhỉ
- dư thừa, tôi không rảnh như cậu đâu
- được thôi, thế thì vào chuyện chính. Cô ta đã nói gì với cậu về tôi và cô ta chưa?
- chuyện gì?
- vậy là Dư tổng của chúng ta chưa biết gì rồi, Dư phu nhân nhà cậu. À không Triệu Mễ Mễ nhà cậu sắp sửa gả cho tôi rồi

Trên lầu, có 1 người phụ nữ vừa mới mở cửa chưa kịp bước chân ra ngoài liền nghe thấy chuyện này. Cô ấy ngạc nhiên sau hồi vào trong phòng và đóng cửa lại

- thì ra là chuyện này à...thật ra tôi đã biết nó lâu rồi
- cái gì? Cậu biết rồi cơ á
- phải
- tại sao cậu lại biết và biết nó xảy ra khi nào
- từ cái lần tôi và cô ấy dùng bữa tại 1 nhà hàng và tôi đột ngột có việc nên đã đi trước, tôi không yên tâm nên đã cho người đi theo và bảo vệ cô ấy, nào ngờ lại phát hiện ra chuyện này và tôi cho theo dõi cả 3
- cậu theo dõi tôi?!
- nếu không thì làm sao tôi lại biết cậu vì muốn " tốt " cho tôi mà chia rẽ tôi và cô ấy?
- cô ta không tốt, cô ta chỉ đến với cậu vì tiền, vì tài sản của Dư gia nhà cậu mà thôi
- làm sao cậu lại biết?
- tôi..
- cậu đoán mò?

- phụ nữ nào chẳng như nhau, cũng chỉ vì tiền của chúng ta mà tới thôi. Cậu bảo Mễ Mễ ngày xưa bị thất lạc bấy giờ mới tìm lại được? Cậu không nghĩ cô ta đã thay đổi và muốn tiếp cận cậu?

- tôi và gia đình cô ấy không thù không oán. Hơn nữa cô ấy là 1 cô gái lương thiện, không như lời cậu nói, đến với tôi cũng chỉ vì tiền mà thôi
- cậu rốt cuộc có chịu hiểu hay không hả Thần
- vậy thì đừng nhúng tay vào chuyện của tôi. Chuyện của tôi tự tôi biết cách giải quyết
- cậu vốn không hiểu
- phải là tôi không chịu hiểu. Không chịu hiểu ý "tốt" của cậu. Nhưng cậu liệu có hiểu tôi? Nói chuyện như vậy đủ rồi, tôi đi trước

Chưa để anh nói, hấn đã đứng dậy đi về

- cậu, cậu đứng lại tôi chưa nói hết kia mà
- nếu như muốn tốt cho tôi. Cậu nên đứng ngoài và xem tôi tự mình giải quyết chuyện này đi, nếu như còn để tôi biết cậu nhúng tay vào chuyện của tôi. Vẫn muốn chia rẽ tôi và cô ấy. Coi như tình bạn của chúng ta không còn và tôi cũng sẽ không bỏ qua cho cậu

Hắn lên xe, khởi động máy và lái xe đi

- cậu. Dư Thần chết tiệt. Cậu đúng là ngốc mà. Để tôi coi cậu giải quyết bằng cách nào

Anh tức giận đứng chờ rửa hấn rồi vào nhà...

- Hết Chap 72

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cự Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Cảm Xúc Xen Lẫn Làm Tổn Thương [H]

Về đến nhà cũng đã khuya. Cô cũng đã ngủ. Hấn lên phòng mở cửa vào thì thấy cô đã nằm trên giường cuộn chăn ngủ

Khẽ cười đi tới chỗ cô, ngắm nhìn cô ngủ cúi đầu hôn cô 1 nụ hôn

- tại sao lại không nói cho anh biết kia chứ. Em là đang lo lắng vì cái gì? Mề Mề

- ưm... Thần?

Cô dụi dụi mắt

- bảo bối anh về rồi
- anh về rồi sao, anh có mệt không. Em có nấu nước sẵn cho anh rồi đó
- được rồi cảm ơn em. Ngoan nằm xuống ngủ tiếp đi nào

Cô gạt đầu nằm xuống giường và ngủ tiếp, hấn hôn lên trán cô 1 nụ hôn rồi đứng dậy lấy đồ đi tắm

Tắm xong hấn lên giường nằm ngủ cùng cô. Đưa tay sang ôm lấy cô

- anh ăn gì chưa a Thần

- vẫn chưa

Nghe hấn nói thế cô xoay lại nhìn hấn

- anh có đói hay không? Hay là em...
- không cần phiền như vậy đâu, và lại cũng đã khuya lắm rồi

- nhưng mà anh sẽ đổi

Hắn cười nhẹ khi thấy cô quan tâm mình như thế. Hôn lên tấm lưng của cô, mà mị nói vào tai cô

- nếu như em đã quan tâm anh như thế. Vậy thì cho anh ăn 1 thứ đi, đã lâu rồi anh vẫn chưa được ăn

- hừm là món gì? Em sẽ làm cho anh hết mà

Hắn cười nhếch môi. Áp sát người vào lưng cô, tay bắt đầu di chuyển sờ soạng khắp cơ thể cô

- là em~

Giọng nói mà mị của hắn nói vào cô. Hơi thở của hắn thổi vào hõm cổ cô. Cả người bắt đầu có chút rung mình

- a đừng mà...không được

- nhưng mà em đã đồng ý. Bảo bối~

- đừng mà...

Đưa tay kéo cô sang phía mình và áp môi mình lên môi cô

Tay không nhân rồi vén áo cô lên cao, luồn tay vào áo ngực mà xoa nắn đôi gò bồng mềm mại kia

- ưm...

- bảo bối, lần sau đi ngủ không nên mặc áo ngực. Như thế nó sẽ không phát triển được đâu

- mặc...mặc kệ em

Cô đỏ mặt xoay mặt sang khác, hắn cúi đầu hôn lên môi cô tiếp tục

Dục vọng càng cao, hắn không nhịn được mà bóp mạnh bầu ngực khiến cô đau

- ư...đ...đau

Mặc kệ lời nói của cô. Hắn cởi khóa áo ngực ra và vứt nó sang 1 bên. Rồi môi cô mà chuyển xuống ngực cô, cắn mút lấy núm hoa khiến cô không chịu được, khoái cảm dâng tới mà rên nhẹ 1 tiếng

- ưm...Thần... Ah đau đừng...đừng cắn mà

Hắn cắn mạnh núm hoa khiến cô đau. Nhớ tới cuộc nói chuyện ban nãy của mình và Hạ Tiêu Phàm

- Dư phu nhân nhà cậu, à không phải. Phải nói là, Triệu Mễ Mễ nhà cậu sắp sửa gả cho tôi rồi đó

Thật ra ngay từ đầu hắn đã biết trước việc này, vẫn luôn tìm cách giải quyết cho cô. Nhưng tại sao, khi nói chuyện với Hạ Tiêu Phàm, nghe anh nói cô sẽ gả cho anh thì hắn tức giận vô cùng

Còn cô nữa, vì sao lại giấu hắn? Vì sao lại không chịu nói với hắn chuyện này? Cô là lo nghĩ cái gì? Hay là cô đang sợ? Hắn hoàn toàn không hiểu, thực sự không hiểu cô. Tại sao lại không thể chia sẻ được với mình?

Hay là cô sợ hắn biết sẽ buồn mình? Hay là cô nghĩ rằng sau khi nói chuyện này cho hắn biết thì hắn sẽ xem cô là loại phụ nữ đó? Ham tiền ư

Không hiểu tại sao lại tức giận. Hắn nhanh chóng lột đồ của cả 2 vứt hết xuống đất

Mạnh bạo tách 2 chân cô ra. Không có sự khởi đầu dịu dàng gì mà thay vào đó chính là mạnh bạo. Hắn tức giận

Đưa vật nam tính của mình đột ngột cho vào trong cô. Vì quá đột ngột nên noa khiến cô đau phát khóc. Thật sự rất đau

Tại sao hắn lại như thế? Hay là hắn đang bức mình chuyện gì? Không, không phải. Có khi nào là hắn đã bị dục vọng làm cho mờ mắt nhất thời nên làm đau cô?

Cứ nghĩ như thế nhưng hoàn toàn không phải. Hắn tóm eo cô, thúc từng cái vào bên trong cô. Mỗi cú thúc rất mạnh mẽ. Ra vào bên trong cô không ngừng nghỉ

- ư đau quá...a Thần....mau dừng lại đi...

Bỏ ngoài tai cô nói. Hắn vẫn cứ đắm chìm vào dục vọng...

Sáng hôm sau thức dậy. Hắn mệt mỏi ngồi dậy. Cảm thấy có chút nhức đầu

- chuyện gì vậy nè

Lắc đầu vài cái thì thấy trên đất quần áo vứt lung tung, hắn chợt nhớ ra, đêm hôm qua hắn cùng cô ân ái cùng nhau. Nhưng sau hồi... lại đột nhiên làm tổn thương cô. Hắn nhớ đêm qua cô khóc sưng cả mắt nhưng hắn vẫn không dừng lại

Nhìn sang người bên cạnh thấy vẫn còn ngủ

- " vì sao lại để đêm qua bị cảm xúc xen lẫn mà làm tổn thương cô ấy kia chứ "

Hắn cúi xuống hôn lên tấm lưng trắng nõn của cô sau đó lại hôn lên môi cô

- bảo bối, xin lỗi em. Đêm qua làm đau em rồi, cực cho em

Nói xong hắn xuống giường lấy quần áo mặc vào sau đó đi rửa mặt thay đồ đến công ty

Lúc cô thức dậy cũng đã là giờ trưa

- hơ mấy giờ rồi nhĩ

Cả người đau ê ẩm, cô ngồi dậy nhìn sang đồng hồ trên bàn thì thấy cũng đã gần 12h00

- trễ như vậy rồi sao

Đặt chân xuống giường, mới vừa đứng dậy đi được 1 bước thì cô ngã khụy xuống sàn

- ah. Tại sao lại đau như vậy kia chứ

Cô sức nhớ đêm qua. Cả 2 ân ái, hắn đột nhiên làm cô đau. Hành cô xong 3 hiệp mới được đi ngủ, bây giờ thức dậy cả thân đều đau ê ẩm. Cái eo cũng đau không kém. Đã thế hạ thân đau như nó muốn rách ra vậy. Hắn sức lực cũng trâu bò quá chứ nhĩ, làm cô thành ra thảm hại như thế chỉ sau 1 đêm

- chị họ, chị dậy chưa?

Nhã Nhã bên ngoài nói vào trong phòng

- Nhã Nhã? giúp chị với

- chị họ em vào đây

Nhã Nhã đẩy cửa vào thì thấy cô đang ngồi trên sàn, vội đi tới đỡ cô dậy

- chị không sao chứ

- không sao

- ày sao anh ấy sức trâu quá vậy. Làm chị thành ra như thế này. Đêm qua 2 anh chị có phải sung sức hay không?

- đừng nói như thế mà

Cô đỏ mặt khi nghe Nhã Nhã nói như thế. Nhã Nhã cười

- chọc chị chút thôi, nào em giúp chị

- ừm

Nhã Nhã đỡ cô đứng dậy đi về phía phòng tắm...

- -----

- Hết Chap 73

♥♥♥♥

- Au bạn học hè vì thể lịch đăng truyện có chút thay đổi:< lịch đăng truyện sẽ là T7 and CN hàng tuần(mấy cậu thông cảm cho Au nha♥

Chương 74: Trùng Hợp Gặp quot; Người Quen quot;

Ăn buổi trưa xong cô lên phòng sách của hấn ngồi. Chọn đại 1 cuốn và cầm ra chỗ ghế ngồi

Cốc cốc. Bên ngoài vọng ra tiếng nói của bác quản gia

- thiếu phu nhân, thiếu gia gọi điện ạ

- a tôi ra liền

Gấp cuốn sách lại cô đặt nó trên bàn và đứng dậy đi ra mở cửa

- là a Thần gọi sao ạ?

Bác quản gia khẽ gật đầu và đưa cô cầm máy nghe

- bảo bối

- a Thần

Giọng nói quen thuộc của 1 người đàn ông phát ra từ trong máy. Giọng nói ảm áp mang theo sự cung chiêu

- đã ăn gì chưa huh?

- em ăn rồi, còn anh thì sao?

- ừm, anh hiện đang bận vài chuyện nên vẫn còn chưa ăn được

- anh nhớ ăn đấy, đừng nhịn đói nha

- anh biết rồi. Còn đau không? Đêm qua anh quá hăng rồi, làm em đau

- không sao, tuy có chút bất tiện nhưng có Nhã Nhã ở bên giúp em

- anh sẽ nói con bé chăm sóc em. Mẹ Mẹ...

- dạ?

- em...thôi không có gì đâu, nghỉ ngơi đi anh không làm phiền nữa

- vâng, vậy tạm biệt

- ừm...

Hấn gác máy. Thật ra hấn rất muốn hỏi cô nhưng lại thôi. Về nhà sẽ cùng cô nói chuyện sau, trước tiên phải xử lý chuyện " hôn sự " của cô và Hạ Tiêu Phàm trước

...

- chị họ, chị họ

- sao thế Nhã Nhã?

- em muốn đến khu trung tâm thương mại mua vài thứ, chị đi cùng em đi

- vậy cũng được. Dù gì cũng không có gì làm chán. Đợi chị thay đồ 1 lát

- dạ

Nhã Nhã cười nói. Cô gấp sách, để sách về đúng chỗ cũ và về phòng thay đồ...

Ở khu trung tâm thương mại. Nhã Nhã mua rất nhiều đồ

- chị họ. Chị thích gì cứ mua đi, anh họ đã bảo em dẫn chị đi ra ngoài chơi cho khuây khỏa
- là a Thần sao? Chẳng phải em bảo cùng em đến đây 1 mua thứ?
- thì sẵn tiện đưa chị theo mua đồ mình cần thôi
- em thiết là

Nhã Nhã cười

- chị không mua gì sao?
- không chị không mua gì cả
- a đúng rồi, đi cùng em em sẽ chọn mua cho chị 1 thứ
- là gì?
- đi rồi biết mà

Nói xong Nhã Nhã liền nắm tay cô đi mua vài thứ. Nhã Nhã dẫn cô vào khu bán đồ cosplay, những bộ trang phục hóa trang gọi tình, đi vào khiến cô ngại đỏ mặt

- Nhã Nhã vì sao chúng ta lại vào đây
- chúng ta nên chọn 1 bộ cho chị
- hã. Cho chị?!
- phải đó. Anh họ chắc chắn sẽ rất thích, a bộ này

Nhã Nhã thấy 1 bộ cosplay thổ màu hồng phấn rất đáng yêu và có phần gợi cảm nên lấy ra xem thử

- chị xem rất hợp với chị
- Nhã Nhã, thôi đi. Chị kh...
- đây không phải là Triệu tiểu thư hay sao

Nhã Nhã đưa cô bộ đồ cosplay ấy, cô từ chối thì bất ngờ có tiếng nói phát ra từ đằng sau lưng

Giọng nói nghe quen, quay lại nhìn thì thấy Hạ Tiêu Phàm

- là Hạ thiếu
- Hạ thiếu thật rảnh rồi nhì, thật là tình cờ
- phải. Mà không ngờ Triệu tiểu thư, à không phải... Dư phu nhân lại có nhã hứng vào đây mua đồ nhì. Là cho Thần sao? Hay là cho m...
- đủ rồi. Hạ thiếu anh có cần phải như vậy không? Ở đây còn có Nhã Nhã
- chuyện gì vậy chị họ?
- không có gì đâu em đừng bận tâm
- Dư phu nhân thật biết nói đùa tôi đã làm gì đâu. Tôi chỉ là thắc mắc nên mới hỏi. Đã làm phiền 2 người rồi, tôi đi trước. Không làm phiền "nhã hứng" của cô

Nói rồi Hạ Tiêu Phàm anh bước ra khỏi cửa tiệm bán đồ cosplay và rời đi

- chị họ
- sao thế?
- anh ta và chị có chuyện gì sao? Vì sao lại nói như thế

- không, không có gì đâu. Đừng nói cho a Thần, biết chưa

- dạ

- mình đi, chị không muốn mua mấy thứ này đâu

Cô nói xong thì bỏ đi, Nhã Nhã để lại bộ đồ thì lập tức chạy theo sau cô

- chị giận em sao?

- ngốc à, em có làm gì đâu mà chị giận

- anh ta là bạn của anh họ. Vì sao anh ta lại có vẻ không thích chị?

- Nhã Nhã, có nhiều chuyện em vốn không hiểu được nó đâu. Vì thế...đừng hỏi nữa

Cô nhàn nhạt trả lời Nhã Nhã rồi đi tiếp

- " chuyện gì xảy ra vậy? "

Đi 1 hồi thì lại gặp người quen, đó chính là La Đông Phong. Người mà Từ Nhã Nhã cô gặp mặt là không ưả nổi

- trùng hợp thật, lại gặp cô ở đây. Từ Nhã Nhã

- công nhận trái đất này cũng nhỏ thật mới để tôi gặp lại anh

- nè nè cô lại dám dùng cái giọng điệu đó mà đi nói chuyện với ân nhân cứu mình hay sao

- thì sao. Tôi đâu có mượn anh cứu chúng tôi

- cô...biết thế từ sớm đã bỏ mặc cô

- là cậu sao

Thấy anh quen quen, tôi chùng nghe anh nói chuyện với Nhã Nhã cô mới nhận ra anh là người hôm đó cứu cô và Nhã Nhã khỏi tên biến thái kia

- chị là...

- tôi là người mà hôm trước ở buổi từ thiện bị 1 tên quấy rầy, cũng may có cậu tới cứu chúng tôi

- là chị sao

- chị ấy là chị họ tôi

- thật cảm ơn cậu, tôi là Triệu Mễ Mễ

- La Đông Phong

Cô và anh bắt tay làm quen

- không cần khách sáo, chuyện nên làm mà thôi

- hay là tôi mời cậu đi ăn có được hay không. Coi như là lời cảm ơn

- không cần đâu, Dư phu nhân. Tôi có việc rồi. Đi trước đây

- được, tạm biệt

Anh gạt đầu. Sau đó rời đi, lúc đi ngang qua Nhã Nhã anh có nhếch môi cười nhìn Nhã Nhã 1 cái khiến Nhã Nhã có chút ghét

- là bạn em sao

- em không quen cậu ta, chỉ là học cùng chung lớp mà thôi, nhìn thật khó ưả

- ghét nhau như vậy, nói không chừng về sau yêu nhau

- chị. Chị nói cái gì vậy, em và anh ta cơ á? Có chết cũng không thềm

Cô phì cười

- ghét của nào trời cho của đó, sớm muộn gì. Em và cậu ta cũng đến với nhau mà thôi

- xí còn lâu

Nhã Nhã không thèm nói nữa nên đi trước. Cô cười rồi theo sau...

- -----

- Hết Chap 74

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Tình Bạn Chấm Dứt

Tối đó hấn và cô đang nằm trong phòng ngủ. Cô nhủ mày...

- tiện nhân

Chát. Hấn tát cô 1 bạt tai khiến cô đứng không vững mà ngã xuống đất

- Thần, có chuyện gì vậy

- thật không ngờ, Triệu Mỹ Mỹ, tôi yêu thương cô như vậy mà cô lại dám làm loại chuyện như thế với tôi. Đàn bà lăng loạn cô tự mình mà xem đi

Hấn ném 1 sấp hình vào cô. Những bức hình rơi xuống đất, cô cầm lên xem. Cô như đơ ra, ngạc nhiên không lên tiếng

- sao hả. Thật không tin chứ gì, cô tự hỏi bản thân mình rằng vì sao tôi lại có những bức hình đó?

- không. Đó không phải em, em là bị hại, Thần hãy tin em

- tin cô? Cô nói thử xem làm thế nào để tôi tin cô đây?

Hấn thô bạo nắm tóc cô. Cả da đầu đau nhức

- nói! Sau khi cô và tôi làm qua những chuyện đó rồi thì cô đã lên giường với bao nhiêu tên đàn ông khác rồi hả

- em không có. Thật sự không có, anh làm em đau Thần

- biết đau sao? Tiện nhân

Hấn hất mạnh cô xuống sàn. Lấy chân đạp mạnh vào bụng cô

Hạ thân cảm thấy có 1 cái gì đó chảy xuống. Cả không gian thay đổi, mọi thứ đều biến mất chung quanh cô và hấn, mọi thứ dần trở nên đen tối

- đưa con này. Cô từ nay cũng đừng bao giờ nghĩ đến việc sinh con cho tôi...

- KHÔNG

Cô hét to trong cơn ác mộng vừa rồi, giật mình ngồi bật dậy

Tiếng hét của cô làm hấn giật mình thức giấc

Dưới đáy mắt có 1 tầng sương mỏng

- " là mơ sao, chỉ là ác mộng..."

Nhìn thấy cô ngồi đó, tiếng nấc nhỏ của cô cất lên. Hấn ngồi dậy, lo lắng ôm cô vào lòng

- có chuyện gì sao? Em gặp ác mộng à?

Cô quay lại ôm chăm lấy hân khóc

- hức...hức...

- bảo bối không sao, ngoan có anh ở đây rồi. Chỉ là con ác mộng mà thôi. Ngoan đừng sợ

Cô khẽ gạt đầu, hân dịu dàng hôn lên tóc cô 1 nụ hôn

- bảo bối ngoan, không sao nữa rồi

- a Thần...em sợ...thật sự rất sợ...anh 1 lần nữa, lại xuất hiện trong con ác mộng ấy...em...em...

- suýt, không nói nữa, chỉ là giấc mơ mà thôi, nó vốn sẽ không thành sự thật. Được chứ

Cô gạt đầu. Hân khẽ cười hôn đưa tay lau đi những giọt nước mắt trên gương mặt cô và cúi xuống hôn lên môi cô 1 nụ hôn an ủi dịu ngọt

- bây giờ nằm xuống ngủ 1 giấc tới sáng, em đừng nghĩ gì nhiều

- ...vâng

Hân tắt đèn, cả 2 nằm xuống giường. Hân ôm cô vào lòng

- ngoan, nhắm mắt ngủ đi. Có anh ở đây rồi

Cô khẽ gạt đầu. Hân hôn lên trán cô 1 nụ hôn...

Sáng hôm sau, mọi việc diễn ra bình thường hân đưa cô và Nhã Nhã đến trường xong thì đến công ty

- chị họ đêm qua gặp ác mộng sao?

- a phải

- là đêm qua ngủ, nghe tiếng của chị. Sáng hôm sau thức dậy em đã hỏi anh họ. Chị không sao đó chứ?

- chị không sao. Em đừng lo

Đang đi bỗng gặp Hạ Băng

- Băng Băng, chào buổi s...

Chát. Thấy Hạ Băng vào buổi sáng nên cô vui vẻ chào, ai ngờ Hạ Băng không nói gì lại đi về phía mình vung tay tát vào mặt cô rồi đau

- chị họ, chị Băng Băng, chị làm gì vậy tại sao lại đánh chị ấy

- Băng Băng?...mình đã làm gì?

Cô ôm mặt 1 bên mới vừa bị Băng Băng đánh. Quay sang nhìn Băng Băng

- làm gì thì cô tự đi mà biết. Tôi trước giờ coi cô như bạn thân mà cô lại làm vậy. Cô làm như thế không biết xấu hổ hay sao? Dư Thần cô để ở đâu hả Triệu Mễ Mễ?!

- cậu nói gì vậy Băng Băng?

- nói gì lẽ ra cô nên biết. Nể tình ngày xưa là bạn, ngay tại đây nhiều người tôi không nói. Từ nay trở đi, tôi và cô chấm dứt không còn là bạn nữa

Nói xong Hạ Băng liền bỏ đi. Nhiều người đi ngang nhìn cô và bàn tán

- đó chẳng phải Triệu Mễ Mễ hay sao?

- cô ta và Hạ Băng vốn là bạn thân của nhau kia mà, tại sao vừa nãy lại bị Hạ Băng tát nhi

- không biết. Lại còn từ nhau nữa cơ chứ. Chắc là có chuyện gì rồi

- cậu có nghĩ có khi nào cô ta giết người yêu của Hạ Băng hay không?

- cũng có khả năng lắm đó. Hạng người như vậy ai mà biết được

Nhiều lời bàn tán cứ thay nhau nói liên hồi không ngừng về cô. Nhã Nhã tức giận quát bọn họ

- im hết đi. Các người bộ rảnh rỗi lắm hay sao? Nếu như để chuyện các người dám nói xấu chị ấy như thế để cho Dư Thần biết thì hậu quả có gánh nổi?

- ôi trời thì bọn này nói đúng đó thôi, cô ta vốn là loại người lăng lợ, thấy tiền là sáng mắt. Cô không biết cô ta đã dùng thủ đoạn để được lên giường với Dư tổng hay sao?

- vậy cô biết ư?!

- tôi... dĩ nhiên là tôi biết rồi. Ai mà chẳng biết cơ chứ

- đừng nhìn về bề ngoài người khác mà tự mình phán đoán như thế

Cô mệt mỏi. Không muốn gây thêm phiền

- Nhã Nhã, thôi đi. Về lớp thôi

- chị họ...

Cô không nói gì, chỉ lẳng lặng về lớp trước

- biết nhục rồi chứ hả

Nhã Nhã tức giận quay sang nhìn cô ta nói

- đừng để tôi gặp lại cô 1 lần nữa ở trước mặt chúng tôi. Nếu không, hãy chuẩn bị tâm lý khi cô và cả nhà mình cút ra khỏi ngoài đường ở đi. À phải rồi, miệng lưỡi cô thật không sạch sẽ 1 chút nào. Đừng để vì mấy câu nói đó của cô mà khiến tôi làm cô cả đời này sẽ không nói chuyện được nữa

Khí thế của Nhã Nhã nói ra làm cho cô ta sợ hãi không dám mở miệng nói tiếp. Nhã Nhã "hừ" lạnh rồi bỏ đi

...

- -----

- Hết Chap 75

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Triệu Tuyết Nghi Đến Tìm

Kể từ khi cô và Băng Băng không còn lạ bạn nữa, mọi thứ của cô diễn ra không có Băng Băng bên cạnh có chút trống vắng

Mỗi lần nhìn thấy cô, Băng Băng cứ tỏ ra vẻ chán ghét nhưng thật ra trong thâm tâm cô ấy, cô vẫn luôn là 1 người bạn thân tốt nhất của Băng Băng

Nhưng quá nhiều chuyện xảy đến, vì sao cô lại muốn lấy anh của cô kia chứ? Vậy còn Dư Thần thì sao? Cô để hắn ta ở đâu?

Băng Băng đã hỏi anh trai mình, anh không ngăn ngại gì mà kể toàn bộ sự việc cho Băng Băng nghe

Vì sao lại giấu cô? Vì sao lại không thể nói cho cô nghe? Mẽ Mẽ cậu có biết như vậy, mình sẽ nghĩ cậu là loại người phụ nữ như anh trai mình nói hay không?

Tham vọng vinh hoa phú quý, 1 lúc bắt cá 2 tay?...

Hạ Băng không nói chuyện với cô nữa cũng xem cô như người dân xa lạ không quen cũng không biết. Nhiều lần cô có vài chuyện nói với Băng Băng nhưng cô ấy lại trả lời lại cho có hoặc là sẽ bỏ ngoài tai mà đi luôn, điều này cũng khiến cô có chút buồn

Cảm thấy tình bạn của họ ngày 1 tệ đi. Lý Uyển Đình mới hỏi thăm Băng Băng

- đây không phải là bạn thân của Triệu Mễ Mễ hay sao? Sao dạo này lại có vẻ không đi cùng nhau nữa thế, Hạ tiểu thư
- không phải chuyện của cô

Hạ Băng chán ghét đứng đây định rồi đi thì cô ta cất giọng

- là chuyện gì mà không thể chia sẻ cho tôi nghe thế? Tôi nghĩ mình có thể giúp được
- nhiều chuyện, cô tốt nhất nên không chỏ mũi vào chuyện người khác

Nói xong Hạ Băng bỏ đi. Phía cô, cô dạo gần đây tâm tình có chút tệ đi

Vừa là chuyện " hôn sự " của cô và Hạ Tiêu Phàm và vừa là chuyện của cô và Hạ Băng

Cô vốn rất muốn tìm Hạ Băng giải thích việc lấy anh trai Hạ Băng nhưng không tài nào được

Bởi vốn Hạ Băng xem ra rất là chán ghét cô, hoàn toàn không chịu nghe cô giải thích dù chỉ 1 câu

Hôm nay cô đi 1 mình trong giờ giải lao bởi vì Nhã Nhã đi giúp cô giáo vài việc nên không đi cùng cô được

Đang đi bỗng có đám người cố ý đụng vào cô. Nhìn bọn họ có vẻ không phải dạng người tốt lành gì

- đây chẳng phải Triệu tiểu thư hay sao? Bạn học Triệu

Cô làm lơ đi qua bọn họ thì bị 1 tên nắm khuỷu tay lại

- ấy đi đụng người khác mà không nói lời xin lỗi hay sao?
- là các người đi đụng tôi trước kia mà
- nhưng mà tôi nói cô đụng tôi là cô đụng tôi, đúng không nào

2 tên đi theo tên đó hùa theo nói

- phải đó, là cô đi đụng cậu ta trước kia mà
- đừng nghĩ có người chống lưng cho mình mà tội này không dám làm gì cô, cô bé. Tôi đã nói. Cô đi đụng tôi thì đi đụng tôi, mau xin lỗi thì mới được đi. Còn không thì...
- còn không thì sao?!

1 giọng nói phát ra từ đằng sau. Bọn họ quay lại nhìn thấy Trình Thiên đi tới

- cút sang chỗ khác chơi

Anh lạnh giọng nói

- may cho cô đó. Đi tụi bây

Bọn họ bỏ đi

- cảm ơn
- không cần khách sáo, đi thôi

Bọn họ cùng nhau đi trên đường về lớp

- sao thế? Cô và Hạ Băng có chuyện gì sao? Không thấy 2 người còn thân như trước nữa
- ...ừm
- có muốn chia sẻ với tôi?!

Cô khẽ lắc đầu

- vậy cũng được, nếu muốn tôi sẵn lòng
- cảm ơn...

...

Về phía hấn, Triệu Tuyết Nghi đích thân tới chỗ hấn

Hấn đang ngồi xem lại cái tài liệu thì quầy tiếp tân gọi lên báo

- chủ tịch, Triệu chủ tịch bà ấy tới tìm ngài ạ

- " tôi còn chưa tới tìm bà mà bà còn dám tới đây tìm tôi?!"

- cho bà ta vào

- vâng chủ tịch

Hấn cúp máy. Vài phút sau bà ta đã có mặt trước phòng hấn. Cốc cốc

- mời vào

Bà ta đẩy cửa vào, hấn kéo ghế đứng dậy đi tới phía bộ ghế sofa có tông màu xám

- Triệu tổng, có việc gì rảnh rồi tới tìm tôi sao? Mời ngồi

- Dư tổng tôi đến đây có chuyện muốn nói với cậu về cháu gái tôi, Triệu Mễ Mễ

- cháu gái?!

- phải. Về chuyện kết hôn của cậu và con bé. Tôi e rằng...

- tôi hiểu bà đang nói gì. Triệu tổng... Về chuyện này, tôi chưa đến tìm bà làm rõ việc này, thì bà đã cả gan đến đây tìm tôi để nói chuyện rồi ư

- ý cậu là sao?

- Triệu tổng, về chuyện bà tự ý quyết định Mễ Mễ kết hôn với Hạ gia. Tôi vốn biết. Bà biết rằng tôi và cô ấy đã có hôn ước sẵn vậy mà còn dám tách chúng tôi ra?!

- tôi là cô của con bé. Hôn ước này tôi vốn có thể hủy bỏ, tôi có quyền quyết định cuộc sống này của con bé

- ở đây có chút nhầm lẫn gì nhỉ. Thứ nhất bà không phải cô của cô ấy. Chuyện cô ấy kết hôn với ai, hủy bỏ với tôi hay không. Không tới lượt bà quyết định

- cậu....cậu nghĩ mình là ai chứ. Con bé là cháu gái ruột của tôi, cậu dám nói như thế với tôi ư, cậu nghĩ mình có thể lực như vậy thì tôi sợ cậu sao?!

Bà ta hùng hổ nói, hấn cười lạnh đáp

- Triệu tổng bà hiểu lầm rồi, chỉ là. Triệu tổng đây trước giờ có coi Triệu Mễ Mễ là cháu của mình? Kể từ lúc cô ấy mất tích?! Bà đã làm gì được rồi...

- hay là chỉ phái người đi tìm qua loa vài ngày. Không tìm thấy lại kết luận mất cô ấy và còn độc chiếm tài sản Triệu gia?!

- cậu nói vậy gì đó...tôi

- tôi nói gì, Triệu tổng đây hiểu rất rõ rồi

- cậu nói tôi độc chiếm là ý gì đây?! Tôi chỉ là thay con bé làm chủ Triệu gia khi con bé không có ở đây mà thôi, hơn nữa con bé lúc đó rất nhỏ, lại còn mất tích đến tận bây giờ mới tìm thấy

- người bây giờ đã quay trở về, hơn nữa chẳng phải độ tuổi 18 là cô ấy có thể lấy lại Triệu gia?! Bây giờ Mễ Mễ đã 20 tuổi rồi, tôi nghĩ bà có thể giao lại Triệu gia cho cô ấy

- tôi...

Bà ta cứng cả họng không nói được gì. Đối diện hấn vẫn luôn bình thản

- bà tốt nhất đừng suy nghĩ tới việc hủy hôn ước của chúng tôi. Nếu còn làm càn. Bà biết hậu quả ra sao rồi nhỉ, Triệu tổng

- cậu...cậu dám đe dọa tôi

Nghe hấn nói bà ta có chút hoảng sợ. Hấn nhếch môi cười nói

- không dám. Nếu như không còn gì nữa, xin mời

Bà ta tức giận không nói thêm gì, đứng dậy ra về

- "Triệu Mễ Mễ chỉ có thể là của một mình Dư Thần này, cả đời cũng chỉ làm vợ mỗi Dư Thần này. Người khác muốn có?! Cũng đừng hòng mơ tưởng đến..."

- -----

- Hết Chap 76

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cự Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Anh Không Được Nói Như Thế Với Em! [Dài]

Dạo gần đây cảm thấy cơ thể có chút không ổn định như trước

Cô luôn cảm thấy buồn nôn mỗi khi ngủi thấy đồ hải sản tươi sống, luôn mệt trong người

- thiếu phu nhân, tới giờ cơm tối rồi ạ

- ...con không ăn đâu

- cô sao thế? Không khỏe trong người sao?

- vâng

- vậy tôi có thể vào xem cô có được không?

Chờ cô trả lời lại, Di Thảm mới dám đẩy cửa đi vào

- cô sao thế? Không khỏe chỗ nào ư

- ừm, chỉ là có chút mệt

- cô thật không muốn ăn gì sao?

Cô lắc đầu

- cô phải ăn 1 chút chứ

- con thật sự không muốn ăn

- vậy hay là tôi nấu ít cháo cho cô ăn được không, Cô nhin như vậy không được đâu

- ...vậy, cũng được

Di Thảm cười hiền

- vậy cô chờ 1 chút

Bà đứng dậy đi ra ngoài nấu tô cháo cho cô ăn

Không lâu sau đó bà bưng 1 tô cháo vào cho cô

- thiếu phu nhân, của cô

- cảm ơn dì

- vậy nếu cô có cần dặn gì thì nói vô tôi, tôi ra ngoài làm việc tiếp

Cô cười gật đầu rồi bà ra ngoài. Cô vừa thổi vừa ăn, ăn gần hết thì hấn vừa đúng lúc đi vào

- Mẹ Mẹ

- a Thần, anh về rồi

- em không sao đó chứ? Anh nghe di Thẩm bảo em không khỏe trong người

- em không sao đâu mà, chỉ có chút mệt mà thôi

- thật không? Để anh coi em có bệnh hay không

- thật mà, em không gặt anh đâu. Anh vừa về có mệt lắm không

- anh không mệt lắm đâu, ăn xong rồi thì nhớ tối nay đi ngủ sớm đó

- anh định ra ngoài nữa sao?

- phải, anh có công việc. Phải ra ngoài bàn chuyện làm ăn với 1 người, ngoan ở nhà nhớ là đi ngủ sớm đó

- vâng ạ

Hấn hôn lên trán cô nụ hôn, đi lấy đồ đi tắm. Thay đồ xong thì lập tức rời đi

- anh đi cẩn thận

- được rồi anh biết rồi

- đừng về trễ quá

- bảo bối, em yên tâm đi. Tạm biệt

- tạm biệt

Cạch, cánh cửa phòng đóng lại cô thấy có chút trống rỗng...

Sáng hôm sau cũng như thường lệ, hấn đưa cô và Nhã Nhã đến trường xong thì tới công ty

Tan học, hấn đến đón cô và Nhã Nhã

- chị họ

Nhã Nhã đột nhiên hôm nay ra sớm hơn cô mà còn sang lớp đón cô nữa

- Nhã Nhã

- chị họ mình đi nhanh đi, anh họ đang đợi chúng ta đó

- vậy đi

Cô cười nói, cô cùng Nhã Nhã xuống cầu thang thì có vô số không ít ánh mắt nhìn cô, họ còn nói xấu gì đó về cô

Sân trường cô và Nhã Nhã cùng nhau đi cùng không ít ai nhìn cô

- kia kia, là cô ta đó

- đúng thật là loại phụ nữ không biết xấu hổ, bắt cả cả 2 tay

- đã có Dư Thần rồi mà còn nhìn đã đến anh trai của bạn thân mình, thật đúng là không biết xấu hổ. Tiện nhân quả là họ với cô ta

- loại người như cô ta không hiểu sao còn tồn tại

- nè nè nói nhỏ thôi, coi chừng bị nghe thấy là không xong đâu. Cô ta có chỗ dựa lưng cho mình kia mà

- phải đó, cũng nhờ Dư tổng đằng sau chống lưng nên mới mặt dày đi câu dẫn đàn ông khác sau lưng anh ấy đó

- cái thứ không biết xấu hổ

Mọi lời nói cứ đều nhắm vào cô. Họ chỉ chờ nói cô này nọ. Ra tới cổng cũng vẫn thế

Ban đầu cô không hiểu nhưng lúc sau lại hiểu bọn họ nói về cô chuyện gì. Nhã Nhã khẽ liếc nhìn cô thấy cô có vẻ im lặng mặc cho họ nói

Nhã Nhã tức giận lên tiếng

- nè im hết coi, các người coi vậy mà được à. Lại dám nói xấu Dư phu nhân? Có tin là cho các người cút khỏi cái trường này luôn hay không đây?

Bọn họ im lặng không dám nói gì. 1 cô gái lên nào đó lại dám lên tiếng

- thì điều đó là chúng tôi nói sự thật

- sao? Cô không phục?

- phải đó tôi không phục, tất cả chúng tôi không ai là không phục cả. Cô ta vốn là hồ ly tinh. Đi câu dẫn người khác mặc dù đã có Dư tổng ở bên

- cô có biết là mình đang nói gì không? Lại dám ở đó ăn nói như thế ư

- phải thì sao? Tôi là đang nói sự thật đó thôi. Cô ta đã là Dư phu nhân thế mà lại để mất và câu dẫn anh trai của bạn thân mình?

- tôi không có

- không có? Người như cô, có nói cũng không ai tin

- cô im đi, cô có quyền gì mà nói chị ấy như thế?! Bằng chứng đâu mà nói chị ấy đi câu dẫn anh trai của chị Hạ Băng?

- bằng chứng? Cả toàn trường ai mà không biết cô ta chuẩn bị lấy anh trai của Hạ Băng?

- ăn nói hàm hồ

- cô không tin? Mà thôi cô tin cũng được mà không tin cũng được

- cô có biết là...

- quấy đủ rồi chứ?!

Nhã Nhã đang nói bỗng từ phía sau có giọng nói của 1 người đàn ông cất lên. Giọng nói lạnh như băng như nói ra rất có uy quyền và đầy quyền lực

Bọn họ quay lại nhìn, cô cũng quay đầu lại thì thấy hấn đang từng bước tiến tới

- Dư...Dư tổng

Cô gái cái tay đôi với Nhã Nhã thấy hấn không khỏi sợ toát mồ hôi. Không biết vừa nãy hấn có nghe hết những gì mình nói không nữa. Cầu mong là không

- sao? Thấy anh ấy đến cô lại sợ run cả người không dám nói xấu chị họ thêm trước mặt anh ấy nữa?!

Nhã Nhã nhếch môi cười nhìn cô gái đó

- bước vào xe, tôi không tới đây để nghe các người nói mấy chuyện này trước mặt

Nhã Nhã thấy hấn đáng sợ vậy. Lập tức kéo tay cô vào xe. Hấn đi theo sau...

...

Về đến nhà, cô và Nhã Nhã vài trong, hấn bước vào trong lập tức cất giọng khiến cô dừng chân lại

- mau giải thích tất cả

- anh họ anh sao vậy?

- không hỏi em, mau về phòng. Anh và chị em cần nói chuyện

- không em không đi

Hấn liếc nhìn sang Nhã Nhã, cô chắn phía trước Nhã Nhã

- anh đừng gắt với con bé như thế
- mau giải thích, tất cả cho tôi
- em...em không có gì để giải thích cả

Cô đảo mắt sang khác tránh ánh mắt của hắn đang nhìn mình. Hắn nhếch môi cười

- em giấu tôi chuyện Triệu Tuyết Nghi bắt em lấy Hạ Tiêu Phàm?! Em nghĩ rằng tôi không biết chuyện này ư?!

Cô ngạc nhiên, vì sao hắn lại biết? Có phải là Hạ Tiêu Phàm nói cho hắn biết hay không?

- em giấu tôi là vì lý do gì? Hay là em tính bắt cả 2 tay ư?! Triệu Mễ Mễ mau giải thích rõ ràng cho tôi

Hắn tức giận. Nhớ lại những chuyện lần trước hắn càng tức giận hơn nữa

- a Thần, không phải...em...em thật ra không muốn giấu anh chuyện này, em thật sự
- thật sự cái gì?! Thật sự yêu tôi ư? Em đã qua lại với Hạ Tiêu Phàm bao nhiêu lần?! Những lần tôi không ở nhà em làm cái gì sau lưng tôi?! Mau trả lời
- anh họ, đủ rồi đừng có hiểu lầm chị ấy như thế nữa
- anh không hỏi em. Em mau trở về phòng
- em không đi

- người đâu, đưa tiểu thư về phòng

Hắn vừa nói xong thì từ ngoài có 2 người đàn ông đi vào

- tiểu thư, thất lễ rồi

Bọn họ nắm lấy tay Nhã Nhã và đưa cô về phòng

- làm gì vậy. Buông ra, nghe không hả?!
- a Thần anh đang làm đau con bé
- tôi chẳng làm đau ai cả?! Kể cả em, em Triệu Mễ Mễ
- anh phải tin em, em có nỗi khổ riêng, em không muốn anh lo lắng nên mới giấu anh 1 mình giải quyết hết tất cả chuyện này
- vậy em tính giải quyết nó ra sao?! Hay là em đúng như mọi người nói? 1 mình bắt cả 2 tay ư?
- anh không được nói như thế với em?
- tại sao?!
- mọi người có thể nhưng riêng anh thì không thể

Cô nói, lúc này dưới đáy mắt có 1 tầng sương mù

- tại sao tôi lại không có quyền được nói như thế? 1 mình em, bắt cả 2 tay, như vậy chẳng khác nào em phản bội tôi. Em là phụ nữ lẳng lơ như mọi người n...

Chát. Cô cố kiềm chế cảm xúc không để bản thân khóc, nhưng lại ra tay đánh hắn khi hắn nói mình như thế. Tim cô đau

Hắn lạnh lùng liếc nhìn sang cô 1 hồi, tức giận không nói gì bỏ ra ngoài. Cô đứng đó, trên gương mặt những giọt lệ cứ đua nhau chảy xuống...

- -----

- Hết Chap 77

- Ghi dài cho mấy friends khỏi hóng:)))♥

Chương 78: Làm Tôn Thương Mẽ Mẽ

Tối khuya cô vẫn còn thức chưa ngủ vì đợi hấn về. Nhã Nhã đẩy cửa phòng cô và thò đầu vào

- chị họ

- Nhã Nhã

Cô đang ngồi trong phòng đọc sách bỗng Nhã Nhã gọi có chút giật mình

- chị sao còn chưa đi ngủ vậy, đã không còn sớm nữa rồi

- em cứ ngủ trước đi, chị chỉ là đợi anh của em về mà thôi. Chị sẽ ngủ sau

- chị...không giận anh ấy chứ

- thật ra là có 1 chút nhưng đã hết rồi

- chị đừng giận anh ấy, anh ấy chỉ là 1 phút nông nổi mà thôi. Anh ấy rất yêu chị

- chị biết điều đó chứ. Chị...cũng rất yêu anh ấy

- ừm...vậy chị nhớ ngủ sớm đó, ngủ ngon

- ngủ ngon

Nhã Nhã đóng cửa phòng lại. Cô nhìn sang điện thoại, từ nãy cho đến giờ cô đã gọi cho hấn rất nhiều cuộc nhưng hấn không bắt máy lại còn tắt nguồn nữa...

Cho đến 12h00 đúng hấn về tới nhà, lúc này cô đang trong bếp rót ly nước uống

Nghe thấy tiếng động bên ngoài nên ra ngoài xem thì thấy hấn đang loạng choạng bước đi

Cô đi tới ngửi thấy trên người hấn đầy mùi rượu

- a Thần anh uống rượu sao

- liên quan gì đến cô. Tránh ra đừng có đụng vào tôi

Hấn hất tay cô ra

- anh say rồi, để em giúp anh

- giúp cái gì, cút đi

Bác quân gia vì nghe thấy tiếng của hấn nên xuống nhà xem thử liền thấy tình hình thế này

- thiếu phu nhân. Thiếu gia cậu về rồi

- bác à phiền bác giúp con đưa anh ấy về phòng, anh ấy say rượu quá rồi

- được thưa thiếu phu nhân

Bác quân gia cùng cô đưa hấn lên phòng, hấn tức giận hất cả 2 ra

- cút hết đi!

- thiếu phu nhân để tôi xuống bếp làm ly chanh nóng giải rượu cho thiếu gia

- được. Cảm ơn ông

Ông khẽ gật đầu rồi đi ra ngoài, bỗng hấn cất giọng

- tại sao cô lại làm thế với tôi?! Triệu Mễ Mễ

- a Thần

Hấn vẫn còn đang say rượu mà ngồi trên ghế sofa, cô đi tới chỗ hấn

- anh say rồi, để em giúp anh

- đừng có chạm vào tôi!

Cô đưa tay định đỡ hấn nhưng hấn nói làm cô rụt tay lại

- em biết, vừa nãy là em có chút hơi quá. Đã đánh anh. A Thần anh...

Hấn bất ngờ nắm lấy tay cô kéo cô nằm xuống ghế sofa

- a Thần?...

- tôi nói cho em biết 1 điều, cả đời này em chỉ có thể là của 1 mình Dư Thần tôi. Tôi mãi sẽ không để em rời xa tôi

Nói xong hấn cúi đầu chiếm trọn lấy môi cô. Tay hấn không ngừng di chuyển khắp cơ thể cô

- ừm...đừng, không được....

Cô cố dùng sức để đẩy hấn ra nhưng hoàn toàn không thể. Hấn quá khỏe

Hấn xé toạc bộ đồ cô đang mặc trên người khiến cô có chút hoảng hốt

Phải, là hấn đang chiếm đoạt cô. Chiếm đoạt cô 1 cách mạnh mẽ. Triệu Mễ Mễ chỉ có thể là của một mình Dư Thần hấn không được là của ai khác...

Sáng hôm sau thức dậy trên người của cả 2 không 1 mảnh vải che thân

Cô thức dậy liền cảm thấy toàn thân đau nhức, hạ thân đau không kém

Hấn từ phòng tắm thay đồ xong ra ngoài thấy cô đã thức dậy nhưng cứ ngồi ngẩn ra đó, mặc kệ mà đi ra ngoài

Hấn đến công ty làm việc như thường lệ. Nhã Nhã vừa thấy hấn đi xong thì lập tức sang phòng cô

- chị họ, chị không sao chứ? Đêm qua 2 người

- anh ấy...vẫn còn giận chị. Giận chị rất nhiều

- chị họ

- Nhã Nhã, em giúp chị. Chị cần tới tìm anh em nói chuyện rõ ràng 1 chút

- vậy em đi cùng chị nữa

- ừm...

...

Cô cùng Nhã Nhã đến Dư thị tìm hấn, cô vốn là muốn giải thích toàn bộ cho hấn hiểu, cô không muốn chuyện này cứ thế mà tiếp tục được. Như thế thì tình cảm của họ sẽ dần rạn nứt

Bước vào bên trong họ vào thang máy bỏ mặc những lời nói xung quanh nói về cô

Lên tới nơi, cô đưa tay định gõ cửa nhưng lại nghe 1 giọng nói của người phụ nữ. Là giọng nói của Lý Uyển Đình

Cô nhú mồm, đẩy cửa vào liền thấy cả 2 người bọn họ có chút thân mật với nhau

- 2 người đang làm cái trò gì?!

- Dư phu nhân? chúng tôi đang làm gì à. Thì như cô đang thấy đây

- nè cô là ai mà dám quấy lấy anh ấy

- tiểu Nhã cũng ở đây sao

- đừng có gọi tôi như thế tôi và cô không quen nhau đâu

Cô ta nhếch môi cười

- cô có thể về

- vậy em về trước nha, đêm qua chúng ta đã " chơi " rất vui về kia mà

Cô ngạc nhiên với câu nói này của cô ta khi nói với hắn, cô ta đứng dậy đi về

- a Thần anh không có gì giải thích với em hay sao?!

- giải thích? Về chuyện gì?!

- anh họ, anh...

- Nhã Nhã, em ra ngoài 1 chút đi

- chị họ

Cô không trả lời, ánh mắt vẫn nhìn hắn, anh là vì trả thù cá nhân em nên mới cố tình qua lại với người phụ nữ khác?

Hắn đứng dậy đi tới phía cô đứng

- chẳng lẽ em lại không suy nghĩ đến việc tôi qua lại với người khác cũng do 1 phần chán em?!

Hắn nâng cằm cô lên

- sao? Không thích tôi ở cùng người phụ nữ khác?!

- a Thần. Hạ Tiểu Phàm là bạn của anh, em và anh ta hoàn t....

Hắn bóp mạnh cằm của cô

- tôi không nói về chuyện đó. Cô nghe không hiểu ư?!

Hắn lạnh giọng nói, ánh mắt chứa đầy sự phẫn nộ xen lẫn lạnh lùng nhìn cô

- Thần...buông ra

Hắn cứ thế bóp mạnh lấy cằm cô khiến cô có chút khó khăn nói

- buông...ra...

Hắn ném cô sang 1 bên khiến cô té trúng góc bàn. Cô có cảm thấy có chút chóng mặt

- cút

Tách, tách nhìn xuống đất thì thấy máu. Vai cô có chút run. Đưa tay sờ trên trán thì thấy máu

Nhã Nhã cùng lúc đẩy cửa vào vì lo lắng cho cô. Sợ bọn họ có chuyện gì

- anh họ

Hắn không nói gì, quay lưng đi về phía bàn làm việc của mình

Nhã Nhã nhìn sang cô

- chị họ, chị không sao chứ

Nhã Nhã chạy tới bên cô lo lắng hỏi, Nhã Nhã giật mình vì trán cô bị chảy máu. Rất nhiều máu

- chị họ

- đau quá....

Nhã Nhã tức giận nhìn hấn

- anh điên rồi sao. Xem đi anh đã làm gì với chị ấy

- anh chẳng làm gì cả

Hấn thản nhiên đáp đến khi ngược mặt lên nhìn thì ngạc nhiên. Bởi vì hấn thấy trán của cô. Máu không ngừng chảy

Nước mặt cô rơi vì cô đau. Phải, là hấn làm tổn thương cô. Nhã Nhã mặc kệ hấn liền đưa cô đến bệnh viện

Hấn nhìn sang chỗ bàn kính thấy dưới đất còn tí máu. Là của cô

- "mình đã làm gì vậy..."

- -----

- Hết Chap 78

♥♥♥

- Chán<....Sr mấy bn mình ko thích thể loại ngược nam chính lắm>

☐ Thật ra mà nói thì Dur Thần và Lý Uyển Đình ko có xảy ra bất cứ quan hệ nào cả:3, diễn kịch. Diễn kịch tất cả thôi:vvv chỉ là anh ấy muốn dùng cô ta để lm chị ấy buồn=))

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Đóng Kịch Tốt Một Chút Trước Mặt Họ

- alo

- là cô làm chuyện này?!

- Trình Thiên? Tôi đã làm gì?

- cô đừng chối. Chính cô là người cho người đi tung tin về cô ấy cho cả trường biết

- à...là chuyện này đó sao. Phải, là tôi. Thế thì đã làm sao?!

- cô có biết là mình hơi quá hay không?!

- quá? Nực cười thật. Có muốn biết tại sao tôi biết chuyện cô ta chuẩn bị kết hôn với Hạ Tiêu Phàm đây hay không?

- cô cho người theo dõi cô ấy?

- không hẳn là như thế đâu Trình thiếu gia. Chỉ là tôi chỉ vô tình khi nghe được cuộc trò chuyện của bọn họ ở trong 1 quán cafe khi tôi vô tình cũng ở đó với bạn tôi mà thôi

Anh nhủ mày

- cô làm như vậy thì chẳng khác gì những con người khác

- vậy thì đã sao. Cô ta vì cái gì mà đến bên cạnh ở bên anh ấy, tôi chẳng lẽ không có gì hơn được cô ta ư?!

- Lý Uyển Đình, cô thôi đi

- không, tôi phải có được anh ấy

- điều này chỉ làm cô lúng sâu hơn nữa mà thôi. Anh ta sẽ mãi không yêu cô đâu cho dù cô có làm gì thì Dur Thần chỉ yêu mãi Triệu Mễ Mễ

- tôi không tin

- Lý Uyển Đình, nghe lời dừng lại đi

~...tôi sẽ chứng minh cho anh thấy rằng anh ấy cũng yêu tôi

Cô ta cúp máy và ném nó sang 1 bên

- Dur Thần nhất định phải là của tôi

...

Sau khi Nhã Nhã đưa cô đến bệnh viện xem vết thương xong. Cô đã phải khâu miệng vết thương trên trán lại vì nó bị rách 1 chút

Nhã Nhã đưa cô về nhà

- chị họ, chị nghỉ ngơi đi. Chị có muốn ăn gì không?

- không, chị không đói

- chị còn đau không?

- cũng đỡ 1 chút

- anh họ thật là quá đáng mà, tại sao lại tức giận đến nỗi làm chị bị thương cơ chứ

- được rồi mà Nhã Nhã, khi nãy trên đường cũng đã nói nhiều rồi

- nhưng mà em vẫn thấy tức cho chị, tại sao vì chuyện đó mà đối xử như thế với chị. Chị cũng có nỗi khổ riêng kia mà

Cô trầm lặng không nói gì đột nhiên điện thoại reng lên. Là mẹ hấn gọi

- dạ alo

- tiểu Mỹ, tối nay con cùng Thần nhi và Nhã Nhã cùng đến đây ăn tối cùng chúng ta có được không

- chuyện đó....đương nhiên là được rồi ạ

Cô cười nói qua điện thoại

- vậy thì tốt rồi. Ta đã nói với Thần nhi rồi, các con nhớ là tới sớm đó

- dạ, tạm biệt mẹ

- tạm biệt

Bà vui vẻ cúp máy

- chị họ đi gọi có chuyện gì vậy?

- bà ấy bảo tối nay chúng ta sẽ qua đó 1 chuyến cùng nhau ăn tối

- chị đừng lo, không sao đâu. Tối đó nhất định anh họ sẽ đối xử bình thường lại

- ... Ừm

...

Tối đó khi hấn đi làm về, cô và Nhã Nhã đều đã chuẩn bị xong xuôi chỉ cần chờ hấn về nữa là có thể đi

Trên đường đi, Nhã Nhã ngồi đằng trước kế hấn, còn cô ngồi ghế sau

Không gian yên tĩnh không ai nói chuyện về bất cứ chuyện gì. Cô trầm mặc nhìn ra cửa sổ ngắm cảnh

Hấn có đôi lúc liếc mắt nhìn cô qua chiếc gương chiếu hậu. Gương mặt cô thoáng chút buồn nhưng nó không biểu lộ ra quá

Trên trán cô còn được băng bó rất cẩn thận. Đó là vết thương do hấn gây ra cho cô ban sáng nay

Hắn rất muốn mở miệng hỏi cô, nhưng... rồi lại không

Đến nơi bọn họ xuống xe, từ xa mẹ của hắn từ trong nhà đi tới

- các con tới rồi

Bà nhìn sang cô mới phát hiện trên trán cô bị thương, bà lo lắng nhìn cô hỏi

- tiểu Mễ con làm sao vậy? Bị thương ư?

- dạ...không sao đâu ạ, chỉ là vết thương nhỏ mà thôi. Là con sơ ý té ngã đó mà

- thật vậy ư? Không gạt ta

- dạ không mà

- con mai mốt phải cẩn thận hơn đó. Thần nhi, sao con cứ đứng cái ngơ cái mặt ra đó vậy hả? Còn không mau dìu vợ mình vào trong

Hắn đành nghe theo lời bà, lấy tay luôn sang ôm lấy eo cô sau đó cùng cô đi vào trong. Nhã Nhã đi theo sau cùng bà

Đi cùng hắn như thế làm cô có chút bối rối. Cô cố tỏ ra điềm tĩnh nói

- không cần làm vậy đâu. Tự mình em đi là được rồi

- đây là làm theo lệnh của mẹ tôi. Em ngoan ngoãn mà diễn cho thật tốt trước mặt họ đi

Nói rồi hắn buông cô ra, dứt tay vào túi và bước đi bỏ cô lại phía sau

Cô không nghĩ nhiều cũng theo sau hắn đi tiếp

Cả bàn ăn món nào cũng đầy đủ, đồ ăn rất ngon và bắt mắt, bữa tối thịnh soạn. Ai ai cũng vui vẻ cùng nhau ăn uống nói chuyện say sưa nhưng riêng cô cứ trầm lặng mà ngồi ăn mãi không lên tiếng

- em mệt sao?

Hắn bỗng lên tiếng làm cô có chút giật mình, khẽ lắc đầu

- chị họ chị không sao đó chứ?

- không...chị không sao

- tiểu Mễ có thật là không sao hay không? Nhìn con có vẻ hơi mệt đấy

- dạ con không sao đâu mà

- nếu mệt thì đừng cố ngồi đây với bọn ta nữa, con có thể về phòng nghỉ ngơi 1 lát. Thần nhi sẽ đưa con đi nghỉ ngơi

Cô im lặng không nói gì. Hắn ôn nhu nhìn cô nói

- để anh đưa em về phòng nghỉ ngơi. Cha mẹ con xin phép trước

- ừm

Nói rồi hắn đứng dậy cùng cô và đưa cô về phòng

Về mặt ôn nhu lúc nãy của hắn cô cứ ngỡ đó là thật. Nhưng không, đó chỉ là giả mà thôi, đừng mơ tưởng nữa. Anh ấy chỉ là đang đóng kịch trước mặt cha mẹ mình mà thôi

Còn khuôn mặt ôn nhu ấy. Cô dần đã không còn thấy nó dành cho mình nữa. Về mặt ôn nhu đó của hắn về sau sẽ là nhìn 1 người phụ nữ khác mà không phải là cô như trước nữa. Cô rất sợ....rất sợ mất hắn

Liệu tình cảm của cả 2 về sau còn có thể cứu vãn? Hay là họ mãi sẽ như vậy?...

- -----

- Hết Chap 79

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cự Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Mang Thai Rồi Sảy Thai

Tối đó cả 3 ở lại cho đến sáng sớm hôm sau mới về nhà

Hắn thì đã đến công ty, cô vì sức khỏe không ổn định nên ở nhà

- thiếu phu nhân đồ ăn sáng đã chuẩn bị xong rồi

- a được, tôi xuống liền

Cô mở cửa xuống dưới nhà dùng bữa sáng, đồ ăn ăn cũng không nhiều vì chỉ có mình cô ăn

Nhìn mấy thứ trên bàn cô ngán ngẩm lắc đầu

- tôi không ăn đâu

- thiếu phu nhân, bữa sáng quan trọng. Cô không nên bỏ bữa

- nhưng thật sự rất ngán. Tôi không muốn ăn

- vậy cô có muốn ăn thứ gì khác hay không? Để tôi đi bảo đầu bếp làm cho cô ăn

Cô lắc đầu sau đó bỏ về phòng. Bác quản gia đi tới

- thiếu phu nhân không ăn sáng hay sao?

- cô ấy bảo không muốn ăn

- để tôi gọi báo thiếu gia 1 tiếng

- à mà dạo gần đây tình trạng sức khỏe cô ấy có chút kì lạ

- lạ làm sao?

- dạo gần trước cô ấy bảo hay bị đau lưng, hơn nữa cũng bị trễ tháng. Đồ ăn hải sản thì ngại 1 chút lại muốn ới. Tôi đang nghĩ có phải là...cô ấy đang có thai hay không?

- bà gọi bác sĩ đến khám cho thiếu phu nhân đi

- được

Bà gật đầu rồi đi gọi điện cho bác sĩ tới. Bác quản gia lấy điện thoại trong túi ra và gọi cho hắn

Ngay lúc này, hắn đang ngồi làm việc bỗng dừng điện thoại gọi tới

- có chuyện gì ư?!

- thiếu gia, thiếu phu nhân sức khỏe có chút không ổn định

- ý ông là sao?

- cô ấy vừa nãy không muốn ăn sáng. Bữa ăn nào cũng thường xuyên ăn ít lại rất nhiều, cô ấy cũng đều bảo rằng không muốn ăn

- đã gọi bác sĩ đến khám cho cô ấy?

- đã gọi rồi ạ

- ừm... Nếu không việc gì nữa thì tôi đang rất bận

- *vâng, thiếu gia. Không làm phiền cậu nữa*

Hắn cúp máy. Nhìn khung hình nhỏ trên bàn. Hắn có chút cảm thấy nhớ cô

...

Bác sĩ đến khám cho cô. Quản gia kể bên lên tiếng

- cô ấy không sao đó chứ?

- không sao. Dư phụ nhân hoàn toàn bình thường. Chỉ có điều, thiếu phụ nhân. Xin chúc mừng cô đã có thai được 1 tháng rồi

- cái gì cơ? Tôi có thai?

- phải, nhưng mà có phải dạo gần đây cô ăn ít hay không? Cô phải ăn nhiều để chăm sóc thai nhi trong bụng khỏe hơn

- được tôi biết rồi

Cô rất vui khi nghe bác sĩ bảo mình có thai. Đó là con của cô và hắn

Mỉm cười xoa bụng mình

- " con yêu, mẹ phải chăm sóc con nhiều lên để con có sức khỏe tốt mới được "

- tôi tiễn ông, bác sĩ

- được

Di Thảo cùng bác sĩ ra ngoài

- thiếu phụ nhân, để tôi gọi điện báo thiếu gia tin mừng này

- không. Bác đừng nói, con muốn anh ấy bất ngờ 1 chút nên con sẽ nói

- được, thiếu phụ nhân. Vậy tôi ra ngoài chuẩn bị đồ ăn cho cô

- ừm cảm ơn bác

Ông khẽ gật đầu rồi mở cửa ra ngoài

- tiểu bảo bối, không biết papa của con có vui khi biết tin này hay không

Cô cười nhẹ, nhìn bụng phẳng của mình mà xoa...

Tối đó hắn trở về nhà, nhưng không phải 1 mình, mà là cùng với 1 người phụ nữ khác. Người đó không ai khác chính là Lý Uyên Đình

Cô ta ông ọo cứ dán lấy hắn không buông. Hôm nay cô ta cố tình mặc bộ váy ngắn bó sát người có tông màu là đen. Vòng ngực to lớn cô ta cứ luôn cọ vào hắn

- Thần ~ về đây làm gì vậy? Anh chẳng lẽ không sợ vợ mình phát hiện được hay sao?

- tôi mà phải sợ cô ta?!

- anh thật là xấu mà ~

Họ bước vào trong gặp bác quản gia

- thiếu gia, mừng cậu về. Tiểu thư chào cô

Bác quản gia lịch sự cúi đầu chào họ. Họ đi lướt qua, bước chân lên cầu thang

Đúng lúc có chút khát nước nên định xuống dưới lấy cốc nước uống. Vừa ra khỏi phòng thì thấy hắn đi cùng người phụ nữ khác bên cạnh

Thấy cô, hắn luồn tay mình qua ô eo cô ta

- Thần anh hư thật nha

- 1 lát nữa, để xem ai hư hơn ai

Hắn nâng cằm cô ta lên tà mị nói. Cô ngạc nhiên khi thấy hắn như vậy

- a Thần! Như thế là sao?

- Thần ~ bà xã anh thấy rồi kìa

- mặc kệ cô ta. Chúng tôi vốn là chưa có vào lễ đường kết hôn. Nên chưa hẳn đã là " bà xã "

Cô cắn môi. Cô kìm nén cảm xúc lại

- a Thần, anh có cần vì chuyện này mà đối xử như thế với em

- tôi nói rồi. Tôi chán cô, nên đổi khẩu vị 1 chút. Tìm thú vui mới

- Dư phu nhân, cũng như cô thấy rồi đó. Anh ấy muốn thứ gì đó mới mẻ nên đã tìm tôi

Cô ta ôm lấy cánh tay hắn. Thân hình bóc lụa dán vào hắn không rời

- mặc kệ cô ta, chúng ta đi

Hắn cùng cô ta lướt qua cô

- a Thần...

Cô vươn tay định níu tay áo hắn nhưng cô ta nhanh hơn đã đẩy cô ra khi cô chưa kịp chạm vào hắn

- tránh ra đi, cô không nghe anh ấy nói là không cần cô rồi hay sao?!

Cô mất đà, đưa tay bám vào thành công thang nhưng không kịp sau đó ngã từ cầu thang xuống. Đầu bị va đập mạnh xuống đất nên ngất đi

Đúng lúc Nhã Nhã đi từ ngoài vào cùng với Hạ Tiêu Phàm

Anh ta đi qua nhà tìm hắn vì tính cùng hắn đi bar đúng lúc gặp Nhã Nhã nên bọn họ cùng vào trong

Vừa vào trong thì nghe thấy tiếng ồn ào bước vào rồi thì thấy cô nằm dưới sàn, máu từ đầu không ngừng chảy

- chị họ!

Hạ Tiêu Phàm cũng ngạc nhiên không kém. Nhìn trên lầu thấy hắn đang đứng bên cạnh với người phụ nữ khác. Đó là Lý Uyển Đình. Họ chỉ đứng nhìn chứ không làm gì cả

Di Thâm đi từ phòng bếp ra thì thấy cô nằm dưới đất hoảng hồn chạy tới. Nhìn thấy hạ thân của cô chảy máu bà không ngừng lo lắng

- thiếu phu nhân. Mau, mau đưa cô ấy tới bệnh viện. Cô ấy đang mang thai

Đoàng. Như tiếng sét đánh ngang tai. Hắn không tin điều vừa rồi bà nói ra. Cái gì? Cô đang mang thai?....là, con của hắn

Hắn vừa làm cái gì vậy? Là hắn, hắn đã chính tay hại chết con của mình

- cái gì?....cô ta...cô ta mang thai

Lý Uyển Đình cũng hết sức hoảng hồn vì nghe bà nói cô có thai. Là con của hắn, vừa nãy cô ngã lầu, lí do cũng là vì cô ta mà ra nên cô mới xảy thai

Hắn không biết có tức giận với mình hay không. Chắc là không đâu nhỉ, hắn đã không còn yêu cô nữa rồi kìa mà. Đạo gần đây đã rất lạnh nhạt với cô. Chắc là hắn đã không cần đứa bé đó cùng với cô nữa rồi

- Thần... Chúng ta hay là về phòng tiếp tục đi. Mặc kệ cô ta...

- -----

- Hết Chap 80

♥♥♥♥

- Vừa mới ghi xong là đăng luôn□ khỏi hổng nữa nheaaa>

➡ Bởi sắp hết hè mà viết cuốn này vẫn chưa xong☹ nên đành gắng viết cho nhanh mà ra hết vại ;) (cực tui lăm đó>)

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cự Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Kích Động

Hắn hất tay cô ta ra lạnh giọng nói

- cút đừng có chạm vào tôi

- Thần

Hắn nhanh chóng đi xuống lầu. Đến bên cô, đưa tay bế cô lên và đi tới bệnh viện...

Hạ Băng và gia đình hắn sau khi biết cô vừa xảy thai họ rất lo lắng cho cô nên lập tức đến bệnh viện thăm cô

- anh hai

- Băng Băng? Em sao lại tới đây

- là Nhã Nhã gọi báo em biết, tình hình sao rồi?

- vẫn đang còn đang trong đó

- Thần nhi

Cha mẹ hắn cũng vừa đúng lúc tới. Hắn đang ngồi trên ghế. Bây giờ hắn rất là lo cho cô và con của họ, đều là lỗi của hắn. Là hắn không tốt

- Thần nhi

Mẹ của hắn tới bên hắn

- đã xảy ra chuyện gì? Vì sao lại như vậy?

- mẹ, cũng là lỗi do con, là con hại cô ấy. Cô ấy...đang mang thai. Đó là con của chúng con...

- Thần nhi, mọi chuyện đã xảy ra như thế rồi, khoan hãy trách bản thân mà lo cho con bé trước đã

Cha của hắn lên tiếng

- phải đó con trai

Cạch. Cửa vào cấp cứu mở ra, họ đẩy cô ra ngoài và đến 1 phẫu thuật. Thấy cô hắn đứng dậy

- Mẹ Mẽ

Họ đẩy cô đi thì bác sĩ từ sau đi ra

- cô ấy sao rồi

- Dư tổng, chúng tôi xin lỗi thai nhi không thể giữ lại được. Bây giờ chúng tôi phải đưa cô ấy đến phòng phẫu thuật để đưa phôi thai ra ngoài

Bác sĩ nói xong liền nhanh chóng đến phòng phẫu thuật

- mất rồi sao? Con của mình và cô ấy đã không còn nữa

Hắn như bất lực. Ngồi xuống ghế

- Thần...

- con...muốn được yên tĩnh 1 chút

- con à...

Mẹ hấn nói bắt chợt cha hấn đặt tay lên vai bà nhìn bà và lắc đầu

- vậy chúng ta đi trước.....con nhớ đến thăm con bé

Bọn họ dần rời đi,nước mắt hấn bỗng rơi xuống 1 giọt. Là tại hấn, đều tại hấn không tốt nên mới hại cô mất đứa bé. Hạ Tiêu Phàm chưa đi. Anh cũng rất tiếc cho họ vì đã mất đứa con

- Thần...mình rất tiếc, xin lỗi cậu

Anh nói sau đó cũng đi, hấn ngồi đó không ngừng trách bản thân mình. Hấn là người chồng tồi, là người cha tệ nhất trên thế gian này

- "Mề Mề anh xin lỗi. Xin lỗi em "

...

Ngày hôm sau cô dần tỉnh. Nhìn xung quanh phong cảnh rất lạ

Cạch. Cửa phòng mở ra, cô đưa mắt nhìn sang thì thấy mọi người

- mọi người nhìn kia, chị ấy tỉnh rồi

Nghe Nhã Nhã nói, bọn họ không khỏi vui mừng mà đi tới chỗ cô

- tiểu Mề con tỉnh rồi

- Mề Mề cậu tỉnh rồi, tốt quá

- bọn em lo cho chị lắm đó chị họ

Mọi người ai cũng dồn dập nói

- mọi người, cô ấy vừa tỉnh dậy đừng vây quanh như vậy chứ

Hạ Tiêu Phàm đi vào. Hấn đi tới bên cô, cô đã nhờ Nhã Nhã giúp đỡ mình ngồi dậy, để lưng dựa vào tường

- đây là đâu?

- ở đây là bệnh viện. Em có biết là mình hôn mê khiến anh và mọi người lo lắng lắm hay không?

Hấn ôn nhu nhìn cô nói. Bắt chợt cô sự nhớ ra điều gì đó

- phải rồi, a Thần...em nhớ, là mình đang mang thai kia mà

Cô nói cả căn phòng yên ắng đi. Mọi người không ai nói 1 lời

- sao vậy? Mọi người làm sao lại im lặng thế kia

Cô cười nhẹ nói

- a Thần?

- Mề Mề...anh

- con của em không sao chứ? Thần Thần?

- anh xin lỗi

- vì sao lại xin lỗi em?...

- xin lỗi em tiểu Mề. Là lỗi của anh, con của chúng ta....mất rồi

- anh nói gì vậy a Thần. Đừng có đùa như thế với em chứ

- ...anh không đùa tiểu Mề

- đừng đùa nữa mà. Mọi người nói phải không?

Cô nhìn sang mọi người. Ai cũng khó nói

- mọi người?...ai nói gì với em đi chứ. Đừng im lặng như vậy

Hắn bất ngờ đưa tay ôm trọn cô vào lòng

- xin lỗi...con của chúng ta thực sự là mất rồi

Cô ghen ngào nói lúc này dưới đáy mắt có tầng hơi nước

- a Thần, có phải vì anh không muốn em mang thai nên mới nói như thế để lừa em hay không?

- anh không có lừa em. Vốn không có lừa em. Triệu Mễ Mễ, con của chúng ta đã mất rồi

- anh im đi. Em không tin

Cô kích động đẩy mạnh hắn ra

- Mễ Mễ

- anh lừa em...mọi người lừa em, em không tin. Con của em vẫn còn. Nó không mất, nó vẫn còn

- Mễ Mễ, nghe anh nói

Hắn đau lòng khi thấy cô đau khổ như thế, 1 lần nữa ôm chặt cô vào lòng

- con của chúng ta mất rồi. Nó đã không còn nữa. Anh xin lỗi

- hức....anh lừa em...hức anh nói dối...em không tin...con của em vẫn còn. Nó vẫn còn hức hức... Em không cho phép anh nói nó mất, không cho phép anh

- Mễ Mễ ngoan nào. Đừng kích động như vậy nữa, sức khỏe của em vẫn chưa khỏe lại đâu

- buông ra. Buông em ra, anh đã làm gì con em rồi. Đã làm gì nó rồi Dư Thần?!!!!

- Mễ Mễ dừng lại đi

- Nhã Nhã mau đi gọi bác sĩ vào đây. Con bé hiện giờ đang rất là kích động

- dạ

Nghe bà nói thế. Nhã Nhã lập tức đi ra ngoài tìm bác sĩ

Hắn ôm chặt lấy cô không buông. Cô kháng cự dùng sức đẩy hắn ra

- buông ra, mau buông em ra!....anh vì sao lại làm thế với em. Chẳng phải anh đã hứa rằng cho dù xảy ra chuyện gì cũng không giết nó hay sao?! Anh lừa em, anh lừa em. Mau trả con lại cho em, anh là đồ dối trá, em ghét anh. Tránh ra đi

Bác sĩ cùng y tá đều đến, họ đến chỗ cô định giữ cô lại nhưng hắn ngăn họ

- không được động vào cô ấy!

- nhưng Dư tổng. Chúng tôi buộc phải tiêm cho cô ấy thuốc an thần. Tình trạng bây giờ của cô ấy rất đang kích động vì mất đứa con

- tôi sẽ giữ cô ấy, mau tiêm cho cô ấy đi

Bác sĩ nhìn y tá. Y tá gạt đầu hiểu ý lấy ra cây tiêm thuốc mê rồi đi tới tiêm cho cô

- các người làm gì tôi vậy. Đừng mà, mau dừng....lại....

Cô ngất đi, vì đây là liều thuốc mê. Nó ngấm vào cô đã ngủ đi không còn kích động nữa

- Thần nhỉ?

- mọi người ra ngoài trước đi. Con muốn ở bên cô ấy

- được

Mọi người bắt đầu ra ngoài. Tất cả bọn họ. Bây giờ trong phòng chỉ còn mỗi cô và hấn

Hấn vuốt má cô. Đau lòng nhìn cô đang hôn mê vì liều thuốc mê vừa rồi

- tiểu Mễ...anh xin lỗi. Là lỗi của anh. Anh sẽ chịu mọi trách nhiệm với em...anh yêu em vợ à

- -----

- Hết Chap 81

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Chấm Dứt Đi

Hấn ra ngoài mua chút đồ ăn cho cô. Nghĩ rằng cô tỉnh dậy sẽ rất đói

Vừa đi thì gặp Lý Uyển Đình

- Thần

Hấn chán ghét mặc kệ cô ta cứ thế mà đi

- Thần, là em có lỗi. Em đã hại anh mất đứa con của 2 người, nhưng em yêu anh. Em thật sự yêu anh. Em không thể mất anh được Thần

Cô ta chạy tới ôm hấn từ phía sau

- tôi không muốn nhìn thấy cô

Hấn gỡ tay cô ta đang ôm mình ra

- chẳng lẽ anh không yêu em hay sao? Tại sao lại tìm em cơ chứ?!

- bởi vì tôi làm thế vốn để cho cô ấy 1 bài học mà thôi. Tôi chưa bao giờ yêu cô cả

Nói xong hấn bỏ đi về bệnh viện. Cô ta không cam tâm

- cô đã hại gia đình anh ta như thế mà vẫn còn chưa chịu từ bỏ?

Trình Thiên từ phía sau đi tới chỗ cô ta nói. Cô ta quay lại

- thật trùng hợp nhỉ. Lúc nào tôi cũng gặp anh ngay đúng lần tôi bị anh ấy lạnh nhạt với mình

- từ bỏ đi. Sẽ không có kết quả đâu. Cô biết, nếu như cô không chịu quay đầu thì mình sẽ nhận lại hậu quả khó gánh rồi chứ

- anh mặc tôi đi. Tôi nhất định phải có được anh ấy. Thay vì nói những lời vô nghĩa đó thì hãy giúp tôi loại trừ cô ta

- xin lỗi...tôi không thể

- vậy thì anh cứ đứng ngoài cuộc đi. Tự tôi sẽ chiếm lấy anh ấy từ tay cô ta. Anh cứ chờ đó mà xem đến cuối cùng là ai mới xứng đáng ở bên Dư Thần

Cô ta nói chắc như đinh đóng cột. Phải cô ta nhất định sẽ cướp hấn về từ tay cô. Bằng mọi giá, cho dù có dùng mọi thủ đoạn nào đi chăng nữa...

Sau khi mua đồ ăn về, hấn vừa mở cửa phòng cô ra thì thấy cô đang ngồi trên giường, ánh mắt cứ hướng về phía cửa sổ đang nhìn cái gì đó

- Mễ Mễ em tỉnh rồi sao?

Cô không trả lời, hấn đặt đồ ăn trên bàn

- anh không biết em vừa tỉnh dậy thích ăn gì nên mua tạm cháo cho em ăn trước

Cô vẫn không nói 1 câu nào

- Mẹ Mẹ...

Hắn biết. Cô là còn đang giận hắn về việc đứa con của họ mất

- anh biết là em vẫn còn giận. Em mắng chửi hay đánh anh cũng được. Em đừng im lặng mãi thế có được hay không

Cô quay sang nhìn hắn

- chắc hắn là em đói rồi, anh đút em ăn

Hắn cầm chén cháo lên

- vì sao lại quan tâm em?

- em nói gì vậy Mẹ Mẹ? Anh không quan tâm em thì ai quan tâm em đây em là vợ của anh kia mà

- chúng ta vốn chưa vào lễ đường nên em chưa phải là vợ anh

Cô nói hết sức là bình tĩnh nhìn hắn, câu nói này. Phải rồi là hắn đã nói như thế với cô trước trước khi sự việc này xảy ra

- Mẹ Mẹ anh...

- đứa bé đã mất rồi anh còn có tò ra quan tâm em làm gì? Anh vốn ban đầu biết em xảy thai chỉ lo cho nó. Bây giờ không còn nữa, anh có thể không cần quan tâm em như vậy

- không. Cả 2 mẹ con em đều quan trọng với anh

- quan trọng? Anh bảo em quan trọng với anh? Vậy thì trước lúc đó. Anh đã làm gì với em? Là chính anh đã làm tổn thương em

- anh....anh xin lỗi

- xin lỗi? Anh xin lỗi em về điều gì cơ? Về việc làm tổn thương em lúc đó hay là về việc con của chúng ta đã mất?

- tất cả. Anh xin lỗi về tất cả

- như thế có phải là đã quá muộn rồi hay không? Nó có cứu vãn được mọi chuyện trước đó hay không?

Hắn im lặng không trả lời, nước mắt cô rơi xuống 1 giọt vì nhớ đến đứa con của mình chưa kịp chào đời mà đã mất

- con đã mất rồi, anh bảo em phải làm sao đây?....đứa con của chúng ta chưa kịp chào đời mà đã phải rời xa chúng ta...hức....anh trả con lại cho em đi, trả lại con cho em đi Dư Thần...hức hức

Hắn ôm trọn cô vào lòng

- Mẹ Mẹ đừng khóc, anh xin lỗi

- có phải là lỗi cũng 1 phần do em hay không?....là do em không tốt, là người mẹ tồi nên mới không bảo vệ tốt cho con của chúng ta nên mới để nó mất....có phải là ông trời vốn không muốn cho em có con hay không....

- không phải đâu. Là lỗi của anh, là do anh không tốt. Không phải lỗi của em Mẹ Mẹ

Cô cứ khóc trong lòng hắn, cô siết chặt lấy áo hắn. Hắn cứ thế mà ôm cô an ủi...

Sau khi ở trong bệnh viện bác sĩ đã quan sát vài ngày. Đến cuối cùng cô cũng được xuất viện

Cô về nhà đã được 3 hôm. Hôm nay cũng như thường lệ. Hắn đang ngồi trong phòng làm việc bỗng phía dưới quầy của tiếp tân gọi điện lên cho hắn

- có chuyện gì?!

- chủ tịch, thiếu phu nhân đến tìm ngài có việc

Nghe tiếp tân gọi thông báo rằng cô tới, hắn rất vui

- đưa cô ấy lên phòng tôi

- *vâng chủ tịch*

Hắn cúp máy, không lâu sau đó người của hắn đã đưa cô lên chỗ hắn

Cốc cốc

- vào đi

Cô đẩy cửa bước vào trong. Thấy cô hắn không khỏi vui, đứng dậy đi tới chỗ cô

- bảo bối vì sao lại không ở nhà mà lại đến tận đây tìm anh?

Gương mặt cô không còn như trước nữa, không còn dễ thương hay tỏ ra trẻ con nữa mà thay vào đó là gương mặt không cảm xúc nhìn thẳng vào hắn

- chúng ta chấm dứt đi. Em không muốn dính líu đến anh nữa

- chấm dứt? Ý em là sao cơ?!

- em nghĩ chúng ta không hợp nhau đâu. Về chuyện hôn sự em sẽ tới và bàn với cha mẹ sau

Nói xong cô định rời đi thì hắn nắm lấy khuỷu tay cô lại

- em đứng lại! Anh không đồng ý việc này...

- -----

- Hết Chap 82

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Em Muốn Đi? Cũng Không Dễ

- anh không đồng ý!

Cô hất tay hắn ra

- em vì sao lại muốn như vậy chứ?! Có phải là do việc chúng ta mất con mà em muốn rời xa anh hay không

- phải đó! Em vẫn còn hận anh. Hận anh rất nhiều vì đã làm em mất con! Bây giờ em muốn chúng ta chấm dứt. Em không muốn đám cưới cùng với anh nữa

- em!

Hắn tức giận lôi kéo cô vào phòng mặc cho cô giãy giụa phản kháng

- anh làm gì vậy hả?! Mau buông em ra!

Hắn ném cô xuống giường 1 cách không thương tiếc

- anh làm cái trò gì vậy hả Dư Thần!

- Triệu Mễ Mễ, anh nói cho em biết 1 điều. Em là của anh thì mãi mãi cũng là của anh. Em không có cách nào rời xa anh được đâu

Hắn nói, tay thì cời cà vạt trên cổ ra

- anh muốn làm gì?! Dư Thần anh không được làm vậy

Hắn tiến tới chỗ cô. Đè cô nằm xuống. Hắn hôn lên môi cô 1 cách mạnh bạo

Cô chống cự nhưng lại không được. Hắn bắt lấy 2 cánh tay cô đặt lên đầu giường

Cô cắn môi hần khiến hần đau nên buông cô ra

- Triệu Mễ Mễ em dám cắn anh?!

- tại sao lại không? Là anh có ý đồ xấu với tôi trước kia mà!

- "tôi"? Em xưng hô với anh lại thay đổi 1 cách xa lạ như thế ư?!

- anh tránh ra. Tôi không muốn có bất kỳ mối quan hệ nào với anh nữa

Cô đẩy hần ra, đứng dậy đi ra khỏi thì hần giữ cô lại

- em không được đi

- anh buông tôi ra!

Hần cứ thế giữ chặt cô không buông thì Lãnh Khả Dư đi vào

- Thần?...có chuyện gì ồn ào vậy?

- buông ra!

Nghe tiếng hét của cô, anh vào phòng xem thử. Vừa mở cửa vào thấy hần đang ôm chặt lấy cô. Còn cô thì phản kháng kịch liệt

- Thần. 2 người

- không có gì đâu, ở đây không có chuyện của cậu. Ra ngoài đi

- buông tôi ra. Dư Thần! Đủ rồi đó

Cô dùng sức đẩy mạnh hần ra, tức giận đưa tay đánh hần 1 bạt tai. Lãnh Khả Dư nhìn thấy hần bị cô đánh vừa nãy cũng không khỏi ngạc nhiên

Cô không nhìn hần liền bỏ ra ngoài. Hần vẫn đứng đó, mặc cho cô đi. Anh đi tới gần hần

- Thần, không sao chứ?

- ... Không sao, tìm tôi có việc gì?

- không. Chỉ là vào phòng đưa cậu tài liệu thì nghe tiếng ồn ào trong đây nên vào xem thử

- không còn việc gì nữa thì ra ngoài làm việc tiếp đi

- ừm...

Lãnh Khả Dư không nói thêm nên cũng ra ngoài làm việc tiếp

...

Cô về nhà, lập tức vào phòng. Lấy vali ra. Mở tủ và gom quần áo của mình bỏ vào vali

- thiếu phụ nhân?

Di Thắm ban đầu thấy cô về có chút lạ. Đôi mắt đỏ hoe cứ im lặng mà đi thẳng lên phòng. Bà lo cho cô nên lên phòng xem thử thì thấy cô đang dọn đồ của mình mà bỏ vào vali

- thiếu phụ nhân cô làm gì vậy? Tại sao lại gom đồ bỏ vào vali hết? Cô tính bỏ thiếu gia hay sao?

- con và anh ấy chấm dứt hết rồi. Con sẽ rời đi

- thiếu phụ nhân cô đừng đi. Thiếu gia biết sẽ rất buồn đó

Cô cứ im lặng tiếp tục mà gom đồ của mình. Bà cũng hết cách, không khuyên cô được vậy thì đành gọi hần về vậy...

Hần đang ngồi làm việc thì di Thắm gọi tới

- *tôi nghe?*

- *thiếu gia cậu mau về đi. Thiếu phu nhân nói cô ấy muốn bỏ đi*

- *cái gì?! Được tôi sẽ về ngay. Bà mau giữ cô ấy lại cho tôi, nhất định không được để cô ấy rời khỏi đó*

- *tôi biết rồi thiếu gia*

Nói xong hắn cúp máy. Lập tức đứng dậy và trở về nhà

- " Triệu Mễ Mễ em muốn trốn khỏi tôi? Có nằm mơ em cũng không thể đâu..."

Về đến nhà, hắn nhanh chóng bước vào trong. Nhìn thấy hắn về bà lo lắng đi tới

- thiếu gia cậu về rồi. Thiếu phu nhân cô ấy làm sao vậy? Tại sao cô ấy lại muốn bỏ đi

- mọi chuyện còn lại tôi sẽ lo. Cô ấy sẽ không đi đâu được hết

Hắn bước nhanh lên phòng. Nhìn thấy cô đang gom đồ bỏ vào vali hắn bước tới nắm tay cô lại

- em muốn bỏ đi ư Triệu Mễ Mễ?!

- phải em muốn bỏ đi đó

Cô hất tay hắn ra

- anh nói cho em biết. Chúng ta đã đính hôn từ trước rồi. Cũng đã làm qua những chuyện đó. Bây giờ em nói muốn chấp dứt với anh là chấp dứt dễ dàng như vậy sao? Em là người phụ nữ của anh. Mãi mãi cũng là người phụ nữ duy nhất của Dur Thần này. Em muốn đi? Cũng đừng mơ tưởng đến nó

- anh muốn làm gì nữa đây?!

Hắn lạnh nhạt nhìn cô nói

- em sẽ mãi mãi ở lại đây. Sẽ không bao giờ có cơ hội rời khỏi tôi 1 lần nào

Hắn bước ra ngoài. Đóng cửa lại và khóa trái nó. Nghe tiếng khóa cửa cô bước nhanh tới mở cửa nhưng không tài nào được

- anh mở cửa ra. Anh làm cái trò gì vậy hả Dur Thần. Mở cửa ra cho tôi!!!

Mặc cho lời cô nói. Hắn đưa đi Thảm chiếc chìa khóa

- canh chừng cô ấy. Nếu để cô ấy thoát, người chịu phạt đầu tiên là bà. Mặc kệ già hay trẻ đều xử phạt nghiêm khắc

- thiếu gia, như vậy có quá đáng với cô ấy lắm hay không?

- chuyện tôi làm, tôi tự mình biết. 1 lát nữa tôi sẽ cho người ở ngoài đây canh chừng cô ấy. Khi nào bọn họ tới. Bà có thể mở cửa cho cô ấy

Hắn quay người bước xuống dưới lầu

- thiếu gia

- cô ấy có thể tự do đi lại ở tại căn biệt thự này nhưng tuyệt đối không được để cô ấy bước ra ngoài dù chỉ nửa bước

Hắn ra ngoài, bước vào trong chiếc xe Lamborghini, khởi động máy và rời đi

Cô đứng từ phía trên nhìn xuống, hình bóng của hắn ngày càng khuất đi

- " thật không ngờ...mọi chuyện lại xảy ra như vậy, a Thần..."

Cô như bất lực dựa lưng vào tường ngồi dõm xuống đất

- mẹ nên làm gì đây, bảo bối nhỏ

Ngước mặt lên trần nhà cô tự hỏi đứa con mất của mình...

- -----

- Hết Chap 83

♥♥♥♥

Chương 84: Kế Hoạch Bỏ Trốn

Cô đang ngồi trong phòng đọc sách thì nghe tiếng cửa mở

- thiếu phu nhân
- di Thẩm, mấy người này là ai?
- họ là người của thiếu gia, họ đến đây theo lời dặn của cậu ấy canh chừng cô
- canh chừng? Ý đi là sao?
- thiếu gia có lệnh, cô chỉ có thể đi tự do ở ngay trong căn biệt thự này. Còn ngoài ra không được bước nửa bước ra khỏi đây
- lí nào lại vậy. Đó chẳng khác nào muốn giam giữ tôi lại đây
- xin lỗi cô, nhưng đây là lệnh của thiếu gia
- tôi muốn gặp anh ta để nói chuyện

Đúng lúc cô vừa nói xong thì hân gọi tới

- *thiếu gia*
- *con mèo nhỏ đó sao rồi?*
- *thiếu phu nhân cô ấy muốn gặp cậu nói chuyện*
- *đưa cô ấy*
- *vâng thiếu gia*

Bà quay sang nhìn cô và đưa cô điện thoại

- *Dur Thần anh là đang muốn giam lỏng tôi trong căn biệt thự này của anh?! Anh có biết làm như thế là tước bỏ quyền tự do của tôi hay không?*

- *em la lối cái gì? Chỉ đều tại em hết cả thôi, em muốn rời bỏ anh kia mà. Như thế thì anh đành nhốt em tại đó vậy. Anh muốn em ở bên cạnh anh mãi mãi*

- *anh điên rồi ư*

- *phải anh điên, anh điên đều là vì em cả thôi. Em nói anh tước đi quyền tự do của em? Chẳng phải anh đã nương tay lắm rồi sao*

- *ý anh là cho tôi quyền tự do đi lại trong căn nhà này? Như thế thì chẳng khác gì anh giam tôi lại cơ chứ! Tôi không phải là tù nhân của anh Dur Thần!*

...

- *anh mau thả tôi ra có nghe hay không hả?!*

- *nếu anh thả em ra rồi vậy thì em sẽ lại tiếp tục trốn khỏi anh như thế thì dĩ nhiên là không được*

- *anh!...anh làm như vậy là phạm tội. Tôi sẽ...*

- *kịên anh?*

- *phải*

- em cứ kiện, cảnh sát sẽ không làm gì được anh cả. 1 khi anh lên tiếng

- anh....

Cô không còn lời nào để nói lại hấn cả. Người đàn ông này, vì sao bây giờ cô lại thấy hấn càng lúc trở nên nguy hiểm cơ chứ

Hấn nhếch môi cười sau đó lạnh giọng nói

- tôi như vậy đã là quá nhượng bộ em rồi. Ngoan ngoãn ở bên tôi đi, đừng mơ tưởng tới việc trốn khỏi tôi thêm lần nào nữa

Hấn nói xong thì cúp máy. Cô cũng đưa máy lại cho dì Thẩm...

Tối đó hấn trở về, Nhã Nhã thấy hấn về liền nhanh chóng đi tới

- anh họ!

- chuyện gì?

- anh sao lại đối xử như thế với chị ấy cơ chứ! Chị ấy không phải là tù nhân của anh

- anh làm gì. Không liên can em

- nhưng anh làm vậy là quá khắc khe rồi. Em muốn vào chơi với chị ấy 1 chút nhưng người của anh lại không cho. Ít nhất anh nhốt chị ấy như vậy thì có ai qua thăm chị ấy anh cũng phải cho chị ấy tiếp xúc với họ kia chứ. Anh làm như vậy thì chị ấy lỡ như sau này sẽ bị trầm cảm thì sao?

- ... Vậy thì sau này cho bọn họ vào, lát nữa anh sẽ thông báo với bọn họ

Nói xong hấn đi lên lầu, mở cửa phòng ra thì thấy cô đang ngồi ngoài ban công đọc sách

Hấn không nhanh cũng không chậm đi tới bên cô, ôm cô vào lòng

- bảo bối sao lại ngồi ở đây? Sẽ bị cảm lạnh đó

- anh về rồi à

Cô xoay đầu lại thì hấn đặt lên môi cô 1 nụ hôn

- đã ăn tối?

- vẫn chưa. Đang đợi anh về cùng ăn

Thấy cô có vẻ ngoan ngoãn hơn so với ban sáng hấn có vẻ rất hài lòng, yêu chiều hôn lên tóc cô nụ hôn

- anh đi tắm rồi chúng ta cùng nhau xuống nhà ăn cơm

- ừm

Cô khẽ gạt đầu, nói lỏng vòng tay sau đó buông cô ra lấy đồ và đi tắm

Vì sao cô lại ngoan ngoãn như vậy ư? Đơn giản là vì, Nhã Nhã sau khi về nhà thấy có 2 người đàn ông áo đen cứ đứng canh cửa trước phòng của cô. Nhã Nhã định vào nhưng họ không cho vì bảo không có lệnh của hấn thì không ai được gặp cô cả

Nhã Nhã về phòng và lấy điện thoại gọi cho cô. Nhã Nhã hỏi cô sự việc làm sao lại xảy ra như vậy thì cô kể đầu đuôi câu chuyện cho Nhã Nhã nghe

- Nhã Nhã em giúp chị có được hay không

- chị họ, nhưng nếu chị bỏ đi như thế. Anh ấy sẽ ra sao?

- chẳng lẽ em muốn nhìn thấy anh ấy nhốt chị ở đây vĩnh viễn ư. Chị và anh ấy không thể nữa rồi. Em không thể đứng trơ đó mà nhìn chị như vậy được. Giúp chị đi có được không Nhã Nhã

- em...anh ấy sẽ trách phạt em mất

- em không muốn giúp chị cũng được. Chị sẽ....

- không em có nói là em không giúp chị đâu, em sẽ nghĩ cách đưa chị ra khỏi đây

- cảm ơn em Nhã Nhã

- vậy chị định đi đâu

- chị sẽ đi Mỹ 1 thời gian. Có vẻ khá dài để quay trở về đây

- em sẽ giúp chị mà, nhưng khoảng thời gian này chị hãy bình thường lại với anh ấy, em nhất định sẽ nghĩ cách

- được...

Bọn họ ngồi chung 1 bàn ăn cơm không ai nói 1 lời

- anh họ, anh để chị ấy ở nhà hoài như vậy sao? Còn việc học của chị ấy làm sao?

- anh đã thuê người dạy về cho cô ấy, em không cần lo

- vâng

Nhã Nhã lén liếc mắt nhìn sang cô thấy cô vẫn ngồi ăn cơm bình thường không nói 1 câu nào...

Sáng hôm sau đi học cũng chỉ có mình Nhã Nhã, Hạ Băng không thấy cô có chút lạ. Đến khi vào lớp thì nghe cô thông báo rằng cô nghỉ học sẽ không đến trường nữa. Điều này cũng khiến Lý Uyển Đình nghi ngờ

Giờ ra chơi, lấy điện thoại gọi cho ai đó đi điều tra xem cô đã xảy ra chuyện gì

Hạ Băng nhìn thấy Nhã Nhã liền kêu cô

- chị Băng Băng

- Mề Mề làm sao thế? Sao cậu ấy lại nghỉ học luôn?

- vừa nãy cô chị thông báo ư

- ừm

- chuyện là vì anh họ em

- Dur Thần? Anh ta làm gì cậu ấy sao?

Nhã Nhã gật đầu

- chị ấy muốn bỏ đi. Sẽ rời xa anh ấy, biết chuyện anh ấy không khỏi tức giận. Sau đó nhốt chị ấy trong căn biệt thự, còn cấm chị ấy không cho bước ra ngoài dù chỉ nửa bước

- làm vậy thì chẳng khác nào là tù nhân?! Anh ta làm như thế là đoạt lấy quyền tự do của cậu ấy

- vì thế mà chị ấy đã nhờ em giúp chị ấy trốn ra nước ngoài

- chị cũng giúp

- thật sao?

- phải. Trước kia chị có lỗi với cậu ấy, là bạn thân của cậu ấy mà không thể giúp được gì cả, bây giờ giúp cậu ấy coi như để chuộc lỗi

- có thêm chị nữa vậy thì tốt quá

Hạ Băng cười gật đầu. Câu chuyện vừa rồi Nhã Nhã kể đã "vô tình" để Lý Uyển Đình nghe được tất cả

- "hóa ra mọi chuyện là như vậy, vậy thì tôi đành giúp cô, theo mong muốn của cô rời xa anh ấy ra nước ngoài vậy"

Cô ta cười nhếch môi rồi xoay lưng bỏ đi...

- -----

- Hết Chap 86

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Bỏ Trốn Nhưng Không Thành

Khoảng thời gian gần đây cũng không có chuyện gì là lạ, mọi chuyện vốn xảy ra rất bình thường, cô cũng không còn có ý định trốn khỏi hấn nữa. Luôn ngoan ngoãn ở bên hấn

Nhưng, hấn đâu biết đó chính là kế hoạch của bọn họ. Kế hoạch bỏ trốn của cô. Cô như vậy thật chất cũng chỉ là đóng kịch mà thôi. Hấn vì yêu cô, nên cũng không nghi ngờ chuyện này

Tối nay có 1 đêm vũ hội. Là bữa tiệc do tổng thống tổ chức chúc mừng cho đứa con trai mới du học về nước của mình và cũng nhằm mục đích giới thiệu con trai mình cho mọi người biết

Đêm nay hấn cũng sẽ đi, hấn đêm nay đi 1 mình vì cô bảo không khỏe nên không muốn đi cùng hấn

Hấn không miễn cưỡng cô, để cô ở nhà nghỉ ngơi

- tối nay anh sẽ về trễ vậy nên nghỉ ngơi sớm đó

Hấn hôn lên môi cô 1 nụ hôn rồi ra ngoài

- canh chừng cô ấy thật tốt

- vắng thiếu gia

Hấn căn dặn 2 tên áo đen đứng trước phòng cô canh giữ sau đó bỏ xuống lầu

Cô nhìn từ phía ban công xuống thấy hấn đã đi xa, liền gọi cho Nhã Nhã bắt đầu thực hiện kế hoạch đào tẩu của mình. Cô nhanh chóng đứng dậy đi thay đồ

Thay đồ xong, cô xách kéo vali của mình ra ngoài thì đột nhiên cửa phòng mở ra. Cứ nghĩ hấn trở về ngờ đâu không phải hấn mà là di Thẩm và bác quản gia

- di Thẩm? Bác quản gia?

- thiếu phu nhân chúng tôi biết cô và tiểu thư Nhã Nhã đã lập kế hoạch trốn khỏi đây

- vậy nên các người cho dù có cản tôi thì cũng vô ích

- không thiếu phu nhân, chúng tôi đến là giúp cô. Thấy cô chịu khổ như vậy là đủ rồi

- thiếu gia vì quá yêu cô nên mới giữ cô bên cạnh, nhưng điều đó chỉ khiến cô thêm tổn thương mà thôi, cậu ấy vốn sẽ không hiểu được điều đó

- chị họ đi thôi

Nhã Nhã từ ngoài chạy vào thấy bọn họ Nhã Nhã có chút ngạc nhiên

- 2 người...

- thiếu phu nhân, cô nhanh đi đi. Ở đây chúng tôi sẽ lo

- cảm ơn 2 người

Cô ôm bác quản gia và bà sau đó chào tạm biệt bọn họ mà kéo vali đi

Ở bên ngoài có chiếc xe BMW chạy vào, bước xuống xe là Hạ Băng

- Mẹ Mẹ nhanh lên

- Băng Băng

Thấy Hạ Băng cô rất vui chạy tới ôm chầm lấy cô bạn thân của mình

- đây không phải là lúc ôm đầu. Cậu hãy nhanh chân lên đi

- người trong xe là?

- Khả Dư

- anh ấy cũng tới sao

- phải. Chuyện này mình nói với ah ấy nên anh ấy bảo sẽ giúp chúng ta

Cô rất vui khi nghe được điều đó. Hạ Băng lấy vali từ tay cô và bỏ vào xe

- mau vào xe nhanh đi, không còn thời gian nữa đâu

- ừm

Cô gật đầu. Trước khi đi cô còn quay đầu lại nhìn ngôi biệt thự 1 lần, nơi đây chứa đầy những kỉ niệm của cô và hấn. Rất nhiều, vui buồn đều có. Nhưng giờ đây cô đã phải đi, không còn ở đây nữa, không còn bên cạnh hấn nữa

Nhã Nhã thấy cô vẫn chưa vào xe liền xuống xe kéo cô đi

- nhanh lên chị họ

- ...chúng ta, đi thôi

Cả 2 vài xe, Lãnh Khả Dư khởi động xe và lái đi

- "a Thần, xin lỗi anh. Tạm biệt anh..."

...

Ở bữa tiệc rất đông người, ai ai cũng đều vui vẻ thưởng thức bữa tiệc. Người của Lý Uyển Đình thông báo cho cô ta rằng cô đã lên xe vì thế cô ta nhất định phải cầm chân hấn tại đây để cô thuận lợi mà ra nước ngoài

- Thần

Hấn liếc mắt nhìn sang thì thấy Lý Uyển Đình đi tới

- uống với em 1 ly chứ

Hấn đưa ly lên, cụng li với cô ta sau đó uống 1 nhúm

- bữa tiệc thật vui nhỉ

- với tôi thì không

Hấn nhàn nhạt đáp. Hạ Tiêu Phàm đi tới chỗ hấn

- Thần

- cậu từ đâu chui ra vậy hả

- thì từ bữa tiệc nè

Anh cười nói. Ban nhạc nổi nhạc lên, mọi người ai cũng có 1 cặp riêng để khiêu vũ

- Thần, anh có thể cùng em nhảy bản nhạc này có được không

- xin lỗi, tôi không hứng thú

- chỉ 1 chút thôi mà

Hấn miễn cưỡng đành nhảy với cô ta. Cô ta rất vui. Trình Thiên đứng từ xa dĩ nhiên là thấy, vẫn cứ đứng đó nhìn

Đang đứng khiêu vũ bỗng dưng hấn có cuộc điện thoại, hấn dừng lại và nghe máy, nghe xong về mặt hấn lập tức thay đổi hăng đi. Lý Uyển Đình thấy lạ nên hỏi

- có chuyện gì sao anh?

Hắn tức giận không nói gì lập tức rời khỏi bữa tiệc

- Thàn

Cô ta gọi nhưng hắn vẫn cứ mặc kệ mà rời đi. Lên xe khởi động máy, nhấn ga và chạy tới sân bay

- Triệu Mễ Mễ em được lắm. Dám trốn tôi? Tôi nhất định bắt em về, em trốn không thoát đâu

Hắn gọi điện cho người của mình

- *thiếu gia*

- *cho người lập tức đến sân bay căn Triệu Mễ Mễ lại. Thông báo cho họ biết lập tức hoãn giờ bay của cô ấy lại. Bằng mọi giá không được để cô ấy ra khỏi Trung Quốc này*

- *rõ thừa thiếu gia*

Hắn cúp máy

- "em có chạy đằng trời cũng không thoát "

Tại bữa tiệc Lý Uyển Đình không khỏi tức giận vì hắn bỏ đi như vậy

- lẽ nào anh ấy biết chuyện cô ta đến sân bay ư?!

Từ phía sau Triệu Tuyết Nghi đi tới

- Lý tiểu thư

- bà là cô của Triệu Mễ Mễ?

- phải là tôi. Nhìn cô có vẻ như không ưa gì "cháu gái" tôi nhỉ

- hừ, rất đúng lúc để tôi gặp bà. Tôi muốn cô ta biến mất

- tôi cũng đang muốn gặp cô để hợp tác đây. Trừ khi con bé quá nhiên rất là thuận lợi cho việc của chúng ta sau này nhỉ, Lý tiểu thư?

Cô ta cười khẩy

- phải

...

Ở phía sân bay, họ đã tới

- Mễ Mễ mình sẽ rất nhớ cậu

- ở lại giữ sức khỏe Băng Băng

- chị họ

- Nhã Nhã chị sẽ rất nhớ em

Nhã Nhã ôm lấy cô

- em cũng sẽ nhớ chị nhiều, chị họ

- giúp cô như vậy tôi vốn biết tôi sẽ bị cậu ấy "xử tử" luôn ấy chứ

Cô cười nhìn anh và buông Nhã Nhã ra

- cảm ơn anh vì đã giúp

- không cần khách sáo như vậy. Chị dâu nhỏ

Cô mỉm cười

- thôi đến giờ rồi, mau vào đi
- ừm, tạm biệt mọi người
- tạm biệt

Cô kéo vali đi thì đột nhiên loa phát thanh thông báo khiến cô dừng bước lại, bọn họ đều rất lấy làm lạ

- xin lỗi vì do 1 số vấn đề nhỏ nên chuyến bay đến Mỹ bị hoãn lại, thành thật xin lỗi

Nghe thông báo Nhã Nhã có chút tức giận

- cái gì vậy bộ xin lỗi như vậy là xong ư?! Ở đây làm ăn kiểu gì vậy hả? Vì sao lại vì sự cố nhỏ mà hoãn giờ bay lại của người khác cơ chứ
- không đâu Nhã Nhã...

Chuyến giờ bay của cô bị hoãn vốn không có bị bất cứ vấn đề gì, ngoại trừ hấn ra cả. Hấn đã biết

- anh ấy đã biết....vì thế đã cho người thông báo hoãn giờ bay của chị lại..

- -----

- Hết Chap 85

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cự Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Bị Bắt Về [H]

- cái gì? Anh ấy đã biết rồi ư

Nhã Nhã nghe cô nói thể ngạc nhiên

- cậu ta đang ở bữa tiệc kia mà. Hơn nữa...
- anh ấy cho người theo dõi tôi, sau khi chúng ta rời khỏi căn biệt thự đó thì hấn đã thông báo việc này lại cho anh ấy biết....
- em biết như thế là tốt rồi. Triệu Mễ Mễ

Từ đằng sau giọng nói của người đàn ông cất lên.... Xem ra ông trời thật sự không cho cô con đường nào rời xa hấn cả, vốn cô chỉ có thể mãi mãi bên cạnh hấn suốt đời

Mọi người xung quanh ai ai cũng đều nhìn về hướng của bọn họ. Thậm chí bọn họ cũng phải dạt ra 2 bên để cho hấn bước tới về phía cô

- anh họ

Hấn liếc mắt nhìn sang Nhã Nhã

- em dám cả gan xem lời nói của anh như không khí? Thông đồng với người ngoài mà đem cô ấy rời xa anh?!
- anh họ không phải đâu. Em là vì muốn tốt cho anh và chị ấy
- anh nghĩ mình làm như vậy là đúng sao hả? Nhốt cậu ấy trong căn nhà đó của anh? Anh giam giữ và đoạt lấy quyền tự do của cậu ấy?
- tôi làm việc, không đến phiên cô ở đây có quyền lên tiếng
- anh!
- còn cậu, Lãnh Khả Dư, tôi coi cậu là người anh em tốt của mình. Tôi tin tưởng cậu mọi chuyện vậy mà bây giờ thì sao? Cậu giúp cô ấy rời xa tôi cơ à?
- Thần tôi..

- người đầu, giữ bọn họ lại

- dạ, thiếu gia

Nghe lệnh, đám người mặc áo đen đó liền giữ bọn họ lại sau đó đưa họ đi

- chị họ, buông tôi ra

- Mề Mề, Dur Thần anh dám làm tổn thương cậu ấy tôi nhất định không tha cho anh

Bọn họ bị đưa đi, bây giờ còn mình cô. Cô cứ đứng đó nhìn họ bị đưa đi

- anh đưa họ đi đâu vậy hả?

- không cần em quan tâm

Hắn bước tới chỗ cô

- tôi đối xử với em dịu dàng và ân cần như thế vẫn chưa đủ tốt với em hay sao? Em lừa gạt tôi, em muốn rời bỏ tôi ư?!

- anh làm như vậy thì tôi chẳng khác nào là tù nhân của anh. Đôi lúc tôi còn cảm thấy như mình là sủng vật của anh nữa

Hắn nâng cằm cô lên

- dù cho có là tù nhân hay thậm chí là sủng vật. Em cũng là của tôi, em sẽ ở bên cạnh tôi mãi mãi. Tôi sẽ không cho em có bất kỳ cơ hội nào để trốn khỏi tôi nữa

Hắn bóp chặt cằm của cô. Khiến cô đau nhứ máu

- đau

Hắn vẫn cứ im lặng mà nhìn cô chịu đau như thế. Cô hất tay hắn ra

- khụ....anh rốt cuộc là đưa bọn họ đi đâu rồi Dur Thần?!

- cho tới bây giờ em còn quan tâm đến người khác? Hãy lo cho bản thân của mình trước đi đã

Hắn quay lưng bỏ đi. 2 tên áo đen giữ chặt cô lại và đem cô theo...

Về đến nhà. Hắn ném cô lên giường 1 cách không thương tiếc

- anh điên rồi ư Dur Thần

Hắn im lặng đưa tay cởi đồ của mình ra. Thấy thế cô dự cảm thấy có điều không hay sắp tới với mình

Đè cô nằm xuống, hắn đưa tay xé toạc áo bộ đồ trên người cô

- không...dừng lại mau

- cùng tôi lên giường. Tôi không cho phép em nói không hoặc là bất kỳ phản đối nào. Em chỉ có thể nằm dưới tôi và nghe theo lời tôi nói mà thôi

Hắn nói, nhưng trong lời nói không có chút nào gọi là ôn nhu mà giọng nói băng lãnh

Hắn cúi đầu hôn lên môi cô. Mút môi cô như viên kẹo nhỏ có vị ngọt khó tả và không thể ngưng lại được

Bàn tay hắn giựt áo ngực cô đang mặc trên người ra và vứt xuống đất. Hắn dùng lực bóp mạnh bầu ngực khiến cô đau

- ah đau

Hắn đưa lưỡi mình tiến vào trong khoang miệng cô, lưỡi hắn không ngừng quăn lấy lưỡi cô mà đùa nghịch

Thoáng chốc dưới đáy mắt của cô có tầng sương mù. Cô khó chịu, muốn chống cự lại hắn nhưng không có cách nào cả

Rời môi cô hắn liếm nhẹ lên môi cô sau đó chuyển dần xuống chiếc cổ trắng nõn và quai xương xanh quyến rũ mà cắn mút

- đừng mà....dừng lại đi

Bàn tay xoa nắn ngực cô đủ kiểu sau đó môi hắn chuyển xuống cắn mút núm hoa trên đỉnh ngực

- ần....đau

Chơi đùa ở bầu ngực cũng chán. Hắn trượt dài xuống bụng cô mà hôn. Những nơi hắn đi qua không có chỗ nào là hắn không đánh dấu trên cơ thể cô bằng 1 dấu hôn đỏ rực

Hắn tách đôi chân thon dài của cô ra. Cảnh xuân hiện ra trước mắt, nhìn không được cúi đầu thương thức hoa huy*t

- ư....mau dừng lại, dừng lại đi..

Hắn coi bỏ toàn bộ đồ mình mặc trên người vứt hết xuống đất. Dem vật nam tính đâm sâu vào hoa huy*t khiến cô đau khóc thét

- ah đau. Dư Thần anh mau dừng lại, mau rút nó ra....đau quá huhu

Hắn đã lâu rồi không có được cùng cô làm những chuyện như thế này kể từ khi mọi chuyện đó xảy ra. Cô đã rất đau khổ khi mất đứa con đầu lòng

Hắn cũng rất buồn. Bởi vì đó là đứa con đầu tiên của cô và hắn kia mà

Cô cắn chặt môi, tay bầu chặt lấy tấm drap chải giường

Hắn tóm eo cô. Giữ chặt và liên tục thúc đẩy vào trong, hắn thở dốc. Bên trong cô thật khít mà

- thả lỏng nào

Hắn hôn lên trán cô nụ hôn rồi tới môi cô. Đưa tay xoa nắn ngực cô để cô quên đi sự đau đớn dưới hạ thân này

- ah...

Nhìn cô nằm phía dưới đau đớn như vậy hắn cũng không muốn. Chỉ vì quá yêu cô nên hắn làm tổn thương cô rất nhiều

Điều này hắn vốn không nhận thức được. Luôn giữ cô bên mình. Cô chỉ có thể là của mình hắn, là người phụ nữ của hắn

Sự đau đớn không còn thay vào đó là khoái cảm. Nhiều lần như vậy, hắn và cô đã cùng nhau bắn ra những dòng tinh dịch trắng nóng ẩm. Chúng nhiều và đã tràn ra dưới mép đùi chảy dài xuống tấm drap chải giường

Cô thấm mệt nên đã ngủ đi, hắn nằm xuống bên cạnh cô, đưa tay ôm cô vào lòng

- Mề Mề, ở bên anh. Đừng rời xa anh, anh nhất định sẽ cố gắng để chúng ta có 1 tiểu bảo bảo thật đáng yêu

Hôn lên tóc cô nụ hôn sau đó hắn cũng chìm vào giấc ngủ sâu cùng cô....

- -----

- Hết Chap 86

♥♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Mình....Đang Làm Cái Gì? [Dài]

Sáng hôm sau thức dậy cả toàn thân cô đau nhức. Nhớ lại chuyện đêm qua

Cô và hắn đã lên giường cùng nhau. Không, nói đúng hơn là đêm qua hắn đã mạnh mẽ chiếm đoạt lấy cơ thể này

Cô nhức đầu nhìn sang bên cạnh không thấy ai, vậy là hắn đến công ty rồi?

Cốc cốc, từ ngoài có tiếng gõ cửa

- thiếu phu nhân cô dậy rồi chứ?

Cô giật mình vì nghe tiếng gõ cửa bất chợt nay bèn nghĩ đây không phải giọng của dì Thẩm hay bác quản gia. Là giọng nói cô chưa bao giờ nghe qua. Lẽ nào hẳn muốn thêm người?

- a tôi dậy rồi
- thiếu phu nhân đồ ăn sáng đã chuẩn bị xong cả rồi, thiếu gia cũng đang đợi cô ở dưới
- được, tôi xuống liền...

Không lâu sau đó cô cũng có mặt tại phòng ăn. Thấy cô Nhã Nhã rất vui

- chị họ
- Nhã Nhã, đêm qua em không sao chứ?

Nhã Nhã đưa mắt nhìn sang hẳn nói

- em không sao, vậy còn chị?
- chị...
- mau ngồi xuống và ăn sáng đi. Không có thời gian ở đó mà hỏi thăm nhau đâu

Cả 2 không nói gì, im lặng ngồi vào bàn ăn dùng bữa sáng

Cả bầu không khí trong phòng ăn yên tĩnh hăng đi. Không ai nói 1 câu

Riêng cô. Cô ăn có chút ít, thật ra mà nói là không muốn ăn. Nhìn những món trên bàn mà phát ngán

Thấy thế hẳn đưa mắt nhìn sang người phụ nữ trung niên có độ tuổi tầm 56. Thấy thế bà hiểu ý

- thiếu phu nhân cô không khỏe sao? Hay là đồ ăn không hợp khẩu vị của cô? Cô muốn ăn gì tôi sẽ bảo đầu bếp đi làm cho cô đổi món
- à không, chỉ là tôi không muốn ăn gì mà thôi
- bữa sáng là quan trọng nhất định không thể bỏ. Bảo đầu bếp làm vài món tẩm bổ cho sức khỏe cô ấy
- vâng thiếu gia

Hắn cất tiếng nói rồi lấy khăn lau miệng. Kéo ghế đứng dậy nói

- tới giờ rồi mau đi thôi Nhã Nhã
- dạ anh họ. Chị họ vậy em đi học đây tạm biệt chị
- tạm biệt

Nhã Nhã nói xong liền chạy theo sau hẳn ra ngoài, lên xe và đến trường

Ở nhà bây giờ chỉ còn mình cô và những người giúp việc khác của hẳn mà thôi

- thiếu phu nhân
- bà là người mới do anh ấy đưa đến sau?
- dạ phải tôi là Tuyết Di, tôi là người chăm sóc riêng cho cô kể từ bây giờ. Mọi việc cô làm đều sẽ do tôi giám sát
- có thể cho tôi biết, bác quản gia và dì Thẩm ở đâu rồi hay không?
- thiếu gia đã nói, họ có thể ở lại nhưng từ nay cấm tiếp xúc với cô tránh để tình trạng hôm qua tái diễn 1 lần nữa

Cô im lặng không nói gì

- nếu như không còn gì. Tôi đưa cô về phòng nghỉ ngơi. Thiếu gia có căn dặn ngoài các cử ăn của cô ra thì cô sẽ ở trong phòng không được ra ngoài
-ừm

Cô đứng dậy đi cùng bà ấy về phòng. Cửa phòng đóng lại, cô bây giờ tự do cũng không còn. Mãi mãi nhốt ở nơi này. Bên cạnh hẳn suốt đời

Mọi người kể cả bạn bè hay bất kỳ ai đều không được vào gặp mặt cô khi không có sự cho phép của hân. Mọi việc dù lớn hay nhỏ của cô đều luôn có sự quan sát chặt chẽ

Bây giờ cảm thấy mình có chút đáng thương. Sự tự do không còn chỉ có thể bị nhốt ở trong căn phòng này. Cứ ngỡ sau khi gặp hân, cả 2 sẽ rất hạnh phúc nhưng thời gian sau thì đã không còn

Cô còn bị chính hân nhốt mình ở đây. Luôn miệng nói yêu cô? Sẽ bù đắp cho cô mọi thứ? Cô rất vui khi nghe điều đó

Cô cũng rất yêu hân, yêu hân rất nhiều. Người đàn ông cô yêu bây giờ cũng chính là người đàn ông cô luôn tìm cách trốn thoát

Cười chua xót, đưa tay đặt lên bụng mình. Điều cô đau lòng nhất đó là đứa con đầu lòng chưa kịp chào đời mà đã mất. Cứ ngỡ rằng sau khi có con với hân thì bọn họ tình cảm sẽ quay lại như trước. Nhưng chỉ vì cái " vô ý " mà đã làm mất đứa con. Bỗng chốc 1 giọt nước mắt chảy dài xuống gương mặt cô...

Tối đó hân đi làm về. Vừa vào phòng thì thấy cô. Tâm trạng vui hăng lên

- chưa ngủ sao?

- ...Dur Thần...dừng lại đi. Buông tay em đi

Nghe cô nói thế tâm trạng tốt cũng trở nên xấu đi vì câu nói này của cô. Lẽ nào cô không còn chuyện nào khác để nói nữa ư? Tại sao vẫn cứ muốn rời xa hân?

- đủ rồi, tôi cảm em đề cập về chuyện này nữa

- anh không muốn nghe em cũng phải nói Dur Thần. Chúng ta...

Hân tức giận bước nhanh tới chỗ cô. Đưa tay bóp lấy cổ cô

- câm miệng! Từ nay về sau em còn cập nhật về vấn đề này với tôi 1 lần nữa. Chưa tới nửa câu tôi liền cắt lưỡi em

Nghe hân nói thế. Lời hăm dọa quả thật rất đáng sợ, phải cô rất sợ. Người đàn ông luôn dịu dàng ân cần với cô tại sao lại biến thành người đáng sợ như vậy cơ chứ. 1 giọt lệ chảy dài xuống gò má cô

- nếu như vậy. Tại sao lại không giết em luôn đi

- em thách tôi? Triệu Mễ Mễ gan em cũng lớn quá nhỉ! Còn dám thách tôi giết em kia à. Có phải em không sợ chết? Em nghĩ rằng tôi yêu em mà tôi không dám làm gì em?

Hân nói, tay không ngừng dùng lực bóp chặt lấy cổ cô

- nếu như em muốn chết như vậy. Ngay tại lúc này tôi có thể toại nguyện cho em

- ...Dur Thần...anh có giỏi thì giết em đi

- em!

Hân tức giận dùng lực bóp chặt cổ cô

- em...muốn gặp con của chúng ta...nó đang ở dưới đơi em

Cô nói nhỏ, nước mắt dâng lên từng hơi nước. Nghe được lời cô nói hân chợt nhận ra là mình đang làm cái gì

Nhã Nhã đi ngang qua phòng cô. Vì cửa phòng cô không đóng nên Nhã Nhã đã thấy hân đã muốn cố giết cô. Vội chạy vào ngăn

- anh làm gì vậy anh họ. Mau buông chị ấy ra. Chị ấy sẽ chết đó. Mau dừng lại đi

Hân buông cô ra, Nhã Nhã đỡ lấy cô

- chị họ

Hân đứng nhìn cô. Vừa nãy....mình đã làm cái gì? Là mình đang cố giết cô ấy ư?

Không. Không được, không thể nào được...Mễ Mễ anh...anh không cố ý muốn làm hại em. Anh không muốn làm em tổn thương. Anh chỉ vì quá yêu em mà thôi. Xin lỗi

Hân quay lưng bỏ ra ngoài mà không nói lời nào

- chị họ. Chị không sao chứ
- khu...Nhã Nhã?
- vừa nãy cũng may em kịp thời nhìn thấy nếu không chị đã bị anh ấy bóp cổ chết rồi
- ...vì sao em lại ngăn anh ấy?
- chị họ, chị nói cái gì vậy? Anh ấy là muốn giết chị đó. Lẽ nào chị muốn chết ư
- phải là chị muốn chết
- vì sao chị lại muốn chết cơ chứ
- bởi vì...chị muốn gặp con của chị. Nó đang ở dưới đó, nó nhất định sẽ rất buồn
- chị họ, chị điên rồi ư?
- hức...con của chị...chị là 1 người mẹ tồi. Là chị không tốt nên mới không bảo vệ được đứa bé mới dẫn đến việc mất con...là chị không tốt

Nhã Nhã ôm cô mà an ủi

- không đâu. Đứa bé mất vốn không phải là lỗi do chị. Đừng tự trách bản thân mình như vậy
- Nhã Nhã...hức hức...

Nước mắt cô rơi xuống rất nhiều. Chúng cứ không ngừng chảy dài lên gương mặt kia của cô....

- -----

- Hết Chap 87

♥♥♥

- T7 and CN sẽ đăng tiếp< xl vì mình vẫn còn đang học hè nên ko có nhiều thời gian để viết:"(

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Thực Hiện Kế Hoạch - Bắt Cóc

Từ hôm của bữa tối đó thì hần đã không còn về nhà nữa

Đã 3 ngày trôi qua không thấy hần, di Tuyết Di đi vào cô liền hỏi

- di à a Thần đạo này sao con lại không thấy vậy? Anh ấy đi đâu rồi sao?
- thiếu gia bảo cậu ấy có việc bận bên Mỹ nên đã qua đó xử lý công việc
- vậy anh ấy có nói khi nào về hay không?
- chắc cỡ khoảng 1 tháng ạ
- 1 tháng?
- vâng thiếu phu nhân

Nói xong bà ra ngoài. Vậy là hần đã đi rồi ư? Khoảng 1 tháng mới về?...

Ở nhà rất trống vắng. Đã trôi qua nửa tháng rồi mà hần vẫn chưa về...

Mọi việc xảy ra rất bình thường. Thật ra ở bên Mỹ hần luôn quan sát cô qua camera. Nhìn thấy cô từ trong phía camera làm hần cảm thấy rất nhớ cô

Lý do qua Mỹ để xử lý công việc vốn chỉ là cái cớ mà thôi. Từ sau sự việc đó, hắn không thể đối mặt với cô được

Đã nửa tháng qua không còn nghe tin của hắn và cô nữa. Người của Lý Uyển Đình sau khi điều tra được thì ra hắn đã sang Mỹ giải quyết công việc, khoảng 1 tháng mới về

Vậy thì tốt quá rồi. Ngay cả ông trời cũng giúp mình. Cô ta liền lấy điện thoại và gọi điện cho Triệu Tuyết Nghi

- mau hành động đi. Về cô ta tôi sẽ lo

- địa điểm đưa đến đường XXX khu A

- được

Cô ta nhếch môi cười rồi cúp máy

- " Triệu Mễ Mễ, đừng có trách tôi vì sao tôi lại đối xử như thế với cô "

...

Buổi tối đó, cô ở nhà 1 mình. Nhã Nhã đã sang nhà bạn làm bài tập cùng. Cô đang ngồi trong phòng bỗng dưng bị cúp điện

Cô giật mình. Mọi thứ xung quanh đều tối thui

- có chuyện gì vậy? Tại sao lại cúp điện. Nhà có ai ở ngoài không? Di Tuyết Di?

Mọi hệ thống camera trong nhà cũng đều bị tắt hết. Hắn đang ngồi quan sát cô từ camera đột nhiên không còn thấy gì nữa

- " kỳ lạ "

Kiểm tra toàn bộ camera trong nhà nhưng vẫn không có cái nào hoạt động. Lẽ nào có ai ngắt điện?

- hay là xảy ra chuyện ư?

Hắn lấy điện thoại ra và nhấn số gọi cho Hạ Tiêu Phàm

- yo có chuyện gì vậy Thân? Ở bên Mỹ vui chứ?

- bớt nói nhảm lại. Mau tới nhà tôi xem cô ấy thế nào. Vì sao toàn bộ camera trong nhà lại tắt hết? Hơn nữa đột nhiên tôi lại không liên lạc được với ai trong nhà cả

- cậu lo cho cô ấy như vậy thì tại sao không tự mình về nước mà xem. Nhờ tôi làm gì

- cậu có giỏi thì nói lại!

- được được tôi đi

Nói xong anh cúp máy

Phía cô. Cô đưa tay định mở cửa thì có 1 đám người xông vào. Mặc dù không nhìn thấy nhưng cô biết có chắc khoảng cỡ 4, 5 người

Đèn bất ngờ sáng trở lại. Cô ngạc nhiên xen lẫn hoảng sợ vì bị 5 người đèn ông áo đen bao vây. Họ bịt mắt vì thế cô không thấy mặt họ

Camera hoạt động lại hắn nhìn thấy đám người đó bắt cô lại, chuốc mê cô rồi mang cô đi. Hắn rất tức giận khi xem đoạn này

Vội gọi cho Hạ Tiêu Phàm

- chuyện gì thế người anh em

- nhà tôi bị 1 đám người đột nhập và bọn chúng đem Mễ Mễ đi, cậu nhanh ngăn chúng lại

- được

Nghe hắn gọi báo. Hạ Tiêu Phàm đang lái xe đến nhà hắn thì nhấn ra nhanh chóng đến

Vừa đến thì thấy bọn chúng đem cô vào xe sau đó lập tức nhấn ga chạy đi. Anh cũng tăng tốc chạy theo

Tên bắt cóc ấy nhìn phía sau

- chết tiệt có thằng nhãi ranh đang theo đuôi chúng ta

- thế thì xử nó đi

Có 1 tên cầm trên tay khẩu súng và thò đầu ra cửa sổ bắn anh

- " chết tiệt thật "

Nhấn ga cho xe chạy bằng xe bọn chúng

- mau dừng xe lại

- còn lâu

Tên đó bẻ lái, xe hấn tông mạnh vào xe anh. Vì quá bất ngờ nên xe anh tông vào cây. Bọn chúng bỏ anh lại và chạy đi tiếp

- chết tiệt thật

Anh thầm chửi. Bọn chúng đi xa khuất không còn thấy nữa. Anh lấy điện thoại ra gọi cho người của mình

Cũng thật may, để chúng thoát như vậy nhưng biển số xe thì anh vẫn còn nhớ...

Hắn sau khi vừa đáp máy bay trở về Trung Quốc vội lấy xe lái về nhà

Vừa về nhà thì thấy Nhã Nhã và Hạ Tiêu Phàm ngồi đó, cô đang giúp anh băng bó vết thương trên trán

- có chuyện gì vậy? Cậu sao thế?

- vừa nãy cậu gọi thì tôi đã tới nhà cậu, tôi vừa thấy bọn chúng bắt cô ấy lên xe và bỏ đi. Tôi nhấn ga chạy theo thì không kịp. Đã để bọn chúng chạy mất. Chúng còn va vào xe tôi khiến xe tôi văng ra và đâm vào cây nữa kìa

- cậu không sao đó chứ?

- vẫn chưa chết được

Anh cười nói, hấn ngồi xuống ghế

- vậy cậu để chúng thoát

- cũng may. Đầu óc tôi thông minh nên đã nhớ biển số xe của chúng. Tôi đã cho người đi điều tra rồi

- làm tốt lắm

Anh nhếch môi cười. Hắn nhìn sang Nhã Nhã

- em không sao đó chứ Nhã Nhã? Bọn chúng có làm gì em?

- em không sao cả anh họ. Thật xin lỗi, em đã để chị họ ở nhà 1 mình

- lúc cô ấy bị bắt đi em không ở nhà?

- dạ không. Em đã sang nhà bạn làm bài tập cùng. Thật không ngờ sau khi về nhà thì mới biết chị ấy bị người ta bắt đi

- dù cho em có ở nhà đi chăng nữa thì mọi chuyện không thay đổi được việc cô ấy vẫn bị đưa đi. Không phải lỗi của em

- anh họ thật xin lỗi..

- Thàn, làm sao cô ấy lại bị bắt? Tôi nhớ nhà cậu có rất nhiều người canh giữ kia mà

- cậu nói tôi cũng thấy lạ. Tôi đã cho rất nhiều người ở đây canh giữ bảo vệ cô ấy vì sao cô ấy lại bị bắt?

- dù cho có ngắt điện thì bọn chúng vốn phải biết cầu dao ở đâu? Nhưng cầu dao chỉ trong nhà và có bảo vệ canh giữ bên phía ngoài

- Thàn

- chỉ có thể là người trong nhà. Bọn chúng thông đồng với người nào trong đây để tiếp tay và bắt cô ấy đi trong lúc tôi không ở đây

- vậy người khả nghi nhất là ai? Khi tôi tới thì mọi người làm trong nhà cậu đều đã bị trói lại hết?
- quan trọng là ai là người sai khiến bọn chúng bắt cô ấy đi? Mục đích chúng muốn là gì?
- anh họ...em lại nghĩ là do cô của chị ấy. Triệu Tuyết Nghi, không phải chị ấy là cháu ruột của bà ta hay sao? Mà bà ta lại đang kế thừa sở hữu Triệu gia chỉ vì thay chị ấy? Chị ấy có thể quay lại và lấy toàn bộ mọi thứ tài sản của bà ta bất cứ lúc nào. Bà ta vì sợ chuyện này xảy ra nên đã động thủ mà bắt chị ấy đi?
- Nhã Nhã nói 1 phần cũng không sai. Có khi nào có bà ta cũng hay. Bà ta vốn cũng rất ghét Mễ Mễ

Hắn im lặng đang suy nghĩ 1 số chuyện

- Thần?
- đi Tuyết Di

Hắn nói lớn kêu bà. Bà từ bếp đi ra ngoài

- thiếu gia cho gọi tôi?...

- -----

- Hết Chap 88

- kết thúc sẽ có chút diễn biến nhanh m.n thông cảm ạ và vì đã có cốt truyện rồi hơn nữa cx đã hoàn thành nên mình ko thể thay đổi lại việc ngược nam chính:< sr m.n thông cảm cho au. Chiều nay hoặc tối Au sẽ ra thêm 1 chap nữa nha♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Bắt Cóc [Dài]

- vì sao lại bắt cần để bọn chúng mang cô ấy đi thế? Chẳng phải người của tôi canh chừng nghiêm ngặt lắm à?
- thiếu gia....bọn họ...bọn họ là vì đánh thuốc ạ
- đánh thuốc? Vậy tôi nghĩ chỉ có thể là người trong nhà mới có thể làm được chuyện này
- anh họ, vì sao anh lại nghĩ là người trong nhà mà không phải là người ngoài?
- Nhã Nhã, có lẽ em không biết nhưng toàn bộ người cậu ấy đem về canh giữ cô ấy chỉ có thể là người của anh. Người của anh vốn huấn luyện kỹ càng mới đưa cậu ấy. Bọn họ nhất định không bao giờ nhận bất cứ thứ gì từ người ngoài kia đưa, còn người trong nhà thì...

Anh nói ánh mắt ngược nhìn đi Tuyết Di

- Hạ thiếu. Ý cậu nói là tôi đánh thuốc bọn họ ư?
- ý cái này là bà nói chứ không phải tôi à nha
- tôi..
- đi Tuyết Di, bà là người mà Lý Uyển Đình giới thiệu cho tôi. Bà là người của cô ta lý nào tôi không biết ư?!
- thiếu gia, tôi tuy là người do Lý tiểu thư giới thiệu đưa vào cho cậu nhưng tôi không hề phản bội cậu. Tôi không hề làm gì cả

Bà ta quỳ xuống đất nhìn hắn nói

- đừng nghĩ rằng Dư Thần tôi ngốc. Bà có biết nếu như tôi vạch trần bà thì bà sẽ có hậu quả gì?
- thiếu gia tôi hoàn toàn không có nói dối cậu

- anh họ à...
- Tuyết Di, tôi cho bà 1 cơ hội cuối cùng, đừng bắt tôi nói lần nữa. Tôi nhớ nhà bà hình như còn có 1 đứa con trai mà nhỉ
- đừng mà thiếu gia, cầu xin cậu. Cậu đừng làm gì nó cả. Tôi nói, tôi nói là được
- nói, rốt cuộc là ai đứng đằng sau chuyện này?
- là...Lý tiểu thư
- có chắc là cô ta?
- vì sao lại làm vậy?
- tôi làm cho nhà cô ấy cũng chỉ mới 3 ngày. Lúc tôi đang làm việc thì cô ấy bảo tôi nghỉ làm và sang nhà cậu làm. Cô ấy còn đưa tôi 1 số tiền, điều cô ấy muốn đó là tôi phải theo dõi cậu và thiếu phu nhân
- tại sao cô ta lại làm vậy?
- em nghĩ đều có nguyên do và mục đích cả thôi. Chắc là cô ta đã yêu anh họ và có lẽ cô ta cũng đã biết chuyện của chị họ sẽ "đính hôn" với Hạ thiếu gia đây. Vì thế đục nước thả câu. Phái người tới thăm dò 2 người thế nào và cô ta chỉ cần xen vào nữa là xong
- nói cũng có lý đó cô gái

Nhã Nhã cười đắc ý nói

- dĩ nhiên là vậy rồi, vậy còn những người trong đây thì sao?
- cũng là tôi. Ban đầu vốn làm chút nước ép có thuốc mê cho họ uống nhưng họ lại không uống, vì thế tôi đành dùng cách tắt hết điện đèn trong nhà và bảo đám người kia vào. Bọn họ lên vào và đánh ngất hết bọn họ....
- bà cũng có gan to quá nhỉ. Cô ta cho bà bao nhiêu mà bà dám bắt tay cùng cô ta?
- xin lỗi thiếu gia, tôi cũng không muốn đâu. Tôi cũng chỉ vì con trai tôi mà thôi, là cô ấy uy hiếp tôi
- anh họ bây giờ đã biết chuyện rồi. Vậy thì còn chờ gì nữa
- phải đó Thần
- cô ấy hiện tại đang ở đâu?
- tôi không biết, cô ấy chỉ bảo tôi làm sao thì tôi làm vậy. Địa điểm đưa thiếu phu nhân đi đâu tôi hoàn toàn không biết

Bọn họ đang nói chuyện bỗng người của Hạ Tiêu Phàm đi vào

- thiếu gia, đã điều tra ra được rồi
- mau nói
- chiếc xe ấy đã dừng tại 1 nhà kho bị bỏ hoang nằm ở đường XXX khu A
- Triệu Mễ Mễ thế nào rồi?
- chúng tôi đã điều tra, sau khi họ dùng xe tại nhà kho đó. Từ trong có cô gái và 1 người phụ nữ trung niên đi ra và đưa Triệu tiểu thư vào trong. Mà cô gái đó lại là Lý Uyển Đình và Triệu Tuyết Nghi
- thật không ngờ lại là cô ta và còn có thêm đồng minh là bà ta. Triệu Tuyết Nghi
- vì không muốn cô ấy kế thừa tài sản mà bà ta không ngại bắt tay cùng với Lý Uyển Đình hãm hại cô ấy
- haz thật đúng như người ta nói. Độc nhất là lòng dạ đàn bà mà. Phụ nữ thật sự rất là đáng sợ đó
- nè ý anh nói là em cũng độc ác luôn à
- Nhã Nhã là khác a. Không ác không ác

Hạ Tiêu Phàm cười nói

- bót đùa giỡn lại và mau tìm cách đưa cô ấy ra khỏi đó

- được....

- -----

Tại 1 nhà kho bị bỏ hoang ở nằm ở đường XXX khu A

Bên trong có 1 cô gái đang ngồi trên ghế, tay chân đều bị cột chặt lại, mắt và miệng đều bị hết cả

Xung quanh cô, mọi thứ đều tối mù mịt bỗng dưng cô nghe thấy tiếng giày cao gót. Không phải 1 mà là có cả 2 người

- tội nghiệp cháu gái của ta, vậy mà lại có ngày hôm nay nữa ư

Giọng nói mỉa mai của Triệu Tuyết Nghi, người cô ruột của cô cất lên

- " Triệu Tuyết Nghi? Là cô ư... "

Bà ta tiến gần đưa tay tháo đồ bịt mắt trên mắt cô rồi tới miệng

Nhìn thấy Lý Uyên Đình đứng kế bên cô của mình cô có chút ngạc nhiên

- Lý Uyên Đình

- không ngờ sao? Triệu Mễ Mễ

Cô ta dùng giọng điệu chế giễu nói với cô

- tại sao lại bắt tôi tới đây? Vì sao lại làm vậy với tôi?

- cô hỏi tại sao? Nếu cô muốn biết tại sao thì tôi sẽ nói cho cô nghe. Cũng đều tại cô cả thôi, muốn trách thì trách vì sao ông trời lại mang cô đến bên Dư Thần trước tôi. Trừ khi cô đi rồi thì từ nay về sau Dư Thần sẽ mãi là của tôi

- cô nói gì vậy Uyên Đình

- đừng có gọi tên tôi như thể chúng ta thân nhau lắm vậy! Tôi đã giúp cô để cô có thể thuận lợi bay ra nước ngoài nhưng thật không ngờ rằng Dư Thần anh ấy lại cản cô lại

- cô nói vậy. Tức là ở bữa tiệc lúc đó cũng có cô?

- phải

- Lý tiểu thư, bây giờ có thể tôi lượt tôi trò chuyện với " cháu gái " tôi rồi chứ?

- được thôi

Nói rồi, Triệu Tuyết Nghi bà ta tiến tới chỗ cô

- cháu yêu, cũng đừng trách vì sao ta lại làm vậy với con. Triệu gia. Chỉ có thể là do 1 mình Triệu Tuyết Nghi ta làm chủ mà thôi, à mà ta có 1 bí mật nhỏ muốn nói cho con biết

Bà ta ghé sát vào tai cô thì thầm từng chữ từng chữ 1

- cha mẹ của mẹ ngày xưa là do 1 tay tao hại chết. Là tao cố ý làm cho phanh xe bị hỏng, hơn thế nữa. Tao cũng không phải là cô ruột của mày. Năm đó Triệu gia đã nhặt tao về và nhận nuôi tao mà thôi

Cô rất sốc khi nghe điều đó. Thật sự đã rất ngạc nhiên. Cô vốn biết chính bà ta là người hại chết cha mẹ mình nhưng 1 khi nghe chính lời bà ta nói như vậy, lòng cô thật sự đau như cắt

Vốn muốn tìm chứng cứ vạch trần bà ta nhưng nghĩ lại, đó là người thân duy nhất của mình ở Triệu gia. Cô đã không còn ai nữa vì thế mới để yên cho bà ta

Cô không cần tài sản Triệu gia, cô chỉ cần 1 gia đình. Tiền bạc ư? Nó chỉ khiến cho con người đau khổ mà thôi, sự tham vọng và ích kỷ sẽ làm tổn thương đến những người xung quanh, vì thế cô không muốn

1 giọt nước mắt rơi trên gò má cô

- con vốn đã biết chuyện này, bởi vì còn cô là người thân duy nhất vì thế con đã xem nó như không biết chuyện này

- đúng thật là ngu ngốc. Ai thêm coi mày là người thân cơ chứ. Chỉ bởi vì mày không dám đối mặt với sự thật này vì thế cho nên mày mới có ngày hôm nay. Chính là tao sẽ giết mày, 15 năm trước là vì nể tình Triệu gia đã đem tao về nuôi vì thế tao mới tha chết cho mày đó là vút mày đi, nghĩ rằng mày còn nhỏ sẽ không sống nổi bên ngoài nhưng không ngờ sau mười mấy năm mày đã quay trở về lại còn là bên cạnh Dư Thần

Nghe bà nói thế, cô thật sự rất đau lòng, những giọt nước mắt cứ thế không ngừng chảy dài xuống gương mặt cô

- -----

- Hết Chap 89

♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cự Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Trúng Đạn

Nhìn cô bây giờ rất đáng thương Lý Uyển Đình nhìn cô như thể cười thỏa mãn

- thật là đáng thương mà

- lý ra năm đó, tao nên giết mày mới phải. Bây giờ mày sống được tới hôm nay. Được trở về bên cạnh người đàn ông này yêu cũng nhờ có tao cả thôi. Mày nên biết ơn vì điều đó mới phải

Bà ta khinh miệt nhìn cô nói, từ ngoài có 1 tên đi vào

- Lý tiểu thư không hay rồi, bên ngoài báo cáo từ xa có 2 chiếc xe đi tới. E rằng là Dư Thần

- ngu ngốc tại sao lại để họ điều tra ra được chỗ này, ngăn họ lại bằng mọi giá

Nói rồi cô ta cùng tên đó ra ngoài, hiện giờ bây giờ chỉ có cô và bà ta với 1 tên thuộc hạ

- trừ khử mày rồi thì từ nay Triệu gia mãi là của tao. Dư Thần đó cũng thuộc về Lý Uyển Đình

- không...cô mau dừng lại đi

- câm miệng

Bà ta dùng lực tát lên mặt cô khiến cô té xuống đất

- đúng thật là đáng thương mà hahaha

Nhìn cô thê thảm như vậy bà ta cười hả hê

Đoảng đoảng. Bên ngoài bỗng dưng có tiếng súng, rất nhiều là đằng khác

- có chuyện gì vậy, này cậu mau ra ngoài xem coi chuyện gì xảy ra

- được thưa Triệu phu nhân

Tên đó nói xong liền rút súng đi ra ngoài. Vừa mới bước chân ra tên đó liền ngã xuống đất

- có chuyện gì vậy?!

Thấy tên đó nằm bất động không lên tiếng, nhìn kỹ mới thấy trên trán tên đó có 1 viên đạn

- "hắn...chết rồi?"

Cô cũng ngạc nhiên xen lẫn sợ hãi vì thấy tên nằm dưới đất đã chết

Sợ hãi bất chợt hình ảnh hắn hiện ra trước mắt cô

- " a Thần anh đang ở đâu. Em rất sợ, mau tới cứu em.. "

Đoảng, lại thêm 1 tiếng súng nổ làm cô giật mình, có rất nhiều tiếng bước chân. Là của đàn ông? Điều này khiến cô sợ càng thêm tăng

Bước chân ngày càng gần. Hình ảnh hấn đột nhiên xuất hiện, là hấn. Hấn đến cứu cô

- a....a Thần

Nhìn thấy cô ngồi dưới đất, trên mặt có dấu tay là cô vừa bị đánh ư? Nhìn sang bà ta, chính là bà ta đã ra tay đánh cô?

Lần trước cũng chính bà ta tát cô, hấn biết nhưng rồi bỏ qua. Còn lần này ư? Ra tay đánh cô còn bất cớ cô điều này không thể tha thứ. Triệu Tuyết Nghi tôi nhất định sẽ cho bà biết thế nào là đụng đến người phụ nữ của Dư Thần này

- Thần....

- Dư Thần!

- Triệu Tuyết Nghi lần này bà không thoát được rồi

- hừ, nếu như đã thế. Cho dù có chết con tiện nhân kia cũng phải chết theo

Bà ta chạy tới nắm đầu cô đứng dậy, đưa con dao kề sát cổ cô

- ư...

- Mẹ Mẽ

- sao hả Dư Thần

- đủ rồi mau thả cô ấy ra!

- thả ư? Có ngu mới nghe lời mày Dư Thần

- a Thần...

Cô sợ hãi, toàn thân đều run cả thôi, chiếc cổ trắng nõn nà có 1 giọt máu chảy xuống dưới lưỡi dao. Cô đau

- tôi cho bà cơ hội cuối cùng. Mau thả Triệu Mẹ Mẽ ra!

- mau thả người ra, Triệu Tuyết Nghi

- đừng có mơ. Muốn tao chết? Vậy thì nó cũng đừng hồng mà sống được

Kề sát lưỡi dao vào cổ cô... Phập, bà ta buông cô ra, cây dao trên tay cũng rơi xuống đất, ngã khụy xuống đất

Vai bà ta đã bị bắn, đạn bắn là do lính bắn tỉa. Lính bắn tỉa đó, cũng chính là người của hấn

- bắt bà ta lại

Hấn ra lệnh, bọn họ tiến lên phía trước bắt lấy bà ta, hấn đến bên cô ôm lấy cô

- Mẹ Mẽ không sao nữa rồi, ổn cả rồi

- hức em sợ, thật sự rất là sợ a Thần

- anh xin lỗi

Hấn ôm lấy cô, cúi đầu hôn lên môi cô 1 nụ hôn

- chúng ta ra khỏi đây, anh từ nay hứa sẽ không để bất kỳ ai làm tổn thương em nữa

- ưm

Cô gạt đầu, quay lại nhìn cô của mình bị người của hấn giữ lại. Cô đi tới

- cô

- có phải là mày thấy tao rất đáng thương hay không hả

Cô im lặng lắc đầu

- nếu như có thời gian có thể quay lại. Cô liệu có hối hận vì đã làm những chuyện như vậy hay không?

- thời gian quay lại cơ á? Nực cười, sẽ không bao giờ có thể đâu. Mà sẽ không bao giờ hạnh phúc được với Dư Thần mãi đâu, cứ chờ đó đi

Bà ta nói, đưa mắt nhìn phía trước bỗng nhếch môi cười, hẳn thấy vậy có dự cảm không hay

Đột nhiên Lý Uyển Đình từ đâu xuất hiện, cầm khẩu súng trên tay

- con tiện nhân Triệu Mễ Mễ. Đi chết đi

Lý Uyển Đình cầm khẩu súng nhắm bắn vào cô. Cô ngạc nhiên quay lại

Đoàng, cứ ngỡ viên đạn đã trúng mình nhưng không. Cô dần mở mắt ra thì thấy có bóng dáng người đàn ông cao to đang đứng chắn trước mặt mình, hắn ôm chặt cô vào lòng

- a...a Thần

- ngốc này vì sao lại không né?

Cô ngạc nhiên. Người của hắn vì sơ suất nên đã để cô ta trốn thoát. Thật không ngờ cô ta lại dám quay lại cầm súng bắn cô. Bọn họ nhanh chóng đã bắt được cô lại

Nhìn thấy mình bắn hụt cô nhưng trúng hắn. Là hắn đã đứng ra mà đỡ viên đạn này cho cô

- tại sao vậy? Dư Thần vì sao lại vì cô ta kia chứ

Cô ta không cam tâm. Thật sự rất không cam tâm. Vì cái gì cô lại được hắn bảo vệ. Không được, vì cô mà hắn bị thương như vậy không đáng. Cô ta đáng chết kia mà

Mặc cho cô ta phản kháng bọn họ đưa cô ta và Triệu Tuyết Nghi ra ngoài

Hạ Tiêu Phàm đã gọi xe cứu thương. Chiếc áo sơ mi trắng của hắn, bả vai bên trái đã nhuộm màu đỏ. Là máu của hắn, cô bắt đầu khóc khi thấy hắn bị thương

- a Thần anh bị thương rồi. Máu nhiều quá....hức....máu không ngừng chảy

- đồ ngốc em không được khóc. Anh không có chết được đâu mà em lo

- lần trước cũng vì em đỡ đạn mà anh bị thương lần này anh cũng vì đỡ đạn cho em lại bị thương. Vì sao lại đỡ đạn cho em chứ. Tại sao lại không để em bị bắn cơ chứ, anh là đồ ngốc sao

- phải, là anh rất ngốc đó. Rất ngốc vì khoảng thời gian đó làm em tổn thương hại chúng ta mất con, Mễ Mễ anh không muốn em bị thương không muốn em tổn thương 1 lần nào nữa

Cô cứ im lặng mà khóc. Hắn đưa tay mau đi những giọt nước mắt trên má cô

- đừng khóc. Anh sẽ rất buồn đó

Cúi đầu đặt nụ hôn lên môi cô

- Mễ Mễ anh yêu em

Hắn ngã xuống và ngất đi

- a Thần, a Thần

- cậu ấy chỉ vì mất máu mà thôi, mau đưa cậu ấy tới bệnh viện

- ừm...

- "a Thần anh nhất định sẽ không sao đâu mà..."

- -----

- Hết Chap 90

- Hôm nay sẽ ra thêm chap nữa ạ ♥♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Trả Nợ Em Suốt Cuộc Đời [Dài]

Sau khi hấn được đưa tới bệnh viện mọi người ai cũng ở bên ngoài lo lắng cho hấn

Đền phòng phẫu thuật đã tắt, bác sĩ lần y tá đẩy hấn ra ngoài và đưa đến phòng chăm sóc đặc biệt

- bác sĩ bác sĩ con trai tôi sao rồi

- anh ấy không sao chứ?

- hiện tại đã không sao. Viên đạn cũng may chỉ dính ngay vai, bệnh nhân chỉ vì mất máu quá nhiều mà thôi. Chúng tôi hiện tại đưa anh ta đến phòng chăm sóc đặc biệt để truyền máu, người nhà có thể tới thăm nhưng tuyệt đối không được làm ồn bệnh nhân đang nghỉ ngơi

- được cảm ơn bác sĩ

Ông ta gật đầu rồi bỏ đi

- con của chúng ta không sao rồi

- Nguyệt Nguyệt anh đã bảo Thần nhi nhất định nó sẽ ổn cả thôi, không sao đâu mà

- ừm

Cô đi tiến tới chỗ cha mẹ hấn

- con xin lỗi, là tại con nên anh ấy

- Mẹ Mẹ không phải lỗi do con. Cũng đều tại Triệu Tuyết Nghi và Lý Uyển Đình cả

- đừng tự trách bản thân mình không tốt. Bây giờ điều quan trọng nhất đó là tới thăm Thần nhi

- dạ...

...

Nhìn hấn nằm trên giường bất động như vậy. Tim cô rất đau

Ngồi cạnh bên hấn, cô đưa tay nắm lấy tay hấn

- a Thần, anh hãy mau chóng tỉnh lại

- Thần nhi, cha mẹ và vợ con, tất cả mọi người đều rất lo cho con

Họ nói, tuy hấn vẫn nằm đó nhưng hấn vẫn có thể nghe được...

Tối hôm đó cô ở lại chăm sóc cho hấn

- cô về nghỉ ngơi đi, tôi sẽ ở lại canh chừng cậu ấy

- không cần đâu, tôi không mệt

- ừm...xin lỗi

Hạ Tiêu Phàm nói có chút ngượng ngùng. Anh nói nhỏ vì thế cô quay lại

- sao cơ?

- xin lỗi vì lúc trước

- à, không có gì đâu. Tôi đã quên nó rồi

- lúc đó tôi thật sự đã nghĩ cô là loại phụ nữ như vậy, hại cô và Thần rồi

Cô khẽ lắc đầu

- không đâu

- " nếu như ban đầu anh ấy chịu tin mình....thì có thể mình đã không đến nỗi xảy ra chuyện mất đứa con "

Cô quay lại nhìn hấn, nhớ tới lúc đó cảm thấy rất đau...

Ngày hôm sau, cô khẽ cựa quậy người đột nhiên cảm nhận thấy như có cái gì đó ôm chặt lấy mình

Khó chịu mở mắt ra thì thấy hấn đang nhìn mình, mình lại còn nằm kế bên hấn

- a Thần? Anh tỉnh lại rồi

- bảo bối chào buổi sáng

Hấn hôn yêu chiều lên môi cô

- sao em lại nằm ở đây? Không phải đêm qua là em

- là anh, ngủ như vậy rất dễ bị cảm lạnh. Anh đành ôm em lên đây ngủ cùng anh vậy

- vết thương của anh không còn đau nữa chứ

- còn 1 chút

- em đã rất lo cho anh đó, anh bế em lên giường ngủ như vậy lỡ như ảnh hưởng đến vết thương thì phải làm sao đây?

- đừng lo anh không sao đâu

- anh bảo em không lo sao được cơ chứ

- em là đang quan tâm anh sao?

- chứ sao nữa!

- không còn giận anh nữa ư

Cô dừng lại, im lặng không trả lời, ngồi dậy và rời giường

- em đi mua đồ ăn sáng

- Mẹ Mễ đừng đi

Hấn định ngồi dậy thì trúng vết thương

- ah

Cô quay lại, đỡ hấn ngồi dậy

- anh đang bị thương đó

Hấn giữ lấy tay cô lại

- đừng đi, anh biết là em vẫn còn giận anh. Sau những chuyện đã qua, em vốn...

- phải là em giận anh. Giận anh thậm chí rất nhiều vì đã làm tổn thương em

-xin lỗi

Hắn dùng lực kéo cô ôm vào lòng

- đừng đi....anh không muốn mất em lần nữa. Phải là anh sai, anh đã quá ích kỷ vì chỉ nghĩ em là của riêng anh, luôn làm tổn thương em không để ý đến cảm nhận của em

- anh biết như vậy....hức...vậy tại sao cơ chứ!

- anh ích kỷ, là anh không tốt

- em ghét anh, hận anh rất nhiều....nhưng nếu như lúc đó, vì viên đạn đó anh không tính lại em sẽ còn hận anh hơn nữa Dư Thần

- em lo lắng cho anh sao?

Nghe cô nói thế hắn có chút vui trong lòng. Khẽ cười nói

- phải đó! Là em lo cho anh sẽ chết, anh chết rồi vậy thì từ nay....từ nay...

- từ nay làm sao?

- nếu như anh chết rồi vậy thì từ nay về sau ai sẽ là người trả nợ em suốt cả quãng thời gian còn lại cơ chứ

- trả nợ?

- anh nợ em, khoảng thời gian ấy anh đã luôn làm tổn thương em. Em còn ghi nợ phải đền mới hết tội

- được, anh sẽ trả nợ cho em. Suốt cả quãng đời còn lại này

Cô ôm chặt lấy hắn. Cô vốn đã không còn giận hắn nữa, hận ư? Buồn vì những khoảng thời gian đó hắn đã làm tổn thương mình ư? Cô hoàn toàn, hoàn toàn đã quên hết cả rồi

Khoảng khắc hắn vì cô đỡ viên đạn ấy. Cô đã quên đi mọi thứ, lo sợ rằng hắn sẽ bỏ cô mà đi như cha mẹ và đứa con đầu lòng này của mình. Sợ mất hắn vĩnh viễn, cô rất sợ

Rất may viên đạn chỉ trúng ở bả vai chứ không phải ngay tim. Lần này, coi như là hắn đã xóa sạch được những gì mình đã làm tổn thương cô đi

- Mẹ Mề

Hắn nhìn cô, cúi đầu nhẹ nhàng đặt nụ hôn lên môi cô

- chúng ta kết hôn đi

Cô nhìn hắn, dự định đám cưới của cả 2 là khi cô tốt nghiệp ra trường

Nhưng bây giờ, tai qua nạn khỏi rồi. Hắn không thể đợi được nữa, phải nhanh chóng lấy cô về thôi. Tránh cho những người đàn ông khác ham muốn cô thì sao?

- em

- anh không thể đợi được nữa

- nhưng....em muốn sau khi tốt nghiệp rồi chúng ta hãy kết hôn

- nếu như em muốn, vậy đợi đến khi đó vậy

Hắn có chút hụt hẫng

- sẽ lâu nữa đâu mà....ông xã

Cô đặt nụ hôn lên má hắn, vòng tay qua ôm lấy eo cô, nghiêng mặt hôn lên môi cô

- ngoan, mở miệng ra nào

Ngoan ngoan làm theo lời hắn nói, cô mở miệng, hắn luồn lưỡi mình vào trong khoang miệng cô. Đầu lưỡi của cả 2 quấn lấy nhau

- um...

Hắn thuận tiện đưa tay thò tay vào áo cô, đẩy áo ngực lên 1 tí đưa tay xoa nắn 1 bên gò bồng mềm mại kia

- ân ~ um...nhẹ 1 chút

- ngoan, sẽ làm em thoải mái

Đặt cô ngồi vào lòng, hấn hôn lên chiếc cổ trắng ngần của cô, 1 tay ôm eo 1 tay xoa nắn gò bồng mềm mại, cô thuận tiện choàng tay ôm lấy cô hấn, ngửa đầu có chút hưởng thụ

- um~

- " tiểu yêu tinh, em lại làm anh trời dậy đục vọng mắt "

Đang ân ái bỗng dừng cánh cửa mở ra, là mọi người đến thăm hấn

Họ giật mình buông ra, Hạ Tiểu Phàm cười đùa nói

- ây ya xem ra vào không đúng lúc rồi nhĩ, đã phá hủy chuyện tốt của Thần rồi

Cô ngượng đỏ mặt, nhanh chóng chỉnh chu lại quần áo

- không....không có gì đâu, chúng tôi chỉ...chỉ...

Thấy cô ngại như thế hấn cười thỏa mãn

- bà xã, ngại gì chứ

- anh im đi, nói bậy gì đó

Hấn cười nhún vai, mẹ hấn cười chọc nói

- có vẻ sau khi tỉnh lại con trai ta vẫn còn khỏe mạnh để làm chuyện đó nhĩ

- vâng thưa mẹ, con còn sức để làm chuyện này với cô ấy mà thôi

Nghe hấn nói thế cô tức giận đỏ mặt

- Dur Thần đây là bệnh viện đó, ở trước mặt mọi người. Anh nói không biết xấu hổ!

- bà xã đừng giận, anh chỉ đùa

Cô có chút hờn quay đầu không thèm quan tâm hấn

- 2 đứa, ở đây là bệnh viện. Đừng có lố quá là được. Lần sau nhớ khóa cửa phòng hoằng

- cha...cha cũng

Cô không ngờ 1 người như Dur Mặc ch hấn lại có thể nói đùa như vậy, ông cười nói

- được được ta đùa ta đùa hahahah

Mọi người trong phòng ai ai cũng đều vui vẻ cười đùa, không còn nỗi buồn của ai nữa

Hấn nắm tay cô, cô nhìn sang hấn thấy hấn nở nụ cười ôn nhu nhìn mình, cô khẽ cười nhìn hấn...

- -----

- Hết Chap 91

♥♥♥♥

- Nhật:<

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Hôn Lễ [H]

Mọi chuyện thăm thoát đã trôi qua, cô đã tốt nghiệp đại học và ra trường...

Hôm nay là ngày vui của cô và hân, điều này sẽ là điều hạnh phúc nhất của đời của cô. Ngày mà các phụ nữ không thể quên và nó chỉ có thể trải qua 1 lần trong đời của mỗi 1 người phụ nữ với người đàn ông mình yêu. Đó chính là kết hôn

Hiện cô đang ở trong phòng chờ, đứng trước gương nhìn, cô thật không thể tin vào mắt mình

Người đứng trước gương là cô đó sao? Thật xinh đẹp

Chiếc váy cưới cô mặc trên người được nhà thiết kế nổi tiếng bên Mỹ do hân đặt may

Cô mặc váy cưới đuôi cá, nó ôm người cô hiện rõ vóc dáng người thon thả, nó cúp ngực và lộ ra quai xương xanh quyến rũ, làn da trắng không tì vết thật xinh đẹp. Đuôi váy chài dài xuống mặt đất

Mái tóc được uốn lọn nhẹ, trên đầu còn có 1 tấm màng mỏng che đi gương mặt tựa như thiên thần của cô, vì đã xinh đẹp sẵn nên trang điểm nhẹ sơ qua 1 chút là được

Cạch, bóng dáng người đàn ông mặc trên người chiếc vest lịch lãm đi vào, người đàn ông không kém phần lạnh lùng, khí thế hơn người không ai có thể sánh bằng được

Bước gần tới chỗ cô, bây giờ cô nhìn qua gương mới để ý là hân vào, ôm eo cô từ phía sau khẽ nói vào tai cô

- sao đứng ngẩn ra đó thế?

- Thần...em...

- hôm nay em đẹp lắm

Nhìn cô trước gương, cô quả thật mặc chiếc váy này trên người đẹp vô cùng. Không hổ danh là người phụ nữ của hân

- làm sao? Không vui à?

- không phải...chỉ là, em có chút lo lắng

- không phải lo đâu, có anh ở đây rồi. Mọi việc hôm nay đều đúng theo kế hoạch chuẩn bị, em chỉ cần bước ra đó và trở thành cô dâu của anh nữa là được

- ừm

Cô khẽ gật đầu

- sắp tới giờ rồi, anh ra ngoài trước đây

Nói lỏng tay và buông cô ra, hân ra ngoài không lâu sau thì mẹ hân và Hạ Băng cùng Nhã Nhã đi vào

- Mẹ Mễ cậu xong rồi chứ, tới giờ rồi đi thôi

- đi thôi chị họ

Vừa mở cửa ra thì Nhã Nhã có chút ngỡ ngàng

- wow chị họ. Chị thật đẹp

- cậu rất lộng lẫy trong chiếc váy cưới này

- cảm ơn

Cô cười nói, mẹ hân nắm lấy tay cô

- nào, chúng ta vào lễ đường thôi

- dạ, mẹ

Cô cười nhìn bà, bà cười hiền...

Cách cửa mở ra, có 1 cô dâu xinh đẹp trong chiếc váy cưới trắng cầm bó hoa dần đi vào trong

Mọi người ai nấy đứng dậy hướng mắt nhìn người phụ nữ ấy đi tới chỗ chú rể đứng

Phía trước, cô nhìn thấy hân. Hân đang nở nụ cười nhìn cô, cô hạnh phúc cười nhẹ nhàng đi tới chỗ hân

Hân đưa tay đón lấy cô sau đó cùng cô bước đến chỗ cha xứ đang đứng, mọi người ngồi xuống

- có phải 2 đứa hợp nhau lắm hay không ông xã?

- phải

- thật là làm em nhớ tới quá khứ mà

Nghe vợ mình nói thế Dư Mặc cười nhẹ đưa tay đan vào tay bà

- anh cũng vậy, bà xã

Cô và hân đứng đối diện cha xứ, ông bắt đầu đọc lời tuyên thời giữa 2 người

- Dư Thần con có đồng ý cùng Triệu Mễ Mễ sống hạnh phúc bên nhau, dù cho có khó khăn hay bệnh tật đều sẽ ở bên cô ấy mãi hay không?

- con đồng ý

- Triệu Mễ Mễ con có đồng ý cùng Dư Thần sống hạnh phúc bên nhau, dù cho có khó khăn hay bệnh tật đều sẽ ở bên cạnh anh ấy mãi?

- con...

Cô đột nhiên nói có chút chần chừ, hân nhìn sang cô. Cô cười nhẹ 1 cái

- con đồng ý

- vậy ta tuyên bố 2 con từ nay trở về sau đã thành vợ chồng. Hãy trao cho nhau những chiếc nhẫn và sau đó chú rể có thể hôn cô dâu

Nhã Nhã cầm trên tay cái khay có 2 chiếc hộp nhỏ màu đỏ được mở sẵn, cô lấy ra 1 chiếc nhẫn trong chiếc hộp và đeo vào ngón áp út của hân

Trương tự, hân cũng lấy chiếc nhẫn từ cái hộp ra và đeo nó vào cho cô, đưa anh mắt ôn nhu nhìn cô sau đó hân đưa tay mở chiếc tấm màn mỏng đang che khuôn mặt xinh đẹp kia lại

Chiếc khăn được vén lên lộ ra gương mặt xinh đẹp của cô mà không có người phụ nữ nào ở đây có thể sánh bằng với vẻ đẹp này được

Hân tiến gần tới chỗ cô, nhẹ nhàng áp môi mình hôn lên môi cô, tay ôm lấy eo cô

Mọi người ai nấy cũng đều vui mừng và vỗ tay chúc phúc cho cặp đôi uyên ương này...

Tối hôm đó bữa tiệc kết thúc cũng là lúc cả 2 động phòng

- ần ~ ưm khó chịu...

- bảo bối nói sao nào?

- cho em...em muốn anh

- được, liền chiều em

Đưa cự vật tiến sâu vào trong hang động nhỏ hẹp của cô. Tóm eo cô không ngừng thúc đẩy mạnh vào bên trong

- ưm ~

Hân vươn người, áp môi mình lên môi cô. Cô vòng tay ôm lấy cổ hân

- ưm...a~

Hôn lên vai cô sau đó cắn nhẹ lên đó

- đau...đừng cắn

- ngoan sẽ làm em dễ chịu

Chuyển xuống quai xương xanh quỳ rũ của cô mà hôn ngấu nghiêng lên đó. Khoái cảm dân tới

- ha~ nhanh quá

Hắn đan tay mình vào tay cô, đặt nụ hôn lên trán cô, cung chiều nói

- bảo bối, sinh cho anh 1 tiểu hài tử khỏe mạnh đi

Lên tới đỉnh điểm hân bản tinh dịch của mình hết vào bên trong cô. Thứ màu trắng đục ấy nhiều đến nỗi tràn ra mép đùi cô

- ưm nhiều quá....em mệt rồi

- vẫn chưa xong đâu, 2 hiệp nữa mới được

- Thần, em không chịu được đâu

- ngoan nào, đêm còn dài

Hôn lên môi cô 1 nụ hôn.... Thế là đêm đó hân hành cô 3 hiệp mới tha cho cô

Cô mệt mỏi, hân bế cô vào phòng tắm. Tắm rửa sạch sẽ cho cả 2 bé cô trở lại giường

- bà xã?

Hắn nhìn xuống dưới đã thấy cô ngủ trong vào tay mình, khóe môi cười đặt cô nằm xuống giường, leo lên giường nằm kế cô. Cẩn thận kéo chăn lên đắp cho cả 2, vươn tay hân tắt đèn đi sau đó hân ôm cô vào lòng

- bà xã ngủ ngon, tân hôn đã hành em mệt rồi

Hôn lên môi cô sau đó hân chìm vào giấc ngủ sau cùng cô....

- -----

- The End♥

- Kamsamita vì trong khoảng thời gian này đã ủng hộ truyện mình♥ mình sẽ còn tiếp tục viết truyện mong m.n sẽ ủng hộ ạ□♥

_ **Thông Báo Đã Xóa Vào Thứ 4 ngày 7 tháng 11 năm 2018 - Time 1h43** _

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cục Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Ngoại Truyện : Anh Đới [H]

Vài năm sau....

- bảo bối à

Cô đang đứng nấu ăn thì hân từ phòng khách đi vào bếp, ôm cô từ đằng sau

- a Thần đừng phá em đang nấu ăn

- anh đới

- em biết là anh đang đới, anh ra ngoài ngồi đợi em 1 chút đi

- không, anh không đới cái đó, mà là...

Hắn luồn tay từ vào áo cô, ghé sát vào tai cô, cười tà nói

- anh muốn em

Cô có chút rùng mình

- đừng...phá em mà...a Thần

Tay hắn luồn vào áo ngực, đẩy áo ngực lên 1 tí rồi xoa nắn nơi đầy đà mềm mại của cô

- đừng mà

Cô ngượng mặt nói

Hắn cắn cắn vành tai cô

- bảo bối, dễ chịu không nào?

- ần...um

Hơi thở bắt đầu nặng nề hơn, người cô bắt đầu nóng lên

Vén áo lên cao, hắn đưa miệng xuống mút lấy nú hồng trên đỉnh ngực

- a~ Thần đừng vậy mà....

- bà xã dễ chịu không? Nói anh nghe nào

- um...không muốn, đừng mà

Đùa giỡn ngực cô cũng chán, hắn bắt ngờ bế cô lên, đi về phía bàn và đặt cô ngồi lên bàn, đôi môi liền dính chặt lấy môi cô mà hôn

Từ khi sinh bảo bối tới giờ hắn chưa bao giờ được sự cho phép của cô mà đụng vào người cô, ngay bây giờ. Bảo bối cũng ngủ rồi tranh thủ thời gian " ần " cô 1 chút mới được

Lưỡi hắn cạy răng cô, bắt cô phải mở miệng cho mình luồn vào trong mà đùa nghịch

- mở miệng ra nào

Cô ngoan ngoãn khẽ mở miệng, ý thức như dần mất đi. Như 1 tầng sương mù trong mắt, hắn như bỏ bùa cô vậy

Chiếc lưỡi nóng bỏng của hắn nhanh chóng luồn vào trong, lưỡi hắn quấn lấy lưỡi cô, những tiếng hôn cất lên nghe chụt chụt khiến người ngoài nghe được liền đỏ chín mặt phải rời đi

Bàn tay to lớn của hắn cũng không nhàn rỗi gì, bao phủ cả bầu ngực xoa nắn nó

- um...ur...đừng...a Thần

- bà xã ngoan anh muốn em, mau nói anh nghe nào, em muốn anh chứ

Cô khẽ lắc đầu

- không muốn

Hắn cười nhếch môi 1 cái không nói gì, cúi xuống hôn lên cổ cô 1 nụ hôn rồi hôn ngấu nghiến lên quai xương xanh

Hắn dần chuyển xuống vùng ngực mà hôn lên nó. Nhịn không được liền cắn mạnh lên điểm hồng trên ngực khiến cô khẽ cất tiếng rên

- ần đừng mà....

Hắn đang thỏa mãn ăn cô thì bất chợt cô nghe thấy có tiếng khóc trẻ em

- a...a Thần

- hửm?

- bảo bối dậy rồi

- anh có nghe thấy gì đâu

Thấy khóc của đứa bé làm cô buộc phải đẩy mạnh hắn ra, chỉnh chu quần áo lại định đi

- bà xã?

- con tỉnh rồi, anh còn tâm trạng ở đây ân ái với em?!

- nhưng anh...

Cô không nói gì, có chút tức giận đi lên lầu

Mở cửa phòng ra, có 1 đứa bé nằm trên giường

Đây là con của cô và hắn, đứa bé chỉ mới được 5 tháng

Cô đi tới ẵm đứa bé vào vòng tay mà dỗ nín đứa bé

- con yêu, con dậy rồi sao, mẹ đây mẹ đây, ngoan nín nào

- oa oa oa

Đứa bé cất tiếng khóc đòi mẹ, cô cười nhẹ khẽ hôn lên trán đứa nhỏ ấy 1 nụ hôn yêu thương

Hắn từ ngoài đi vào thấy hành động này của cô khẽ cười 1 cái rồi vào trong

- tiểu bảo bối

Cô quay sang nhìn, hắn ngồi kế cô ánh mắt yêu thương không ngừng nhìn vào đứa con của họ

- chắc là con đói rồi, em mau cho con bú đi

- nhưng em vừa mới cho con bú xong, ngủ được 1 lát rồi dậy

- đưa đây anh ẵm con cho, em đi nấu đồ ăn tiếp đi

Chợt nhớ ra nồi canh mình đang làm lỡ dở, cẩn thận đưa đứa bé sang cho hắn bế rồi ra ngoài

- con yêu, mẹ đi nấu ăn rồi. Papa ẵm con đi dạo nhé

Hắn hôn lên trán đứa bé rồi ẵm đứa bé ra ngoài dạo 1 chút

Com tối nấu xong, hắn sau khi bế bảo bảo đi dạo 1 chút rồi bế bảo bảo về phòng đã thấy con ngủ, nhẹ nhàng đặt con vào nôi sẵn tiện ngồi canh ru con ngủ

Nhìn thấy đứa bé đã ngủ say hắn mới nhẹ nhàng đứng dậy ra ngoài

- con ngủ rồi sao?

- phải con ngủ rồi, chắc do ban nãy giật mình tỉnh giấc mà thôi

- com tối nấu xong rồi anh mau qua đây ăn đi

- được

Hắn và cô ngồi vào bàn ăn và cùng nhau ăn tối...

Com tối xong hắn đang trên phòng tắm rửa trước khi ngủ

Cô đang ngồi sấy khô tóc thì chợt nhớ ra để quên đồ trong phòng tắm, đi tới cửa tắm gõ cửa

- Thần à em để quên cái điện thoại trong đó rồi, anh lấy giúp em đi

- anh đang tắm, em vào lấy đi

- làm sao mà được kia chứ

- em ngại sao?

- làm...làm gì có chứ. Thôi anh tắm đi, xong rồi em vô lấy sau cũng được

Cô quay lưng chưa kịp đi thì cánh cửa phòng tắm bất chợt mở ra, có 1 cánh tay rắn chắc đưa ra kéo cô vào trong

- ah

Hắn đẩy cô vào tường nhốt cô vào lòng

- anh làm gì vậy

- chẳng phải em kêu cần lấy lại điện thoại?

- phải nhưng giờ em không lấy nữa, anh tắm xong em lấy sau cũng được

- đã vào rồi thì lấy luôn đi

Cô vùng vẫy định thoát ra bỗng chân mình đã "lỡ" chạm vào cái gì đó

- em...em xin lỗi, em không cố ý

- bảo bối, vốn anh đã kiềm chế bản thân, nhưng em lại bất ngờ làm anh mất kiềm chế được rồi

- em....em..

Thì ra là "vô tình" chạm vào người anh em của hắn. Lần này muốn thoát cũng khó

- là em đã chạm vào nó, mau giúp anh hạ hỏa đi nào

- a khoan...kh...um

Hắn khóa môi cô lại không cho cô nói

Hắn liếm môi cô, cắn môi cô 1 cái khiến cô đau buộc phải mở miệng rên nhẹ

Lưỡi hắn nhanh chóng lún vào trong quần lấy lưỡi cô 1 lần nữa

- um...um

Hắn nhìn cô, gương mặt ngượng lên vì ngại mới trông đáng yêu, hắn bế cô lên

- chúng ta "vận động" 1 chút nào

Hắn nhìn cô nói, cô cắn môi dưới đảo mắt nhìn sang khác

Thế là tối nay cô và hắn lại 1 lần yêu nhau nữa, đêm còn dài. Cứ thế ở trên giường đang có 2 con người đang trong tình trạng không 1 mảnh vải che thân nào mà quần lấy nhau...

- -----

- End♥

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Cực Sủng Vợ Yêu Trẻ Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.